

[Thập Nhị Yêu Tinh Hệ Liệt] Chí Ái

Contents

[Thập Nhị Yêu Tinh Hệ Liệt] Chí Ái	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	8
3. Chương 3	13
4. Chương 4	15
5. Chương 5	18
6. Chương 6	21
7. Chương 7	24
8. Chương 8	26
9. Chương 9	29
10. Chương 10	33
11. Chương 11: Rước "dâu" Về Nhà	35
12. Chương 12	37
13. Chương 13	41
14. Chương 14	43
15. Chương 15	46
16. Chương 16	50
17. Chương 17	54
18. Chương 18	57
19. Chương 19	62
20. Chương 20	66
21. Chương 21	69
22. Chương 22	72
23. Chương 23	74
24. Chương 24	78
25. Chương 25	80
26. Chương 26	83
27. Chương 27	86
28. Chương 28	89
29. Chương 29	92
30. Chương 30	95
31. Chương 31	97
32. Chương 32	100
33. Chương 33	104
34. Chương 34	106
35. Chương 35	109
36. Chương 36: Phiên Ngoại	115

[Thập Nhị Yêu Tinh Hệ Liệt] Chí Ái



Giới thiệu

Thể Loại : huyền huyền, 1×1, HETình Trạng Bản : 35 chương + 1 PNEditor: tiểu Bạch Dương. Ôn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thap-nhi-yeu-tinh-he-liet-chi-ai>

1. Chương 1

Ma Khác thế nào cũng không nghĩ tới, hận thù của long tộc cùng ma giới đã kéo dài ngàn năm, vậy là dưới một tình huống như thế lại dễ dàng được hóa giải. Bình tĩnh mà xem xét, lúc nhận được nguyên thần của cha mình bị trấn áp một ngàn năm thì mừng rỡ như điên rút quân về, tâm cao chí viễn trong lòng hoàng tử điện hạ, liền dần dần, chậm rãi phát sinh một tia không cam lòng.

Có thể cam lòng sao? Ngàn năm tu luyện, cuối cùng trở thành ma thần, chính là vì việc lấy huyết tẩy long giới cứu cha. Kết quả không nghĩ tới Long Triển lại cũng trở thành long thần, điều này có thể làm tâm hấn lâm vào phần hận, nảy sinh cảm thán "ký sinh du hà sinh lượng"* sao?

__ ký sinh du hà sinh lượng: câu này có nghĩa là trời đã sinh ra 1 kẻ tài giỏi thì sinh thêm 1 kẻ tài giỏi thứ 2 để chi, diễn tả sự ghen tị.

Làm cho hấn học máu nhất chính là: tỉ mỉ chuẩn bị một hồi đại chiến với mấy người ngu ngốc ở long tộc trở tay không kịp lại hóa thành một trò hề, không nói đến kiếp vắn trăm ngàn năm không gặp hơn một lần cũng bị hấn cấp gặp. (chắc trận thiên kiếp lúc mấy anh đang quánh nhau ý)

Suy nghĩ một chút đôi mắt chớp chớp của Như Mặc kia, cặp mắt to nhìn qua long lạnh ánh nước đều lóe ra một thứ ánh sáng ngu ngốc, nhớ lại trận đại chiến này chính là bị phương pháp của con thảo long ngu xuẩn kia làm cho ngừng lại ngoài ý muốn, sự bất bình này khiến trong lòng hoàng tử ma tộc càng thêm nhận định.

" Nghĩa lại đường đường hoàng tử ma tộc ta, đường đường ma thần, đều gặp phải toàn những đối thủ gì a? tên khốn Long Triển kia tự xưng lại biến thành rỗng để chiến đấu, hấn nào một chút cũng không có phong độ của long thần a?" trong thư phòng phía nam, Ma Khác hướng về phía con chim tu hú lải nhải oán trách, hoàn toàn không còn lãnh khốc tao nhã ngày thường.

" điện hạ, ngài cũng đừng không cam lòng. Suy nghĩ một chút về thuộc hạ bên phe địch đi, con hải xà kỳ cục giảo hoạt kia, còn có con bạch tuột tinh đốt nát quá mức kia, thần so sánh một cái, điện hạ có thể gặp

những đối thủ như Như Mặc cùng Long Triển, cũng nên cười trộm rồi.”

Thật là, điện hạ rốt cuộc là ảo não cái gì a? Ma giới cùng long giới đều thái bình, không phải tốt lắm sao? Minh đường đường là một đại ma quân, lại gặp phải đối thủ như bạch tuột với hải xà, hẳn cũng không oán giận mà, thái tử điện hạ lại ở trong này tức giận bất bình.

Kính nhờ, lão bà hài nhi còn ở nhà chờ mình, điện hạ ngài nhanh một chút đi, xả trong oán giận ta còn phải về, phòng sách này là nơi thương nghị quốc gia đại sự, không phải địa phương cho thần tới nghe ngài cầu nhàu a. Mấy ngày nay lão bà đều hoài nghi ta bắt đầu cùng yêu nữ khác ở bên ngoài lêu lổng, ngài đừng hại ta nữa.

Cư tướng quân một bụng tức giận, trên mặt cũng không lộ ra nửa điểm dù cực nhỏ. Cuối cùng biết Ma Khác đang oán giận, hẳn mới thở phò nhẹ nhõm.

Cuối cùng, hoàng tử Ma Khác thao thao bất tuyệt cáo trạng một đoạn, Cư tướng quân mừng rỡ, thầm nghĩ phải lợi dụng hời cơ nếu không sẽ không đến lần thứ hai a. Hắn vừa muốn nhân cơ hội cáo lui, chợt nghe thấy một trận bước chân dồn dập truyền đến, tiếp theo một người thị vệ vào phòng, quỳ xuống vội vã la lên:” khởi bẩm điện hạ, ma vương bệ hạ vừa mới biến thành hình thể...”

” cái gì? Phụ vương đã muốn biến thành hình thể?” Ma Khác mừng rỡ, vỗ bả vai Cư tướng quân cười to nói:” đi đi đi đi, chúng ta đi chúc mừng cho phụ vương..”

” điện...điện hạ, thuộc hạ chưa nói xong mà” thị vệ khỏ ra mặt, ôm tinh thần không biết sợ tiến cũng là một đao mà lui cũng là một đao lớn tiếng nói:” đúng là bệ hạ hắn biến thành hình thể.. nhưng..nhưng sau khi hắn biến ra nhân hình, liền trực tiếp hướng về long giới mà chạy tới, thuộc hạ cùng nhóm đồng bạn ma lực thấp kém, không thể ngăn cản bệ hạ, đành phải tới bẩm báo điện hạ”

”cái gì? Phụ vương hắn đi long giới?” Ma Khác quá sợ hãi, dậm chân kêu lên:” ôi cha của ta a, đem người ra khỏi lao dễ dàng lắm sao? Con ma này bị giam một ngàn năm, vẫn không thể đem tính tình ngài sửa lại mà. Thân thể linh hồn người vốn đều bị người ta bắt giữa, lúc này bắt quá là mượn hiệu lực của sinh hồn bảo đan mới biến thành hình thể, liền chạy tới báo thù, người có thể được không người? Vả lại, người muốn đi báo thù cũng phải đem đứa con ta theo a.”

Ma Khác hoàng tử thật tiếc là rèn sắt không thành thép mà đứng tại chỗ xoay quanh. Cư tướng quân cùng thị vệ ở chỗ điện hạ nhà mình không phát hiện trở mặt xem thường. Nghĩ nghĩ, hắn vẫn là da đầu cứng rắn nói:” điện hạ, chúng ta vừa mới cùng long tộc ký hiệp nghị ngưng chiến, mặc kệ là lý do gì, lúc này khai đầu không nên.”

” chính là cha hắn muốn đi a.” lúc cấp bách, Ma Khác cũng không sử dụng kính ngữ. Thoáng ngẫm nghĩ một lát, hắn quả quyết rất đúng hướng Cư tướng quân nói:” chúng ta đi, đến long giới bắt phụ vương, đừng hắn vừa mới hóa hình, liền để người ta bắt được làm hỏng thân thể, sinh hồn bảo đan ta chỉ có một viên a.”

Không cần a điện hạ, lão bà ta đang ở nhà chờ ta, nếu ta không về nàng cũng có thể đem thân thể ta làm

hồng a...

Cư tướng quân nghe thấy tiếng kêu rên trong đáy lòng mình, nhưng trung tâm tương tưởng lại không thể cho hắn lựa chọn một con đường sống, chỉ phải vội vàng giao cho thị vệ nói mấy câu, rồi mới làm việc nghĩa không chùn bước lần thứ hai theo Ma Khác bước lên thổ địa long giới.

Thật vất vả lần theo hơi thở ma vương mà đuổi theo hắn, lại ngoài ý muốn biết được cha nhà mình chỉ là cùng một lão long vương ôn chuyện mà thôi. Bởi vì lúc trước thời điểm long thần bị trấn giữa, mỗi ngày chính là lão long vương bản lĩnh không cao này đến cùng hắn trò chuyện, giảm bớt thời gian nhàm chán, lâu ngày lâu ngày, một rồng một ma sinh ra tình bằng hữu thâm thiết.

Cũng bởi vì vậy, khi đương kim thiên ma vương hạ biến thành thực thể, người thứ nhất hắn nghĩ đến không phải là mấy người con của mình, mà là lão long vương đã cùng hắn vượt qua vô số sớm chiều, hắn nghĩ muốn trước tiên đem tin tức tốt này đến cho lão bằng hữu, thuận tiện cho hắn mở mang một chút về tư thế oai hùng bất phàm của mình, cho nên mới biến hóa xong lập tức tới long giới.

”được rồi được rồi, nếu không phải là tới đánh nhau thì ta mặc kệ ngươi. Dù sao cha ngươi cũng nên chú ý một chút đi, dù sao ngươi là ma vương, đây là long giới, mặc dù có hiệp nghị ngưng chiến, có bảo toàn có gia hỏa nào nhìn ngươi không vừa mắt, lợi dụng ngươi khơi mào chiến tranh một lần nữa, vậy sẽ phá hư danh dự ma tộc chúng ta.”

Ma Khác phần nộ nói xong, xoay người liền trở về đi: thật sự là buồn bực a, cha cũng không nhớ lại, là ai đã cho hắn sinh hồn bảo đan, mới khiến hắn mười ngày có thể biến hóa, kết quả người thứ nhất hắn nghĩ đến cũng không phải là đứa con hiếu thuận như mình. Bằng hữu, bằng hữu so với con quan trọng hơn sao? Ta nếu không vì cứu ngươi mà hao tâm khổ luyện, thì mỗi ngày cũng có thể cùng ngươi nói chuyện phiếm. Mẹ nó gần đây chuyện làm người ta học máu sao cứ từng chuyện đến từng chuyện.

”xú tiểu tử, cha ngươi có thể bị gia hỏa ngu xuẩn nào lợi dụng sao?”

Phía sai truyền đến tiếng kêu gào của ma vương. Ma Khác nhún nhún vai, đúng đúng đúng, ngươi không phải. Chắc chắn, cũng không biết ai ở một ngàn năm trước bị lợi dụng cùng châm ngòi, không nói hai lời liền xuất linh ma tộc tới tấn công ma giới, kết quả nguyên thần kém xiu nữa bị người ta diệt.

Bất quá lời đại nghịch bất đạo như vật hắn không dám nói ra, tâm tình buồn bực cùng cư tướng quân một đường mà đi. Kỳ thật lấy tu vi hiện giờ của hắn, biến phép thì không xuyên việt một cái là có thể trở về ma giới, nhưng tâm tình của hắn không tốt, dù sao cảnh sắc của ma giới cũng rất đẹp, coi như tản bộ.

”ai nha, ngươi cũng dùng chút khi lực thôi, sao không thể trở ra a, ngươi xem xem chân ta, chúng nó mặc dù có lực hút, nhưng cũng thực nhỏ, căn bản không bắt được thân mình ngươi a.”

Nơi phía trước bỗng truyền đến âm thanh có chút quen thuộc, Ma Khác cùng Cư tướng quân liếc mắt nhìn nhau, thầm nghĩ rằng ai vậy? Sao vậy thanh âm nghe như thể quen thuộc nì?

Cước bộ hai người nhanh hơn, chuyển qua dải san hô phía trước, liền thấy trong một bụi san hô, một con bạch tuột to béo, đang dùng bốn cái chân dài quấn lấy đầy con cá, liền mạng kéo nó từ trong bụi san hô ra ngoài.

Hình dạng con cá kia hết sức kỳ quái, có cái đầu phi thường to lớn làm người ta kinh ngạc, thân mình của nó cùng đầu khi xuất ra, ước chừng không chỉ nhỏ hơn hai ba lần. Cái khe hở của đá san hô kia kỳ thật rất lớn, chẳng qua là bởi vì đầu con cá kia lớn quá, cho nên bị kẹt ở rãnh núi đá.

” người rõ ràng có tám cái chân, sao chỉ dùng có bốn cái chân a, nếu người dùng hết, có lẽ sẽ có thể đem ta kéo ra ngoài.” ngoài ý muốn, con cá lớn mở miệng, dĩ nhiên là một chuỗi nãi thanh nãi khí* đồng âm. Ma Khác bưng tỉnh đại ngộ, xem ra con cá này là một con cá con, bởi vì bố mẹ đều tu luyện thành tinh, cho nên nó vừa mới sinh ra liền có thể nói chuyện, nhưng có lối suy nghĩ của một hài đồng.

— nãi thanh nãi khí: âm thanh mang chút tức giận với giọng điệu trẻ con.

” ta còn dám dùng tám chân?” bạch tuột to béo phần nộ kêu lớn:” lần trước ta không lay chuyển được người, chỉ dùng hai chân trói chặt cái đuôi của người kéo người chơi đùa, kết quả cha nương người tưởng ta có ý đồ xấu xa, muốn xé vây đuôi người luyện binh khí. Phi, bọn họ cũng không nhìn xem cái vây đuôi này của người, có thể làm được cái gì chứ? Vây cá thang còn có thể làm như thế nào, còn binh khí nữa. Nếu bây giờ ta dùng tám chân, cho cha mẹ người nhìn thấy, còn không đổ oan ta muốn ăn người?”

Bạch tuột to béo tự nhiên quơ quơ đầu, hết lớn:”hừ, yêu tinh thông minh ta đây, ăn một lần phiền phức còn chưa đủ sao? Dù sao bây giờ cũng chỉ dùng bốn chân, người có thể liền đi ra, nếu ra không được thì chờ cha mẹ người đến cứu người đi.” y nói xong, lại dùng lực một chút, bốn cái chân dài màu xanh liền thẳng băng, bốn cái chân khác thì gắt gao bám lấy mặt đất, tình cảnh nhìn qua thập phần quái dị.

” người nói, cái con bạch tuột dốt nát kia là muốn kéo con cá tinh kia ra sao?” ngữ điệu Ma Khác hình như có chút run rẩy, Cừu tướng quân nhìn hẩn kỳ quái một cái, mới phát hiện biểu tình của hẩn có chút vắn vẹo, hình như là đang cố gắng kìm nén cảm xúc gì đó, khuôn mặt do kìm nén đều tím lại.

” đúng vậy... đúng không?” bị biểu tình của Ma Khác dọa sợ, Cừu tướng quân đối với đáp án thiên kinh nghĩa địa này cũng đem lòng nghi ngờ.

” y...thật không phải nghĩ cách mưu sát con cá đầu to kia?” âm thanh của Ma Khác run rẩy lợi hại hơn, ánh mắt có chút đăm đăm, nhìn bạch tuột tinh đang chăm chú đến thở hồng hộc còn đang cố gắng không ngừng.

” có...có chứng cứ sao?” ngữ điệu của Cừu tướng quân cũng thay đổi, chắc chắn, đúng là không nhận ra a, tính cách của bạch tuột dốt nát kia còn có chút tâm độc thủ ngoan đặc trưng, chẳng qua, sao điện hạ có thể nhìn ra vậy? Rõ ràng mình nhìn qua, cảm thấy được bạch tuột kia là đang cố gắng cứu người mà thôi.

Ma Khác không trả lời vấn đề của Cừu tướng quân, hẩn trực tiếp nhảy lên đi ra ngoài, rồi mới ở một bên ôm cánh tay chăm chú nhìn bạch tuột tinh, trong lòng nghĩ chắc là gia tộc bạch tuột đều dốt nát như thế, hay là nói, con bạch tuột này chính là con bạch tuột tinh đã từng đánh với bọn họ ni?

” A, tiểu sát tinh người, chạy nhanh ra ngoài cho ta, người không phát hiện phía sau ta có người à, hắc là hoàng tử ma tộc đó, mẹ nó nếu người không ra, hai ta sẽ bị giết người diệt khẩu.” thân mình bạch tuột tinh do sợ hãi mà có chút đỏ, nhìn giống như mới bị người ta nấu một nửa.

Ma Khác vỗ cái trán, nghĩ thầm, quả nhiên là cái con bạch tuột tinh dốt nát kia, ta đã nói rồi, giống sinh vật dốt nát như thế, long giới hắc là không có nhiều, nếu không trận đại chiến một ngàn năm trước, kết quả sẽ bị đổi lại.

” bạch tuột dốt nát người, biết bọn họ muốn giết chúng ta diệt khẩu, người cũng đừng cho rằng ta không phát hiện a, tối thiểu để ta đi ra ngoài trước, có lẽ còn có một trận chiến sức lực.” cá đầu to liều mạng chen chúc thân mình, cái đuôi không ngừng vẫy loạn, mà bạch tuột tinh cũng không quan tâm hiềm nghi vu oan gị, trực tiếp đem tám cái chân bò lên đầu con cá, liều mạng bắt nó kéo ra ngoài.

Cư tướng quân thật sự nhìn không được, đang muốn tiến lên, đã thấy Ma Khác bỗng nhiên vươn một bàn tay, đem cái đầu to không trơn nhẵn của bạch tuột tinh vo thành một khối tròn quay, rồi mới dùng một chút lực, chỉ thấy cái đầu tròn vo đó lập tức bị kéo dài, cùng lúc đó, bạch tuột tinh phát ra tiếng kêu thảm thiết, Ma Khác hạ sức mạnh xuống, con cá to đầu kia cuối cùng cũng theo trong khe hở núi đá kéo đi ra ngoài.

“Giết người a, Long Triển Nhiếp Chiêu mau tới cứu ta...” Bạch tuột tinh kêu lên thê thảm, còn không chờ kêu xong, đã bị Ma Khác một cước đá đi ra ngoài.

”giết người? Chỉ dùng cái này thì đủ.” Ma Khác vươn ngón tay nhỏ nhẹ nhàng lắc lắc, trên mặt đầy vẻ kinh thường, rồi hắc mới bước nhanh tới trước mặt cá đầu to, đánh đánh giá giá thân hình nó, lại đi xem núi san hô.

” người người muốn làm cái gì? Chẳng lẽ người cố ý cứu chúng ta? Người sẽ tốt bụng như vậy sao?” bạch tuột tinh tiến lên từng bước, chắn trước mặt cá đầu to, hồi tưởng một chút ngày đó Ma Khác cùng Long Triển chiến đấu, thần sắc đề phòng sắc bén của y lại chuyển sang thái độ cầu xin.

” ma...ma hoàng tử, long tộc chúng ta và ma tộc đã ký hiệp nghị ngưng chiến, cho nên...cho nên người không thể ăn thủy tộc chúng ta, van cầu người buông tha tiểu bảo đi, hắc còn là một đứa nhỏ a.”

Ngô, đúng vậy, Long Triển đã từng nói qua, đối với địch nhân có lực lượng cường đại không có khả năng đánh thắng, thì thích hợp nhất là dùng chính sách ai binh*, điều kiện tiên quyết là, địch nhân này phải có đầy đủ kiêu ngạo.

— ai binh: có lẽ là tạm thời cầu hòa

Trộm liếc gương mặt anh tuấn đẹp trai chói chang như thiên thần của Ma Khác, bạch tuột tí mĩ nhanh chóng nổi lên ghen tị, bằng cái gì, bằng cá gì ma tộc có thể sinh thành bộ dáng xuất sắc như thế, nhưng mình đường đường là con bạch tuột yêu to lớn, lại chỉ có thể biến thành bộ dáng mất mặt như thế.

Quên đi quên đi, hiện tại không phải lúc so đo cái này, quan trọng là ..., hoàng tử ma tộc này thoát nhìn hắc là có đủ kiêu ngạo. Nghĩ đến đây, bạch tuột tinh cảm thấy được mình hắc là khiến có khí thế cổ anh hùng cứu cá này cường đại hơn một chút, cho nên không tự kìm hãm được ưỡn ưỡn đầu. Các huynh đệ tỷ muội quen bạch tuộc đều biết, loại động vật này không có ngực, cho nên y chỉ có thể ưỡn đỉnh đầu.

Ma Khác dễ dàng xem thấu ý tưởng của bạch tuột tinh. Hắc khêu cao một bên lông mi, âm thầm cười:” cá thì ta thực sự không thích ăn, bất quá ta nghe nói hương vị của bạch tuột rất ngon, nhất là bạch tuột trong biển đông, sau khi nấu chín, vừa ngon vừa có thể nhai đầu...” (TBD: A Khác người tính sát thê à... hảo tàn nhẫn, nhân nghĩa mù mù công nhận bạch tuột nướng rất ngon a!)

Hắc cố ý không đem lời nói sau cùng nói hết, mà lại cao thấp đánh giá bạch tuột tinh, trong ánh mắt toát ra tươi cười không có hảo ý. Bộ dạng xấu xa kia lập tức khiến đầu Cửu tướng quan hiện ra ba đường hắc tuyến, thâm nghĩ điện hạ người không đến nỗi không thể phân biệt tốt xấu như thế chứ? Lại để mặc ta cùng con cá kia mà hù dọa một con bạch tuột dốt nát, truyền ra ngoài thật dọa người a.

“nói vậy, này... Ai bịa đặt vậy?” ý thức được sự nguy hiểm của mình còn cao hơn so với cá đầu bự tiểu bảo, Chu Dương quyết định co lại tám chân, đầu cũng hướng trong bụng rút lui, một bên thực nghiêm túc đối với Ma Khác nói:” hoàng tử điện hạ ma tộc, ta có thể phụ trách nhiệm nói cho người biết, hương vị của bạch tuột chúng ta thật không tốt, một chút cũng không tốt, nhất là trong bụng còn có một bao mực, thực bẩn.”

“Nga, là thế này phải không?” Ma Khác làm bộ dáng như ngẩng đầu nhìn trời: “Chính là người nói bạch tuộc ăn ngon có mười, nhưng nói không thể ăn chỉ có người một người thôi. Ta cuối cùng phải thử một chút mới biết được hợp hay không hợp khẩu vị của ta thôi.”

Hắc càng làm ánh mắt sáng óng ánh đến trên người Chương Du:”Nói cách khác, bạch tuộc tinh, nhìn trên địa vị thì chúng ta cũng từng đánh với nhau, ta chỉ muốn ăn một chân của người thôi thì được rồi, dù sao cũng để ta ném thưởng hương vị đi.”Ha hã, thật thú vị, không nghĩ tới bạch tuộc dốt nát này còn có chút giải trí công năng, tâm tình buồn bực của mình nhờ y ban tặng, hiện tại tốt hơn nhiều.

” một...một chân? Người sao tàn nhẫn như vậy a?” bạch tuột tinh vươn một cái chân nhỏ dài cho rằng là ngón tay chỉ hướng Ma Khác, nhưng liền thu trở về, vù vù, xém xiu quên mất, gia khóa này đang có chủ ý đến chân của mình a, tư thế hồi nãy, quả thực chính là tự động đem chân đưa tới cửa nhà cho người ta ăn a.

“Không tàn nhẫn a, người có tám chỉ chân mà, ta chỉ ăn một cái, đã thực nhân từ.” Ma Khác làm như có thật gặt đầu, lại đi tới trước vài bước, đối với Chương Du cười hòa ái nói:”Có phải hay không? Ta cũng không có muốn đem tám chân của người ăn luôn toàn bộ, thậm chí cũng không có muốn bốn chân.”

” tiểu ...tiểu bảo, mới nãy người vừa nói hai người chúng ta chiến đấu với hoàng tử ma tộc hỗn đản này, đúng là một trận sức lực đi?”Sĩ khả sát bất khả nhục*, bạch tuột tinh bị thái độ xem mình như thịt bò trên thớt chọc giận, tám chân đi chuyển một trận, kích khởi một chuỗi bọt nước.

_sĩ khả sát bất khả nhục: thà chết còn hơn chịu nhục

Hừ, không phải chỉ là một hoàng tử ma tộc cùng tướng quân ma tộc thôi sao? Cùng lắm thì đấu võ, cũng không phải là chưa đánh qua, tuy rằng lúc đó có Nhiếp Chiêu ở đó, nhưng hiện tại không phải cũng có tiểu bảo sao? Cái Ma Khác kia tự cho mình là thanh cao, khẳng định sẽ không để vị tướng quân ở phía sau hỗ trợ hần.

Phía sau im ắng, không có thanh âm gì. Chương Du xoay lại nhìn, mới phát hiện cá đầu bụ tiểu bảo vừa mới được hần cứu ra không biết ở thời điểm nào đã bỏ chạy vô tung vô ảnh.

” a a a, người là đồ gia hỏa không có nghĩa khí, ta là vì cứu người mới bị ma hoàng tử này sát hại a, người sao có thể không tượng nghĩa như vậy.”

Bạch tuột tinh tức giận rống to, hình thức chuyển tiếp đột ngột, y bắt đầu lo lắng có muốn hay không hy sinh hai chân đến bảo toàn tánh mạng, dù sao còn núi xanh lo gì không có củ đốt, mặc dù y là một con bạch tuột không quá vĩ đại, nhưng bản linh tái sinh không phải không có.

” nga, hần nào biết nghĩa khí là gì a, là người đã nói, hần còn là một đứa trẻ.” Ma Khác đắc ý dùng lời đã nói của Chương Du để đập bể lời y, chỉ thấy bộ dáng bạch tuột co đầu rút cổ, tâm tình liền không khỏi tốt, buồn bực vừa rồi toàn bộ đều trở thành hư không.

“Mặc kệ, dù sao trước trốn nói sau.”

Chương Du hoàn toàn không phát hiện mình đã đem lời trong lòng nói ra hết, tám chân nhẹ nhàng đích rung động một trận, làm tốt công tác chuẩn bị trước khi chạy trốn.

Hừ, y cũng không tin nếu mình thật có chạy khỏi như đã nói, ma hoàng tử này có thể sẽ đuổi được, y chính là có tám chân, thật sự không được, hay là mực trong bụng để bắn hần, như vậy thì mình cũng có thể giành được chút thời gian, long cung cách nơi này đại khái có lẽ không xa lắm.

2. Chương 2

Ma Khác không nghĩ tới bạch tuột tinh này lại không có chí khí như vậy, nói bỏ chạy liền bỏ chạy. Hần nghĩ đến có thể làm bằng hữu của gia hỏa Long Triển, trong xương cốt cũng nên có một chút kiêu ngạo cùng chính trực.

Bởi vậy sau khi hần nhìn thấy con bạch tuột to béo kia trong nháy mắt liền bơi ra ngoài, thế nhưng lại thẹn đến nỗi không kịp phản ứng lại, mà chỉ là dùng ánh mắt không dám tin sững sờ nhìn thẳng vào con bạch tuột kia đang chậm rãi bơi ra xa.

Đúng vậy, chính là chậm rãi ra xa. Bởi vì thân mình bạch tuột sẽ không bơi lội giống động vật, thậm chí có thể nói, bọn chúng không có bơi, mà chỉ là dựa vào mấy cái râu co dũi để di chuyển. Cho nên đối với Chương Du dốt nát trong gia tộc bạch tuột mà nói, tại cái loại thời điểm này mà y còn có thể di chuyển

theo quán tính về phía trước mà nói, đã là sự tình phi thường kêu ngạo đáng được ăn mừng.

” điện hạ... ngươi sẽ không đuổi theo chứ?” Cừu tướng quân nhìn về phía ma hoàng tử điện hạ nhà mình, kỳ thật hẳn cảm thấy được nói ra câu này cơ bản là vô nghĩa, dù sao Chương Du cũng là bằng hữu của Long Triển, dù thái tử điện hạ muốn ăn, chú ý cũng sẽ không dụng tới hắn, Cừu tướng quân cũng không cho rằng điện hạ hoàn mỹ nhà mình là một kẻ ham ăn.

” ngươi nói thử đi?” Ma Khác vừa bực mình vừa buồn cười trừng mắt Cừu tướng quân liếc hắn một cái, rồi mới nhìn lại hướng Chương Du vừa biến mất, lắc đầu cười nói:” bất quá, bạch tuột tinh này thật đúng là làm tham trùng của ta nổi dậy. Cừu, ngươi đi vào trong thôn trang của nhân gian, mua mấy chục cân bạch tuột đem về ma giới, để đầu bếp làm nếm thử chút.”

” vâng, điện hạ.” Cừu tướng quân vui mừng đáp ứng, thậm nghĩ vẫn là điện hạ biết đúng mực a, ngay cả bạch tuột bình thường để ăn, cũng không chịu ở DH bắt, để tránh khả năng gây ra tranh cãi, chắc chắn, đây là điện hạ anh minh vĩ đại a, thật không uống công ta theo hắn vào sinh ra tử sống vai chiến đấu nhiều năm như thế.”

Từ đó về sau, Ma Khác liền yêu thích ăn bạch tuột, mặc kệ là nướng, nấu, hấp cách thủy hoặc là xào, chưng, hẳn đều thập phần thích, thế là vài ngày liên tiếp, trên bàn ăn của thái tử điện hạ đều không thể thiếu bữa tiệc bạch tuột, mà ngay cả ma vương đệ hạ mới về từ DH cũng rất yêu thích loại mỹ vị này.

Bất quá loại mỹ vị này sẽ rất nhanh chóng biến mất trên bàn ăn của ma giới, ngày đó bắt đầu từ khi Chương Du về làm thái tử phi, trong cung liền không có bất cứ người nào dám ăn bạch tuột, đương nhiên, đó là chuyện sau này, bây giờ thì chưa cần bàn tới.

Ma Khác không nghĩ tới mình ngày mình đi DH lần nữa lại mau tới như thế, tính từ lần tới long gió trước đó của hắn, cũng chỉ cách một tháng mà thôi, may mắn hiện tại Long Triển cùng Như Mặc đang ở trong biển tình triền miên, bằng không một ma hoàng tử hắn, luôn đến long giới nhiều lần như thế, một khi bị người của nhà long thái tử tuần tra biển gặp gỡ, chính hắn cũng ngại ngùng.

Nói tới nói lui, còn không phải tự trách người cha kia của mình, không biết biển DH có cái gì hảo, không phải chỉ là một lão bằng hữu sao? Tại sao tới mức ở liền tại chỗ này ngày người hơn cả tháng cũng không chịu quay về? Sớm biết rằng hắn thích long giới đến như vậy, lúc trước vì chuyện này mà hao tổn tới cứu hắn làm gì nì?

Kết quả hiện giờ sau khi hắn hóa hình, còn phải định kỳ mang thiên kim đan đến cho hắn, dù sao cũng là nhờ có sinh hồn bảo đan trợ giúp nên hắn mới nhanh chóng biến thành hình người, trước một tháng không có thiên kim đan thay hắn ổn định linh thịt là không được. Nhưng cái lão gia hỏa kia lại không muốn trở về ma giới, còn muốn mình đặc biệt chạy tới chỗ ba ba để đưa thuốc, nghĩ tới điều này, sự tức giận của Ma Khác thật không có chỗ nào để trút xuống.

Dù sao cũng không phải chính thức viếng thăm gì, cho nên bên người Ma Khác cũng không mang theo tùy

tùng, nói đùa, một khi bị Long Triễn bắt gặp, bên cạnh mình lại mang theo vài người tùy tùng như đã nói, dù không muốn cũng sẽ bị người ta hiểu lầm là mình tới đây để đánh lén, hiện tại ma tộc cùng long tộc sống trong hòa bình cũng rất tốt, không thể để hiểu lầm chỉ vì như vậy mà sinh ra.

Đưa cho cha viên thiên kim đan xong, chợt nghe thấy lão cha nhà mình lại mời lão long vương kia đến ma giới chơi một chút. Ma Khác nhìn một chút lão Long cực lớn nằm úp sấp trên mặt đất, thầm nghĩ rằng loại người này vừa nhìn đã biết chỉ là loại lười biếng hoạt động, có thể đi theo người tới ma giới sao? Cha người chết tâm đi, chính mình nhanh chóng trở về mới là đúng, bất quá chỉ là bạn hữu thôi, xa nhau cũng không phải không được.

Ma Khác thật sự đợi không có lâu, bởi vì thật sự cùng cha còn có lão long vương kia không có chung tề tài.

Một đường nhàn nhã bỏ đi, hắn rất nhanh liền đi tới cái nơi đã cùng bạch tuột tinh gặp qua một lần. Thấy cái khe núi lớn kia, lại nhớ đến cảnh bạch tuột tinh cố gắng nghĩ cách cứu con cá đầu to, khóe miệng Ma Khác nhin không được nở ra một nụ cười. Không phải chưa từng thấy qua người ngu ngốc, nhưng ngu ngốc đến như thế, ngoại trừ Như Mặc, hắn thật sự là chưa thấy qua.

Không tự giác ngừng lại cước bộ, Ma Khác lâm vào ký ức tốt đẹp. Cho đến khi một trận thổ hồng học quen thuộc chui vào tai, mới khiến hắn nhin không được lắc đầu cười. Thầm nghĩ bạch tuột tinh này thật sự rất mắc cười, gần đây ít khi có được chuyện vui vẻ, cứ thế mà nhớ về y, lại hiện ra bên tai âm thanh vừa mới nghe.

“Ai nha trời ạ, cuối cùng cũng gặp được một người.”

Phía sau lần vang lên âm thanh quen thuộc lần thứ hai, tiếp theo một cái chân bạch tuột dài mảnh khoát lên vai Ma Khác:” Ta nói huynh đệ, hỏi một chút, đến long cung đi như thế nào a? Nơi này của các người phức tạp quá đi? Giống y như cái mê cung, ta cũng không biết biển DH chúng ta lại có nơi đáng sợ đến như thế, sớm biết thế sẽ không cùng tên gia hỏa tiểu Bảo không có nghĩa khí kia đến đây, còn xem xiu nữa bị tên hồn đản ma tộc ấy ...”

Chương Du đang lải nhải đột nhiên há to mồm, tất cả lời nói đều đột nhiên ngưng lại, y ngơ ngác nhìn Ma Khác đang xoay người lại, sau một lúc, bỗng nhiên phát ra tiếng cười hắc hắc hắc.

“ma... Hoàng tử điện hạ, ngài... Thật đúng là có kiên nhẫn a, chẳng lẽ theo lần đó sau khi ta rời đi, ngài luôn luôn ở đây chờ ta?”

Chương Du lấp bắp nói, đôi mắt nhỏ chớp chớp, chẳng qua theo tia sáng lóe ra trong đáy mắt có thể nhìn ra được, y đang chuẩn bị đào tẩu.

Ma Khác lại vừa bực mình vừa buồn cười, khinh thường bĩu môi, từ từ nói: “Người nghĩ rằng ta và người đều có thời gian rỗi, đặc biệt chờ ở chỗ bắt người a? Thời gian một tháng, chuyện ở ma cung sẽ xếp thành núi lớn...”

Lời của hắn còn chưa nói xong, chỉ thấy Chương Du ở phía đối diện mở to mắt, hét lớn:” cái gì? Người nói cái gì? Ma ... Ma hoàng tử, người không thể nói giỡn, một ... một tháng? Người là nói tính từ lần trước người đến long tộc cho đến nay, đã qua một tháng?”

Theo giọng nói, Chương Du hình như đã quên đang lâm vào nguy hiểm sẽ bị ăn, bởi vì y lại thể nhưng lại xông lên bắt lấy tay Ma Khác, một bên hốt hoảng một bên kêu to thê thảm.

” đúng vậy a.” Ma Khác bị Chương Du dọa sợ, thậm chí không phải một tháng sao? Hay là bạch tuột tinh này có chuyện gì quan trọng lại bị chậm trễ?

Mới vừa nghĩ đến đây, chợt nghe gặp Chương Du thì thảo nói: “Sao vậy có thể mà? Ta nghĩ đến... cùng lắm thời gian cũng chỉ có bảy ngày a, ma...ma hoàng tử, thời gian của các người ở ma giới có hay không cùng với long giới của chúng ta khác nhau a? tỷ như một ngày của chúng ta ở đây bằng ba ngày của các người...”

” cái này ta thật sự chưa từng nghe qua.” Ma Khác cười lạnh một tiếng, thời gian của ma tộc so với long tộc sao có thể khác nhau chứ? Mặt hắn nhăn nhúm, nhìn xem bạch tuột tinh đang bị ai đến độ toàn thân hóa đá, tuy rằng thấy bây giờ là cơ hội tuyệt vời để bắt y, nhưng hắn cũng muốn biết rốt cuộc là chuyện thể nào, trên người bạch tuột tinh rốt cuộc đã xảy ra chuyện thể thảm gì?

“Người rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Nói nói xem, có lẽ ta có thể giúp người.”

Ma Khác tốt bụng đề nghị, nói đùa, tính cách hắn lãnh khốc, sao có thể tốt bụng mà đi giúp bạch tuột tinh, bây giờ hỏi nhưng lời này, bất quá là chỉ vì muốn tìm đáp án để cười nhạo một phen, dù sao lấy trình độ ngu dốt của bạch tuột tinh, đáp án của y nhất định có thể làm tâm tình của mình thoải mái hơn một chút.

”ta...Ta lạc đường.” ngoài ý muốn, bạch tuột tinh lại khóc to lên, mặc dù là đang ở trong nước, thật sự không thể biết được y rốt cuộc có rơi lệ hay không, mà Ma Khác đối với biểu tình của bạch tuột tinh cũng không có nghiên cứu, nhưng hắn vẫn có thể nhìn ra được, bạch tuột tinh hiện tại thực thương tâm, phi thường thương tâm.

”lạc ...lạc đường?” Ma Khác mở trừng hai mắt, thậm chí chỉ là lạc đường thôi, làm chi thương tâm đến như thế? Cũng không phải là chết. Nhưng mà hắn chợt nghĩ đến một đáp án khác.

Đồng tử bỗng nhiên co rút lại, ánh mắt lại dần to ra, Ma Khác không dám tin đem suy nghĩ trong lòng hô lên:” người...người sẽ không nói với ta, từ lần trước chúng ta gặp nhau, vẫn lạc đường đến bây giờ, vẫn chưa tìm được đường ra chứ?”

Có thể sao? Tuy hắn biết rằng bạch tuột này thật sự rất dốt nát, nhưng là có thể trở thành cái dạng này sao? Lạc đường một tháng, trong biển DH, hắn thật sự không hiểu rõ loại động vật bạch tuột này, tất cả đều là lộ si*, hay chỉ có con bạch tuột tinh này là ngoại lệ.

_lộ si: mù đường

cuối cùng, ma hoàng tử điện hạ chưa bao giờ lấy giúp người làm niềm vui lại phát huy ngọn lửa tinh thần lương thiện mà vạn năm qua không cháy, mang con bạch tuột này rời khỏi cái nơi mà hắn gọi là mê cung, kỳ thật chính là cái nơi có mấy lối rẽ. Không có cách, ai biết Chương Du thật sự rất đốt nát, đốt nát đến ngay cả loại người tâm ngoan thủ lạt * cần bản không có gì gọi là lương tâm ma hoàng tử hắn cũng không đành lòng để đi tiếp tục lạc đường.

— tâm ngoan thủ lạt: lòng dạ độc ác ra tay tàn nhẫn.

” ma hoàng tử, người chắc là đường này sao? Người không phải là muốn đem ta tới ma giới, rồi ấn cho ta tội danh xâm nhập đem ta giết chết chứ?” Chương Du đi theo bên người Ma Khác, múa may tám cái chân dài, làm ra một bộ dáng ”người dừng hòng gạt ta”.

” tại sao phải làm như vậy? Giết chết người có ưu đãi gì sao? Huống chi, ta cũng không phải là tự xông vào ma giới các người sao? Hiện tại long giới cùng ma giới chung sống hòa bình, sự tối lui của hai tộc cũng không tính là gì đi?”

Ma Khác thần nhiên cười, hắn vốn là người không nói nhiều, lại càng không là gia hỏa sẽ có hứng trí cùng người khác nói chuyện phiếm, nhưng là không biết tại sao, đối mặt với con bạch tuột tinh đốt nát này, hắn lại cảm thấy đối thoại giống như sinh động hoạt bát lên không ít.

” tại sao? Đương nhiên là có lý do a.” bạch tuột tinh càng huy động mấy cái chân thêm kịch liệt, đồng dạng kêu lên:” gao, lúc trước người đã nói, muốn đem ta nấu chín, nếm thử hương vị của bạch tuột tinh thôi. Còn có, hai tộc lui tới cũng không tính là cái gì, nhưng người thân là hoàng tử ma tộc, đến long giới của chúng ta một lần rồi lại một lần, không phải là chuyện bình thường, hừ, nói không chừng người có âm mưu gì đó, cho nên đương nhiên muốn đem ta giết chết diệt khẩu.”

” nga, nguyên lại là như vậy a.” Ma Khác ngừng cước bộ, quay đầu nhìn chăm chăm Chương Du không chuyển mắt:” người đừng nói a bạch tuột tinh, sau khi nghe người phân tích như vậy, ta phát giác ta thật có lý do để giết chết người mà, ân, lúc trước ta thật sự tính mang người về nhà, bất quá hiện tại thôi, ta đổi ý rồi.”

Rõ ràng đốt nát muốn chết, nhưng sức tưởng tượng rất phong phú. Ma Khác buồn cười nhìn bạch tuột tinh trong nháy mắt liền co mình thành hình dạng quả cầu, bộ dạng cái đầu to tướng của hắn vì sợ hãi mà trong phút chốc bành ra lại co rút lại trong phút chốc, hắn thật sự nhịn không được, cười ha ha.

Một bên tiếp tục đi về phía trước, hắn từ từ nói:” được rồi, ta không đùa người nữa, bạch tuột tinh, ta muốn giết người đã sớm giết, còn chờ tới bây giờ sao? Nhìn xem bộ dáng người bị dọa thành cái dạng kia.”

Bạch tuột tinh khôn hơn một chút, không chịu nói tiếp. Nhưng hứng thú của Ma Khác đã được khơi dậy, không ngừng đích tìm nói:” ừ, người không biết phương hướng như thế, cuộc sống hằng ngày sao mà sống a?”

Nhìn đến bộ dáng ”không hợp tác” của đồ ngốc bên cạnh, Ma Khác âm trầm nở nụ cười:” ừ, bạch tuột tinh, đừng để ta có lý do giết người nha, quên nói cho người biết, phạm thiên mật hỏa của ta rất lợi hại,

nếu cho người vào bên trong một chút, cũng không cần dùng nước chử, là trực tiếp có thể ăn bạch tuột nướng, người không hy vọng ta làm như thế đi?”

” ta ... ta thường ngày sẽ ở trong động của mình, đến ngay cả long cung cũng không muốn đi, nếu muốn đi, cũng sẽ căn cứ vào linh thức bói toán để tìm ra phương hướng, hoặc là gọi cho Long Triển một cảm ứng tâm linh gì đó, để hắc phái người tới đón ta.” ha hả, thật thú vị, Ma Khác nghĩ thầm nguyên lai bạch tuột dốt nát này cũng không tệ tí nào, y thế nhưng có thể dùng linh thức dò đường, còn có thể cùng Long Triển lập cảm ứng linh hồn, đây cũng không phải chuyện tu giả bình thường có thể luyện được.

“Linh thức cũng không phải có thể vô hạn sử dụng a, lần này lộ quá xa, căn bản không duy trì đến khi ta có thể ra khỏi mê cung. Hơn nữa nơi này cách long cung cũng không gần, so với nhà ta lại càng xa, không thể cùng long triển sinh ra cảm ứng được.” Chương Du một bộ đáng ảo não, suy nghĩ một chút đã cảm thấy nín thở, y thế nhưng lại ở cái địa phương này tiêu phí thời gian một tháng cũng không thể ra ngoài được.

” vậy sao người không đợi sau khi dùng hết linh lực, ở chỗ này nghỉ ngơi, đợi cho ngày hôm sau lại dò đường mà đi, đi xong lại nghỉ ngơi, nói như vậy, người chỉ cần dùng thời gian tám ngày hoặc mười ngày, cũng có thể về tới nhà chứ?” Ma Khác trừng mắt to, nghĩ thầm sẽ không, nhất định là có nguyên nhân khác, bằng không bạch tuột tinh dù nết nết, cũng không có khả năng ngay cả biện pháp đơn giản như thế cũng nghĩ không được đi?

“ác, đúng vậy, còn có thể làm như vậy a.” Chương Du dừng thân hình, đem một dải chân nhét vào miệng, chớp hai cái mắt nhỏ, thực vô tội nhìn Ma Khác, bắt đầu khởi binh vấn tội: “Người tại sao không nói sớm chút cho ta biết? Hại ta ở trong này lưu lạc lâu như thế?”

”kính nhờ, một tháng trước ta không biết người là lộ si, mà ngày hôm nay gặp gỡ mới biết được. Lại nói ta có nghĩ như thế nào cũng không tưởng được người gốc đến như thế a?” Ma Khác nói tới đây liền nhin không được, gập bùng xuống cười ha hả, tiếng cười kia truyền vào trong lỗ tai Chương Du, nói chói tai không nên lời.

” người....người còn mặt mũi cười ta, ta lạc đường là tại ai? Còn không phải trách bọn người? Tiểu Bảo nói sẽ mang ta đi ra ngoài, ta mới theo hắc tới đây. Kết quả gặp các người, xú tiểu tử không có nghĩa khí kia chạy, đem ta bỏ ở trong này, này, hại ta vẫn du lịch đến hiện tại cũng không đi ra ngoài...”

3. Chương 3

Chương Du tức giận lên án, nước mắt phung trào rơi xuống, bất quá bởi vì ở trong nước, cho nên Ma Khác cũng không nhìn tới. Y hằm hứ xoay người sang chỗ khác, tự mình giận dữ bơi về phía trước.

Ma Khác thấy bạch tuột tinh thật sự phát hỏa, đành cố nén tiếng cười, đuổi theo đến phía trước nói:”được rồi được rồi, đừng nóng giận, ta phụ trách đưa người tới long cung không được sao...”

Một câu còn chưa nói xong, chợt thấy một đội lính tôm tướng cua hướng mình và Chương Du bơi tới, đi

đầu là tôm he tương quân hồ lớn:”trời ạ, bạch tuột tinh, tìm được người rồi, thái tử điện hạ cấp đến độ khủng khiếp, nếu tìm không thấy người, chỉ sợ phải lục tung toàn bộ DH, người lại đi đâu vậy?”

Chương Du cực kỳ cao hứng vui mừng mà khóc, tiến lên ôm lấy tôm he tương quân, Ma Khác nhìn thấy cảnh tượng trước mắt này, từng đợt muốn cười, nhưng lại lo lắng mới vừa rồi đã tổn thương đến lòng tự trọng của bạch tuột tinh yếu ớt, cho nên hắn vẫn tốt bụng kìm nén.

Chương Du cùng tôm he tương quân đơn giản nói lại những gì đã trải qua, rồi mới bơi trở lại bên người Ma Khác, cao hứng cười nói:” được rồi ma hoàng tử, Long Triển đã sai người tới đón ta, ta có thể về nhà, tuy rằng người thật đáng ghét, làm việc cũng ác liệt, nhưng lúc này đây, ta vẫn phải cảm ơn người người, nhưng ta là người công tư phân minh, hừ, cho nên ta nhất định sẽ đem chuyện người lên lút tới long giới báo cho Long Triển biết.”

Nói xong câu cuối cùng, trong con mắt nhỏ của bạch tuột tinh nhin không được nổi lên loại hào quang xấu xa của hạng tiểu nhân đắc chí, biểu tình sinh động kia khiến cho Ma Khác vừa tức vừa cười, thầm nghĩ rằng nhìn mà đoán không ra a, con yêu tinh dốt nát như thế lại có thể làm chuyện xấu, một chút cũng không lương thiện tinh khiết, tưởng ta dễ chọc sao?

”Chương Du, vì thưởng cho người công tư rõ ràng, cho nên có một việc ta muốn nói với người.”

Ma Khác không đợi bạch tuột tinh có phản ứng, liền kéo hai cái chân dài của y lại một cái, rồi mới để sát vào đầu của hắn lớn tiếng nói: ” kỳ thật lúc trước người một lòng muốn cứu con cá đầu to kia là sai lầm, bởi vì khe núi đá rộng sau hẹp trước, mà con cá đầu bự lại đầu to mình nhỏ, người càng kéo về phía trước, nó kẹt càng lợi hại, nếu như người đem hắn kéo về phía sau một chút thôi, hắn thật sự sẽ dễ dàng đi ra.”

Chương Du ngốc sững sốt, hồi tưởng lại một chút tình hình ngày đó, phát giác Ma Khác thật sự nói đúng. Cái đầu bự của y đổ lên, then quá thành giận kêu lên:” kia tại sao lúc trước người không nói? Hiện nay mới nói cho ta biết, tại sao?” sáu cái chân dài còn lại cùng nhau vỗ tạo nên vô số bọt nước, cho thấy phần nộ của bạch tuột tinh.

” bởi vì bộ dáng ngu ngốc của người mắc cười lắm, bản điện hạ đương nhiên sẽ không bỏ qua màn cười tốt như thế, nếu nói cho người, ta nào còn có truyện cười phần khích như thế để xem a.” Ma Khác lão thần khắp nơi nói, trong lòng cười xấu xa nghĩ thầm:ta cho người đắc ý, ta cho người qua sông đoạn cầu, hừ hừ, cái này biết sự lợi hại của ta đi?

”người....người đại hồn đản này.” Chương Du giận dữ, chỉ thấy cái đầu bự của y vừa thu vừa co rút, tiếp theo Ma Khác còn chưa hồi phục tinh thần, một đoàn nước mực tối đen như mực văng lên trên đầu trên mặt hắn, nước mực theo tóc lan tới gương mặt rồi lan xuống dưới, phối với bộ hắc y* trên thân, ma hoàng tử anh tuấn vô cùng liền biến thành một con cá chuối.

hắc y: hắc (đen) y (y phục).

Lính tôm tương của nhin không được phát ra một trận cười vang, mà người khởi xướng là bạch tuột tinh lại xoay tám cái chân lên liêu mạng bỏ trốn, một bên hét lớn:” các huynh đệ, người còn cười cái gì, chạy

nhANH ĐI, ĐÓ LÀ HOÀNG TỬ MA TỘC, NGOÀI LONG TRIỂN RA, CHÚNG TA KHÔNG CÓ AI ĐÁNH LẠI HẮN, KHÔNG THỂ ĐỂ HẮN GIẾT CHÚNG TA DIỆT KHẨU, TA CÒN MUỐN ĐEM TIN TỨC BÁO CHO LONG TRIỂN MÀ.”

” bạch tuột tinh, người cứ chạy cho ta xem.” từ trong hàm răng của Ma Khác xuất ra những từ này, tức giận đến độ thân mình run rẩy, chưa từng ném qua loại xỉ nhục này, hơn những còn do một con bạch tuột tinh ngu ngốc ban cho, chuyện này thật là tổn thương nghiêm trọng đến lòng tự trọng của ma hoàng tử điện hạ.

Vườn nay nhẹ nhàng nhường trên người phát một cái, nước mực sền sệt này biến mất trong nháy mắt. Nhưng cùng với nước mực biến mất, lửa giận bị đốt của Ma Khác lại càng thêm tràn đầy, nham hiểm ngấm nhìn hướng Chương Du chạy trốn, hắn nghiêng răng nghiêng lợi nói:”thù này không báo không phải là ma, Chương Du, người liền rửa tám cái chân chờ bản điện hạ đi.” gần từng chữ, hắn tùy tay vẽ một vòng tròn, một bước đi vào, vòng tròn tan biến không một dấu vết, mà Ma Khác cũng biến mất theo.

Bất quá cơ hội báo thù cũng không có dễ dàng xuất hiện như lúc Ma Khác cùng Chương Du gặp nhau, trong hai tháng kế tiếp, Ma Khác rất tích cực đưa thuốc cho ma vương, hơn nữa mỗi lần đều theo lộ tuyến đã gặp Chương Du mà rời khỏi, chính là ngay cả đã đưa vài lần được, cũng chưa gặp được Chương Du.

Ma Khác buồn bực rất nhiều, cẩn thận hồi tưởng lại lời mà mình và Chương Du đã từng nói, đột nhiên bừng tỉnh đại ngộ, hắn vỗ vỗ đầu mình, âm thầm lầm bầm nói:” ta thức giấc, bạch tuột tinh nói, y bởi vì lạc đường mới xuất hiện ở nơi đó, bình thường cổng đại môn cũng không bước ra, tại sao ta lại quên chứ?”

Nghĩ thông suốt chỗ mấu chốt, Ma Khác liền kích động đem thiên kim đan tới chỗ ở của ma vương cùng lão long vương. Bởi vì lần này sớm hơn lần trước một chút, hắn liền gặp hai mỹ nam nhân cùng một chỗ tán gẫu, trong đó có một người rõ ràng là cha mình.

4. Chương 4

”A? cái lão long vương kia đâu?” Ma Khác đem được đưa cho cha mình, ánh mắt ngừng trên khuôn mặt tuần mỹ của nam tử trẻ tuổi ngồi trong phòng có chút ngoài ý muốn mà đánh giá:”người là thân thích của lão long kia? Là tôn tử(cháu) thứ mấy a?” Ờ, hỏi như vậy chắc đúng rồi đi, cha đã từng nói, niên kỷ (tuổi) của lão long kia so với hắn còn lớn hơn, cũng gần vạn năm.

”bổn nhi tử, hắn chính là lão long mà người nói, chẳng lẽ công lực của người nay cả hơi thở cũng phân biệt không được hay sao? Người, tiểu tự thú này, rốt cuộc người đã tu luyện đạt đến ma thần hay là vẫn không đứng tới môn cha của người a?” ma vương bệ hạ mắt thấy đứa con mắt thể diện trước mặt lão hữu, không khỏi cảm thấy mặt mũi rất là bề mặt, rút hết tất cả chữ rừ một trận.

Ma Khác lập tức bị nước miếng khiến bị sặc, không dám tin nhìn nam tử tuần tú đang mang vẻ mặt tươi cười, cuối cùng mới phát hiện trên mặt hắn có biểu tình biếng nhác quen thuộc.

”uy, cha, trời đất chứng giám, ta làm sao có thể tưởng được lão long kia biến hóa thành người sẽ trẻ như

vậy a? Trên người hắn đúng là có hơi thở của lão long, nhưng ta chỉ tưởng là thân thích mà thôi.” Ma Khác không phục kêu lên, cha nhà mình đem toàn bộ ma giới quoad cho mình, vậy mà còn mặt mũi ngồi ở đây kêu to gọi nhỏ đối với mình, con mẹ nó thật sự là thiên lý ở đâu, ở nơi nào a.

”cha của ngươi cũng mấy ngàn tuổi, biến thành người không phải cũng trẻ như thế sao?” ma vương bệ hạ bất mãn trừng mắt liếc con mình một cái, một bên đem kim thiên đan đưa tới miệng.

”uy, ngươi chính là ma mà không phải sao? Cùng với rồng căn bản là hai chủng loài khác nhau, ta xem lão gia khóa long vương kia là lão nhân, là còn có nguyên nhân, ta còn tưởng rằng thủy tộc bọn họ không có bản lĩnh giữa được tuổi thanh xuân vĩnh cửu giống ma tộc chúng ta.” Ma Khác từ trong lỗ mũi hừ một tiếng, cũng không tính sẽ tính tục ở lại nơi này. Thật sự không nghĩ được lão long vương lại là nam tử trẻ tuổi kia, động cơ cha ở chỗ này cũng liền thập phần khả nghi.

” sau khi long vương biến hình quả thật rất trẻ, nhưng hắn lại cảm thấy trẻ tuổi như vậy thật không có uy nghiêm, cho nên mình phép thuật biến mình thành bộ dáng kia, nguyên do cũng là thế.”

Nam tử trẻ tuổi miễn cưỡng thở dài một cái, rồi mới phát phát tay:” được rồi được rồi, ngươi đi đi, bộ dáng ngươi thoát nhìn hình như rất gấp, có phải vừa ý long nữ nào hay không? Ta và ngươi nói a tiểu Khác, mặc kệ ma tộc hay là long tộc, làm việc đều phải có trách nhiệm, bằng không đến lúc đó ta cũng sẽ không đáp ứng ngươi.”

Lời này là có ý gì? Khóe miệng Ma Khác trù rút vài cái, thầm nghĩ, ta là gấp gấp đi tìm bạch tuột tinh tinh kia để báo thù, long nữ của long giới các ngươi, ta có thể để mắt tới sao? Hừ, ma nữ của ma giới chúng ta so với long nữ không hề có tình thú này hơn gấp mấy trăm lần được không?

Bất quá lời này hắn cũng không muốn cùng lão long biện luận, từ chỗ ở của bọn họ đi ra, hắn liền hướng long cung mà đi tới, dọc đường đi cẩn thận tìm kiếm hơi thở của Chương Du, cuối cùng, thời điểm đi tới một cái tảng đá trước một hang động, hắn dừng bước, trên mặt cũng lộ vẻ tươi cười đắc ý.

”hừ hừ, bạch tuột chết tiệt, quân tử báo thù mười năm chưa muộn, bản điện hạ tới đây.” Ma Khác tươi cười không có chút hảo ý, vươn tay từ trong lòng ngực lấy ra cái gì đó giống ngôi sao năm cánh màu lam đen, đây chính là lễ vật mà hắn đã vì bạch tuột tinh tử mĩ chuẩn bị.

Tay kia nhẹ nhàng lơ lộn trên tiểu đông tây vài cái, rồi mới từ trong miệng miện vài câu thần chú, tiếp theo hắn nhẹ nhàng thổi ra một hơi, thế là, tiểu đông tây màu xanh đen lập tức biến thành một quả cầu lớn tỏa ánh sáng sắc sỡ chói lọi, trong đó có vô số tiểu cầu đang lưu động, nhưng trong chốc lát liền biến mất không một dấu vết.

Tay phải hắn đem quả cầu lớn ném ra ngoài, bảy quả cầu màu sắc chuẩn xác bể ra trên một tòa thành bằng đá, một va chạm thật lớn đem cả toàn thành xập đổ trong nháy mắt, bùn đất bốn phía xung quanh hòn đá lập tức làm cho nước biển xung quanh đều vẫn đục, nhóm cá nhỏ tôm nhỏ xung quanh đều kinh hoàng vội chạy trốn.

” ai là ai?” một tiếng nói quen thuộc mang theo phần nộ la lên truyền đến, tiếp theo ở trong đám đá

lộn xộn hiện ra một cái đầu xích hồng sắc (đỏ thẫm), không chỉ như thế, ngay cả tám cái chân xung quanh vốn màu xanh đều biến thành màu đỏ, bởi vậy có thể thấy rõ bạch tuột tinh nhỏ bé phần nộ như thế nào.

” người nào đuôi mù dám đến thích quán tử*? Không biết bản bạch tuột cùng với long thái tử giao hảo sao?” bởi vì nước biển rất vắng vẻ, cho nên Chương Du nhất thời không thấy rõ Ma Khác đang ở xa xa, mà bộ dáng cáo mượn oai hùm kia của y, thực sự làm cho Ma Khác cười đủ.

— thích quán tử: đá quán ăn: chỉ hành động gây rối

Trốn ở phía sau của tảng đá san hô lớn nhất, Ma Khác dù bận vẫn ung dung nhìn bạch tuột tinh ở phía xa xa đang biểu diễn, quả nhiên không ngoài dự đoán của hắn, sau khi bạch tuột tinh tìm kiếm ở xung quanh mà không thấy người, tinh thần của y đều bị cái quả cầu lớn kia hấp dẫn.

” oa, đây là đồ vật gì a? ” nhiệt tình đi tới bên cạnh quả cầu lớn, màu đỏ vốn tượng trưng cho sự phần nộ cũng rút đi, con bạch tuột to lớn biến trở về màu xanh vốn có, y chỉ dùng tam chân lần lượt ở bên trái quả cầu to bính bính rồi ở bên phải sờ sờ, cuối cùng lau miệng mong chờ, cao hứng cười tươi nói:” ha ha ha, bảo bối, nhất định là bảo bối, thứ có ánh sáng sáng lạn như thế, có phải vật liệu cực phẩm luyện khí từ trên trời rơi xuống hay không a?”

Ma Khác thật sự nén không nổi cười lớn, nhưng hắn vội vàng bịt miệng lại, thần nghĩ, bạch tuột tinh này có phải hay không cả ngày chỉ nghĩ đến chuyện tốt chứ a? còn muốn vật liệu cực phẩm từ trên trời rơi xuống gì đó, cho dù thực sự có thứ tốt như vậy, sẽ rơi xuống trước cửa nhà y sao?

Lại nhìn kỹ xem, ha ha, gia hỏa bạch tuột tinh ngây ngốc bắt đầu hoa chân múa tay vui sướng, nga, nói như vậy thật không chính xác, bởi vì bạch tuột chỉ có tám cái chân, không có tay, bắt quả cũng không quan hệ, chỉ nhìn bộ dáng y hưng phấn vũ động tám cái chân, chỉ biết y là muốn tiến lên chiếm lấy quả cầu cho riêng mình, mà chính Ma Khác cũng chờ mong khoảnh khắc này.

Quả nhiên, bạch tuột tinh không phụ hy vọng của Ma Khác, không tiếp tục dò xét chi tiết bảy viên cầu màu sắc phía trước nữa, y dừng cảm tiến lên, dùng tám cái chân bao bên cạnh quả cầu, sử dụng khí lực hướng trong động kéo vào. Lúc này vì hưng phấn quá độ mà y hoàn toàn không ngờ, cái động kia của y cũng không rộng rãi, y trang trí cũng không dễ dàng, bây giờ còn tiên viên quả, chính y chẳng phải là sẽ ngã ngoài cửa động.

Bất quá vấn đề này cũng không tồn tại, bởi vì mặc cho bạch tuột tinh dùng sức như thế nào, y cũng không cách nào kéo viên cầu này di chuyển một chút, cuối cùng, sau khi trải qua thời gian dài cố gắng, Chương Du cũng nhận mệnh buông tha.

Phải nói ma hoàng tử điện hạ cũng thật sự là rất ác liệt, hắn muốn chơi đùa Chương Du, nhưng ngay từ đầu vẫn không sử dụng chiêu sát thủ! Mà là cố ý muốn Chương Du mệt chết, lúc này nhìn bộ dáng y mệt nhọc hết lực, gia hỏa keo kiệt này mới âm thầm cười, hoạt động cổ tay, tính toán bắt đầu kết thúc kế hoạch trả thù.

Cũng chính là vào lúc đó, Chương Du phát hiện một chuyện phi thường đáng sợ, chân của hắn, thế nhưng

thu trở lại không được.

”oa, đây là chuyện thế nào a? chẳng lẽ vật liệu cực phẩm có chứa lực dính rất lớn sao?” bạch tuột tinh lớn tiếng quát to, tám cái chân liều mạng run run, nhưng một chút tác dụng đều không có, toàn bộ thân mình y vẫn là nằm úp vào trên cái quả cầu lớn kia.

Ma Khác trở mình xem thường, thầm nghĩ, bạch tuột tinh này thật sự muốn vật liệu luyện khí tới điên rồi, đã đến lúc này, y cũng không buông ta ảo tưởng tốt đẹp đó, bất quá không quan hệ, mình sẽ để y hiểu rõ điều đó.

”rốt cuộc là chuyện gì a?” trong lúc Chương Du còn đang nghiêng ngả nghiên cứu khối quả cầu cực lớn, bỗng nhiên, y nhìn thấy trên mặt quả cầu nứt ra một khe hở, tiếp theo một tiểu cầu thăm thăm hiện ra, không đợi y thấy rõ màu sắc trên quả cầu nhỏ, ngay sau đó, tiểu cầu kia ngay trước người y độ nhiên nổ tung lên, sau khi một trận tia chớp lấn tiếng sấm đùng đùng, cái đầu to xanh của Chương Du liền đem một nửa.

Nhưng mà tai nạn sơ sơ không chỉ có như vậy mà đình chỉ, ngay khi Chương Du hoảng sợ hạ tầm mắt, một đám viên cầu lại hiện ra, đổ ập xuống trên đầu Chương Du thay nhau oanh tạc, tiếng kêu thê thảm của bạch tuột tinh không ngừng hướng bốn phía khuếch tán, đem tiếng cười to của Ma Khác che dấu đi. TDB: ác sát thê nê bà con!!

Ma Khác cười đến rút gân, toàn bộ tức giận dành dụm mấy tháng liền biến mất, hắn khí định thần nhàn nhìn bộ dáng thê thảm của bạch tuột tinh ở phía xa xa, thể hiện bộ dáng vô lương tâm tiêu chuẩn.

Vừa lúc đó, dị biến đã xảy ra, nó thật lớn, tám cái chân bị dính của bạch tuột tinh, thế nhưng chỉ trong nháy mắt, liền biến thành một tiểu mỹ nhân một tiểu mỹ nhân niêu niêu na na

5. Chương 5

Lúc xảy ra đại chiến giữa long tộc và ma tộc, ban đầu Chương Du cũng xuất hiện dưới dạng hình người, nhưng vào thời điểm đó toàn bộ lực chú ý của Ma Khác đều đã tập trung trên ngưỡng Long Triển và Như Mặc, căn bản chưa từng đảo mắt qua y, mặc dù ngẫu nhiên có nhìn thoáng qua, nhưng cũng sớm đã quên không còn một bóng dáng rồi, bởi vậy lúc này thấy Chương Du hiện ra nguyên hình, không khỏi lấp bắp kinh hãi.

”khụ ... khụkhụ đây là cái đồ gì vậy a? ngay cả khi biến hình cũng không có cách thu lại.” Chương Du tuyệt vọng la lên, trong lúc nhất thời y đã quên mất, cái gọi là biến hóa, cũng chỉ là từ thân thể mình mà biến ra, nếu y không dám để đứt tám cái chân, thì nhất định không thể thoát ly khỏi quả cầu to này.

”chẳng lẽ thật sự phải rụng tám cái chân? Cái này cũng quá tàn nhẫn đi?” Chương Du hoảng sợ nhìn những viên cầu xếp thành một loạt trước mặt, biết chúng nó sở dĩ không nổ, cũng chỉ vì là chờ để cùng nhau nổ một lượt, y bắt đầu nghiêm túc lo lắng có cần đứt tám cái chân để chạy trốn, chính là không biết

tám cái chân cùng nhau đứt như lời nói, phải bao lâu mới mọc dài ra, một năm hay là mười năm? Nghĩ đến đây, bạch tuột tinh khóc không ra nước mắt.

Ma Khác cuối cùng cũng từ phía sau tảng ra hiện ra, thi thi nhiên * nhàn nhã hướng Chương Du đi tới, hần đợi lâu như vậy, cuối cùng cũng đợi được cảnh thống khoái nhất này sao có thể dễ dàng buông tha cho chứ? Chẳng những không buông tha, mà còn muốn đến gần xem cho rõ ràng.

__thi thi nhiên: hình dung tướng đi thông thả

”ma...ma hoàng tử điện hạ...” bạch tuột tinh đáng thương vừa nhìn thấy Ma Khác liền giống như thấy thân nhân(người thân) liền vội vàng kêu to lên, một bên dùng cặp mắt to đằm đằm đáng yêu để nhìn hần kêu cứu:” mau tới đây giúp giúp ta đi, ta bị viêm cầu này dính lại, ta....ta không còn cách nào, mau tới cứu cứu ta đi.”

Ma Khác sững sốt, hần biết bạch tuột tinh này ngốc quả là không sai. Nhưng cũng không cần ngốc tới cỡ này đi, mình đứng dịp xuất hiện ở chỗ này như thế, hần lại một chút cũng không hoài nghi quả cầu to này với mình có liên quan sao? Còn lập tức mong ngóng hưởng minh cầu cứu như thế.

Tim Ma Khác cũng không chịu thua kém mà rung động nhảy lên một cái, không biết là có phải liên quan đến ở trong biển hay không, nhìn cặp mắt hoa đào xinh đẹp của Chương Du ngập nước, lại tương xứng với ngũ quan tinh xảo đẹp tuyệt trần ở trên mặt, dáng người xinh xắn lạnh lợi, nhìn qua tựa như có thể đem tất cả ý nghĩ muốn bảo hộ trong mỗi con người xuất ra.

Ma Khác cũng không biết bản thân mình đã xảy ra chuyện gì, có lẽ hình tượng con bạch tuột ngốc lúc trước so với tiểu mỹ nhân trước mắt tương phản quá lớn, lại có lẽ không đành lòng nhìn tiểu đạn châu làm nổ tung thân mình xinh đẹp mảnh mai này, tóm lại, lúc hần chưa kịp phản ứng, hần đã nhanh chóng tiến lên, trước lúc đạn châu nổ tung, nhanh chóng đem Chương Du ôm vào trong lòng rồi mới lộn mấy vòng trên không, trốn vào trong tảng san hô lớn nhất.

Vừa mới trốn hảo, bên kia liền phát ra những tiếng nổ liên tiếp, bạch tuột tinh nhỏ bé lả lướt ở trong lòng ma hoàng tử tun rầy mấy cái, lòng còn sợ hãi nói:” trời của ta ạ, cực phẩm sát khí này từ đâu mà tới, nếu lần này thực sự nổ ở trên người của ta, đừng nói là mấy cái chân này không giữ được, không chừng ngay cả trong mắt cũng nổ luôn.”

Y nói tới đây liền ngẩng đầu đối với Ma Khác cười ngọt, nhẹ nhàng nói:” cảm ơn người ma hoàng tử điện hạ, một nay nếu không có người, cái mạng của ta đây nói không chừng phải giao nộp, ít nhất cũng phải giao nộp hơn phân nửa con. Ân, không nghĩ tới người sẽ khoan hồng độ lượng nhưng vậy, không so đo chuyện lúc trước ta phun mực lên người người, còn ở thời khắc quan trọng ra tay cứu giúp ta, ta ... ta thực sự không biết nên cảm tạ người như thế nào?”

Ma Khác thân là hoàng tử điện hạ ma giới, vốn không biết cảm thấy thẹn là cái gì. Bất quá lúc này nghe Chương Du cảm tạ chân thành như thế, ngay cả da mặt dày có trình độ như hần, cũng hiểu được trên mặt có hơi hơi nóng ran, nhìn nhìn ánh mắt của bạch tuột tinh, lại cảm thấy bản thân mình mới vừa rồi thật có chút quá đáng, không khỏi ngay cả tâm từ trước đến nay luôn cứng rắn đều hóa mềm đi không ít.

” nga, điện hạ, cái kia... ta hiện giờ đã có chút khí lực, cho nên ... người có thể đem ta buông xuống.” có lẽ do thấy qua lúc Long Triển cùng Như Mặc thân thiết, Chương Du tổng cảm thấy tư thế hiện giờ của mình với Ma Khác nên có một ít cảm thấy lúng ta lúng túng như vậy.

” a... phải...hảo...” Ma Khác cũng vừa hồi phục tinh thần lại, hoàng tử ma giới luôn luôn trầm ổn có chút luồng cuống tay chân bạch tuột tinh ra, lại liếc mắt nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo xinh đẹp tuyệt trần một cái, trong lòng không khỏi cảm thán: mẹ nó, nguyên hình là con bạch tuột to béo khó coi như vậy, sao sau khi biến thành người lại xinh đẹp như thế a, y rốt cuộc làm sao làm được vậy?

” điện hạ, ta lại vì chuyện vừa rồi trình trọng hướng người nói tiếng cảm ơn.” Chương Du lấy tay vò vò đầu, nói xong câu đó cũng không biết câu sao nên nói cái gì, y thầm nghĩ tại sao chuyện lại như vậy chứ? Lấy tính cách của vị điện hạ này, sau khi khách khí một chút, liền bỏ đi không quay đầu lại rồi chứ? Tại sao hắn còn đứng ngốc tại chỗ này? Chẳng lẽ hắn cảm thấy lời cảm tạ của ta không có chút thành ý?

” nga, cử thủ chi lao, hà túc quảỉ xĩ*.” Ma Khác nhẹ nhàng mỉm cười một chút, trong lòng đã có một giọt mồ hôi lạnh chạy xuống, thầm nghĩ nếu để cho Chương Du biết viên cầu này chính là mình đã mất đến vài ngày làm ra đành riêng để trả thù y, không biết sẽ có biểu tình gì.

__ cử thủ chi lao, hà túc quảỉ xĩ: chỉ là việc nhỏ, không đáng nhắc đến

Miệng nói không cần cảm tạ, nhưng chân lại không bước đi, Ma Khác cũng không biết rốt cuộc mình đã xảy ra chuyện gì, càng nhìn càng cảm thấy bạch tuột tinh trước mắt thập phần đẹp mắt, dù sao ma giới cũng không có chuyện gì, không bằng ở chỗ này nhìn mỹ nhân nhiều một chút, ái mỹ chi tâm* người nào cũng có, ma cũng không có ngoại lệ.

__ ái mỹ chi tâm: lòng yêu thích cái đẹp

” nga, điện hạ a, ta là một con bạch tuột bản cùng, ta cũng không phải long tộc, tuy rằng ta cùng thái tử điện hạ là bạn tốt, nhưng những cái gì trong long cung cũng không phải là của ta, cho nên, ta thật sự không có pháp bảo gì để cảm tạ người. Bằng không, điện hạ đến nhà của ta uống chén trà đi.”

Chương Du thấy Ma Khác không chịu đi, suy nghĩ một chút, đúng rồi, người ta cứu mạng mình mà, một câu cảm ơn liền muốn đuổi người ta đi, là có chút không thể nào nói nổi a. Nhưng mình chẳng qua chỉ là một con yêu tinh, làm gì có thứ gì tốt để lấy làm tiền thù lao? Không được, trước hết phải nói rõ ràng, không thể để Ma Khác nổi lòng tham.

Bất quá khi Chương Du nói đến cuối cùng, cũng hiểu được mình có chút quá phận, bởi vậy liền học bộ dáng đãi khách thường ngày của Long Triển khách sáo một câu.

Theo suy nghĩ của bạch tuột tinh, đường đường là ma hoàng tử điện hạ, nghe thấy không có bảo bối cùng chiếm tiện nghi gì, cùng lắm là tiêu sái rời đi, hoặc là đến long cung xin Long Triển vài món bảo bối. Dù sao hắn tuyệt đối không yêu thích đến cái hang động nhà mình uống vài chén trà.

Nhưng không ngờ tính toán của Chương Du hoàn toàn bị đập đổ, y chợt nghe thấy rõ ràng từng lời của Ma Khác rơi vào trong tai:” là như thế sao? Kia cũng được, vừa đúng lúc ta cũng cảm thấy mệt.”

Một câu nói làm bạch tuột tinh hóa đá tại chỗ, mà ở trong lòng ma khác cũng nổi lên tia ngạc nhiên nho nhỏ, thầm nghĩ bản thân mình đã xảy ra chuyện gì vậy? Thật sự muốn đi vào động bạch tuột tinh chỉ để uống trà thôi sao? Không cần nói giỡn, hẳn đường đường là ma hoàng tử a, cho dù uống trà, cũng là ở trong long cung chứ.

Vừa mới nghĩ tới đây, liền thấy hai má của Chương Du xinh đẹp tuyệt trần đỏ bừng, nửa ngày mới gục đầu xuống, ấp úng mở miệng nói: ” kỳ thật nhà của ta không có trà, chỉ có nước biển, bao trà lần trước lấy ở trong long cung cũng đã uống hết, ta vội vàng tu luyện, có chưa có đi xin Long Triển mà.”

6. Chương 6

Bộ dáng e lệ xinh đẹp này của bạch tuột tinh thật là có một vài phần của hương vị làm động lòng người. Ma Khác nhìn đầu của tiểu mỹ nhân trước mặt cúi xuống đến xác ngực, trong nháy mắt, hẳn thậm chí có một cảm xúc thật mãnh liệt, muốn đem Chương Du ôm vào trong lòng, an ủi y...hôn lên môi y.

Tựa như bị sét đánh, hoàng tử Ma Khác bị ý nghĩa kinh hãi thế tục trong đầu mình làm hoảng sợ.

Ngẩng đầu nhìn lại không nói gì, nước biển trên đầu một mảnh xanh thẳm, nhưng hẳn thực sự muốn hỏi trời cao một chút, tại sao chuyện mình trả thù lại chuyển biến đột ngột, phát triển thành cái dạng này, chẳng lẽ ngay cả lão thiên gia cũng giúp đỡ bạch tuột ngọc này sao, cho nên mới dùng biện pháp như thế để trừng phạt báo ứng mình?

” điện hạ ... điện hạ...” âm thanh của Chương Du khiến Ma Khác còn đang chìm trong sự sợ hãi hồi phục lại, tầm mắt rũ xuống, trước mặt là một khuôn mặt tú lệ nhỏ nhắn mang theo thần sắc khó hiểu, cái mũi đỉnh kiêu (mũi cao đẹp), đôi mắt đào hoa cùng đôi môi mọng nước, lông mi thật dài chớp chớp, quả thực là một tội phạm mê hoặc người.

”ừm ực” một tiếng, Ma Khác khó khăn nuốt nước miếng, bối rối nói:” cái kia, ta chợt nhớ ma giới còn có chuyện, không thể lưu lại, hảo ý tâm linh*, cái kia... ta đi trước một bước.” Nói nấn lộn xộn xong, đường đường Ma Khác hoàng tử, cho tới bây giờ đều là một Ma Khác lãnh khốc dù chết trận cũng không lui bước, thế nhưng lại chạy trốn chết thật mất mặt.

__hảo ý tâm linh: ý tốt sẽ ghi nhớ trong lòng.

Thẳng đến khi hẳn đi không còn bóng dáng, Chương Du mới mở cái miệng to ra cười hì hì, sờ sờ cái trán trắng nõn bóng loáng, lẩm bẩm:” thật là, cần phải đi sớm một chút chứ, hại ta ăn nói khẩn trương, còn tưởng rằng người muốn đi vào nhà ta ngồi một chút, đáng ghét, người là hoàng tử ma giới nha, có biết hay không tu vi của mình rất cao, đối mặt với gia hỏa người như vậy, một con bbt bình thường ta phải gặp rất nhiều áp lực cùng sợ hãi a.”

Y vừa nói xong, xoay người trở về động phủ của mình, kết quả vừa xoay qua chỗ khác, liền nhìn thấy hoa viên nhà mình thành một đồng hỗn độn thâm thẳm. TBD: tội nghiệp bạch tuột của ta! Ma Khác đáng ghét, hừ hừ

Nước mắt của bạch tuột tinh lập tức rơi xuống, ngây người một hồi lâu, mới ngửa mặt lên trời hét dài một hơi, rồi mới nhận mệnh mà trở lại nguyên hình, bắt đầu dùng tám cái chân dọn dẹp các phế tích và trùng tu lại gia viên, một bên còn thì thào mắng:” chết tiệt, rốt cuộc là ai đem cái thứ này đến đây a? Đừng để ta qươ được người, nếu để ta qươ được người, ta sẽ khiến người sống không bằng chết, a a a, ta muốn đem người trói trên tảng đá lớn nhất trong biển, không... Không đúng, muốn đem người lột sạch, đi lên núi uy cho điều hâu...”

Ma Khác một đường tiến thẳng về ma cung, trên đường đi lỗ tai bắt đầu nóng lên, hần thâm nghĩ, không biết là ai đang tưởng niệm về ta mãnh liệt như vậy, chẳng lẽ là ma nữ Tương Quân mà ta đã xuân phong nhất độ* qua một lần? Nga, kia thật đúng là ưu vật* hiếm có, mấy ngày nay ta vội làm chính vụ, cũng không có tâm tư đòi ai thị tẩm, bằng không sau khi trở về, kêu ưu vật kia đến rồi lại hảo hảo mây mưa* một hồi đi.

__ xuân phong nhất độ: là xxooo

__ ưu vật: vật tốt

__ mây mưa: giống cái thứ nhất.

TBD: hừ hừ Ma Khác người hay lắm! Đồ đáng ghét

Không cần hiểu lắm, Ma Khác nghĩ như vậy, cũng không phải là sắc dục huân tâm*, hần là đang dùng ma nữ mỹ diễm có ấn tượng này để áp chế hình ảnh của bạch tuột tinh không ngừng lượn quanh trong đầu mình. Chẳng qua là hiệu quả cũng không tốt lắm, luôn luôn vào lúc hần đang muốn làm chuyện gì đó với mỹ nhân, thì bạch tuột tinh lả lướt xinh đẹp bỗng nhiên nhảy ra, làm tâm thần hần lại một lần nữa lung lay vài lần, rồi mới có khôi phục đem lý trí áp y trở về, một lần nữa suy nghĩ về ma nữ này.

Gần đây ma hoàng tử điện hạ có chút khác thường. Đây chính là ý nghĩ của nhóm ma nữ xinh đẹp đứng đầu ma giới.

Hần luôn phái mình đem mình thỉnh tới, rồi để nàng tiến vào dục trì ôn tuyền* chuyên dục, tẩm mình trong làn sóng đầy những bông hoa ngọc bích. Sau đó sẽ an bài sắp xếp các nàng ở trong cung điện trang hoàng lãng mạn ấm áp nghĩ ngơi.

__dục trì ôn tuyền: bồn tắm nước nóng.

Bình thường tới bước này, mọi người đối với trong lòng điện hạ đang có chủ ý gì đều nhất thanh nhị sở.

__nhất thanh nhị sở: hiểu rõ.

Tướng mạo Ma Khác anh tuấn tính cách thì lạnh lùng, đó là điều nhóm ma nữ yêu nhất, bởi vậy tuyệt đại giai nhân ma giới ánh mắt thường ngày mọc trên đỉnh vừa nghe thấy có thể cùng Ma Khác điện hạ tương yêu đều vui mừng đến nhảy lên. Chỉ cần có thể cùng điện hạ xuân phong một lần, sau đó trong ma giới sẽ có địa vị nhất định, tối thiểu, tâm ý không có mạnh mẽ tổn hại mà bắt buộc các nàng lưu lại. Thậm chí nếu làm cho điện hạ cao hứng, sau này ở lại ma cung làm phi cũng không phải không có khả năng.

Nhưng ai dè, tâm nhóm ma nữ rung động đánh leng keng, vui mừng khôn xiết nhưng con lang lên người Ma Khác. Nhưng cuối cùng, Ma Khác lại chỉ cùng các nàng ăn chút điểm tâm uống trà, ngâm thơ tác phú đàm phong luận nguyệt, thường thường không đến canh hai ngày, liền mặt lộ vẻ bất đắc dĩ đứng dậy rời đi.

Cứ như vậy, thì cũng không thể trách nhóm ma nữ nghi ngờ, đường đường ma hoàng tử điện hạ, sao có thể làm nhiều ám chỉ rõ ràng như thế lại chuẩn bị xong công tác lúc sau, chỉ để mời đám mình lại để cùng nói chuyện uống trà thôi sao? Chẳng lẽ hẳn không biết mình không cần đàm phong luận nguyệt, mà là phải ở trên giường dùng thân thể thực tiễn phong nguyệt chi đạo sao?

TBD: mấy tỷ tỷ này luyến tiếc cứ luyến tiếc đi, cái giường của Ma Khác có chủ đăng ký dài hạn ... nga.. không phải suốt đời rồi =]]]

Thường xuyên qua lại, lời đồn lặng lẽ trong nhóm ma nữ cũng chậm rãi lan truyền. Một khi đã hình thành, thì lập tứ truyền ra với tốc độ ánh sáng. Đây chính là chuyện kỳ lạ của thái tử điện hạ, ai không hiểu kỳ a, bởi thế mất không tới một tháng, đừng nói là thành Phong Yên của ma giới, ngay cả toàn bộ ma giới, đều đang âm thầm truyền nổi lên lời đồn này.

Trong thư phòng đại khí huy hoàng, Ma Khác thông thái ngồi trước bàn học, mở ra tấu chương trước mặt. Vừa nhìn thấy, giống như là một bộ dáng cần chính, nhưng cẩn thận xem xét lại có thể thấy hai mắt của hắn đang đăm đăm, hơn nữa tấu chương trước mặt hắn đã xem lâu gần một ngày. Núi tấu chương nhỏ bên tay phải của hắn đang xảy ra hiện tượng kỳ dị có tăng vô giảm.

” điện hạ của chúng ta gần đây làm việc hiệu suất thấp nhiều lắm.” hai ma tộc thị vệ phụ trách hầu hạ trong thư phòng thấy điện hạ nhà mình căn bản không chú ý tới mình, thế là có can đảm đến vảnh lỗ tai lên tám chuyện.

” cũng không phải nha, đừng nói là điện hạ, là ta ta cũng phải trầm ngâm, ma giới lưu truyền lời đồn đại như thế, làm sao còn có tâm tư làm việc a.” Người thị vệ một bộ dáng:” ta thực hiểu cảm giác của điện hạ.” nói xong còn ngửa mặt lên trời thở dài, giống như hẳn thật sự là tri kỷ của Ma Khác.

” hai người các ngươi ở trong này làm cái gì?” âm thanh lạnh lùng vang lên, đáng sợ tới mức khiến hai

người vị vệ đều giật mình, vội vàng khom người kinh hoảng nói: "Tham kiến Phong diện hạ, thái tử diện hạ... Hẩn ở trong thư phòng."

Ma phong nhìn hai cái thị vệ liếc mắt một cái, nghĩ thầm, đây là đại môn, hoàng huynh an vị ở đối diện, chẳng lẽ ánh mắt ta không nhìn xa được sao? Còn cần các người nói cho ta biết. Bất quá hẩn cũng không muốn cùng hai thị vệ so đo, sau khi hừ một tiếng, bước đi vào thư phòng.

"Hoàng huynh." Ma Phong trầm thấp gọi một tiếng, tính cách hẩn lạnh lùng, cho dù đối mặt là ma vương, hẩn cũng không cần cúi mặt quỳ xuống, huống chi Ma Khác cũng không cần cái này.

"A? Phong người đã đến rồi." Ma Khác cuối cùng phục hồi tinh thần lại, chỉ cái ghế bên cạnh ý bảo đệ đệ ngồi xuống, Ma Phong là đứa con riêng khi ma vương còn trẻ phong lưu mà có, hai người là huynh đệ cùng cha khác mẹ, nhưng từ khi đem Ma Phong trở về, hẩn đã xem như huynh đệ mà đối đãi, hơn nữa tu vi ma thần của hẩn không ai sánh bằng, mới có thể có được sự tôn kính của đệ đệ.

"ân" Ma Phong thản nhiên lên tiếng, rồi mới mặt nhăn mày trứ nhìn về phía Ma Khác: "hoàng huynh, gần đây người có tâm sự sao? Nhiều tấu chương như thế, ta chưa bao giờ thấy qua trên bàn học của người ni."

Ma Khác thở dài, miễn cưỡng cười một cái, phất tay nói: "Ai, quên đi, trong lúc nhất thời cũng nói không rõ, đúng rồi, người gần đây cùng Dạ có liên hệ sao? Gia khảo kia rốt cuộc muốn ở dân gian dạo chơi đến khi nào chứ? Lúc trước vào thời điểm ma giới tấn công long tộc hẩn lại bỏ trốn tới nhân gian, hiện giờ phân tranh cùng long tộc cũng đã xong, hẩn cũng nên trở lại.

Nhắc tới Ma Dạ, trên mặt Ma Phong lại có biểu tình khó xuất hiện, chẳng qua biểu tình này dù xem như thế nào cũng không thấy là tốt, hẩn thật giống như đang nuốt sống một con ruồi, khuôn mặt đều đặn vụn vỡ.

7. Chương 7

" người không phải là đang hy vọng hẩn sẽ trở về giúp người xem ít chính sự chứ? Ta cảm thấy việc này rất khó." Ma Phong hơi hơi ngẩng đầu, ánh mắt phản phất như nhìn trời cao, thầm nghĩ, hoàng huynh a, gần đây người gặp không ít rắc rối, cũng đừng truy vấn hành tung Ma Dạ, ta không ngờ người lại gặp họa vô đơn chí, dù trái tim có kiên cường, thời điểm gặp rắc rối, cũng rất yếu ớt.

Chẳng qua Ma Khác là người thông minh a, vừa thấy biểu tình của đệ đệ, chỉ biết trong đó nhất định có việc xảy ra, ánh mắt hẩn trở nên ngưng trệ, nghiêm giọng nói: "Ma Dạ đã xảy ra chuyện gì, Phong người nói cho ta biết." Hẩn ngồi ngay ngắn, tuy rằng tính cách lạnh lùng, nhưng chuyện quan hệ đến thân nhân, Ma Khác từ trước đến nay đều là để ở trong lòng.

"Nga, hẩn... Hẩn... Khụ khụ, hẩn vì an ủi một cái... Một nhân loại, cho nên... Cho nên đem mình biến thành linh hồn, cái kia... Chui vào trong cơ thể một chó săn đã chết." Ma Phong gian nan chọn từ để dùng, nhưng hẩn rất nhanh liền phát hiện chuyện này thật vô ích, mặc kệ cẩn thận như thế nào, chuyện Ma Dạ biến thành một con chó săn cuối cùng cũng là sự thật không thể cãi.

Ánh mắt Ma Khác đột nhiên trừng lớn, sau một lúc thật lâu mới hồi phục lại tinh thần, lắp bắp nói:” Phong, người.... người nói cái gì? Dạ vì an ủi nhân loại, tiến vào.... cơ thể chó săn? Hắn ... hắn thích loài người kia sao? Chẳng lẽ người ở trong nhân gia so với ma nữ ở ma tộc chúng ta hấp dẫn nhiều?”

Hắn nói tới đây, trước mặt liền đột ngột hiện ra khuôn mặt đẹp tuyệt trần e lệ của Chương Du. Trong nháy mắt đang lúc tâm tình kích động, suýt nữa ở trước mặt đệ đệ thất thố, vội vàng ho khan hai tiếng che dấu, một bên ở trong lòng nói: ai, chẳng lẽ quả nhiên là tình nhân trong mắt hóa Tây Thi sao? Dạ là như vậy, ta cũng vừa nếm qua không phải sao? Rõ ràng sắc đẹp của ma nữ ở đây so với bạch tuyết tinh ngọc hơn nhiều lần, nhưng ta lại không thể ngạnh lên được, ngược lúc ở trong mộng thấy yêu tinh ngọc kia thì lại hưng phấn vài lần, thật mắt mắt mắt mắt a....

TBD: Ma Khác người dùng từ thật là có ai ko hiu từ ngạnh ko.. sr đấu tranh tư tưởng 1000 lần vẫn viết ra ko đc chữ thuần việt... hảo ngại ngừng *đỏ mặt*

Ma Phong đương nhiên không biết nội tâm đang dâng trào của huynh trưởng nhà mình, mặt của hắn lại vận vẹo trong chốc lát, mới bất chấp giá nào nói một hơi:” hoàng huynh, ta đã xem qua loài người kia, sau khi xem xong, mặc dù là lấy định lực cùng hồ hững của ta, nhưng thẳng đến hiện tại vẫn không thể quên.”

Lời còn chưa dứt, Ma Khác đã muốn hưng phấn cười nói: ”Đúng vậy sao? Nhân loại xinh đẹp nhiều như vậy? Ân, không tồi, có thể được người ca ngợi như thế, nhất định là tuyệt đại giai nhân,, không nghĩ tới Dạ lúc này đây thật thật tinh mắt...”

“Không phải hoàng huynh, người nghĩ sai rồi, ta cái kia... Nga, không phải ca ngợi. Ta là nói ta bây giờ cũng không thể quên được dung mạo người, bởi vì ... hắn thực sự quá quá quá xấu, khuôn mặt kia của hắn ... Nga, ta vẫn là không nói, dù sao một người tới xem sẽ minh bạch. Nhưng ta thật ra luôn luôn nghi hoặc, ánh mắt của Dạ lúc này có phải gặp tật xấu hay không chứ.”

Ma Phong đánh gãy lời nói trong đầu Ma Khác, hơn nữa liên tiếp dùng bốn từ ”quá” để hình dung loài người xấu xí kia, lời này của hắn thật làm cho Ma Khác hít vài hơi lạnh khí, kinh ngạc ngồi ở trên ghế không thể nói thành lời.

“Nga, hoàng huynh... Quên đi, hôm khác ta đến tìm người là được rồi.” Ma phong vốn là muốn tìm Ma Khác hỏi một chút liên quan lời đồn đãi mấy ngày gần đây, bất quá thấy bộ dáng chịu đủ dả kích của hoàng huynh, cuối cùng vẫn là quyết định hảo tâm cho hắn một con ngựa. Tuy rằng tính cách thô bạo vô tình, nhưng hắn đối với cái huynh đệ, cũng vẫn là có một chút cảm tình.

”ân? Như thế đã đi rồi? Vậy người đến đây có chuyện gì?” Ma Khác gọi hắn lại, tâm tình bởi vì biết được Ma Dạ ở nhân gian thích một kẻ không có tiền đồ mà trở nên phiền toái:”có chuyện gì cứ nói, đừng ở trước mặt ta giả nhân giả quỷ, bằng không cần thận ta đánh người.”

Mặt Ma Phong bỗng đen vài phần, nghĩ thầm, đánh ta? Có bản lĩnh cứ việc a, cho rằng ta sợ người a. Bất quá nhìn lại đại ca nhà mình, nghĩ đến hắn gần đây chịu đủ dày vò, mới vừa rồi còn được Ma Dạ ban một tia sét đánh, cho nên hắn rất độ lượng không so đo lời nói của Ma Khác.”

” nói mau a, đừng nói cho ta là người để ý một ma vật cấp thấp trong ma tộc.” sau khi nghe chuyện của Ma Dạ, Ma Khác càng cảm thấy chuyện này có thể tỉnh là không thể không có.

Mặt Ma Phong lại đen vài phần, như cái đáy nồi, hừ một tiếng nói:” Hoàng huynh, tục ngữ nói tự làm bậy không thể sống, đây chính là người tìm, đừng trách ta đã kích người a.” Hấn nói xong, liền lại tiến lên, khụ một tiếng mới cố gắng làm ra bộ dáng đứng đắn hỏi: “Cái kia, lời đồn đãi gần đây là chuyện sao vậy?”

” đồn đãi gì? Đồn đãi chuyện gì?” Ma Khác không hiểu ra sao đích hỏi, dù sao hấn chính là thái tử điện hạ, trước mắt không có người nào không muốn sốngdám chạy đến trước mặt hấn lộ ra nội dung đồn đãi, mà ngay cả cựu tướng quân đều không ngoại lệ, cho nên lời đồn đãi lấy hấn làm nhân vật chính này, Ma Khác vẫn chẳng hay biết gì.

” chính là lời đồn người không nâng được cái kia a.” Ma Phong tiến sát vào bên người Ma Khác thì thầm, thầm nghĩ đây chính là người tự tìm, ta vốn không nghĩ nói thẳng, nhưng người không nên cùng ta giả bộ hồ đồ, làm đệ đệ cũng chỉ có truy hỏi kỹ càng sự việc.

Nửa ngày sau khi, trong ma cung tranh hoàng hoàn mỹ, trong thư phòng có vô số đồ cổ quý hiếm gầm lên một tiếng hét vang dội rồi tiếng đổ ầm ầm hạ xuống, tiếp theo sau đó một bóng người màu xanh hóa thành một đạo ánh sáng màu đen, nháy mắt biến mất vô tung.

Lại qua nửa ngày, trong đồng phế tích lộ ra một bàn tay, rồi đầu Ma Phong mới từ từ lộ ra, cuối cùng hấn ra sức nhảy lên, từ trong đồng phế tích tự cứu thành công, đối mặt với đám thị vệ vừa nghe tiếng liền chạy tới, Ma Phong mặt mày xám tro cảm giác được sự vũ nhục trước đây chưa từng có, thẹn quá thành giậnphát tay hét lớn: “Còn ngốc ở nơi nào làm gì? Tìm người đến tu phòng ở a, bằng không chờ hoàng huynh trở về, xử các người tội hành sự bất lực.”

Đang nói giữa chừng, hấn cũng biến thành vệt sáng màu đen bay đi, chỉ còn lại đám thị vệ xui xẻo ở phía sau vẻ mặt không hiểu nhìn nhau, cũng không biết là nguyên nhân gì làm cho hai vị hoàng tử bất hòa, cái kia phải chiến đấu dữ dội lắm, mới có thể đem thư phòng đều sụp a.

8. Chương 8

“Quá đáng, thiệt quá đáng.”

Ma Khác tức giận ở dưới đáy biểnĐông Hải chạy qua chạy lại, lúc này đây hấn vô ích tránh bọt nước, bởi vì cảm nhận được lực cản của nước biển, hấn mới có thể hơi chút ức chế một chút cơn giận của mình. Dù sao chỉ cần không thở bằng mũi là được, tu luyện tới trạng thái của bọn hấn, hô hấp hoàn toàn có thể từ làn da để hoàn thành.

“Cư nhiên dám tung lời đồn bản điện hạ không thể...cương, nhóm người chết tiết hỗn đản, đừng để ta tra ra là ai, bằng không ta nhất định phải đem hấn đánh đến cha mẹ của hấn đều nhận không ra.” Ma Khác thì thảo mắng, tuy rằng nói như vậy, nhưng hấn cũng biết, không có khả năng đi trừng phạt, càng không

thể đi điều tra.

Đường đường hoàng tử Ma giới, nếu đối loại đồn đãi này quá dễ ý, thì chỉ có thể có 2 lý do: một cái là lòng độ lượng của hắn quá nhỏ; người thứ hai chính là, hắn thực giống lời đồn đãi thảo luận không thể cương.

Tuy rằng phần nộ cực kỳ, nhưng Ma Khác dù sao cũng là ma hoàng tử thông minh tuyệt đỉnh, cho nên hắn vẫn là có thể nhận rõ quan hệ giữa lợi và hại trong đó. Hắn hiện tại thống hận chính là lời người tung tin đồn, rốt cuộc là ai bày ra lời đồn ác như vậy? Lại là vì lý do gì, làm cho dân chúng Ma giới tin vào lời đồn và truyền bá tin tức này,

Thái tử điện hạ, đường đường ma thần, thể nhưng không thể cương, đây quả thực chính là thiên đại chê cười, trên cơ bản, đây là trò hài giống như chuyện Long Triển bị Như Mặc đặt dưới thân không có khả năng khiến người ta tin tưởng. Nhưng Ma Phong nói ma giới đã lưu truyền rộng rãi. Ma Khác không phải ngu ngốc, tự nhiên biết phương diện này nhất định là có nguyên nhân.

Nghĩ tới nghĩ lui, bỗng nhiên nhớ tới này nhóm ma nữ bị mình cho đòi tiến trong cung, lại bính cũng chưa bính một chút.

Ma Khác bỗng nhiên ngừng cước bộ, sắc mặt của hắn giống như sinh nuốt một con cá, hắn nghĩ cuối cùng hắn đã biết ngọn nguồn tin ở nơi nào. Nhưng không xong chính là, hắn lại không có gì biện pháp đi thay chính mình làm sáng tỏ. Mục đích đem nhóm ma nữ này tiến cung, ngay cả ma vật thấp nhất đều rất rõ. Mà chính mình lại không chạm qua các nàng một chút, đó là chuyện thực không thể cãi.

Chính là điều này có thể trách hắn sao? Mỗi lần vừa nhìn thấy này nữ nhân, trong đầu liền hiện ra gương mặt Chương Du xấu hổ mang theo khiếp sợ, không kìm chế được liền ảo tưởng đến bộ dáng khi đem quần áo đối phương cởi hết. Mỗi khi hắn đang trầm mê trong tưởng tượng tốt đẹp, lại là lúc bị nhóm ma nữ gọi hoàn hồn trí, nhìn về thân thể bốc lửa hoàn toàn bất đồng phía trước mặt kia, tương phản thật lớn kia làm người ta tức đến hộc máu, không ai có thể lý giải sao? Có ai không có ai không?

Nhìn xem nhìn xem, mà ngay cả hắn hiện tại cấp giận công tâm, thể nhưng lại không lựa chọn ở địa bàn Ma giới ngao du hết xả giận, mà là bất tri bất giác chạy tới bàn thượng Đông hải, cha lại ở trong này không chịu trở về, chính mình nếu luôn mãi cũng hướng hai nơi mà chạy, một khi bị long triễn biết, lòng sinh nghi ngờ, hắn nhảy xuống Hoàng Hà cũng rửa không sạch.

Nghĩ đến đây, Ma Khác thở dài, vừa muốn xoay người trở về đi, chợt nghe phía sau truyền tới một người thanh âm quen thuộc: “A? Là ma hoàng tử điện hạ a? Người sao vậy lại tới đây?”

Phiền não phần nộ lúc trước trong phút chốc liền vô tung vô ảnh. Ma Khác kinh hốt lại, mẫn nguyện vì cuối cùng cũng gặp lại mỹ nhân ngư.

Cũng bởi vì trong lòng luôn ảo tưởng tốt đẹp, bởi vậy khi hắn quay người lại, nhìn đến đối diện nghênh đón chỉ là một con bạch tuột lớn màu xanh đầu tròn cùng tám cái chân dài, hắn một hơi không nói nên lời, kém xíu liền nghẹn chết.

“Ma hoàng tử điện hạ, người xảy ra chuyện gì? Mặt của người giống như không tốt lắm a.” Đại bạch tuộc nhiệt tâm chào đón, mấy tháng không thấy, không biết có phải Ma Khác cảm thấy sai, tổng cảm thấy bạch tuộc giống hình như lại lớn thêm chút xíu, cái đầu cầu xí cũng càng phát ra to mọng.

“Nga, ta không sao mà.” Ma Khác miễn cưỡng cười cười, nghĩ thầm chính mình cũng bởi vì một người như thế, mà ngay cả nhóm ma nữ đều xem không vừa mắt, chính mình có phải hay không điên rồi a?

“Ân, nhà của ta ngay tại bên này, điện hạ muốn hay không đi làm khách? Nga, tuy rằng lần trước bị nổ, nhưng ta hiện tại đã sửa lại xong.” Chương Du mời, trong lòng lại chuyển thành cái ý niệm không giống như vậy, thầm nghĩ sao vậy gần đây luôn gặp vị này ma hoàng tử a, sẽ không phải hắn tà tâm bắt tử, nghĩ muốn tấn công long giới chứ? Không được, ta phải trước hướng hắn (tìm) cách nói, rồi mới đem tình hình này báo cáo cho long triển.

“Ân, ta đưa cho phụ vương thiên kim đan.” Ma Khác thuận miệng nói đại một lý do, kỳ thật thiên kim đan sớm cũng không cần tặng, đây chính là tiên đan quý hiếm vô cùng, hắn chỉ có ba viên, vì tận hiếu toàn bộ đã chp cha, ngay tại tháng trước, hắn đã đem viên được cuối cùng cống hiến cho phụ vương.

Nhưng sau khi đưa đan được xong, hắn đến long giới so với trước kia còn chịu khó hơn, chẳng qua mỗi lần ở phụ cận nhà Chương Du bồi hồi một ngày, nhìn không thấy đối phương, lại không nghĩ rằng lần này bị tức giận tiến vậy, thế nhưng lại cùng y gặp nhau.

“Oa, còn chưa đưa xong a a? Ma hoàng tử điện hạ người cũng thật có tiền, thiên kim đan da, Long Triển nói kia là linh dược phi thường trân quý đích, nga, nếu ta nhớ không lầm, người đã đến tặng vài lần đi? Chắc chắc... Cái kia, người còn muốn đưa bao nhiêu nữa a?”

Bạch tuộc tình chắc chắn tán thưởng, câu hỏi không hề xảo trá, lại làm cho Ma Khác không hiểu phát lên một tia chợt dạ, hắn khụ hai tiếng, đem nói chuyển hướng nói: “Nga, cũng không còn bao nhiêu, đứng rồi, mấy ngày nay đều không thấy được người, đi đâu vậy?”

“Ân, ta vẫn đều ở trong động tu luyện a, cho nên người đương nhiên không gặp ta. Vừa mới phải đi long cung một chuyến, đứng rồi, người biết không? Long triển cùng Như Mặc phải đại hôn, điện hạ có nhận được thiệp mời không? Hắn là mau nhận được đi? Ngay tại tháng sau để mà.”

Bạch tuộc tình vừa nói, vừa một bên ngây ngô cười, gần đây y cũng không ít đi long cung, tuy rằng Long Triển cùng Như Mặc như hình với bóng, không hề giống lúc trước chiếu cố mình như vậy, nhưng cũng vì nguyên nhân như thế, y mới có thể chuồn êm đến phòng bếp lớn ăn vụng. Ngay tại mới vừa rồi, hắn soi hải kính* một chút, vui sướng phát hiện mình lại dài lên. Nhưng làm người ta nhụt chí chính là, hình dáng con người của hắn nửa điểm tiến bộ đều không có, vẫn là xinh xắn lạnh lợi xinh đẹp tuyệt trần vô cùng.

hải kính: kính ở dưới nước

“Người ở trong động tu luyện? Không nghĩ tới người cũng rất cố gắng nha.” Ma Khác mỉm cười, tâm tình bởi vì thanh âm bạch tuộc tình mà bình phục không ít. Hai người vừa đi vừa tán gẫu, rất nhanh liền đi tới trước tòa thành đá của bạch tuộc.

Ma Khác nhìn ra bạch tuộc tinh kỳ thật là không muốn làm cho chính mình đi nhà y uống nước biển. Nếu như là trước kia, chuyện làm Chương Du càng sợ hãi, hắn lại càng phải làm, nhưng lúc này đây, không biết tại sao, hắn không nghĩ sẽ nghịch tâm ý đối phương. Ở trước tòa thành hàn huyền vài câu, hai người liền mỗi người đi một ngã.

Đi ra vài bước, quay đầu lại nhìn xem bạch tuộc tinh đã nhanh chóng tiến vào trong thành, tâm tình Ma Khác vì thế mà sinh ra vài phần mất mát. Hắn nghĩ chân nhìn thật lâu, mới hít một hơi, dùng thuật xuyên qua thời không về Ma giới.

9. Chương 9

Trong nháy mắt, đã đến kỳ hạn đại hôn của Long Triển cùng Như Mặc.

Một ngày này, Cửu tướng quân bị Ma Khác lưu tại ngự thư phòng, nhìn thái tử điện hạ ngồi ở ghế dựa về mặt nghiêm túc, Cửu tướng quân trong lòng lại nảy sinh một cỗ cảm giác bất an lo sợ.

Nghĩ tới nghĩ lui, dù biết rằng loại ý tưởng thật sự không có đạo lý, tuy rằng lời đồn đãi ở Ma giới đàm tiếu điện hạ không thể cương vẫn còn tiếp tục, nhưng cái đó dù sao cũng là lời đồn đãi, vẫn không thể bị mang đến trên thai điện, cho nên đối với Ma cung cũng không có ảnh hưởng gì.

Mà hiệu suất làm việc của thái tử điện hạ, sau khi gặp chút trở ngại, cuối cùng lại có tiến bộ, tuy rằng tiến bộ không lớn, nhưng tối thiểu ở dưới sự trợ giúp cùng cố gắng của chúng đại thần, sẽ không có hiện tượng tẩu chương chất chồng nữa.

Hiện tại điện hạ cần, chính là nhanh chóng thoát khỏi lời đồn đãi làm quấy nhiễu trọng chấn hùng phong. Các ma nữ cũng đã rời khỏi Ma cung, điện hạ hoàn toàn có thể buông lòng ra đi tìm tuyệt mỹ ma nữ mới.

__rọng chấn hùng phong: đại khái là khí phách nam nhi.

Cửu tướng quân trầm trầm ở trong suy nghĩ chính mình, chỉ cảm thấy tiền đồ một mảnh quang minh tốt đẹp, vừa lúc đó, hắn nghe thấy Ma Khác sau thư trác* thở dài, rồi mới nhẹ giọng nói: “Cửu, ta muốn lập gia đình.”

__thư trác: bàn học thời xưa

“Thành... Lập gia đình?” Cửu tướng quân bị một câu nói kia dọa sợ tới mức suýt nữa té xuống ghế dựa, thầm nghĩ thái tử điện hạ người thật sự là bất ngờ tắc di*, một câu sẽ kinh động người chết a, lúc trước bắt hiên sơn bắt lộ thủy*, một chút dấu hiện nho nhỏ cũng không có, hiện giờ vừa mở miệng, chính là muốn lập gia đình, người này đùa cũng đùa vừa phải thôi a?

_bất ngữ tắc dĩ: nói năng không phép tắc

_ bất hiển sơn bất lộ thủy: giấu núi giấu sông: chỉ hành động dấu diếm.

Trong lòng nghĩ như vậy trứ, ngoài miệng lại biểu hiện ra sự vui sướng tưng bừng không hợp với suy nghĩ trong lòng nghiêm trọng không hợp.

“A, điện hạ cuối cùng cũng muốn lập gia đình ao? Này thật tốt quá, điện hạ a, ngài là coi trọng ma nữ nào? Trời ạ, cô gái kia rất có phúc phần...”

Không đợi Cửu tướng quân nói xong, chỉ thấy Ma Khác cười khở huy phất tay, lắc đầu nói: “Không phải ma nữ, cũng không phải người chúng ta Ma tộc, là Đông hải long giới.” Hắn bỗng nhiên đứng thẳng dậy, ánh mắt bắn thẳng đến Cửu tướng quân: “Cửu, người cảm thấy được như thế nào? Ta nghĩ đi cùng Long Triển nói nói, dùng chi sách hòa thân đưa y cưới về làm thái tử phi của ta.”

“Nga, phải.. Là long nữ a.” Biểu tình Cửu tướng quân cứng ngắc một chút, nhưng rất nhanh lại khôi phục lại: “Àn, long nữ cũng không sao a điện hạ, xinh đẹp ôn nhu thân phận cao quý...”

“Không phải long nữ, là một nam tử, giống đực, hiểu chưa?” Thấy bộ dáng Cửu tướng quân trợn mắt há hốc mồm, Ma Khác rồi rầm đem tâm tình gần một tháng bỗng nhiên tốt lên một cách kỳ dị, quả nhiên, mình chính là một gia hỏa ác liệt, chuyên thích xem bộ dáng người khác xuất khứ*.

_xuất khứ: aiiii ta ko hũ

”Đúng vậy... Là một cái công long a? Ha ha ha... Không quan hệ, kia cũng không quan hệ, thái tử phi của long giới Như Mặc, chẳng phải cũng là một công thảo long sao?” Cửu tướng quân lấy tay nhéo nhéo mặt mình, để làm cho nó thoát nhìn sẽ không vắn vẹo quá mức lợi hại: “Điện... Điện hạ, người sẽ không nói cho thần, người phải cưới vợ cũng là một công thảo long cùng Như Mặc không khác nhau lắm đi?”

“Không phải công cây cỏ long, là một con mực. Còn nhớ rõ không? Là con bạch tuộc tinh đã từng cùng người chiến đấu, bạch tuộc tinh gốc mà lúc trước chúng ta đi nhìn y nghĩ cách cứu viện đầu to cá.” Ma Khác nhàn nhã cầm chén trà lên, đôi mắt xấu tâm nhìn chăm chú Cửu tướng quân.

“Rầm” một tiếng, Cửu tướng quân đáng thương ngửa mặt ngã sấp xuống, ghé dựa cũng bị hắn liên lụy, cũng ngã xuống, phát ra tiếng vang rất lớn.

Hiệu quả cũng không tệ lắm, nhất diệp lạc nhi tri thiên hạ thu*, dựa vào biểu hiện Cửu tướng quân, Ma Khác đại khái cũng có thể tưởng tượng đến phản ứng các thần tử khác cùng thân nhân, chỉ bất quá hẳn chắc là không biết lùi bước, tuy rằng do dự rất nhiều ngày, nhưng là một khi làm quyết định, sẽ không hội thay đổi, đây là phong cách làm việc của Ma Khác hẳn.

_ nhất diệp lạc nhi tri thiên hạ thu: nghĩ đen: từ một lá cây tàn tạ biết được mùa thu đã đến; nghĩa bóng:

từ một dấu hiệu cá biệt rất nhỏ mà biết được xu hướng phát triển và kết quả của sự việc.

Bất quá lúc này đây ý nghĩa hòa thân có chút bất đồng, nó không phải một cái cọc tràn ngập đề phòng cùng ngờ vực vô căn cứ, vì kiềm chế chính trị lẫn nhau mà sinh ra hôn nhân. Ma Khác là bởi vì thích bạch tuộc tinh mới có thể đưa ra yêu cầu hòa thân. Một khi đã như vậy, hắn sẽ không có thể lấy thế đề người.

Nói còn nói trở về, cho dù hắn nghĩ muốn lấy thế đề người, cũng phải được Long Triển cho mới được, thế lực long tộc cùng Ma tộc tương đương, người ta bằng cái gì muốn đem dân tộc Thuỷ ở đó hòa thân a. Tuy rằng chỉ là một bạch tuộc yêu bình thường, nhưng là, đừng nói Chương Du là bạch tuộc yêu Long Tiển, cho dù bọn họ một chút quan hệ đều không có, long triển cũng chưa chắc sẽ làm loại cử chỉ kỳ hảo này.

Bởi vậy mà nói, mục mặc dù là tốt đẹp, nhưng thật đúng là phải phí vài lần trắc trở. Sau khi Ma Khác minh tư khổ tưởng hai ngày, cảm thấy được loại phương pháp cũng không thể làm người ta mãn nguyện, cuối cùng, hắn buông tha cho kế hoạch tự gọi là chu đáo này, quyết định nói thẳng đi thẳng vào vấn đề.

Vốn mình chính là yêu bạch tuộc tinh, muốn cùng y cùng nhau sống, nghĩ muốn cho y hạnh phúc. Long Triển cho dù không vì điều kiện hấp dẫn, nhưng mặt đối với một mảnh thâm tình của mình, hắn là cũng sẽ dần xếp dần xếp, chính hắn yêu thương một thảo long, nên biết tư vị bị vây hãm ở bên trong tình yêu, chỉ cần lấy tình cảm cùng lý lẽ ra, tại sao phải sợ hắn không đem bạch tuộc tinh hoan vui mừng hỉ đó lại đây sao?

Ma Khác càng nghĩ càng cảm thấy có đạo lý. Long Triển bên này là tâm tư hào phóng, việc cấp bách hiện tại, chính là đi cùng Chương Du hảo hảo bồi dưỡng cảm tình, chỉ cần Chương Du gật đầu đồng ý, chuyện này chính là ván đã đóng thuyền không thể sửa đổi. Một khi bạch tuộc tinh không chịu đồng ý, kia chính mình nói ba hoa chích choè cũng vô dụng.

Ma Khác nghĩ thông suốt vấn đề mấu chốt, liền hăng hái tính toán đem sự kiện ở trước ngày đại hôn của Long Triển giải quyết. Ai biết đôi kia một khi sau đại hôn, sẽ tới chỗ nào đi hưởng tuần trăng mật a, vạn nhất bọn họ chu du cửu thiên chư giới, mình là không phải phải đem tóc chờ trắng? Mà lão Long vương cũng không phải chủ sự mà, cho dù một lần nữa làm chúa chính, hắn cũng chưa chắc dám đem bằng hữu tốt của con mình đưa đến Ma giới.

Từ khi Ma Khác tính toán bàn bạc hảo hảo một khắc sau liền bắt đầu, Chương Du sẽ thường thường ở trước cửa nhà “Vô tình gặp được” vị này ân nhân cứu mạng ma hoàng tử. Đương nhiên, cái cố thiên kim đan không thể dùng, nhưng là trừ bỏ thiên kim đan, còn có rất nhiều lý do có thể dùng nha.

Khảo sát kinh thương mậu dịch long tộc, khảo sát quản lý chế độ long tộc, khảo sát sinh thái hoàn cảnh long tộc, tóm lại, đa dạng ừ ừ, có một số lý do vô căn cứ mà ngay cả ma hoàng tử điện hạ cũn cảm thấy được mặt đỏ. Vì cùng Chương Du thân cận một ít, hắn ngay cả “Khảo sát quy trình kỹ thuật bạch tuộc kiến tạo tòa thành ” này cũng dùng đến.

Ở “thành bạch tuộc thuộc thế thủ” thế công hạ cường đại như vậy, hai người vô tình gặp được số lần nhiều nhất một ngày lại đạt tới năm lần. Mà ngay cả bạch tuộc tinh ngốc nghếch, cũng đã bắt đầu nghi ngờ vị ma hoàng tử này có phải hay không nơi nào cũng chưa từng đi, ngay tại cửa động chờ mình.

Chính là nghĩ qua nghĩ lại, cũng không đúng a, chính mình tính cái gì? Bất quá là một con bạch tuộc yêu, có thể có đồ vật gì khiến đường đường ma hoàng tử điện hạ thêm nhỏ dãi mà? Người ta chính là đem thiên kim đan đều trở thành tiểu viên thuốc đến ăn, Ma giới thái tử giàu có tứ hải. Bởi vậy bạch tuộc tinh rất nhanh liền đem đáp án duy nhất chính xác này quần tới quốc gia nào đó.

“Hoàng tử điện hạ, Ma giới các người gần đây có phải là người hay không khẩu giảm mạnh a?” Ở trong tòa thành của bạch tuộc tinh, Ma Khác cuối cùng công khai trở thành chỗ ngồi mới, dù sao nói cũng là ân nhân cứu mạng, mặc dù Chương Du không muốn, nhưng sau khi một ngày sáu lần ngẫu nhiên ở ngoài động xảo ngộ Ma Khác, y cũng không có biện pháp chỉ hân huyên vài câu rồi trở về động, huống chi lúc này đây chính mình chẳng qua mới vừa mới nói một câu “Bằng không tới nhà của ta lý ngồi một chút?” Vị này Ma giới điện hạ ồ liên thật cao hứng tới cùng, y cũng không thể lấy cái chối đuổi người đi. =]] nhục chưa

“Không có a, Chương Du người tại sao bỗng nhiên nói như vậy?” Ma Khác cảm thấy mỹ mãn nhìn mỹ nhân đối diện, mà ngay cả miệng vì uống nước biển mà chua xót, giống như đều có tư vị tuyệt vời.

Không gian hữu hạn, vốn dĩ chỉ là một nơi vừa vặn với mình bạch tuộc tinh, bởi vì nghênh đón Ma Khác mà có vẻ có chút chật chội, cho nên rơi vào đường cùng, Chương Du đành phải biến trở về hình người, dù sao vị điện hạ trước mắt này cũng đã xem qua bộ dáng mình biến thành người hình, mắt mặt cũng đã sớm qua lâu.

“Nga, bởi vì ta thấy sự tình gì cũng phải điện hạ người tự mình đến khảo sát a.” Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Bạch tuộc tinh xinh đẹp tuyệt trần tràn đầy hoang mang khó hiểu, nhìn qua càng có vẻ đáng yêu mê người: “Tuy rằng ta không phải thần tử quan viên long cung, nhưng cũng từng nhìn qua Long Triển xử lý sự tình a, giống người nói khảo sát sinh thái hoàn cảnh gì đó, chuyện thương vụ mậu dịch, hẳn đều là phái thần tử đi hoàn thành mà.”

“Nga... Đây... Khụ khụ, ta tự mình tới yên tâm một ít, yên tâm một ít.” Ma Khác không nói chuyện khả đáp, đành phải ngượng ngùng cười rồi nói quanh co qua.

Vừa dứt lời, hắn liền nhìn đến trong mắt hoa đào của Chương Du tràn ngập vẻ đồng tình, giận dữ nói: “Ta là nghe nói Ma tộc tính cách không tốt, nhưng là cũng không nghĩ tới không ổn như vậy. Hoàng tử điện hạ, nhất định là bởi vì các thần tử người đều tham ô thành phong trào, lại không chịu tận tâm làm việc, sự tình gì đều biến thành hồngбет, cho nên người mới không thể không thân lực thân vi, đúng không? Trời ạ, bọn họ cũng dám không coi người ra gì, Ma giới thật sự là thật là đáng sợ.”

“Không có hay không, Ma giới kỳ thật tốt lắm, Ma tộc cũng không giống như người nghĩ như vậy, đều là tính cách tệ hại.” Ma Khác vội vàng giải thích, nói đùa, nếu toàn bộ Ma tộc liền để lại ấn tượng cho bạch tuộc tinh như lời nói, đánh chết y cũng không có khả năng đồng ý Ma giới hòa thân đi.

Nói tiếp một số đề tài nhằm chán, thời gian liền đã thành chạng vạng, mắt thấy trong phòng lâm vào một mảnh hắc ám, Chương Du hơi hơi vận vẹo trứ thân thể nhỏ giọng nói ra một câu: “Điện hạ, ta muốn đi ngủ.” Này ý tiên khách rõ ràng như con rắn trên đầu người hói đầu, thế là, dù Ma Khác da mặt có dày cách mấy, trong lòng nếu không xá, cũng không khỏi không cáo từ.

Sau khi trải qua chuyện này, Ma Khác quyết định không thể ngu xuẩn ôm cây đợi thỏ nữa, hiện tại thoát

nhìn, muốn trông cậy vào Chương Du tên ngu ngốc này ở trong khoảng thời gian ngắn liền yêu thương mình, căn bản là nhiệm vụ không có khả năng. Huống chi, dù có si dằn thêm nữa, hắn cũng thể tìm được quá nhiều lý do, cũng không thể nói là muốn tới khảo sát cá ngựa vùng biển làm sao sinh hài tử đi? Như vậy hắn sẽ đem mặt Ma tộc đều quần mất hết.

10. Chương 10

Thế là Ma Khác quyết định tốc chiến tốc thắng, lập tức tìm tới long cung, đem ý đồ cùng Long Triển thuyết minh. Có lẽ là từ trong lời thỉnh cầu nhìn thấu hắn đối bạch tuộc tinh là một mảnh thâm tình, Long Triển liền rất sung sướng đáp ứng.

Chẳng qua sự tình đương nhiên không có khả năng tiện nghi như thế, hắn đưa ra một cái yêu cầu chính là: muốn Ma Khác ở trước ngày đại hôn thám thính ra tất cả ma quyền sát chưởng* lẫn mặt xấu bí mật của nhóm long nữa, do đó dùng thể lực bắt buộc khiến các nàng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

_ma quyền sát chưởng: hành động xoắn tay áo, xoa tay xoa chân trước khi war ý

Đối với Ma tộc mà nói, chuyện này khó khăn cũng không lớn. Thành quả chiến tích của Ma Khác thật khiến Long Triển hết sức hài lòng. Thế là sau khi hai người ở trong thư phòng mật bàn luận một buổi chiều, vận mệnh bạch tuộc tinh đã bị quyết định.

TBD: bị bạn hữu bán rồi.. tội tiểu bạch tuộc

Nhưng là chuyện này Long Triển đương nhiên sẽ không giấu Như Mặc, thế là thảo long thập phần tức giận thay bạch tuộc tinh bênh vực kẻ yếu, liên tục ba ngày không cho tướng công đại nhân”Đáng giận, không lương tâm ” nhà mình nằm trên giường của y.

Trừng phạt này đối với Long Triển mà nói thực là nghiêm trọng không ít. Rơi vào đường cùng, hắn đành phải đem mục đích của mình hòa thân thân nương tử nói thẳng ra, ở một ngộ hậu* ám áp, Long Triển ngồi trên ghế ở hoa viên, ôm ấp tiểu thảo Long Triển tận tình khuyên bảo công tác tư tưởng giáo dục.

_ngộ hậu: sau buổi ăn trưa

“Như Mặc a, người cảm thấy Chương Du có phải bạch tuộc tinh thực thông minh hay không?” Đây là vấn đề thứ nhất của Long Triển, hắn không cần đầu óc suy nghĩ cũng biết Như Mặc sẽ cho đáp án cái dạng gì.

Quả nhiên, sau khi Như Mặc nghiêm túc suy nghĩ trong chốc lát, do dự lắc đầu, nhỏ giọng nói: “Chương Du, là cùng ta giống nhau đi, y tuy rằng ngoài miệng hay nói mình thông minh, nhưng tư dưới, hanny cùng ta mà nói thì kỳ thật y thực ngu.”

_TBD: trong đám 12 con yêu tinh chỉ có thảo long này tự cho mình ngốc, không mắc bệnh tự kỷ như mấy con kia = =”

Như Mặc nói tới đây, sợ Long Triển sẽ lấy vi lý này đem bạch tuộc tinh gả ra ngoài, lại vội vàng bổ sung nói: “Ta cũng thực ngốc a. Chính là Triển, ngu ca ca nói, ngốc không đáng sợ, đáng sợ chính là, rõ ràng thực ngốc, lại còn giả dạng thông minh. Hai chúng ta đều rất có tự mình hiểu lấy, cho nên không có ngốc đến gia.”

“Ân, người nói cũng đúng.” Long Triển gật gật đầu, lấy ánh mắt ôn nhu nhìn thảo long nhà mình, vỗ vỗ tay tỏ vẻ cổ vũ y: “Như Mặc của ta thật là ngốc nghếch đáng yêu, cho nên chính là ngốc, mà không phải ngu xuẩn. Cùng Bạch tuộc dĩ nhiên giống nhau. Nhưng là Như Mặc a, bạch tuộc tinh cùng người không giống là, bên cạnh y trừ bỏ ta cùng Nhiếp Chiêu, sẽ không có bằng hữu gì, thái độ làm người của y lại mơ hồ, bình thường lạc đường, không cần thời gian mấy tháng tìm khắp nơi sẽ không trở lại, đúng hay không?”

Như Mặc lại nghiêm túc nghĩ nghĩ, gật gật đầu nói: “Đúng vậy, Chương Du chưa bao giờ dám đem thứ gì ở long cung chúng ta mang về, bởi vì cuối cùng cũng vứt bỏ, mà hắn cho tới bây giờ đều bắt không được tiểu đầu*.”

_thâu: trộm

“Cho nên a, người cảm thấy được bạch tuộc tinh như vậy, có phải hay không cần một người tới chiếu cố y thì tốt hơn?” Long Triển rên sất khi còn nóng: “Người nghĩ a, trước người có ngu ca ca của người chiếu cố người, hiện tại lại có ta và người sống cùng nhau, người cảm thấy được hạnh bất hay hạnh phúc a? Hạnh phúc của người đều là ai đưa cho người a?”

”Đúng vậy ngu ca ca cùng người.” Như Mặc thành thật trả lời.

“Cho nên a, người đều hạnh phúc như vậy, người không hy vọng Chương Du cũng cùng người hạnh phúc giống nhau sao? Ma Khác đủ cường đại, lại là hoàng tử Ma giới, giàu có thiên hạ, đồ vật gì hắn lại không có a, hắn đối với Chương Du là mối tình thâm thiết, nhất định sẽ hảo hảo chiếu cố y, người nói đúng không?”

“Hình như đúng...” Như Mặc cắn ngón tay bĩu cái miệng nhỏ nhắn, trên mặt lộ ra một biểu tình nghi hoặc: “Chính là... Giống như lại có cái gì đó không đúng, a, ta đã biết, ta và người cùng một chỗ, là bởi vì người thích ta ta cũng thích người. Chính là Ma Khác tuy rằng thích Chương Du, Chương Du lại không thích hắn a.”

Long Triển hơi hơi lộ ra một biểu tình kinh ngạc, sau một lúc lâu phương cười rộ vui vẻ, vắn vắn Như Mặc cười nói: “Đi a, thảo long của ta sẽ suy nghĩ vài vấn đề ...” Một câu chưa xong, trên người đã trúng vài dấm của Như Mặc.

“Tốt lắm tốt lắm, không cần đánh.” Long Triển cười nắm tay lên Như Mặc hôn hai cái: “Ân, bạch tuộc tinh thực ngốc, bên người lại không có người nào, hơn nữa y tuy rằng ngốc, cảnh giác lại cao, nếu muốn chờ hắn yêu thượng Ma Khác, còn không biết chờ bao nhiêu năm nữa, chúng ta cũng không thể để hoàng tử Ma giới mỗi ngày hướng Đông hải chạy đi? Đến lúc đó chỉ cần đem Chương Du qua đó, để bọn họ chạm

rãi bồi dường cảm tình, chân thành cùng kiên định, tin tưởng lấy thâm tình Ma Khác, Chương Du nhất định có thể yêu thương hẳn.”

“Kia... Kia nếu Ma Khác hảo tâm bất chính, đem Chương Du lấy đi rồi lại ngược đãi y thì sao mà lo liệu? Hẳn chính là Ma tộc a.” Đối với việc ma hoàng tử Ma tộc dẫn người đại chiến Đông hải, Như Mặc thủy chung không có ấn tượng tốt gì.”

“Đừng có ngốc, ta sẽ để loại chuyện này phát sinh sao? Ta chính là long thái tử, đường đường Long thần, ta sẽ đem bạn tốt của ta vào trong hố lửa sao? Như Mặc, ta cam đoan với ngươi, chỉ cần Chương Du bị một chút ủy khuất, ta lập tức liền đón y quay về long giới, không bao giờ ... cho y trở lại đó nữa, được không?”

Như Mặc suy nghĩ một lúc lâu, cảm thấy được kết quả này coi như làm người ta vừa lòng, thế là vui vẻ gật đầu, sự tình liền như vậy đã trần ai lạc định*.

_trần ai lạc định: trải qua nhiều khó khăn cũng đã có kết quả

11. Chương 11: Rước ”dâu” Về Nhà

“Tốt lắm tốt lắm, ngươi cũng nghe được lời Long Triển vừa nói, biết hẳn không phải đem ngươi vào hố lửa, hiện tại nên yên tâm đi? Làm gì mà còn đưa cái mặt khổ sở ra chứ?” Trên đường đi tới tòa thành nhỏ của Chương Du, một cái cực đại hải xà cùng một bạch tuộc mập mạp sóng vai mà đi, khiến ánh mắt của các dân chúng hải tộc đi ngang qua đều lộ ra diêm tiện.

“Chính là ta không thích Ma Khác a, ta tại sao phải gả cho hắn, ta không biết là ta cuộc sống bây giờ có cái gì không tốt.” Chương Du biết chu miệng. Nếu không phải ở trong nước, là có thể nhìn thấy nước mắt ở trong ánh mắt của y đảo quanh.

Con mắt nhỏ kỳ dị của hải xà đảo vài cái, bỗng nhiên sắc mặt nghiêm chỉnh, đem cái đuôi khoát lên đầu đại bạch tuộc, trịnh trọng nói: “Kỳ thật ta và ngươi nói rõ đi, bạch tuộc tinh, ngươi cho là Long Triển cho ngươi đi hòa thân, là bởi vì ma hoàng tử thỉnh cầu sao? Ngươi sai lầm rồi.”

“Ta... Ta sao vậy sai lầm chứ?” Chương Du bị thái độ trịnh trọng hiểm có của hải xà tinh dọa sợ, lắp bắp hỏi.

“Được rồi, ngươi đã bi quan như vậy, hôm nay ta cũng chỉ có thể nói với ngươi sự thật. Kỳ thật lần này ngươi hòa thân, cũng không phải gả cho Ma Khác làm thái tử phi đơn giản như vậy, ngươi đang gánh vác một sứ mệnh trọng đại, hiểu chưa?” Sắc mặt hải xà càng nghiêm túc, trong bụng lại cười đến rút gân.

“Cái gì... Sứ mệnh gì? Sẽ không để cho ta đi... Đi dò hỏi tin xấu Ma giới chứ? Ta... Ta không được, Ma Khác kia thực giảo hoạt thực khôn khéo, ta... Ta sẽ bị hắn dọa thành vài mươi khối bạch tuộc mất.” Đại bạch tuộc sợ tới mức toàn bộ đầu đều biến thành màu trắng bệch, liên tục lay động tám dài chân.

“Thiệt.” Hải xà phát ra một tiếng khinh thường hừ lạnh: “Dò hỏi tin tức? Người cũng quá đánh giá cao chính mình đi? Loại nhiệm vụ yêu cầu cao độ này, Long Triển muốn tìm người cũng sẽ tìm ta, sẽ dễ bạch tuộc ngốc người đi chấp hành sao? Ai nha, tốt lắm, kỳ thật sứ mạng của người chính là gánh vác hòa bình của Ma tộc cùng Long tộc.”

Gặp đại bạch tuộc lắc đầu tỏ vẻ không rõ, kiên nhẫn của hải xà cũng sắp dùng hết, tức giận nói: “Này có cái gì mà hiểu không được, từ xưa đến nay, cái gọi là hiệp nghị ngưng chiến, đều bắt quá là rỗng tuếch, chân chính nếu muốn đánh, ai còn quản hiệp nghị với không hiệp nghị gì a, nhất là cái loại sinh vật Ma tộc này đúng hay không? Hiện giờ nếu Ma Khác thích người, muốn người đi hòa thân, hơn nữa thoát nhìn hấn cũng đủ cường đại, tối thiểu có thể sống cái vạn tám ngàn năm, cho nên chỉ cần có người ở bên người một ngày, hấn hấn là sẽ không nghĩ đến tấn công Long tộc, hai giới chúng ta là có thể được hòa bình có phải hay không?”

Chương Du ngẩng đầu, giống như hiểu mà không hiểu gật gật đầu. Hải xà tinh vừa thấy thần thái này của y, lập tức rên sát khi còn nóng, dùng cái đuôi vòng ở trên đầu bạch tuộc tinh tỏ vẻ chúc phúc, một bên trầm thanh nói: “Cho nên Chương Du, người có nguyện ý hay không vì toàn bộ an bình hòa bình long giới hy sinh cái tôi, đi Ma giới hòa thân chứ?”

“Ta nguyện ý, ta nhất định phải cố gắng lớn nhất, đi đổi lấy hòa bình của Long giới cùng Ma giới.” Bị ngữ điệu trầm nặng của hải xà tinh khơi dậy đầy ngập nhiệt huyết, bạch tuộc tinh trải qua suy sút lúc trước, hăng hái lớn tiếng trả lời, càng nói đến sau, lại càng cảm thấy được chính mình thật sự là sứ mệnh trọng đại.

Má của ta ơi, cuối cùng cũng làm cho bạch tuộc tinh gật đầu. Long Triển người hạng người vô năng này, chính mình đối bạch tuộc ngốc không có biện pháp, lại đem loại nhiệm vụ không hay ho này giao cho ta, phi, đời này thật sự là mất bị mù, mới kết giao với các loại làm hại bằng hữu như người. Hải xà tinh nâng lên cái đuôi lau lau mồ hôi thật nhỏ trên trán, một bên ở trong lòng oán thầm Long Triển.

“Đúng vậy, bạch tuộc tinh, hy sinh người, vì hạnh phúc ngàn vạn lần của dân tộc Thủy a, người có thể có loại tinh thần hy sinh này, thật sự là làm ta rất cảm động. Cho nên, người can đảm lên, Ma Khác kia không dám khi dễ người đâu, bằng không ta cùng Long Triển phải đi tìm hấn tính sổ, người phải biết rằng, chúng ta cùng toàn bộ dân tộc Thủy, đều là lá chắn kiên cường cho người a.”

Nhiếp Chiêu tiếp tục cổ vũ Chương Du, một bên thầm nghĩ phải cùng y nói rõ ràng, bằng không này bạch tuộc ngốc vì hòa bình hai tộc, bị khi dễ cũng không chịu nói, vậy cũng là thiệt thòi lớn. Chắc chắn, phải nói, cùng ngu ngốc giao tiếp chính là thật phiền toái, cái gì đều phải thay bọn họ lo lắng.

_TBD: người không ngốc á ... ai muốn biết tên rắn này ngốc cỡ nào đọc Kiếm Duyên nhá, tiểu thụ trong hệ liệt này tên nào cũng tự cho mình thông minh.. hừ

Bạch tuộc tinh ở trạng thái hào hùng vạn trượng, chỉ biết là một mặt ngật đầu, thế là chuyện này liền như thế mà được quyết định.

Sau khi Long Triển cùng Như Mặc đại hôn không lâu, Ma Khác liền khẩn cấp lại đây đòi người. Long Triển vốn muốn nói vậy cũng quá nhanh. Nhưng về mặt Ma Khác đây hắc tuyến chỉ trích hấn là hấn tử ăn no

hắn tử không biết cơ đối, hơn nữa tuyên bố nếu không nhanh đưa Chương Du qua, hắn liền đứng ở trong long cung không đi.

Long Triển cùng Như Mặc là uyên uyên mới cưới ngọt ngào như đường, làm sao để một cái đại bóng đèn chướng mắt như thế mỗi ngày lấy ánh mắt oán phụ trừng bọn họ a, bởi vậy vì hạnh phúc của mình mà suy nghĩ, Long Triển cũng đành để bạch tuộc tinh qua đó sớm một chút, cũng may Nhiếp Chiêu đã muốn làm thông công tác của Chương Du, nếu không hẳn thật đúng là không đành lòng liền như vậy không để ý bạn tốt của mình mà ý nguyện đem y đến Ma giới.

Hòa thân cùng Ma giới, kia tất nhiên là phong cảnh quang oanh oanh liệt liệt. Tuy rằng bạch tuộc tinh không phải long tử long nữ gì, thân phận không cao quý, nhưng sau khi người ta qua đó liền có thân phận cao quý liền. Ma giới thái tử phi mà, tuyệt đối là cùng thân phận Như Mặc bằng nhau.

Cũng là sau khi đại yến tân khách ba ngày, đội ngũ đưa thân cuối cùng ở trong tiếng thiên hô vạn hoán của Ma Khác mà khởi hành.

12. Chương 12

Nhân hình của bạch tuộc tinh ngồi ở trong xe phượng hoa lệ, cùng những tân nương khác bất đồng, y không có hoảng sợ khi đi đến một thế giới không hề biết, cũng không có đem thái độ e lệ của người làm thê tử. Mà khăn voan đỏ thẫm cũng sớm đã bị y vén ra sau đầu.

Nhưng là cái đó cũng không tính là gì, tối thiểu, so với một tân nương tử vén紗 liêm không ngừng cùng chú rể bên cạnh giường thương mứa kiêu, đó thật việc nhỏ không đáng coi là gì.

“Người nói người làm gì lo lắng đem ta lấy về như thế a? Ta còn chưa cùng Như Mặc học xong phương pháp luyện chế linh tính phi kiếm mà.” Thật là, không phải nói Ma giới có rất nhiều ma nữ xinh đẹp sao? Kia tại sao ma hoàng tử này gấp gáp như thế a, chính mình vốn muốn kéo dài một thời gian ngắn, kết quả đều không thành công.

“Ý của ngươi là nói, ta hẳn là chờ sau khi ngươi học xong luyện chế linh tính phi kiếm, sẽ đem ngươi lấy trở về phải không?” Ma Khác tâm tình tốt nhìn ma thú đang quỳ dưới thân mình, mỉm cười hỏi bạch tuộc tinh.

“Đúng vậy đúng vậy, chính là như vậy, nguyên lai ngươi không biết a, không quan hệ, hiện tại ngươi biết cũng không muộn, đem ta đưa trở về đi, qua ba năm ngươi lại đến đây lấy ta được không?” Chương Du hưng phấn gật đầu, thực khờ dại hy vọng Ma Khác sẽ chấp nhận đề nghị của mình.

“Vốn ta thật là có thể chờ ngươi đích. Bất quá từ khi nhìn cái gọi là binh khí do ngươi luyện chế, ta liền đánh mất ý niệm này trong đầu.” Bạch tuộc tinh thực ngốc a, y chẳng lẽ không biết rằng ở phương diện luyện binh khí y không có năng khiếu trời cho hay sao? Không nên ép mình nói ra lời tổn thương tự trong y như vậy.

Sắc mặt Chương Du lập tức liền đỏ lên, lắp bắp rống lớn nói: “Người... Người sao vậy biết? Người sao có thể thấy.. thứ kia? Nói, là ai cho người xem?”

“Người phải biết rằng, ta là Ma Khác, chỉ cần là ta muốn nhìn gì, luôn có biện pháp đích.” Ma Khác nâng lên người đến, tuy rằng bộ dáng xấu hổ của bạch tuộc tinh thực đáng yêu, nhưng hẳn thật sự không muốn làm tổn thương tự tôn của đối phương nữa, trong cuộc sống tương lai, tiểu ngu ngốc xinh đẹp đáng yêu này là thê tử của mình, là người vợ thân thiết mình phải nâng ở lòng bàn tay yêu thương.

Bạch tuộc tinh hỏi Ma Khác như thế nào biết chuyện này, điều này làm cho Ma Khác không tự chủ được liền nhớ lại buổi chiều kia, Long Triển vẽ mặt trịnh trọng đem hẳn thỉnh đến thư phòng, lấy ra một số bạch ngân phi dao thấp kém, thật chân thực nói cho hẳn biết đây là số binh khí do Chương Du cố gắng nhiều năm luyện ra, hỏi hẳn hay không thật muốn cưới một con bạch tuộc tinh vừa ngốc muốn chết lại có nhiều khuyết điểm về làm vợ, hơn nữa dùng tánh mạng bảo hộ y mãi mãi.

Suy nghĩ một chút biểu tình lúc ấy của Long Triển, Ma Khác không phải không thừa nhận, kỳ thật Long Triển đối người bạn hàn vi là y thực rất tốt, hẳn biết rõ, nếu mình ngay lúc đó trả lời có nửa điểm do dự, đối phương sẽ không có khả năng đem bạch tuộc tinh đáng yêu giao cho mình.

“Người thật là một đại ngu ngốc a, nếu ta chiếm được phương pháp luyện chế linh tính phi kiếm rồi gả cho người, là có thể đem kỹ sư hạng nhất này rơi vào tay các người Ma giới rồi đó, giống Nhiếp Chiêu từng đã nói với ta giống như chuyện Muối (Văn Tự) công chúa đi đến Khoai Tây (thổ đậu) của loài người, đem kỹ thuật tiên tiến mang qua, nói như vậy, nói không chừng ta còn có thể giống muối công chúa, lưu danh sử sách của Ma giới các người ni.”

Lời thì thầm của Chương Du rơi vào trong lỗ tai Ma Khác, làm cho hẳn không khỏi lại là một trận kinh ngạc, nghĩ thầm muối cùng khoai tây, sao lại liên quan đến nhân loại? Muối cùng khoai tây lại có quan hệ gì chứ? Vẫn là nói, lịch sử nhân làm gì có chuyện của Muối công chúa cùng Khoai Tây chứ?

Cuối cùng, tri thức uyên bác của ma hoàng tử điện hạ cuối cùng cũng nghĩ ra, nguyên lai là chuyện Văn Thành công chúa gả đến dân tộc Thổ Phiên, nói vậy Chương Du không nhớ được điển cố lịch sử này, trực tiếp sẽ đem Văn Thành biến thành Văn Tự, dân tộc Thổ Phiên biến thành Thổ Đậu.

link

Ma Khác một bên nhần cười, một bên nghĩ muốn trừ nếu Văn Thành công chúa cùng Songtsen Gampo biết có yêu tinh xưng hô tên của bọn họ cùng quốc gia như vậy, không biết sẽ có loại biểu tình nào.

Đang chìm trong suy nghĩ, đột nhiên thấy trong đại dương bao la ở phía trước có một đội ngũ toàn màu xanh với tốc độ ngấm dậm di chuyển tới, nhìn kỹ, nguyên lai là từ một nhóm bạch tuộc to nhỏ đủ loại tạo thành.

Ma Khác trong lòng “Lạc!” Một chút, thầm nghĩ ở yến hội Long Triển vài lão yêu bạch tuộc thái độ rõ ràng rất tốt, tại sao nơi này lại xuất hiện một chương* ngư trận chứ? Chẳng lẽ nói, kỳ thật gia tộc bạch tuộc cũng không đồng ý đem bạch tuộc tinh cho mình, cho nên cố ý ở chỗ này chờ bởi lòng tìm vết sao?

_chương ngư: bạch tuộc

Nghĩ xong, sắc mặt không khỏi phủ một màn ngưng trọng, ai cũng dừng nghĩ ngăn cản hẳn cùng Chương Du kết hợp, nếu không chính là địch nhân của Ma Khác hẳn. Nhưng hiện tại khó giải quyết chính là: đây đều là đồng loại của Chương Du, mình sao có thể ra tay giết bọn chúng không chút lưu tình chứ?

Lúc trong lòng đang oán giận, Chương Du đang thì tháo giận dỗi thì cũng nhìn thấy chương ngư trợn phía trước, y kinh hô một tiếng, lập tức từ trong xe phượng đứng lên, tiểu mỹ nhân xinh đẹp thon thả nháy mắt biến thành một bạch tuộc mập mạp, tám cái chân liền hướng trong nước đi tới.

Bọn thị vệ Ma tộc chung quanh trong lúc nhất thời không tiếp thụ được cường đại đánh sâu vào thị giác như vậy đích, trong nháy mắt đều xem chút hôn mê. Tay Ma Khác cũng không tự kìm được nắm thành nắm tay, nhưng là chậm rãi, hẳn vẫn là buông ra, nhảy xuống ma thú, âm trầm đi về phía trước.

“Chương Du a, đã nhiều năm như thế, ta vốn đang chờ ngày người áo gấm về nhà, nhưng ai biết đợi đến cuối cùng, lại đợi được tin người đi hòa thân, người... Đây rốt cuộc là chuyện gì a? Người thật là tự nguyện đi đến Ma giới hòa thân sao?”

Con bạch tuộc lớn nhất kia dùng hai xúc tu ôm lấy Chương Du, ở trước mặt hẳn, bạch tuộc tinh vốn mập mạp lại giống như một con chim sẻ nhỏ. Ma Khác ở trong lòng hừ một tiếng, nghĩ thầm hôn lễ của chúng ta đều cử hành xong rồi, lão gia khóa người lúc này chạy đến đây muốn tám chuyện gì a?

“Ô ô ô, thủy ông nội, người còn nhớ rõ ta sao? Các người... Các người còn thừa nhận ta là bạch tuộc gia tộc đích nhất viên sao? Như thế nhiều năm, các người đều không có đến xem quá ta, ô ô ô, đã bao nhiêu năm, ta... Ta muốn trở về bạch tuộc đảo nhìn một cái, chính là ta đều không có mặt trở về, ta... Ta quá ngu ngốc, tu vi của ta lại thấp, luyện ra đích hình người cũng tốt mất mặt, lại càng không phải nói ta luyện chế đích binh khí có bao nhiêu ma thấp kém, ô ô ô...”

Chương Du ô nức nở nuốt đích khóc đích thương tâm vô cùng, nghe thấy hẳn đích tiếng khóc, Ma Khác đích tâm cũng nhện không được nhéo đau đớn, hẳn theo không biết âu yếm đích bạch tuộc tinh thể nhưng nếm qua như vậy nhiều đau khổ. Đây đó chết tiệt thể lực đích bạch tuộc nhóm, nếu bởi vì Chương Du đích vô năng mà đưa hẳn bài xích ở bạch tuộc gia tộc ở ngoài, kia lúc này lại chạy tới kỳ hảo làm gì ma?

Hắn tức giận đích ánh mắt bắn thẳng đến hướng kia trăm dặm đích bạch tuộc đội, thậm nghĩ này đó đáng giận đích gia hỏa, dám cấp Chương Du khí thụ, chờ trở đi, hôm nay các người không nháo sự mà thì thôi, dám nháo sự mà trong lời nói, ta lập tức đem người nhóm đều cấp diệt.

Mới vừa nghĩ đến đây, chợt nghe kia chỉ lão bạch tuộc từ ái đắc đạo: “Chương Du a, không phải như thế người biết không? Người đứa bé này, thiên tư không được, rồi lại cố tình mạnh hơn đích thực, ở bạch tuộc đảo tu luyện không có kết quả, người liền chạy tới hải vực lý tu luyện. Ta kỳ thật luyện tiếc người, nhưng ta biết người đứa bé này, thiện lương đa tình, người ở bạch tuộc đảo, tất cả mọi người thích người, của người ràng buộc liền nhiều, vậy người liền càng đừng nghĩ tu luyện thành công, thậm chí có thể quá cái vài năm sẽ tự nhiên chết già rụng.”

Lão bạch tuộc nói tới đây, lại thật dài thở dài, lắc đầu nói: “Cũng bởi vì như vậy, ta ngầm đồng ý người đi địa phương khác, cũng không làm cho mọi người nhìn người, e sợ quấy rầy người tu luyện, như thế nhiều năm, ông nội mỗi một năm mỗi một năm đều phán trừ người trở về, khả năng tổng không trở lại, cũng may ông nội nghe nói người cùng long thái tử thành bạn tốt, bất kể như thế nào, cuối cùng bước vào tu đồ, cũng có một cường đại đích chỗ dựa vững chắc. Ông nội ngay tại bạch tuộc đảo chờ a từ từ a chờ, nghĩ muốn trừ người một ngày nào đó hội áo gấm về nhà, lại sao vậy cũng không nghĩ tới, cuối cùng thế nhưng đợi cho người cùng với thân đến Ma giới đích tin tức.”

Lão bạch tuộc nói tới đây, Chương Du đã muốn ngậy đại, hảo sau một lúc lâu, hắn mới nhịn không được lên tiếng khóc lớn, ôm lão bạch tuộc nói thật ma cũng không buông tay.

“Ô ô ô, thủy ông nội, người còn nhớ rõ ta sao? Các người... Các người còn thừa nhận ta là một thành viên bạch tuộc tộc sao? Nhiều năm như thế, các người đều không có đến thăm ta, ô ô ô, đã bao nhiêu năm, ta... Ta muốn trở về bạch tuộc đảo nhìn một cái, chính là ta đều không có mặt trở về, ta... Ta quá ngu ngốc, tu vi của ta lại thấp, luyện ra nhân hình cũng thật mất mặt, lại càng không phải nói ta bình khí luyện chế có bao nhiêu thấp kém, ô ô ô...”

Chương Du khóc ô ô nước mắt thương tâm vô cùng, nghe y khóc, tâm Ma Khác cũng nhịn không được mà đau, hắn theo không biết bạch tuộc tình yêu dấu lại ném qua nhiều đau khổ đến thế. Các con bạch tuộc chết tiết này, nếu bởi vì Chương Du vô năng mà bài xích y ra ngoài bạch tuộc tộc, lúc này lại chạy đến đây là có hảo ý gì a?

ánh mắt tức giận của hắn lập tức bắn thẳng tới nhóm thiên lý chương ngu, thậm chí dám gia khảo đáng giận này, dám khi dễ Chương Du, chờ đi, hôm nay các người không nháo sự mà thì thôi, dám nháo sự, ta lập tức đem các người đều diệt.

Mới vừa nghĩ đến đây, chợt nghe kia chỉ lão bạch tuộc từ ái đặc đạo: “Chương Du a, không phải như thế người biết không? Người đứa bé này, thiên tư không được, rồi lại thực hiếu thắng, ở bạch tuộc đảo tu luyện không có kết quả, người liền chạy tới hải vực tu luyện. Ta kỳ thật luyện tiếc người, nhưng ta biết đứa bé này, thiện lương đa tình, người ở bạch tuộc đảo, tất cả mọi người đều thích người, ràng buộc của người liền nhiều, vậy người càng đừng nghĩ chuyện tu luyện thành công, thậm chí có thể qua vài năm sẽ tự nhiên chết vì già.”

Lão bạch tuộc nói tới đây, lại thật dài thở dài, lắc đầu nói: “Cũng bởi vì như vậy, ta ngầm đồng ý người đi địa phương khác, cũng không để mọi người thăm người, e sợ quấy rầy người tu luyện, nhiều năm như thế, ông nội mỗi một năm đều chờ người trở về, nhưng người không trở lại, cũng may ông nội nghe nói người cùng long thái tử thành bạn tốt, bất kể như thế nào, cuối cùng bước vào tu đồ, cũng có một chỗ dựa cường đại vững chắc. Ông nội tại bạch tuộc đảo chờ a chờ, nghĩ một ngày nào đó người sẽ áo gấm về nhà, làm sao cũng không nghĩ tới, cuối cùng lại đợi được tin người đến Ma giới hòa thân.”

Lão bạch tuộc nói tới đây, Chương Du đã ngậy đại, hảo sau một lúc lâu, y mới nhịn không được khóc lớn, ôm lão bạch tuộc nói cái gì cũng không buông tay.

13. Chương 13

“Tốt lắm, hảo hảo tử, đừng khóc đừng khóc. Người nói cho ông nội, người là tự nguyện qua đó sao? Nếu người không muốn, chúng ta dù cước cả tánh mạng, cũng phải đem người mang về bạch tuộc đảo, tuy rằng bạch tuộc chúng ta ở trong hải tộc cũng không phải là chủng tộc cường đại gì, nhưng chúng ta cũng quyết không cho vận mệnh của đồng loại gặp chuyện không công bằng gì.” Lão bạch tuộc càng nói ngữ khí càng khí phách.

Mồ hôi lạnh của Ma Khác lập tức chảy xuống, nghĩ thầm Long Triển người thống trị Đông hải như thế nào a, nhìn thái độ lão bạch tuộc này, rõ ràng là hoài nghi thái độ làm người của người, cho rằng là người ép Chương Du gả cho ta. Nga, tuy rằng thật sự là người bức Chương Du hòa thân, nhưng trời biết đất biết người biết ta biết, người đối bạch tuộc tình hữu tình*, có trời đất chứng giám đích.

__hữu tình: tình bằng hữu

Vừa suy nghĩ, chân đã nhanh chóng bước lên, nhưng những ý nghĩ làm càn này giờ ở trong lòng một chút cũng chưa biểu hiện ra ngoài, cung kính cúi mình vái chào, đối lão bạch tuộc kia nói: “Bạch tuộc ông nội, Chương Du là tự nguyện gả cho ta, hơn nữa, ta nhất định sẽ làm cho những ngày về sau của y ngập tràn hạnh phúc, ta sẽ bảo hộ y, yêu thương y, cưng chiều chìm đắm y cả một đời.”

Lão bạch tuộc buông ra Chương Du, quay đầu trở lại đánh giá cao thấp Ma Khác vài lần, rồi mới gật đầu nói: “Người là ma hoàng tử điện hạ đi? Ta chỉ là một bạch tuộc bình thường, thụ không dậy nổi đại lễ này của người...”

Lời còn chưa dứt, Ma Khác liền nói: “Nhận được nhận được, ngài là tiền bối của Chương Du, cũng chính là tiền bối của ta, lão ngài đối với Chương Du có nỗi khổ tâm, vừa rồi văn bối cũng nghe được, thật sự rất cảm phục tình cảm ấy mà không lời nào có thể diễn tả được, văn bối thay Chương Du cảm ơn ngài, thỉnh lão ngài yên tâm, mặc dù Chương Du đến Ma giới chúng ta, cách vài năm ta cũng sẽ dẫn y quay về bạch tuộc đảo tụ họp.”

Đại khái là lần này Ma Khác nói như thế để cho lão bạch tuộc an lòng, hấn dùng xúc chân trắng kiện vỗ vỗ bả vai Ma Khá, gật cái đầu thật lớn nói: “Cái này hảo cái này hảo, hy vọng người có thể nhớ kỹ lời nói hôm nay.”

“Có thể nhớ có thể nhớ kỹ, nhất định có thể nhớ kỹ.” Ma Khác vội không ngừng gật đầu, vừa dứt lời, liền kéo Chương Du lui ra ngoài vài chục trượng, rồi hấn mới quơ tay lớn tiếng nói: “Các vị bạch tuộc tiền bối, văn bối cùng Chương Du cáo từ, không cần đưa tiễn.” Nói xong liền đem bạch tuộc tình đang đậm chân nhét vào trong xe phượng, cũng không hơn trong Đông hải rêu rao khắp nơi nữa, trực tiếp mở một cái lỗ xuyên việt, liền mang cả đội ngũ đi về Ma giới.

“Uy uy uy... Người... Người đại phiêu dân này...” Bạch tuộc tình phần nộ rồi, rõ ràng vừa mới gặp lại các thân nhân bạch tuộc xa cách đã lâu mà lưu luyến chia tay, không đợi nói xong những tình cảm hết khó thì khăn trong lòng, ngay sau đó, thì không biết tại sao lại bị Ma Khác cuốn lên xe, ngay sau đó nữa, hảo thôi, trực tiếp tiễn Ma giới.

Ma Khác nghĩ thầm ta không xấu được không? Nhìn cảnh người cùng lão bạch tuộc kia, ta nếu như không phá đám, các người phỏng chừng sẽ tán gẫu ba ngày ba đêm, lỡ cuối cùng có gì không tốt, người lại hủy hôn. Hảo thôi, ta ra nhiều lực như thế, toàn bộ mất cả chì lẫn chài, tới lúc đó chẳng những ta bị đồn đại là bị vợ bỏ, tội trọng yếu là, người trong lời đồn đại chỉ là một con bạch tuộc tinh, ta sẽ tức chết a.

Tới Ma giới, đây chính là hôn sự của ma thái tử điện hạ, có thể không long trọng sao? Vì thế lại tổ chức một đại yến tân khách oanh oanh liệt liệt suốt ba ngày, trong thời gian đó tất cả nhân vật trọng yếu đều tham dự, mà ngay cả ma vương đệ hạ vẫn làm ỏ ở long giới kia, cũng hiện thân để tượng trưng, hẳn không hiện thân cũng không được, đây là hôn lễ của đứa con cả, ấu tử thì ấu ta, đến thời khắc mấu chốt cũng phải đứng đắn mà phân rõ, nếu vào lúc đó hẳn vẫn chưa trở lại, phỏng chừng phải vương tọa sẽ bị các thần dân nhóm lật xuống.

__vương tọa: chỗ ngồi của vua

Chẳng qua vị Ma tộc Nhị hoàng tử nghe nói ở nhân gian đang nhập vào thân một con chó vẫn không có xuất hiện. Đương nhiên, chuyện Ma Dạ ở Ma giới vẫn đang là bí mật có độ cao nhất, trừ bỏ Ma Khác cùng vài vị ma hoàng tử ở ngoài, ngay cả ma vương đệ hạ cũng không biết.

Mà Chương Du cũng không phải gia khảo sẽ đi để ý việc này, y không hề hay biết Nhị hoàng tử không có xuất hiện là đối với mình là không tôn trọng. Y chính là đối với việc Ma Khác cử hành các loại lễ tiết phiền phức mà không ngừng oán giận Ma giới thật sự là quá lãng phí, bất quá một hôn lễ mà thôi, sao biến thành long trọng như thế a, đến nhiều người như thế, yến hội chuẩn bị nhiều như vậy, nhìn qua khiến cho người hoa mắt cả lên.

Bất quá này đó oán giận của y sau khi bị an bài đến ngồi cùng Ma Khác trên vị trí gia chủ rồi cùng nhau dùng cơm liền biến mất. Hôn lễ ở Ma giới cùng nhân gian bất đồng, chú rể tân nương sau khi kính rượu các vị tân khách xong, tân nương tử không cần lập tức bị đưa vào động phòng, mà là có thể xốc lên khăn voan, cùng chú rể và người nhà chú rể ngồi trên vị trí gia chủ ăn no nê, rồi hai người mới cùng nhau trở lại động phòng.

Hôn lễ như thế mới là thực có lợi, tối thiểu đối với Chương Du cùng Ma Khác mà nói, bọn họ thực vừa lòng. Ma Khác không cần bị chuốt rượu, tuy rằng lấy tu vi ma thần của hắn, bị quá chén là khả năng phi thường nhỏ.

Mà bạch tuộc tinh cũng không cần ghen tị mà phát ra ánh mắt lục quang đi nhìn chăm chú những khách nhân đang dùng tiệc này. Lúc trước ở vì ánh mắt hận thù quá rõ ràng của y, mà vài vị khách nhân sợ tới mức bỏ đĩa xuống, thẳng đến y đi ra thật xa mới dám một lần nữa nhanh chóng cắn ăn.

Mà hơn nữa khiến Chương Du vừa lòng chính là, thực vật ở Ma giới tuyệt không khó ăn giống tưởng tượng của y, chẳng những không khó ăn, ngược lại còn thập phần mỹ vị, so với món ngon mà ngự trù trong Đông Hải long cung tỉ mỉ phanh chế cũng không hề thua kém.

Vây quanh cái bàn tròn chính giữa này, tổng cộng tụ tập sáu vị ma hoàng tử, trong đó chính là Ma Khác Ma Phong, còn có một vị ma vương đệ hạ, mà lúc này, bảy người này đều không hện mà cùng cắn đĩa, lẳng lẳng trông Chương Du đang ngốn thức ăn.

“Ta nói hoàng huynh a, người... Người xác định hoàng tẩu y là một con bạch tuộc yêu, mà không phải một trư yêu sao?” Tam hoàng tử Ma Quân an vị ở bên cạnh Ma Khác, nhìn vị chuẩn bị làm hoàng tẩu bên người hoàng huynh, nghi vấn trong lòng của hắn càng thêm mở rộng, cuối cùng nhịn không được nói ra.

Trừ bỏ Ma Phong ra, những hoàng tử khác đều liên tiếp gật đầu, tỏ vẻ chính mình có cùng hoài nghi giống với Ma Quân.

“Hắn là... Không phải đâu, ta thực khẳng định hắn là một con bạch tuộc yêu. Huống chi, heo có thể sinh hoạt tại đáy biển sao?” Ma Khác giờ đưa, hoang mang chăm chú nhìn người vợ bên cạnh, ngữ khí cũng không rất xác định, bởi vì đối phương thật sự là ăn rất tốt, hơn nữa ăn cùng cũng phi thường chi dọa người.

“Hoàng huynh, người xác định không cần nhắc nhở hoàng tẩu, để y ý tứ một chút sao? Thiệt nhiều ánh mắt khách đều nhìn thẳng về phía y.” Tứ Hoàng Tử Ma Duệ cũng nhịn không được, hắn cảm thấy được trên mặt có mồ hôi lạnh đang chảy xuống, tuy rằng hắn vô tình chửi bới vị tân hoàng tẩu này, nhưng không thể phủ nhận, cái kiểu ăn uống của y, thật sự là có chút làm mất thể diện hoàng thất.

“Này có gì đáng nhắc nhở.” Ngoài ý muốn, Ma Khác lại nở nụ cười không cho là đúng i: “Chương Du đến Ma giới, ta vốn lo sợ y sẽ không thích ứng, hiện giờ thấy y tự nhiên như thế, ta cao hứng cũng không kịp mà. Huống chi chúng ta là ma tộc, đại bộ phận đáng vẻ Ma tộc ăn cái gì đều là không có gì đáng nói, những người đó nhìn thì nhìn, xem lâu sẽ quen thôi.”

Ma vương bệ hạ khụ một tiếng, hồ thẹn cúi đầu, nghĩ thầm đây chính là đứa con ta giáo dục ra a. Nghe nghe nghe nghe, cái này chính là cái loại lý luận tình nhân trong mắt ra Tây Thi. Bất quá quên đi, tính tình bạch tuộc yêu này thật giống khẩu tử của ta, ta hiện tại giáo huấn đứa con, tương lai chẳng phải là muốn mất mặt sao?

Ma vương bệ hạ một bên nghĩ, một bên đã cảm thấy kỳ quái, thậm chí Đông hải long giới nổi danh giàu có, chẳng lẽ kỳ thật là hữu danh vô thực sao? Sao vậy nhà* của ta cùng cùng bạch tuộc yêu này một khi đụng đến đồ ăn, đều là bộ dáng quỷ chết đói đầu thai chứ? Ân, thỉnh thoảng, nên cùng với lão Long vương thảo luận một chút vấn đề này.

__nhà: ở đây chỉ bà nhà ấy

Cuối cùng, yến hội ba ngày ba đêm cũng chấm dứt, người tu đạo, cũng không đem chút thời gian này để vào mắt. Tóm lại, Chương Du ăn thập phần thỏa mãn, tâm tình tốt, để Ma Khác kéo cánh tay của y, nhu thuận theo đối phương trở về động phòng.

14. Chương 14

Chúng hoàng tử ở phía sau bọn họ đồng loạt thở dài, Ngũ hoàng tử Ma Ly lắc đầu nói: “Dù sao thì, tuy rằng không đủ xinh đẹp, ăn lại khó coi, ánh mắt lại không hiểu quy củ, nhưng cuối cùng, cuối cùng vẫn còn đủ nhu thuận động lòng người, hoàng huynh cưới y, ngày sau không cần lo lắng hậu cung sẽ có sóng gió,

ân, như thế cũng không tồi.”

Tam hoàng tử cười nói: Đúng vậy a, Ngũ đệ nói đúng, tuy rằng khuyết điểm hơi nhiều, nhưng thoát nhìn là một ngọc mỹ nhân, dễ dàng nhất thu phục như vậy, có lẽ hoàng huynh chính là vì không muốn lao tâm lao lực, mới lấy y về, tốt lắm tốt lắm, khách khứa đều đã về, chúng ta cũng cũng tự tan đi.”

Các ma hoàng tử trong nháy mắt tản đi, trong cung điện lớn hoa lệ, giờ đây chỉ còn lại có các ma phó đang bận rộn thu xếp tàn cuộc.

Mà ở trong phòng động phòng, Chương Du bị các hoàng tử cho rằng thật biết điều tuy có điểm ngu ngốc nhưng tóm lại phi thường dễ dàng thu phục, lúc này đang nhanh chóng tiêu diệt mấy cái đĩa bánh hỉ. Vừa ăn một bên còn vui sướng hô to: “Ma Khác, ta phát hiện đồ ăn ở các người Ma giới thật ngon da, mà ngay cả bánh hỉ cũng ăn ngon như thế, trời ạ, thái mỹ vị, ta quyết định không bao giờ chạy trốn nữa.”

Ma Khác bất đắc dĩ đứng ở bên cạnh, trên khuôn mặt đẹp trai nổi đầy hắc tuyến, nghĩ thầm còn có người so với ta khổ hơn sao? Tân nương tử của ta đã cùng ta báai đường, thế nhưng còn muốn chạy, hiện giờ quyết định không chạy, còn không phải bởi vì ta, mà là bởi vì này mấy mấy chén bánh hỉ bự, nga, ta khôn đến nỗi ngay cả bánh hỉ cũng không bằng?

Mới vừa nghĩ đến đây, lại nghe Chương Du ở nơi nào đó hưng phấn kêu to: “Ma Khác Ma Khác, ta có thể biến trở về nguyên hình chứ? Lúc trước tân khách nhiều lắm, người không cho ta biến, nói là sợ dọa đến nhóm Ma tộc chưa thấy qua bạch tuộc, hiện ở trong phòng chỉ có hai chúng ta, ta có thể biến hình chứ?” Lời còn chưa dứt, chỉ thấy một trận khói nhẹ bay lên, nguyên bản giai nhân xinh đẹp tuyệt trần lập tức biến thành một con bạch tuộc lớn.

Miệng Ma Khác mới vừa mở ra mà thôi, liền nhìn thấy một màn kích thích trước mắt này, hấn dùng tay xoa xoa cái trán, giận dữ nói: “Tiểu Du, người muốn biến, không cần phải trưng cầu ý kiến của ta ni?”

“Ân ân ân, ta biết, ta sau này nghĩ muốn biến là có thể biến đúng không?” Bạch tuộc tinh nâng lên cái đầu cực đại, vui sướng nhìn Ma Khác, miệng ngón tới ba cái bánh hỉ, rồi y mới hoạt động tám cái chân, rất nhanh đi đến bên người Ma Khác, vươn hai xúc chân ôm cổ của hấn, ở trên mặt hấn hôn một hơi: “Ma Khác, người đối với ta thật tốt quá, ta thật vui vẻ nga.”

Trong nháy mắt, tìm Ma Khác thiếu chút nữa ngừng đập, hấn kinh hãi phát hiện, nguyên lai sau khi cùng bạch tuộc tinh thành hôn y lại chủ động như vậy. Lập tức muốn ôm thân hình to mọng kia cọ cọ hai cái, thì Chương Du đã nhanh chóng quay trở về, tiếp tục hưởng bánh hỉ tiến công.

Ma hoàng tử đáng thương đành phải duy trì tư thế ôm mà hóa đá ở tại đó. Hấn bất đắc dĩ nhìn bạch tuộc tinh, chợt phát hiện mình vừa mới chỉ lo vui mừng, hình như đã quên yêu cầu của bạch tuộc tinh.

Thương thiên a đại địa a, trời biết mình từ bao giờ thì nói Chương Du có thể nghĩ muốn lần biến liền biến đi? Rốt cuộc trình độ lý giải của lực bạch tuộc tinh thuộc loại nào a? Vạn nhất y thật sự lúc nào muốn biến thì biến, nhất là lúc đang tiến hành loại vận động nào đó, ma hoàng tử điện hạ vừa nghĩ tới cảnh tượng hương diễm nào đó thì nháy mắt liền biến thành phim kịch dị, đã cảm thấy da đầu từng đợt run lên.

Nhưng nhìn Chương Du ăn thật cao hứng, lời cự tuyệt cũng nói không ra lời. Cuối cùng Ma Khác đành bỏ cuộc, ai biểu hấn thích chính là Chương Du như thế mà? Hấn lắc đầu, tự mình tìm cái cố an ủi cho mình: được rồi Ma Khác, người cũng đừng cự tuyệt, vốn đã thua bánh hỉ, nếu còn cự tuyệt, tiểu Du một khi ghi hận, người chẳng phải là ngay cả bánh quả hồng đều không bằng sao?

Sau khi Chương Du biến trở về nguyên hình, lực tiêu hóa thập phần kinh người, mấy đĩa lớn bánh hỉ lớn không tới nửa giờ liền hết sạch. Nhìn bộ dáng vợ vì thỏa mãn mà xoa xoa cái bụng, Ma Khác thật muốn rơi lệ, nghĩ thầm cưng ơi bảo bối a, người ở long giới rốt cuộc trải qua là cuộc sống không có thiên lý gì a? Chẳng lẽ cho tới bây giờ sẽ chưa từng ăn no sao?

“Tiểu Du, ăn no sao? Mấy ngày nay mệt muốn chết rồi đi? Không bằng chúng ta sớm một chút lên giường nghỉ ngơi a.” Ma Khác đi lên trước, ôn nhu vuốt ve cái đầu thật lớn của bạch tuộc, nhưng cảm giác dính dính này thật sự làm cho hấn có chút không thích ứng.

“Ăn, được rồi, đi nghỉ ngơi, Ma Khác, ta cho người biết nga, mấy ngày này ta là thật sự mệt muốn chết rồi.” Chương Du kêu lên vui mừng đánh về phía giường lớn, lại làm cho Ma Khác một phen giữ chặt lại.

“Nga, tiểu Du a, người... Người xác định người không cần biến trở về hình người sao? Tuy rằng hỉ giường của chúng ta rất lớn, nhưng nguyên hình này của người, đầu thật sự quá lớn, ta sợ gối đầu không đủ nằm.” Sợ đề cập phong nguyệt việc sẽ làm Chương Du thẹn thùng tức giận, cho nên Ma Khác tận lực tìm một cái lý do thoát nhìn có chút nhã nhặn.

“Sẽ sao?” Chương Du nghiêng đầu nhìn nhìn gối đầu, cũng không thấy là cái gối đầu kia rất nhỏ. Nhưng là hiện tại cá ở dưới mái hiên, tuy rằng Ma Khác đối y tốt lắm, nhưng nơi này vẫn Ma giới mà. Thế là Chương Du nghĩ nghĩ, vẫn là lựa chọn nghe lời, dù sao ăn nhiều đồ vật như vậy, y hiện tại cảm thấy được không có sức để tức giận.

Ma Khác nhẹ nhàng thở ra, kéo bàn tay nhỏ bé trơn mềm của Chương Du đi đến giường ngồi xuống, trong lòng hấn nhộn nhạo a, quả thực không thể dùng từ mà hình dung, nhìn cái cổ trắng tuyết lộ ra ngoài y phục đỏ thắm, chỉ cảm thấy toàn bộ thân mình đều như có ngọn lửa thiêu đốt, hận không thể có thể lập tức sẽ đem Chương Du bế nhào lên giường ăn vào bụng.

“Ma... Ma Khác...” Bạch tuộc tinh vừa quay đầu lại, liền thấy ánh mắt Ma Khác kia, y run run vài cái, trên mặt lộ ra thần sắc sợ hãi, cố gắng nuốt nước miếng một cái, lẩm bẩm nói: “Người... Ánh mắt của người thật đáng sợ, người... Người không phải là... Không phải là lấy ta, liền vì ăn ta đi?”

Ô ô ô, tính sai tính sai a, chính mình sao lại sơ ý như thế chứ? Rõ ràng lần đầu tiên nhìn thấy ma hoàng tử này, hấn đã biểu đạt ý nghĩ muốn đem ăn mình. Chính mình... Chính mình sao vậy có thể bị ôn nhu của hấn khiến cho mơ hồ, đem chuyện này quên đi chứ?

“Lấy người, đương nhiên là vì ăn người a.” Bên trong tấm cung, cũng không cần phải che dấu bản chất của nam nhân. Ma Khác cười tới gần Chương Du, ôm cái eo thon nhỏ của y, cúi đầu hôn lên môi y, ha ha cười nói: “Ta trước hết bắt đầu ăn từ miệng, rồi mới là cổ, ngực, bụng, còn có địa phương đẹp đẽ nào đó.”

“Không... Không cần a, ta vừa mới mới ăn thật nhiều bánh hỉ, người... Người để ta sống thêm vài ngày, sau khi hỉ tiêu hóa xong bánh hỉ, ta sẽ lớn lên lớn hơn nữa, thịt cũng sẽ càng thêm phì non, người... Người vẫn là tới lúc đó thì ăn đi.”

Chương Du phát ra kêu thảm thiết, không ngừng giãy giụa.

Ma Khác dừng lại động tác, lại vừa bực mình vừa buồn cười nhìn Chương Du: “Tiểu Du người nói cái gì a? Cái gì chờ người lớn lên rồi ăn, người... ông trời ơi, Long Triển cùng Như Mực đã đại hôn, người sẽ không phải ý nghĩa của chữ ăn này cũng không biết đi đi? Nga, này cũng không thể trách bọn họ, người chỉ là bằng hữu của bọn hắn, cũng không phải nhi nữ của bọn họ, bọn họ là không có trách nhiệm dạy người chuyện phong nguyệt này.”

Lấy chỉ số thông minh của Chương Du, thật sự không thể lý giải lần tự hỏi tự đáp này của Ma Khác. Hiện tại tràn đầy trong đầu óc y chính là một việc: chính mình sẽ bị ăn, ma hoàng tử tham lam đã xé y phục của mình, ngay sau đó đại khái chính là khiên đến phòng bếp nấu đi? Ô ô ô, vĩnh biệt Long Triển, vĩnh biệt Nhiếp Chiêu, vĩnh biệt Như Mực, không cần lo lắng, ta sẽ không oán hận các người, điều kiện tiên quyết là các người phải phải báo thù cho ta.

15. Chương 15

A, trên cổ truyền đến cảm giác ngứa. Chương Du co rúm lại hai cái. Cùng lúc đó, trên ngực cũng truyền đến cảm giác tê tê đại đại, giống như có thứ gì đó tại nơi kia mãi mãi cảm về tròn tròn. Trước khi lý trí khập thu lại, Chương Du đã nhận không được mà phát ra hai tiếng rên rỉ, một đôi chân thon dài trơn mịn cũng bỗng nhiên duỗi thẳng. Đối người không am hiểu chuyện phòng the như y, Ma Khác lúc này tiến hành tiên diễn rõ ràng quá mức hung mãnh.

“Người... Người không phải muốn ăn sống ta chứ? Long Triển nói không thể ăn như vậy, hơn nữa cũng không vệ sinh, người... Người lại là một quý tộc không phải sao?”

Cảm giác được nơi xương vai truyền đến một chút đau đớn rất nhỏ, cố gắng ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy Ma Khác đang dùng răng nanh tuyết trắng ở xương quai xanh thượng nhẹ nhàng cắn. Chương Du lại sợ hãi vừa kinh ngạc, sợ hãi chính là ma hoàng tử cao quý trước mắt này lúc này tựa như một dã thú, tựa như muốn ăn tươi nuốt sống mình. Kinh ngạc chính là, hắn không rõ đối phương tại sao phải cố sức gặm khối xương bả vai kia, thịt trên móng không phải hắn là càng phì non hơn sao? Hơn nữa cũng dễ dàng cắn.

TBD: ta lạy người a CD, người thịt biết sát phong cảnh.. nghĩa mụ mụ đầu hàng.

Ma Khác bị Chương Du biến thành dở khóc dở cười. Nhưng là đối mặt khối thân thể trắng như tuyết này, lại nhìn đến biểu tình như con dê con cừu của Chương Du, hắn vẫn là cảm thấy dục hỏa mãnh liệt bốc lên. Nhẹ nhàng nheo cái mũi nhỏ nhắn của Chương Du một chút, hắn nhẹ giọng nói: “Không phải ăn sống, hôm nay ta dạy cho người một loại cách ăn khác hoàn toàn mới.”

Vừa dứt lời, hắn liền đem Chương Du áp ở trên giường, một chân chen vào giữa hai chân người dưới thân rồi dùng sức tách ra, trong phút chốc, khi chạm vào làn da đùi mềm mại, làm cho thân thể hắn không tự chủ được liền run rẩy, suýt nữa nhất tả như chú*.

__nhất tả như chú: hình dung một dòng nước chảy ồ ạt... hum hũu no nói cái rỳ chắc là MK kèm hum được mới chạm chưa làm đã b*n.

Vội vàng thu liễm tâm thần khóa lại tinh quan. Trên đầu Ma Khác đều chảy đầy mồ hôi lạnh, nghĩ thầm nguy hiểm thật nguy hiểm thật, kém xíu ngay tại tân hôn đêm ở trước mặt vợ mất mặt. Nghĩ đến đây, không khỏi cúi đầu, ở trên môi Chương Du hung hăng cọ cọ vài cái, lẩm bẩm nói: “Đều là người yêu tình này, người cũng thật muốn tra tấn chết ta.”

“Uy, người đừng đổ thừa, ta cho tới bây giờ không giấu diếm người chuyện ta là yêu tinh. Hơn nữa bây giờ là người đang tra tấn ta, là người muốn ăn ta.” Chương Du sợ hãi lạnh run, nước mắt lưng tròng ở trong đôi mắt to: “Còn có, người muốn ăn liền ăn, người tách hai chân của ta ra làm chi a? Bạch tuộc ông nội đã nói với ta, sau khi biến thành người hình, nơi này là bộ phận rất rất quan trọng, không thể cho người khác xem.”

Sắc mặt Ma Khác đổi đổi, nghĩ thầm không phải đâu? Lão bạch tuộc còn phụ trách những bài học vỡ lòng cho toàn bộ bạch tuộc gia tộc a? Chính là người chỉ những kiến thức vỡ lòng này dùng làm gì? Người có chỉ bảo đến cuối cùng hay không a, khiến chó tiểu Du đã nằm ở ta dưới thân, còn kiên quyết nói cho ta muốn ăn y.

“Hảo hảo hảo, ta đây liền ăn, không chậm trễ.” Ma Khác bày ra nụ cười – dâm đãng, hắn một chút cũng không nghĩ muốn trả lời câu hỏi của Chương Du, hiểu lầm nho nhỏ như thế, kỳ thật là cũng có thể tăng thêm tình thú.

“Còn có... Chúng ta... Chúng ta thương lượng một chút được không, người... Người có thể ăn luôn thân thể của ta, nhưng là... Nhưng là lưu lại đầu cho ta được không? Tồi... Tồi thiếu người cũng phải lại một nữa đầu cho ta, đến lúc đó người đem nửa đầu kia của ta ném vào Đông hải, để ta chết cũng có thể lá rụng về cội, mai táng nơi cổ hương sinh dưỡng biển rộng của ta đi.”

Đây là Chương Du hy vọng của cuối cùng. Ở trong lòng không ngừng gào hét: hừ hừ, quân tử báo thù mười năm không muộn, chỉ cần người nửa đầu của ta trở lại Đông hải, chờ sau khi ta tái sinh s, xem ta không đi tới nơi Long Triển cáo trạng, đến lúc đó long tộc chúng ta phải đóng cửa đường mua bán qua lại cùng các người Ma tộc, từ nay về sau cả đời không qua lại với nhau, hừ hừ, Ma Khác, người sẽ vì người hành vi tàn bạo này như hành vi của tiểu nhân hành mà trả giá lớn thấm thiết.

“Nga, ta ăn còn lại nửa đầu, ném về Đông hải, cho sau khi người đi cáo trạng với Long Triển, rồi mới chấm dứt qua lại giữa Long tộc cùng Ma tộc, từ nay về sau tình đoàn nghĩa tuyệt phải không?”

Ma Khác buồn cười nhìn Chương Du: ai, tiểu vợ a, người mình ngàn vạn lần xem trọng, căn bản là không hề che dấu được tâm sự mà, trong đầu có ý nghĩ gì đều hiện rõ rệt trong con mắt to đen của y, thuộc loại người siêu cấp ngu ngu ngốc bị người bán còn muốn giúp người điểm tiền.

“Dạ dạ dạ...” Chương Du vui sướng gật gật đầu, rồi mới ý thức không thích hợp, y hoảng sợ nhìn Ma Khác: “Người... Người sao biết vậy? Người có phải hay không hội thuật đọc tâm? A, đúng vậy, người là ma thần a, trời ạ trời ạ, ta sao vậy hội đã quên này, ô ô ô...”

“Ha ha ha, tiểu Du, người a, người thực là tiểu bảo bối của ta.” Ma Khác thật sự là nhịn không được, hần kỳ thật cũng không thích kẻ ngốc, nhưng không biết tại sao, lúc này tiểu ngu ngốc bình sinh đã ngốc nghếch này lại khiến ra tất cả nhu tình của hần.

Cúi thân xuống lần thứ hai ngừng lại trên đôi môi mềm mại, lúc này đây là ôn nhu nhẹ nhàng mút vào, nhu tình của hần lại làm cho Chương Du mê hoặc, sự đe dọa sắp bị ăn bổng nhiên biến thành nỗi hoang mang: đúng vậy a, đây là Ma Khác, là Ma Khác vẫn đối với mình tốt lắm tốt lắm, chính là... Hần muốn ăn luôn mình, tại sao còn muốn đối với mình tốt như thế chứ? Chẳng lẽ hần sợ mình sau khi biến thành quỷ sẽ đến dọa hần? Nhưng hần là ma thần không phải sao? Minh vương thấy hần cũng muốn đường vòng đi?

“Tiểu Du, đừng sợ, ta không phải muốn ăn người, chữ ‘ ăn ’ này, vào lúc này, đại biểu chính là vu sơn mây mưa phong nguyệt chi hoan, chúng ta đã thành hôn, từ nay về sau chính là vợ chồng, vợ chồng không chỉ là sống cuộc sống đơn giản với nhau, bọn họ sẽ bên nhau cùng cam khổ cùng hoạn nạn, nhưng cũng chỉ có vợ chồng mới có thể làm đủ mọi chuyện khoái hoạt, hiện tại, ta chính là dạy người chuyện vô cùng khoái hoạt này.”

Ma Khác kiên nhẫn ôn nhu giải thích. Biểu tình Chương Du kia cái hiểu cái không lại làm cho tiểu phúc hần căng thẳng, ý thức được chính mình lại cọ xát đi xuống, vị huynh đệ nơi khổ hạ kia đại khái sẽ bắt đầu thời kỳ tạo phản, thế là hần không tiếp tục vô nghĩa nữa, chậm rãi vươn tay, đưa ngón tay đưa vào trong tiểu huyết còn chưa hề chuẩn bị kia.

“A...” Bạch tuộc tinh đau kêu thảm một tiếng, thân mình ưỡn lên giống như cá vẩy đuôi ra khỏi nước, nhưng là ngay sau đó, dị động của ngón tay ở trong tiểu huyết kia liền lại làm cho y té xuống.

“Ô ô ô, Ma Khác, người tên hỗn đản này, người gạt người... Còn nói không phải ăn ta, còn nói là chuyện khoái trá? A a a, ta đau muốn chết. Người muốn ăn ta, liền chặt rụng đầu của ta được không? Như vậy người đối thân thể của ta làm chuyện gì, ta cũng không – cảm giác.”

Trên trán Ma Khác rớt xuống hai hàng hắc tuyến, nghĩ thầm thật sự đau muốn chết sao? Nhưng rõ ràng người còn rất có tinh thần a, hô lớn tiếng như thế. Lại nói ngón tay của ta rất nhỏ a, nếu hiện tại đã đau muốn chết, chờ một chút thứ đó đi vào phải lo liệu như thế nào a?

Nghĩ là nghĩ như thế, nhưng dù sao cũng thương tiếc bạch tuộc tinh, nghĩ y cũng là lần đầu tiên hầu hạ, khó tránh khỏi thống khổ, chỉ bằng trước cho y nếm thử một chút ngon ngọt, nếu không vạn nhất y mất hứng, trong nháy mắt biến thành đại bạch tuộc, chính mình chẳng phải là gặp bi kịch sao?

Nghĩ đến đây, liền quyết đoán đưa ngón tay rút ra, ôn nhu sờ soạng đến chồi non ngây ngô của bạch tuộc tinh, đem nó từ trong bụi cỏ đen bóng lấy ra, đặt ở trong tay chậm rãi vuốt phẳng vỏ về chơi đùa, không đến thời gian nháy con mắt, kia tiểu đồng tây phần nộn liền tinh thần chấn hưng ngẩng đầu lên.

“A...” Bạch tuộc tinh thoải mái rên rỉ một tiếng, ở trên giường xoay xoay thân mình, lẩm bẩm nói: “Hảo... Thật thoải mái, Ma Khác... Người... Người thật là một hảo ma, quả nhiên... Aha... Quả nhiên hảo... Thật thoải mái a...”

Tâm Ma Khác nói người là thư thái, như ta lại thống khổ a. Nhưng suy nghĩ một chút, cho Chương Du thoải mái trước một chút, sau đó chính là lúc mình khoái hoạt, mua bán này là có lời không lỗ. Bởi vậy liền kiên nhẫn vỗ về chơi đùa cái Tiểu Đông Tây kia, đồng thời ở trên người Chương Du khẽ hôn chung quanh, tay kia thì cũng không rảnh rỗi, đem kia hai hạt đậu đỏ nho nhỏ khiêu khích đứng thẳng lên đỏ bừng, càng làm nổi bật làn da tuyết trắng trong ngực, giống như là ở trong nơi tuyết trắng mà nở rộ hai đóa hồng mai.

Thân mình Chương Du thoải mái loạn vặn vẹo, một bên cật cật cười tmặt bên kêu: “A, không cần... Không cần lộ nơi đó, hảo... Hảo ngứa a... A, Ma Khác, không nên cử động... A...”

“Tiểu tổ tông của ta, người cũng đừng động, người cử động nữa, ta cũng thật phải tiến quân thần tốc.” Ma Khác bị thân mình Chương Du cọ khiến khổ không thể tả, nghĩ thầm tiểu đồng tây không biết tốt xấu này a, ta là sợ y quá cực khổ mới cố gắng khiến y vui, nhưng y lại tuyệt không thông cảm ta, người còn cọ, còn cọ, cọ nữa ta sẽ đem người ăn luôn.

Chương Du đương nhiên không biết thống khổ của Ma Khác, hắn còn ở trên giường thích thú vặn vẹo, bởi vì chưa từng có hưởng thụ qua loại vui thích này, nhất là ở chỗ tiểu đồng tây ở bụng dưới khi biến thành người mới xuất hiện. Khoái cảm như sóng thủy triều từ nơi nào từng đợt từng đợt ở cửa sông hướng ra bốn trăm dặm, mà cội nguồn chính là ngón tay của Ma Khác, bạch tuộc gốc cảm thấy mình như muốn nhanh chóng bay lên trời cao.

“Ma Khác, ta... Ta muốn bay lên ... A a a...” Kêu la cùng với tình cảm mãnh liệt, thân mình tuyết trắng bạch tuộc tinh dùng sức mà run lên vài cái, một cổ chất dịch màu trắng từ trong nộn nha ngậy ngô bắn ra, đều bắn ở trong lòng bàn tay của Ma Khác.

“Tiểu Du... Tiểu Du...” Ma Khác yêu thương vuốt ve tiểu vợ. Đã thấy y nhắm chặt hai mắt, hai hàng lông mi thật dài như quạt hương bồ càng phát ra vẻ gợi cảm mê người. Hắn tại trên dưới hàng lông mi hạ xuống những nụ hôn nhỏ vun, nhưng mà Chương Du lại không phản ứng chút nào.

__quạt hương bồ: quạt mo

Ma Khác hách liểu nhất đại khiêu*, thầm nghĩ nè không phải là tiểu Du chưa bao giờ trải qua chuyện này, hiện giờ chợt cảm thấy thích thú, nhưng lại kích thích qua mà hôn mê chứ? Ai nha thân thân bảo bối của ta a, người cũng không thể xỉu a, người xỉu ta phải lo liệu làm sao chứ? Ta... Ta đây còn chưa giải quyết mà?

__hách liểu nhất đại khiêu: nhất thời bị hù, bị kinh hách

16. Chương 16

Nghĩ như vậy, không khỏi đem ý nghĩ nói ra, đang lo lắng, chợt nghe dưới thân một trận than nhẹ.

“Không... Không có xui, chính là... Chính là suyễn khẩu khí.” Bạch tuộc tinh từ từ mở mắt, nhìn khuôn mặt Ma Khác anh tuấn, bỗng nhiên nhếch môi sừng cười rộ lên, rồi mới vươn tay bưng mặt của hắn, tại trên mặt kia “Chụt chụt” hôn một hơi, hưng phấn nói: “Hảo... Hảo hảo ngoạn a, Khác, chúng ta lại đến một lần đi.”

Ma Khác vui đầu trên thân mình mảnh khảnh của bạch tuộc tinh. Bất quá hắn lập tức lại tinh thần chấn hưng lên, hắc hắc tà cười nói: “Tiểu Du, thực tủy biết vị* đúng không? Lại đến một lần, đây chính là người nói, vì phu ta là một ngàn một vạn cái đồng ý a, chỉ cần người cần, chúng ta làm bao nhiêu lần cũng không có vấn đề gì...” Vừa dứt lời, hắn liền hóa thân thành đại hôi lang nhào tới trên người bạch tuộc tinh.

— thực tủy biết vị: ăn 1 lần thì thêm

Nguyên vốn tưởng rằng lúc này đây chính là nước chảy thành sông, trì cao hợp nhau kia bất quá là chỉ chuyện khoảng nửa khắc. Ai ngờ sự thật chứng minh, chủ ý của Ma Khác bỏ đi thật sự là thật đẹp tốt lắm.

Khi vật cực đại của hắn chậm rãi chen vào trong tiểu huyết đã muốn bị ra sức khai phá kia, Chương Du đau kêu thảm một tiếng cung đứng lên, lập tức sẽ đem hung khí hung khí chỉ mới chen chúc vào ra đi ra.

“Tại sao như thế đau a?” Bạch tuộc tinh tức giận kêu to, rồi mới ở trên giường xoay loạn lên, nói cái gì cũng không cho Ma Khác đến gần. Một bên còn lớn tiếng rống trứ: “Ta không cần ta từ bỏ, ta mệt mỏi, ngủ ngủ, ta muốn đi ngủ, những chuyện khác chuyện chờ sau này rồi nói sau.”

“Ngaoan, đau chính là tạm thời, chờ một chút sẽ tốt.” Ma Khác kiên nhẫn trấn an trứ vợ, nhưng mà bạch tuộc tinh lại hoàn toàn không chịu phối hợp.

Ma Khác lúc này đã là tên đã trên dây không thể không bắn, Chương Du cố tình nói gì cũng không chịu làm cho hắn như nguyện, dục hỏa trong thân thể kia bị nhóm lên không nơi phát tiết, biến thành hắn cũng không có kiên nhẫn, mạnh mẽ đè thân thể nhỏ bé và yếu ớt của Chương Du, hắn ở trên đôi môi đỏ mọng khê hôn một cái, trầm thanh nói: “Tiểu Du, thực xin lỗi, nhưng lần này không phải do người, ta cam đoan với người, chỉ đau lần này, thật là chỉ đau lần này.”

“Không cần, người gạt người, ta mới không tin, vừa mới ta đau đến muốn chết.” Chương Du còn tại liều mạng cố gắng giãy giụa trứ, nhưng lấy khí lực cùng tu vi của y cùng Ma Khác so sánh, đâu chỉ chênh lệch như trời với đất. Mắt thấy chân mình đã muốn bị hai cái chân dài đáng giận tách ra, rồi hung khí đáng giận kia sẽ xông vào nơi xấu hổ nhất giữa hai chân mình.

Bạch tuộc tinh cuối cùng thấy rõ bộ dáng hung khí kia, không khỏi sợ tới mức kêu to lên, thân mình lại giãy giụa lợi hại, hắn không dám tưởng tượng sẽ để vật như vậy xông vào trong cơ thể mình chính là bộ dáng gì, thân mình mình vốn nhỏ bé và yếu ớt, có phải hay không một chút sẽ bị xé rách. Nghĩ đến đây, Chương Du lại kêu thảm thiết lên như bị mất mạng.

Ma Khác vừa buồn cười vừa tức giận, nghĩ thầm tiểu Du a, chúng ta đây là đêm tân hôn, người không cần kêu thật là tốt giống giết heo được không? May mắn ta là ma thần, tự tin kết giới thiết hạ không người có thể phá, nếu không bị gia hỏa nào phá, làm cho hấn trốn ở trên hư không trông được thấy một màn này, truyền ra đi, người cùng ta sau này còn muốn hay không ngẩng đầu làm người a.

Nghĩ như vậy trứ, liền không để ý tới Chương Du kêu thăm thiết, ngón tay lại dính chút dầu cao đưa vào trong tiểu huyết Chương Du để trơn một chút, rồi mới chậm rãi đem cự xử hướng trong lỗ nhỏ mê người hơi hơi khép mở đích trung kia thẳng tiến.

“Ma Khác, người đại phối đản này, nếu như bất nhân, vậy đừng trách ta bất nghĩa.” Chợt nghe Chương Du lại là một tiếng phần nộ kêu to, bất quá Ma Khác vẫn chưa để ở trong lòng, thăm nghĩ vợ chính là vừa kinh vừa sợ, không tự chủ được nói đại hai câu, đợi cho gạo nấu thành cơm, tại sao phải sợ hấn không có ngày thực tủy biết vị sao?

Hấn nghĩ quá mức vu tốt đẹp, cứ thế cho đến khi thân mình tuyết trắng mảnh khảnh dưới thân bỗng nhiên biến thành một bạch tuộc con cực đại, thần kinh trong đầu Ma Khác đột nhiên gãy, trong lúc nhất thời đều phản ứng không kịp.

Bất quá rốt cuộc là ma thần, thời khắc mấu chốt, định lực vẫn là thực kinh người. Tuy rằng bị này thật lớn đích tương phản kích thích đích hơi kém học máu, nhưng Ma Khác hay là đang trước tiên nội liền bất được bạch tuộc tinh muốn chạy trốn đích trơn trượt thân mình.

“A a a, buông, người này đại hỗn đản, ta... Ta muốn quay về long giới, ô ô ô, ta không cần ở Ma giới, ta không muốn gả cho người, ta... Ta muốn bỏ người.” Tám cái chân dài của Bạch tuộc tinh ở trên giường thay nhau giãy giụa, cho thấy nội tâm của y đang vô cùng phần nộ.

“Tiểu Du...” Ma Khác trừng con người nhìn con bạch tuộc ngốc mới vừa cùng mình đi thành hôn lẽ giờ lại muốn hưu phu, bất đắc dĩ thở dài. Bị đùa như vậy, huynh đệ khổ hạ cũng tạm thời im lặng.

“Được rồi tiểu Du, đêm nay chúng ta không được phòng, người đừng sợ, cũng đừng quay về long giới, để ta nghĩ cái biện pháp tốt, được không?” Ma Khác nhìn đến cái đầu to tướng của bạch tuộc tinh như đang chảy xuống hai hàng nước mắt, một bụng bị dục hỏa ghen ra tới khí cũng phát không được, ngược lại đành ôm lấy thân mình Chương Du ôn nhu an ủi.

“Ô ô ô, ta không cần, người nghĩ muốn biện pháp gì, đều là vì cùng ta làm cái loại việc này, đau quá, ta từ bỏ.” Chương Du ô ô khóc, bất quá cảm nhận được nhu tình Ma Khác, cũng không còn phần nộ như lúc trước, ý niệm hưu phu đích ở trong đầu cũng tạm thời bị ném qua một bên.

“ân, nếu có biện pháp, tiểu Du sẽ không đau đớn. Tin tưởng ta, ta đây thật yêu thương tiểu Du nhỏ bé, sao vậy có thể nhẫn tâm cho người chịu ủy khuất cùng khóc chứ? Hơn nữa, người tới Ma giới hòa thân, không phải vì hòa bình long tộc cùng Ma tộc sao? Không phải ngay cả mệnh cũng có thể không cần sao? Hiện giờ liền một chút hy sinh nhỏ nhỏ như thế đi, người liền rút lui có trật tự? Người trở về phải sao vậy cùng Long Triển ăn nói chứ?”

“Ta tại sao cùng với hần giao đãi, là hần đem ta tới đây, ta... Ta vốn không đồng ý mà.” Chương Du hàm hừ nói, bất quá thân mình co rụt lại cho thấy y đích xác bởi vì những lời này của Ma Khác mà có chút xấu hổ.

Trong lòng Ma Khác đã cảm thấy tất cả nhu tình đều dừng mãnh tiến ra, ôm chặt Chương Du không buông tay, ha hả cười nói: “Được rồi, bên Long Triển kia cho dù ngươi không cần giao đãi, ngươi có thể chịu được kết quả mình ngay cả Như Mặc còn kém hơn sao? Ngươi biết rất rõ ràng thảo long kia có bao nhiêu đốt nát, chính là ngươi lại so ra còn kém hần, truyền ra không mất mặt sao a.”

“Ai nói ta so ra kém Như Mặc? Ai nói?” Chương Du kêu to lên, bị lấy ra so sánh với Như Mặc đã muốn làm cho y cảm thấy được không còn mặt mũi, thế nhưng còn không sánh bằng thảo long ngốc kia. Hừ hừ, Long Triển thường xuyên nói mình ngốc nghếch như Như Mặc, chính mình đã đủ không phục, hiện tại ngay cả Ma Khác cũng như thế nói, thật sự là tức chết y.

_TBD: ngươi rõ ràng ngốc hơn a ~ NM chỉ ngốc + quá "nai tơ" thôi..

“Ngươi đương nhiên kém hơn Như Mặc a, phương diện khác ta không biết, nhưng là tối thiểu, ngươi không có dũng cảm như Như Mặc. Ta nghe nói, ngày đó Như Mặc vì Long Triển chấn thiên kiếp, kém xiu ngay cả mệnh phải bồi thượng, vậy toàn thân đều bị kiếp lôi đánh rụng, kia đau nhiều lắm a.”

Ma Khác ra vẻ nghiêm túc nói, nghĩ thầm hắc hắc, tiểu Du a, ngươi chính là ngốc ngốc như thế mới đáng yêu thôi, ân, chỉ cần ta có đầy đủ kiên nhẫn, còn sợ ngươi không ngoan ngoãn ở lại trong Ma cung theo ta đến thiên trường địa cửu?

“Cái loại đau này... Cái loại đau này cùng loại đó không giống với nhau được không?” Đại khái là cảm thấy được tư thế rất này thoải mái, cho nên Chương Du nhịn không được ngay tại trong lòng Ma Khác nằm úp sấp xuống, ánh mắt đỏ như hạt đậu còn cố gắng làm ra biểu tình vắn vẹo, hừ lạnh nói: “Nếu để ta chấn thiên kiếp, ta... Ta cũng có thể chịu được cái thống khổ loại này, hừ, ta là bạch tuộc yêu, cũng không phải không có vượt qua kiếp.”

“Chính là Như Mặc đã cùng Long Triển đại hôn a, ngay cả cục cưng đều mang bầu. Thuyết minh cái gì, thuyết minh bọn họ dám chắc có con thừa tự nha, ngươi xem, Như Mặc còn không sợ đau, ngươi lại sợ thành như vậy, rốt cuộc vẫn là kém Như Mặc đi.” Ma Khác tiếp tục hướng dẫn từng bước, nếu Chương Du nhìn kỹ, sẽ phát hiện trong ánh mắt của hần đã nhấp nháy tình quang chỉ tại tất đắc.

_chỉ tại tất đắc: có ý chỉ nhất định thành công.

“Kia... Đó là phải hành phòng mới có cục cưng sao? Chẳng lẽ... Chẳng lẽ không có thể tự mình hoài?” Chương Du do do dự dự hỏi, sở dĩ chẳng nhiều đúng lý hợp tình, là ngay cả chính y đều cảm thấy được vấn đề này thực ngu xuẩn.

_hành phòng: chuyện xxoo

Ma Khác liền cứ thế mà ngã xuống trên giường, bất quá hần chợt dùng cánh tay chống đỡ mình ngồi dậy,

xoa nhẹ trán giận dữ nói: “Tiểu Du a tiểu Du, người có thể bình an sống khoái hoạt đến hiện tại, thật sự là trời cao bảo hộ a. Cảm tạ trời xanh.”

Hắn vừa nói, liền ở trong lòng nghĩ giáo dục chuyện phòng the vẫn là rất trọng yếu. Tương lai của Ma tộc cũng không thể xuất hiện người ngu ngốc cưới tới trên giường rồi còn hỏi trượng phu “Có phải hay không hành phòng mới có cục cưng, có thể hay không từ mình mang thai”.

“Người...” Chương Du chán nản, y dù ngốc, cũng nghe ra những lời này của Ma Khác có ý châm chọc. Oán hận lắc lắc tám cái chân dài, xoay thân mình qua không để ý tới Ma Khác. Bất quá chỉ chững một lúc sau, y liền lại quay đầu, thực nghiêm túc hỏi Ma Khác nói: “Người nói, ta... Ta thật là người nhu nhược sao? Ta thật sự ngay cả Như Mặc cũng kém hơn sao?”

Ma Khác kinh ngạc nhìn Chương Du, không biết y lại muốn làm gì. Đã thấy bạch tuộc tinh sau hai giây bình tĩnh nhìn mình, bỗng nhiên biến trở về hình người nguyên bản xinh đẹp đáng yêu, bàn tay lớn nhỏ tinh xảo trên khuôn mặt, là biểu tình tráng sĩ đoạn (cắt) cổ tay cùng sự xinh đẹp tuyệt trần của y không hợp nghiêm trọng.

“Được rồi, ta không đếm xỉa đến, không phải chỉ là đau thôi sao? Đến đây đi, người tới đi.” Bạch tuộc tinh lớn tiếng kêu trứ, một bên hình như là cho mình khích lệ, hai nắm tay nắm chặt.

Ma Khác đầu tiên là ngẩn ra, tiếp theo lại là vui vẻ. Đang muốn không khách khí nhào lên hưởng dụng mỹ vị bữa tiệc lớn, lại nhìn đến ý sợ hãi sâu đáy mắt thật sâu của Chương Du.

Tim của hắn bỗng nhiên mềm mại xuống dưới, đầy ngập dục hỏa trong nháy mắt biến mất sạch sẽ. Vuốt ve làn tóc dài mềm nhẵn của Chương Du, thở dài nói: “Quên đi, đêm nay bỏ qua người đi, không phải mệt mỏi sao? Đến, chúng ta ngủ.”

Vừa nói, đã đem thân mình mảnh khảnh của Chương Du ôm lấy, rồi mới để y gối lên trên cánh tay của mình, tầm mắt vừa chống lại nghi hoặc sợ hãi trong mắt Chương Du, hắn cười khổ một chút, vươn tay nhẹ nhàng điểm một cái trên trán Chương Du, ôn nhu nói: “Không có biện pháp, ai biểu ta xem không được người chịu tội mà? Nếu là tính (chuyện td) sự thật sự khiến người thống khổ sợ hãi, ta thà không làm. Quên đi, chờ ta nghĩ được biện pháp, cần phải chờ ngày người cũng cam tâm tình nguyện, chúng ta lại động phòng hoa chúc đi.”

“Người... Người thật sự... Từ bỏ?” Chương Du có chút không dám tin tưởng nhìn Ma Khác. Rõ ràng gia hỏa này lúc trước còn giống một đầu đại cá mập động dục, lúc đem mình đè áp, khiến mình sợ hãi. Chính là hiện tại, hiện tại hắn thể nhưng bởi vì sợ chính mình thống khổ, lúc mình chủ động nói ra muốn hành phòng mà buông tha cho mình.

Chương Du trong lòng đồng thời nhẹ nhàng thở ra, lại cảm thấy được có một loại cảm xúc thực mềm mại thực mềm mại dưới đáy lòng dâng lên. Y không biết này có phải hay không loại cảm xúc này tên là cảm động đích tình tự. Y chỉ biết là, nam nhân hiện tại y cùng mình nằm đối mặt này, đối xử với mình thật sự tốt lắm.

17. Chương 17

Chương Du tuy rằng cũng thực dốt nát, nhưng là thiên thượng nhân gian Ma giới hải tộc đều truyền lưu trữ ngàn ngữ “Đêm động phòng hoa chúc” y tất nhiên là biết.

Y còn biết ở nhân gian, chuyện này cùng ba sự kiện khác đặt song song cùng nhau, được gọi là nhân sinh tứ đại hỷ sự, kia đã nói lên thật sự rất quan trọng. Nhưng hiện tại, Ma Khác rõ ràng lúc trước cũng rất muốn, hiện giờ lại vì mình mà buông tha. Điều này càng làm cho Chương Du càng cảm thấy cảm động, y nhin không được bả đầu cúi xuống, rồi mới đặt ở trong lòng ngực của Ma Khác.

“Ma Khác, cảm ơn người...” Chương Du nhẹ nhàng nhỏ giọng nói: “Nếu... Nếu có một ngày, người tìm được cái biện pháp kia, người... Người liền nói cho ta biết đi, ta... Ta nguyện ý phối hợp người. Nếu... Nếu tìm không thấy kia biện pháp, người... Người cũng đừng lo lắng, người cho ta ... Chuẩn bị vài ngày, chờ ta chuẩn bị tốt ... Ta... Ta nhất định sẽ thực hiện trách nhiệm.”

Ma Khác thật sâu nhìn Chương Du, bởi vì y đem đầu cũng ở trong lòng ngực của mình, cho nên thấy không rõ trên mặt là biểu tình gì, nhưng là vẫn Ma Khác biết, lần này nói ra, nhất định là đã tiêu hao hết tất cả dũng khí của bạch tộc tình, không chỉ có như thế, chứng tỏ y đối với tâm ý của mình, đã chậm rãi phát sinh sự thay đổi, nói như vậy, một ngày nào đó, y sẽ yêu thương mình. Nhận thức này làm cho Ma Khác cảm động cùng vui sướng trước nay chưa có.

“Vấn đề là, tiểu Du, người cảm thấy được ta thật có thể đợi cho ngày nào đó sao?” Nhin không được trong lòng vui sướng, cũng không dám xem bộ dáng Chương Du thẹn thùng như thế nào, nếu không hẳn không dám cam đoan mình sẽ không hóa thành cảm thứ, thế là đành phải dùng ngôn ngữ để hóa giải khát vọng trong lòng.

Ngay sau đó, Chương Du thẹn thùng thì hoàn toàn không thấy, chỉ thấy y nổi giận đùng đùng ngẩng đầu, bất mãn giơ ngón tay chỉ vào trong ngực Ma Khác: “Uy, người hỗn đản này ý gì a? Người là không tin ta sao? Hừ, nói cho người biết, ta nói được thì làm được. Đúng rồi, còn có, người thành thật cung khai cho ta, người vì sao biết ta là vì hòa bình long tộc Ma tộc mới có thể hy sinh chính mình gả cho người? Ta... Ta rõ ràng nhớ rõ ta không có ở trước mặt người nói qua những lời như thế.”

“ân, người là chưa nói quá, bất quá mấy ngày nay, người ở trong mộng đều nói quá vài lần.” Ma Khác mỉm cười, vợ giận tái đi thật sự là đáng yêu a. Khiến cho hắn thật sự rất muốn trên khuôn mặt non mềm giống như cây táo chín hồng kia cắn một hơi.

“A? Ta... Ta sẽ nói nói mớ sao? Sao ta trước kia không biết?” Chương Du hoảng sợ bưng kín miệng mình ba.

“Người trước kia đều là ở một mình mà, đương nhiên không biết.” Ma Khác lắc đầu bật cười.

“Kia tính sao đây? Ta... Ta sau này phải cùng người đồng giường cộng chằm, chẳng phải là... Chẳng phải là bí mật gì đều phải nói ra sao?” Bạch tộc tình nhú mào, phiền não trừng Ma Khác: “Bằng không, chúng ta phân phòng ngủ đi.”

Ma Khác nghĩ thầm người còn có thể có bí mật gì a? Cho dù người có bí mật, không thông qua nói mở tiết lộ, để người ta nhìn một chút cũng lộ ra. Bất quá miệng đương nhiên không dám nói, nếu không vợ không thể không bão nổi tại chỗ.

Thế là liền lâu trứ bạch tuộc tinh cẩn thận dụ hồng nói: “Đã không có tiểu du, người nói vẫn là rất ít, chẳng qua ta thông minh, cho nên để ý liền tra ra. Ân, kỳ thật khi ta ngủ cũng thích nói mở a, cũng sẽ nói ra bí mật của mình, đến lúc đó, người cũng có thể nghe được bí mật của ta a.”

“A? Có thể nghe được bí mật của người?” Bạch tuộc tinh lại một lần nữa cao hứng lên: “Kia Ma Khác, người sẽ đem phân bố quân đội Ma tộc các người nói ra sao?”

Trên trán Ma Khác nhỏ một giọt mồ hôi lạnh, khóe miệng rút gân hai cái, hẩn nhieu mắt nhìn về phía bạch tuộc tinh: “Người muốn biết chuyện này làm cái gì?”

Chương Du lại một chút không phát hiện có nguy hiểm, còn cao hứng phấn chấn nói: “Đã không có, lúc trước Ma tộc còn chưa tấn công long tộc, Long Triển biết lòng muông dạ thú của người, biết người nhất định phải đi cứu nguyên thần của ma vương, cho nên hẩn khi đó cũng thực hao tổn tâm cơ muốn biết bản đồ phân bố quân đội của người, nghĩ muốn tiên hạ thủ vi cường. Chẳng qua vẫn không có biện pháp thu vào tay mà thôi.”

“Nguyên lai là như vậy a.” Ma Khác nghĩ thầm làm ta giật cả mình, ta còn tưởng rằng Long Triển đến bây giờ còn muốn tiêu diệt chúng ta Ma tộc chứ, hẩn vỗ vỗ khuôn mặt Chương Du: “Tốt lắm, người không cần vì cái này mà quan tâm, long tộc cùng Ma tộc đã sớm hòa thuận ở chung, hiện giờ người lại hòa thân gả qua đây, từ nay về sau, mấy thế hệ về sau của long tộc cùng Ma tộc sẽ là bạn tốt, sẽ không nhau tấn công.”

Nói tới đây, hẩn cũng không khỏi không bội phục bản lĩnh Chương Du. Như thế nào cũng không hiểu được, rốt cuộc này bạch tuộc tinh vì sao nói từ chuyện động phòng hoa chúc dẫn tới bản đồ phân bố quân sự.

“Hắc hắc, là ác, ta đều hòa thân đã tới, sau này không bao giờ ... sẽ đánh giặc nữa.” Chương Du thỏa mãn nở nụ cười, rồi mới ở trên cánh tay Ma Khác tìm một tư thế thoải mái, nhắm mắt lại lẩm bẩm nói: “Long tộc cùng Ma tộc sẽ có hòa bình vĩnh cửu, có phải hay không? Ta và người cũng nhất định sẽ thực hạnh phúc, đúng hay không?”

“Đương nhiên, người gả cho ta, ta nhất định sẽ làm cho người hạnh phúc, hạnh phúc vĩnh viễn vĩnh viễn.”

Ma Khác ở trên trán Chương Du khê hôn một cái, nhìn dung nhan đang ngủ không màng danh lợi của Chương Du, hẩn thống khổ ngẩng đầu, thật sâu hút vài hơi khí, lại chậm rãi phun ra, nghiêng răng nghiêng lợi lẩm bẩm: “Không được, ta phải nhanh một chút tìm một biện pháp để cho tiểu Du không sợ hãi chuyện phòng the, nhất định phải tìm được biện pháp này, nói cách khác, đường đường Ma tộc thái tử thế nhưng bởi vì sau khi cưới lão bà hậu không thể giải quyết được dục vọng mà ghen chết, này... Này thật sự là rất mất mặt.”

Ma Khác một đêm không ngủ, nói cách khác, cuối cùng hẩn cũng tìm được một ý kiến hay ho.

Hắn biết Ma giới có một loại thực vật tên là hoan hỉ hoa, tính chí dâm vô cùng, chỉ cần khi nở hoa khi ngửi vài hơi hương khí của hoa kia, tựa như cùng ăn cực phẩm xuân dược, lại đổi thân thể vô hại.

Nếu không các xuân dược khác, Ma Khác đương nhiên là có, thật không cần phí công đi tìm hoa hoan hỉ này, nhưng mà là được ba phần độc, hẳn chính là sợ dùng khác xuân dược, sẽ đổi với thân thể Chương Du tạo thành tổn hại, cho dù chỉ là một chút, cũng không muốn y gặp phải, bởi vậy sau khi suy nghĩ xong, thà rằng chịu dày vò một thời gian ngắn, không nên để khi tìm được hoa hoan hỉ này, lại cùng Chương Du về tranh hành phòng cũng không thể.

Ma Khác vì Chương Du, thật có thể nói là là nỗi khổ tâm. Suy nghĩ suốt một đêm, đến khi trời sắp sáng lại ngủ gật, chỉ chốc lát sau, chợt nghe bên ngoài diện truyền đến tiếng bước chân nho nhỏ.

Hắn mở mắt ra đến, mới phát hiện trời bên ngoài bức màn đã tờ mờ sáng. Tiếng bước chân bên ngoài nói vậy chính là của các cung nữ hầu hạ phát ra. Mỗi lần vào giờ này, các nàng đều đã tới hầu hạ chính mình rửa mặt chải đầu. Chẳng qua bởi vì hôm nay là sáng ngày thứ hai đại hôn, cho nên tiếng bước chân so với trong ngày thường phá lệ nhẹ nhàng chậm chạp mà thôi.

Ma Khác ngồi dậy đến, cũng chiều chìm đắm nhìn Chương Du bên cạnh vẫn ngủ say một cái, lại ở trán của y nhẹ nhàng ấn hôn, rồi mới khinh thủ khinh cước xuống giường, đi ra bên ngoài vừa thấy, quả nhiên, đồ dùng rửa mặt cũng đã sắp xếp kỹ.

__khinh thủ khinh cước: nhẹ tay nhẹ chân.

Hắn đưa tay thiết hạ kết giới, không phải kết giới lợi hại gì, chỉ là vì ngăn cản thanh âm bên ngoài rơi vào tay trong phòng. Rồi mới đối này cung nữ nói: “Thái tử phi còn đang ngủ say, các người để y ngủ đi, y nếu còn chưa tỉnh, không cần phải đi gọi y.”

“Chính là điện hạ, chẳng lẽ thái tử phi không cần đi gặp ma vương bề hạ thỉnh an sao?” Một người tổng quản cung nữ tên là Hồng Lan ngập ngừng hỏi. Một bên hỏi một bên đã nghĩ thái tử điện hạ cũng đem thái tử phi cùng chiều quá lợi hại đi? Nói theo lý đối phương lúc này nên cùng hắn đứng dậy, đi tới chỗ bề hạ thỉnh an rồi quay về học tập lễ nghi quy củ, rồi điện hạ tự đi vào triều.

“Không cần, phụ vương cũng không phải để ý lễ nghi phiền phức của loài người.” Ma Khác không thêm để ý chút nào nói, rồi mới giặt sạch mặt, từ một tiểu cung nữ cầm trong tay tấm khăn lau lớn, ngồi vào ghế cho cung nữ chải đầu cho hắn.

“Kia... Điện hạ, thượng thư lão sư dạy cho nương nương quy củ lễ nghi, đã chờ ở Trích Tinh điện, không biết muốn kêu nàng chờ đến lúc nào.” Hồng Lan lại ra tiếng hỏi, nàng là tâm phúc cung nữ bên người Ma Khác, chức vụ và quân hàm cũng là thượng thư.

“Giáo thụ quy củ lễ nghi?” Ma Khác nhún mày, không hề giận nhìn về phía Hồng Lan: “Ai an bài hạ vậy?”

”Là... Là vài vị quý nhân an bài.” Hồng Lan ừ ừ trả lời.

Mấy người ... quý nhân kia là lúc trước Ma Khác phong, chẳng qua Ma Khác cũng không thập phần thích các nàng, tựa như lần trước, hắn thà rằng triệu vài ma nữ tuyệt mỹ bên ngoài tiến cung, cũng không đi chỗ quý nhân đó chút. Sở dĩ phong làm quý nhân, bất quá là vì nguyên thần ma vương bị trấn, sau khi Ma Khác lâm nguy đăng vị, vì cân bằng liệt thể lực các phái của Ma tộc, mới đóng có vài vị nữ tử tiến cung này cái danh hiệu mà thôi.

Hiện giờ toàn bộ liệt Ma tộc nội phồn vinh phú cường yên ổn, dân chúng đều an cư lạc nghiệp, Ma Khác từ lâu nắm quyền, tự nhiên cũng không tồn tại thể lực xung đột quá lớn, bởi vậy hắn đối nhóm quý nhân đã phong này, đã sớm quên đến chân trời rồi.

Trí nhớ Ma Khác xem như tốt lắm, dù vậy, hắn cũng nhíu mày suy nghĩ trong chốc lát, mấy ma nữ này có thể ở trong cung xem như cũng có chút thân phận, tuy rằng hắn đã quên hết trơn, nhưng không thể phủ nhận, có thể ở lại trong hậu cung, mấy người ... nữ tử kia chính là người ra lệnh cao cao tại thượng.

Đúng vậy Ma Khác là thái tử, nhưng bởi vì ma vương mặc kệ sự vụ, cho nên hắn là có thể phong ma nữ các danh hiệu thiên phi cùng quý nhân linh tinh, huống chi trong hậu cung cũng không có phi tần của ma vương, mà lão gia khảo kia từ vạn năm trước đã sửa tính tình phong lưu, tu vi càng cao tâm càng lạnh, sau khi một phi tử cuối cùng bệnh chết, hắn cũng không tuyển thêm bất kỳ ma nữ nào vào cung.

Khụ một tiếng, Ma Khác khoát tay nói: “Không cần để ý tới lời mấy người ... quý nhân kia nói, nói ta đã nói, Chương Du không cần học quy củ, bảo trì bản tính của y được rồi. Ta thích y của hiện tại, đem y lấy về không phải vì muốn y làm con rồi.”

Hồng Lan muốn nói nào có đạo lý này, bất quá nhìn nhìn sắc mặt thái tử nhà mình, thực rõ ràng lời này nói cũng là vô dụng, thế là đành phải đáp ứng. Bên này Ma Khác rửa mặt chải đầu xong, liền nghênh ngang mà đi vào triều.

Sau khi Ma Khác đi, Hồng Lan liền mang bọn thị nữ ở bên ngoài lặng lẽ lui ra, chờ a từ từ a từ từ a chờ, đều đến mặt trời lên cao, nghiêng tai nghe một chút, bên trong tấm cung còn có tiếng ngáy rất nhỏ dễ dàng nhận chủ nhân còn đang ngủ say mà.

“Hồng Lan tỷ, người nói này thái tử phi điện hạ có phải heo yêu hay không a? Sao có thể ngủ như thế? Thái tử điện hạ đi gần hai cái canh giờ rồi đó, y không tỉnh dậy, ta xem muốn điện hạ tự mình trở về đánh thức y ăn cơm trưa.” Một cái cung nữ để sát vào Hồng Lan, bởi vì có kết giới, cho nên cũng không lo lắng thanh âm sẽ truyền vào làm ảnh hưởng Chương Du ngủ.

18. Chương 18

“Trư yêu cái gì, không nói là bạch tuộc tinh sao?” Người cung nữ cũng chụm đầu lại: “Hôm qua ta chính tai nghe thấy cửu tướng quân nói, nói là tuy rằng bề ngoài xinh đẹp đáng yêu như thế, nhưng kỳ thật nguyên hình rất xấu lậu, tính tình cũng ngu ngốc muốn chết.”

“Tất cả đừng nói bừa, chờ người tỉnh là được, không cần nói nhiều như vậy.” Hồng Lan trừng mắt nhìn hai cái cung nữ liếc mắt một cái. Trong lòng lại cân nhắc không biết tối hôm qua thái tử điện hạ rốt cuộc tác cầu bạch tuộc tinh này bao lâu, mới có thể khiến y mệt như thế.”

Vài cái cung nữ ngồi tại một chỗ, đều có có tâm tư khác nhau, chợt nghe bên ngoài có tiếng hăm hừ nói: “Thái tử phi này thật đủ sĩ diện, chúng ta hiện giờ đến đây, y thế nhưng còn không có đứng dậy, Hồng Lan, không phải cho người an bài y đi học qui củ sao? Sao lại đem Tú thượng thư đuổi đi?”

Hồng Lan cùng vài cái cung nữ vội vàng đứng lên, chỉ thấy ba nữ tử nối đuôi nhau đi vào, đúng là ba vị quý nhân duy nhất trong cung. Nàng biết mấy vị chủ tử này vốn không chịu nhường cho một dân Thuỷ tộc, là một bạch tuộc tinh làm thái tử phi, có tâm như thế vẫn lại đây thỉnh an, đó là muốn giết uy phong của Chương Du.

Ai biết bạch tuộc tinh này lại có thể ngủ, chẳng đến bây giờ còn chưa thức dậy. Cho nên bọn họ dù muốn tính toán với y cũng bị hụt, Hồng Lan biết mấy nữ tử đều là cực lợi hại, vội vàng bồi theo cẩn thận cười nói: “Thái tử phi chắc là vì tối hôm qua quá mệt mỏi, bởi vậy còn chưa thức dậy. Quy củ là thái tử điện hạ không cho học, nói để thái tử phi giữa nguyên nguyên bản là được rồi.”

Hồng Lan vừa nói xong, ba vị quý nhân càng mất hứng, thở phì phì nói: “Đây là cái gì chứ, ở hậu cung, có thể nào không học quy củ? Đó là thái tử phi, cũng không thể làm càn. Hiện giờ thái dương đều thẳng cao như vậy, khi vương hậu lúc trước ở, cũng không có làm càn như y. Không được, Hồng Lan, người đi đem y gọi tỉnh, nói chúng ta đến, xem y làm sao có thể tiếp tục ngủ.”

Hồng Lan thật sự là cảm thấy khó xử, nhưng lại không thể không nghe theo, nhìn xem thái dương, giác thấy Chương Du cũng là hần là đã thức. Bởi vậy thở dài, vung tay một cái, nhẹ nhàng phá khai kết giới mà Ma Khác thiết, bắt đầu đi vào.

Chương Du đang ngủ say sưa, kết quả cảm giác có người ở bên tai khẽ gọi mình, không kiên nhẫn nhướng mắt, huy phát tay nói: “Ta còn muốn ngủ, Ma Khác, đừng làm phá ta.”

Thanh âm lại lớn hơn vài phần, không phải Ma Khác. Là tiếng của một người xa lạ. Chương Du tuy rằng cảnh giác không cao, vì thế bọ đoạ, vội vàng mở to mắt, mơ hồ chớp chớp nhìn nữ tử xinh đẹp ở đầu giường của mình, qua nửa ngày mới cong đầu hỏi: “Người... Người là ai a? Ta... Ta đây là đang chỗ nào? Ma Khác đâu?”

Hồng Lan kém xiu té lăn trên đất, nghĩ thầm thái tử phi của ta, biết ngài ngu ngốc, biết ngài mơ hồ, nhưng không đến nỗi đến trình độ này đi.

TBD: tiếc là tiểu Du là thế a~

Đương nhiên, lời này tất nhiên là không dám nói ra, nếu tính tình thái tử phi không tốt, một câu “Khẩu ra vọng ngôn” liền đủ đem nàng đánh vào trong tầng mười tám địa ngục đi. Bởi vậy cẩn thận bồi cười nói: “Nương nương, ta là thượng thư cung nữ bên người điện hạ. Người này đương nhiên là ở trong tấm cung của điện hạ, điện hạ từ buổi sáng đã vào triều rồi, lúc này còn chưa hạ triều.”

__vọng ngôn: nói bừa, nói bậy

“Nga...” Chương Du kéo dài tiếng, ở trong đầu “Nhanh chóng” đem sự tình suy nghĩ một lần, tựa hồ rất hợp lý. Y nhìn Hồng Lan: “Kia Ma Khác sẽ trở lại sớm chứ?”

“Sẽ không, thái tử điện hạ mấy ngày nay bề bộn nhiều việc, công vụ chồng chất rất nhiều, chỉ sợ phải tới khi dùng bữa trưa mới hạ triều.” Hồng Lan vừa nói, liền trộm đánh giá Chương Du, nghĩ thầm đây đều là ngài ban tặng a thái tử phi, nếu không phải vì đi Long giới gặp ngài, trừ bị đại hôn, điện hạ cũng không đến nỗi bị chồng chất nhiều công vụ như thế.

“Sao lại không được, khi nào hần hạ triều thì bọn người lại gọi ta đi.” Chương Du ngáp một cái, thân mình ngã về phía sau, liền nằm xuống.

“Chính là nương nương, vài vị quý nhân nương nương đều ở ngoại điện chờ thỉnh an ngài mà.” Hồng Lan nóng nảy, nghĩ thầm vị nương nương thật này không phải là trư yêu sao? Sao lại thành như vậy a.

“Quý nhân nương nương? Vậy là ai?” Chương Du dùng cánh tay chống đỡ đầu, mí mắt cao thấp lại dần dần trầm nặng: “Rất quan trọng sao?”

“Các quý nhân là lúc trước điện hạ nạp vào trong cung, chính là thiếp thất. Luận quy củ, hôm nay là ngày đầu tiên sau đại hôn của thái tử phi, các nàng nên đến thỉnh an.”

“Thiếp thất? Đáng giận, Ma Khác, hần đã có lão bà, mà còn có mặt mũi đi Long giới lấy ta?” Bạch tuộc tỉnh lần thứ hai thanh tỉnh, giận dữ vỗ giường.

Hồng Lan hoảng sợ, vội vàng cười làm lạnh nói: “Thái tử phi bớt giận, địa vị của mấy người ... kia quý nhân như thế nào có thể cùng ngài so sánh chứ? Huống chi với thân phận điện hạ, có tam cung Lục Viện bảy mươi hai phi đích, cũng là bình thường.”

“Hừ, Long Triển cũng là thái tử, nhưng hần đâu có phi tử, chỉ có một mình Như Mặc.” Chương Du vẫn là không phục, bất quá còn nghĩ nghĩ, ân, Long giới cũng có một số Vương gia gì đó cũng có rất nhiều phi tử, giống như này... Thật là thực bình thường.

Hồng Lan vừa muốn tái giải thích, đã thấy sắc mặt Chương Du đã dịu đi, phát tay nói: “Được rồi, chuyện này ta đã biết, ta hỏi người, người nói địa vị mấy người ... quý nhân kia như thế nào có thể cùng ta so sánh, là ý gì? Các nàng lớn hay là ta lớn?”

“Thái tử phi ngài thực hay nói giỡn. Ngài chính là chính phi của điện hạ a, trong hậu cung này ngài lớn nhất.” Hồng Lan ở trong lòng thẳng kêu cứu mạng, tâm nói thái tử điện hạ, cái tính tình này, người còn không cho học quy củ, ngày sau thật không biết Ma cung của chúng ta đích phải đổi thành bộ dáng gì nữa.

“Nga, ta lớn nhất a?” Chương Du cao hứng, một lần nữa quay về giường, đối Hồng Lan nói: “Một khi đã

như vậy, người phải đi cùng kia vài vị quý nhân nói, ta mấy ngày nay bởi vì chuyện đại hôn đó, thật sự quá mệt mỏi, để cho ta ngủ thêm một hồi đi. Các nàng nếu nguyện ý ngồi cứ ngồi, nếu không muốn ngồi, liền trở về đi, sau này cũng không tới thỉnh an ta.”

“A? Nương nương, này... Đây chỉ sợ không ổn đi?” Hồng Lan tâm nói thái tử phi tỏ tông của ta, ta biết ngài đây là ngốc, nhưng mấy vị nương nương không biết a, chỉ sợ các nàng nghĩ đến người là có tâm thị uy mà. Chắc chắn, ta còn thật hy vọng ngài có chút xảo trá, đến lúc đó giúp ta tìm cái lý do tốt một chút mà a, cho dù là thân thể bệnh nhẹ cũng được, cũng không cần ta khó xử a.

“Có cái gì không ổn đích? Người không phải nói trong cung này ta lớn nhất sao? Hơn nữa mấy ngày nay ta thật sự mệt chết đi, cho nên để cho ta ngủ một lát.” Chương Du chớp đôi mắt to ngập nước nhìn Hồng Lan, vẻ mặt như bộ dáng của cún con, làm cho Hồng Lan lập tức liền quỳ mê tâm hồn.

“Nga, tốt, nương nương ngài tiếp tục ngủ đi.” Giống như bị mê hoặc, Hồng Lan không tự kìm hãm được đem những lời này nói ra miệng, vừa dứt lời, nàng liền hận không thể cắn đứt cầu lưỡi mình.

Nhìn Chương Du nở ra nụ cười tươi sáng lạ, một lần nữa cảm thấy mỹ mãn nằm trở về trên giường, tâm của Hồng Lan muốn khóc, thầm nghĩ ta đã xảy ra chuyện gì? Không được, ta sau này không thể nhìn ánh mắt nương nương nữa, cảm tình này so với nhiếp hồn đoạt phách thuật còn lợi hại mà, thái tử phi nương nương, y gả cho thái tử điện hạ chúng ta, thật không phải là phần heo ăn lão hổ sao?

Một bên nghĩ, liền đi ra. Dem lời của Chương Du chuyển đạt cho ba vị quý nhân. Liền đem mấy người nữ tử kia tức giận đến hoa dung thất sắc, gương mặt xinh đẹp đều vắn vẹo đến cực điểm. Gây náo loạn muốn tìm Ma Khác làm chủ. Nhưng lúc này Chương Du ngay cả cánh cửa cũng chưa ra, các nàng lại không dám thật sự tiến vào tầm cung kia, bởi vậy đành phải thở phì phì rời đi, nguyên bản ôm tâm tình tới để thị uy, lại bị náo loạn đến mặt mày xám tro sát vũ mà về.

Hồng Lan cùng các cung nữ nhìn bóng dáng mấy người phụ nhân kia, trong lòng đều là âm thầm tỏ ý vui mừng. Mấy người phụ nhân này thường ngày vênh váo tự đắc đáng về bề vệ kiêu ngạo cũng không cần nói, đáng sợ nhất là các nàng tâm địa ác độc, các nàng ở trong cung âm thầm không biết hại chết không bao nhiêu người.

Ma Khác lại cố tình không thèm để ý chuyện hậu cung, thành ra mỗi một ngày trong hậu cung này như mười tám tầng địa ngục, không chỉ bọn hạ nhân không phải là nơm nớp lo sợ, mà ngay cả có chút thân phận như Hồng Lan, cũng không nguyện đi cùng các nàng giao tiếp.

Lại đợi chưa tới một canh giờ, Ma Khác hạ triều trở lại, nghe nói Chương Du còn không có tỉnh, vội vàng cho người đi gọi. Lại nghe Hồng Lan cười khổ nói: “Làm sao không kêu? Ba vị quý nhân mới vừa đến thỉnh an. Ta khó khăn đánh thức, nhưng thái tử phi vừa nghe nói là tới thỉnh an, lập tức đã nói thích ngồi thì ngồi, thích trở về thì đi về, sau này cũng không cần đến thỉnh an. Sau đó lại ngủ tiếp, ta cũng không dám kêu nữa, huống hồ có kêu cũng không có tỉnh.”

Ma Khác cười nói: “Chuyện nào có đáng gì, người theo ta lại đây, xem ta là làm sao đánh thức y, sau này các người học hỏi một chút đi.” Hắn vừa nói, một bên liền mang Hồng Lan hướng tầm cung đi đến, cung nữ khác cũng đều tò mò đi theo. Trong lòng đều thầm nghĩ rốt cuộc là thái tử điện hạ có biện pháp gì chứ.

Chỉ thấy Ma Khác đi đến trước giường Chương Du, kêu vài tiếng, nhưng Chương Du chính là trợn mắt nhìn nhìn mà thôi, một bên còn than thở: “Quá mệt mỗi quá mệt mỗi, không cần phá ta, ta muốn tiếp tục ngủ.”

Hồng Lan cùng các cung nữ đều nhìn chăm chú trứ Ma Khác, nghĩ thầm cái tình tình này, thật muốn nhìn xem diện hạ người còn có thủ đoạn đặc biệt gì.

Liền thấy Ma Khác cười như đã có định liệu trước, rồi mới lặng im trong chốc lát, bỗng nhiên thực khoa trương hô lớn: “Tiểu Du, ăn cơm, nên ăn cơm trưa, hôm nay có thịt kho tàu cá chép người thích ăn nhất nga, còn có du bát loa phiến, hồng muện đại tôm...”

Lúc Ma Khác nhắc đến ăn cơm trưa, Chương Du mở mắt. Khi nói đến thịt kho tàu cá chép, y liền mở to hai mắt. Nói đến du bát loa phiến, y chảy xuống nước miếng. Lúc nói đến hồng muện đại tôm, y đã từ trên giường ngồi dậy, hơn nữa ánh mắt bắt đầu nhìn về phía dưới giường, chung quanh tìm kiếm giày.

Hồng Lan cùng các cung nữ khác đều nhất tề lung lay một chút, bất quá cuối cùng vẫn là đứng lại. Tất cả mọi người không nói gì nhìn bạch tuộc tinh kia đã khoác áo ngoài, đang lấy Ma Khác dùng sức mà hỏi “Thật sao thật sao? Đây mấy thứ đều có sao? Ta muốn đều có nga...”, trong lòng không hèn mà cùng phát ra kêu rên, bởi vì các nàng thật sự không biết thái tử phi sao lại thích ăn và ngủ như thế, sau này lúc mang đi ra ngoài thật sự sẽ không dọa người sao?

“Đều có đều có, ta khi nào lừa người chứ.” Ma Khác cười đến cứng chiều chìm đắm, nhìn Chương Du bởi vì lo lắng mà mang không được đôi giày, thế là hấn ngồi xổm xuống, tự mình nâng chân Chương Du lên, thay y xỏ vào đôi giày nhỏ bằng da trâu kia.

Liền tiếp tiếng “Rầm...” vang lên, các cung nữ lúc trước còn miễn cưỡng kiên trì trứ cuối cùng rốt cuộc chịu không nổi loại loại đả kích ngập đầu giống nhau này, cùng nhau ngồi ngã xuống đất, giữa có tu vi thấp, sợ tới mức lập tức đem cái đuôi hiện ra, nói không nên lời chật vật buồn cười.

“Các nàng xảy ra chuyện gì?” Chương Du từ sau cánh tay Ma Khác thò đầu ra tìm hiểu, tò mò nhìn chăm chú các xinh đẹp ma nữ đang cố gắng đứng lên, một bên nghĩ thầm nguyên lai cái đuôi của Ma tộc xinh đẹp như thế a, so với cáo ba đuôi còn muốn thô to còn muốn xù hơn nữa. Không biết năng lực tái sinh của các nàng so với bạch tuộc chúng ta sẽ như thế nào, bằng không, thật có thể cầu các nàng cho ta hai cái làm vậy bột.

“Không có gì, định lực không tốt.” Ma Khác thản nhiên nói, biết các cung nữ là bị cử động của mình dọa rồi. Hấn nghĩ thầm cho những người này rèn luyện cũng tốt, dù sao ta sau này tùy thời tùy chỗ đều sẽ làm ra loại chuyện này, thậm chí là chuyện càng ôn nhu càng cứng chiều chìm đắm hơn nhiều, đợi cho định lực được nâng cao, lúc dâng trà thượng trái cây cũng không cần làm vỡ chén đĩa.

Chương Du mang giày, kéo tay Ma Khác vội vàng hướng ra ngoài chạy, một bên còn hưng phấn than phiền: “Ma Khác người biết không? Ta yêu nhất ăn cá chép, nhất là cá chép thịt kho tàu. Chính là từ sau khi Như Mặc vào long cung, bởi vì hấn là thảo long thôi, cũng chính là cá chép vượt vũ môn hóa rồng, cho nên long triển liền nghiêm cấm mọi người ăn cá chép, sau đó đến ngay cả cá trắm cỏ! Cá gì đều không có. Người nói có quá đáng hay không?”

Y vừa nói, Ma Khác liền một bên kiên nhẫn gật đầu, mỉm cười nói: “Đúng vậy đúng vậy, Long Triển là hơi quá đáng. Bất quá hiện tại tiểu Du người đến chỗ này của ta, người thích ăn cái gì ta liền làm cho người cái đó, mỗi người đều nói Ma giới không tốt, kỳ thật mới không phải mà, chúng ta Ma giới hiện tại cũng cùng mấy giới khác không phải hai dạng khác biệt gì, người nói đúng không?”

“Đúng vậy đúng vậy, Ma giới tốt lắm, có thật nhiều đồ ăn ngon như thế.” Chương Du thực dùng sức ngạt đầu, vẻ mặt nghiêm túc thành thật.

Các cung nữ đi theo sau đều không nói gì nhìn điện hạ nhà mình cùng thái tử phi ngu ngốc phía trước. Trong lòng liên tiếp điên cuồng gào thét trứ: không, không đúng, không phải như thế, ô ô ô, thái tử điện hạ này là giả mạo đi? Nhất định là giả mạo đi? Thái tử phi cũng là giả mạo đi? Thái tử điện hạ cùng thái tử phi nương nương thật không bị khẩu trừ ở Long tộc chứ? Ô ô ô...

Ma Khác vì cười Chương Du, gác lại không ít công vụ, bởi vậy sau khi dùng ngọc thiện xong liền đi xử lý chính vụ. Hắn gặp Chương Du ở chỗ này vừa ăn một bên nhìn chăm chú thức ăn trên đến chảy nước miếng. Lại có chút không yên lòng, đối Chương Du nói: “Được rồi, người đã ăn mười chén lớn cơm, ăn thêm một chén liền ngừng đi, không phải ta không muốn người ăn, mà là sợ người quá no, ta biết cá là không biết đói ăn no, cũng không biết bạch tuộc người có biết hay không...”

Lời còn chưa dứt, bạch tuộc tinh liền cảm giận kêu to lên: “Ma Khác, người hơi quá đáng, sao có thể đem ta cùng cá tôm thấp kém so sánh chứ? Ta thành tinh thành tinh người không biết sao? Ta đương nhiên biết đói no, người xem nhìn xem xem, bụng nhỏ của ta bây giờ còn chưa giống cái trống mà. Như vậy đi, ăn thêm năm bát, ăn năm bát nữa ta sẽ không ăn.”

Ma Khác bắt đắc dĩ, đành phải gật đầu đáp ứng, rồi hướng Hồng Lan nói: “Người xem y, khi ăn đến năm bát dừng cho y ăn thêm, ta thật sự là sợ y no căng. Còn có, tiểu Du thực ngốc, chính người xem tình huống, nếu y ăn ba chén cơm dùng tới hai khắc, người liền nói cho y biết đến năm bát, y không nhớ được.”

Hồng Lan không nói gì nhìn nhà mình điện hạ, nghĩ thầm đúng vậy, đây là điện hạ a, không phải hắn, ai có thể đem lời như thế mà mặt không đổi sắc nói ra. Thật là xấu, ngay cả người mình thương yêu nhất cũng lừa, tuy rằng này lừa là hảo tâm. Ân, bất quá nói như vậy, thái tử điện hạ đối thái tử phi, thật đúng là yêu thương đến tận xương cốt rồi đó, chẳng lẽ mị công của thái tử phi, so với chúng ma nữ còn lợi hại sao? Bằng không cũng không thấy y làm nũng, tâm điện hạ chúng ta liền buộc lại như vậy chứ?

19. Chương 19

Hồng Lan thật kinh ngạc, không ngờ Ma Khác chỉ đi gần nửa canh giờ, nàng đã thấy một trăm năm mươi món ăn trên bàn cơ hồ đều đi một nửa, không khỏi nhìn Chương Du với cặp mắt khác xưa, nghĩ thầm quá lợi hại, cho dù là trư yêu, cũng chưa chắc có công lực này a.

Nhớ tới lời dặn của Ma Khác, thế là liền tiến lên phía trước nói: “Nương nương, đã là năm chén cơm, nương nương xin mời đình (ngừng) đi, ba cái canh giờ nữa, sẽ là bữa tối, nương nương có thể thỏa thích ăn tiếp.”

“A, đến năm bát rồi sao? Thật kỳ quái, ta rõ ràng cảm thấy được mới ba bát.” Chương Du bĩu môi, lưu luyến nhìn thức ăn trên bàn liếc mắt một cái, rồi mới quay đầu trở lại thực trường đôi mắt ngập nước đầy khờ dại hỏi Hồng Lan: “Kia mấy món đồ ăn còn lại này thì xử lý như thế nào? Không phải đổ bỏ chứ? Lãng phí là thực đáng xấu hổ mà, không bằng cho ta ăn hết luôn đi, như vậy cũng không cần lãng phí.”

“Không phải đổ, mà là phân cho bọn hạ nhân ăn.” Trên thực tế là thật muốn đổ uy heo, bất quá Hồng Lan vừa nghe Chương Du nói, sợ tới mức lập tức sửa miệng, nàng nhìn không được ngấm ngấm bụng Chương Du đấy, nghĩ thầm thật lợi hại, đây rốt cuộc là bụng hay là động không đáy a?

Chương Du nghe thấy nói như vậy, phương bắt đắc dĩ đứng lên nói: “Vậy được rồi, chúng ta trở về phòng đi, vừa lúc ta cũng có chút mà mệt, a? Người xảy ra chuyện gì? Sinh bệnh sao?”

“Không... Không có...” Hồng Lan ổn định thân hình, tâm thật sự là muốn khóc. Thái tử phi này chẳng lẽ cũng không luyện công hay vận động sao? Vừa mới ăn xong ngọc thiện a, y liền vừa muốn ngủ trưa.

“Ân, không bệnh là tốt rồi. Bị bệnh phải nhanh chóng chữa trị, nếu không rất thống khổ, muốn ăn chút thứ tốt đều ăn không vô.” Chương Du vỗ vỗ bả vai Hồng Lan, gấp một cái, rồi mới lẩm bẩm: “Ngô, ta hôm nay hình như không luyện công da, quên đi, ngày mai rồi nói sau, hôm nay ngủ.”

Thân mình của Hồng Lan lại lay động rất nhỏ một chút. Nàng cảm thấy được định lực của mình đã tăng cao, qua hai ngày nữa, đại khái thái tử phi nói ra lời gì nàng cũng sẽ không kinh ngạc.

Bất quá nhớ tới lời nói vừa rồi của Chương Du đối với mình, trong lòng lại có một chút cảm động. Nhìn thân ảnh Chương Du cao húng phần chần quay về tấm cung, nàng hơi hơi tràn ra nụ cười tươi, nghĩ thầm tuy rằng ba vị quý nhân kia tâm ngoan thủ lạt, nhưng cuối cùng, cuối cùng thái tử phi nương nương thập phần thiện lương này, bọn hạ nhân đáng thương chúng ta cuối cùng cũng có một con đường sống.

Khi Chương Du ngủ hơn nửa canh giờ sau, Ma Khác đã trở lại. Vừa nghe nói vợ lại ngủ trưa, liền đem vị ma thái tử điện hạ này kinh ngạc trợn mắt há hốc mồm.

Thế là vội vàng đi vào tấm cung, liềm mạng lay tỉnh Chương Du, thấy y mở to mắt, liền bắt đắc dĩ nói: “Sao lại ngủ? Người ăn như vậy nhiều, nếu không đi cử động một chút, sẽ đầy bụng. Đến, mau đứng lên, ta cùng người đi hậu hoa viên du ngoạn.”

“Từ bỏ.” Chương Du hữu khí vô lực hừ ra một tiếng, lại nhắm hai mắt lại.

“Hồi bẩm điện hạ, bữa tối đã chuẩn bị xong.” Hồng Lan bỗng nhiên đang ở một bên mở miệng nói chuyện. Ngay sau đó, Chương Du lập tức “Lăn lông lốc” đứng lên, hưng phấn hét lớn: “A, nhanh như thế liền ăn tối sao? Ha ha ha, hảo, chúng ta đi thôi.”

Ma Khác thần tình hắc tuyến nhìn vợ đang hưng phấn, khụ một tiếng nói: “Nào có bữa tối, bữa tối còn có hai cái canh giờ mà. Bất quá người đã đã muốn thanh tỉnh, đi, chúng ta đi hậu hoa viên giải sầu, chờ sau khi trở về, đại khái là có thể ăn cơm chiều.”

“Không... Không có bữa tối?” Chương Du ngây ngẩn cả người. Hảo sau một lúc lâu mới quay đầu trở lại đi, trong đôi mắt to như hàm chứa một cái đầm thu thủy, lưng trông nhìn Hồng Lan, vô cùng ai oán nói: “Người... Người gạt ta, không có bữa tối...”

Hồng Lan nghĩ nàng đại khái biết tại sao thái tử điện hạ lại cưng chiều chìm đắm thái tử phi như thế. Loại vẻ mặt này, loại ngữ khí này, quả thực làm cho tâm người ta đều mềm nhũn, hơn nữa y vốn lớn lên xinh đẹp, mặc dù không phải quốc sắc thiên hương, chính là loại biểu tình cún con này, lại đáng yêu vô cùng, khó trách điện hạ ngăn cản không được.

“Hồi bẩm nương nương, nô tỳ không có lừa nương nương, nô tỳ vừa mới lừa chính là điện hạ...” Hồng Lan cúi đầu hành lễ, khóe miệng lại – lộ ra mỉm cười hiểu ý.

“Hừ, người chính là gạt ta, đừng cho là ta dốt nát liền nhìn không ra. Người sao có thể lừa Ma Khác? Ma giới các người chẳng lẽ sẽ không có tội khi quân sao? Hơn nữa a, người lừa Ma Khác tại sao đem chuyện buổi tối ra lừa, Ma Khác lại không tham ăn, người rõ ràng chính là muốn làm cho ta tỉnh.”

Chương Du hàm hừ lên án. Ngữ khí lại đáng yêu đến nỗi làm cho Ma Khác cùng các cung nữ khác đều nở nụ cười. Hồng Lan cũng lấy đến nhất cái áo choàng hắc điều nhưng thay Chương Du phủ thêm, vừa cười nói: “Trong vườn cây nhiều, có đón gió, hướng chi đình đều ở chỗ cao, đừng bị lạnh.”

Ma Khác cũng cười nói: “Chuẩn bị thêm một bàn điểm tâm tinh xảo đi, nếu không có thứ này kèm theo, mặc dù là nhân gian tiên cảnh, ở trong mắt tiểu Du cùng chuồng ngựa chuồng chó cũng không có gì khác biệt đâu.” Một câu nói khiến mọi người lại nhin không được cười ra tiếng.

Mỗi ngày đều cười vui như thế, bất giác lại qua nửa tháng, cuối cùng đến một ngày, cựu tướng quân sai người nâng hai cái chậu hoa đi đến. Ma Khác đang bề bộn công vụ vừa thấy, nhất thời hai mắt liền sáng ngời, đám mây đen xoay quanh trên đỉnh đầu thượng hơn nửa tháng nay cũng toàn bộ tán đi.

Khiến lui nhóm ma phó, Ma Khác tự mình rời chỗ ngồi đi đến trước mặt cựu tướng quân cùng hai cái chậu hoa kia, thấy bên trong chỉ có hai khỏa chồi nho nhỏ, hẩn nhịu mảy một chút, bất quá liền giãn ra, chuyển hướng sang cựu tướng quân cười nói: “Đây chính là hoa hoan hỉ mà ta muốn sao? Người đừng nói cho ta là không phải, nếu thật như thế, ta lập tức đem người từ đây ném ra bên ngoài.”

Cựu tướng quân xoa xoa mồ hôi trên trán, vẻ mặt như khóc tang nói: “Điện hạ a, trừ bỏ đồ vật kia, ta có thể đưa hai bồn hoa mong mong lại đây cho người sao? Người cũng không phải không biết, ta không phải người lãng mạn như vậy, trừ bỏ chơi xuân khi tùy tay đưa cho lão bà nhà mình mấy bó hoa đại bên đường, có khi nào đựng tới thứ bỏ đi này.”

TBD: chị em hủ nữ tránh xa mấy tên như thên này nher.. hừ, hừ!!

Ma Khác ha ha cười nói: “Đúng vậy đúng vậy, nói như thế, kia thật là hoa hoan hỉ. Đến đến đến, ái khanh càng vất vả công lao càng lớn, mau mau mời ngồi.” Vừa nói, vừa tươi cười nở đầy mặt đem cựu tướng quân lui qua chỗ ngồi, một bên phân phó người dâng trà.

Cư tử tướng quân uống ngay một ly trà, lúc này mới lại nói: “Điện hạ a, không phải ta tự mình tranh công, thật sự, để chuẩn bị hai bồn vật này, mất nhiều sức già lắm. Khó lắm mới nghe được nơi trưởng lão Dạ Ma tộc Thiên Thủ Ma có hai bồn, ta chạy đến chỗ người ta mất nửa ngày lời lẽ, cuối cùng Thiên Thủ Ma quân kia thường ngày thập phần coi trọng điện hạ, mới cho ta hai khóa chồi đó. ”

” Ân ân ân, ta biết ái khanh vất vả, hưởng hồ nửa tháng này, hà đông thê* nhà người còn không biết ở nhà oán người sao? Chờ trở lại ta cho người phần thưởng chồng chất, cũng cho người làm hảo công đạo. Chẳng qua ái khanh a, hai khóa tiểu chồi như thế, lúc nào mới có thể nở hoa a, người đừng nói cho ta phải chờ tới ba năm năm năm, nếu không...”

__hà đông thê: hà đông trong sự tử hà đông, chắc ai cũng hiểu rồi a!

“Nếu không sẽ đem ta một cước đá ra đúng không?” Cư tử tướng quân trở mình xem thường, nghĩ thầm điện hạ người chỉ có một chiêu này. Hừ, cũng chính là ta đây trung thành và tận tâm, bằng không đổi người khác, liền người cứ qua sông đoạn cầu như thế, đã sớm bỏ gánh mặc kệ.

“Ha ha, nói giỡn mà thôi, người cũng tưởng thật sao.” Ma Khác mặc dù nói không để ý, nhưng thấy biểu tình thần tử mãnh mắt trợn trắng, cũng hiểu được có chút ngưng ngừng.

“Kia điện hạ người sẽ chờ mười năm tám năm đi.” Cư tử tướng quân bĩu môi, thấy sắc mặt Ma Khác đột nhiên thay đổi, hừ một tiếng nói: “Điện hạ vừa mới vừa nói thần đừng tưởng thật, hiện giờ ta sao cảm thấy được điện hạ là thật sự muốn đem thần đá đi ra ngoài chứ? Là thần lỗi giác sao?”

“Hãy bớt sàm ngôn đi, rốt cuộc là chuyện như thế nào, người nói rõ ràng cho ta.” Ma Khác dứt khoát không tiếp tục bưng cái giá thái tử, nhẹ nhàng đá cư tử tướng quân một cước: “Ít cùng ta nhiều tâm địa gian xảo, bạn từ nhỏ đến lớn, ta còn không biết người? Nếu thật sự phải chờ tới mười năm tám năm mới nở hoa, người có thể tới gặp ta?”

“Hừ hừ, rõ ràng là lời của mình đã nói, hiện giờ lại đến trách ta nhiều tâm địa gian xảo. Không đủ khoan dung độ lượng, thì đừng nói mạnh miệng a.” Lúc không có người ngoài, cư tử tướng quân cũng thu mấy đi mấy loại cổ bản thủ lễ, hẳn từ nhỏ là thư đồng của Ma Khác, cùng nhau đùa giỡn đến lớn, sau đó tuy có quân thần chi phân, nhưng khi không có người ngoài, hai người liền lại khôi phục thân phận ngoạn bạn.

“Tốt lắm tốt lắm, là ta sai đi? Người muốn ta chấp tay thi lễ với người hay không a?” Ma Khác oán hận trừng mắt nhìn cư tử tướng quân liếc mắt một cái.

Cư tử tướng quân lúc này mới hì hì cười nói: “Chấp tay thi lễ thì ta cũng không dám thụ, đừng chiết tử ta. Điện hạ, người là ma thần, mỗi đêm chỉ cần tụ tập thiên địa linh khí đến tưới cho tiểu mầm này, không đến một tháng, liền nở hoa rồi. Nhưng thời kỳ ra hoa của hoan hoan hỉ đặc biệt dài, trong một năm có hơn nửa năm đều nở hoa, từ nay về sau hậu, ha ha ha...”

Lời nói về sau càng không thích hợp cùng điện hạ nói đùa, dù sao trong lòng tất cả mọi người đều biết rõ ràng. Hưởng chỉ cư tử tướng quân cũng nhớ vị thê tử nóng bỏng trong nhà kia, bởi vậy lại

nói chuyện phiếm vài câu, liền cáo lui.

Nơi này Ma Khác thập phần vui mừng, sai người đem hai cái chậu hoa nâng ra thư phòng, ở trong tấm cung để thả một chậu, mặt khác ở cái hoa ở hoa viên một mà Chương Du thích nhất để một chậu.

20. Chương 20

Hắn đã tính rất kỹ, nghĩ thâm cứ ở trong tấm cung làm cũng không có ý nghĩa. Nếu là ngày nào đó hứng thú lên, cùng Chương Du ở trong hoa viên du ngoạn, cho Chương Du ngửi ngửi hương hoa này, đến lúc đó bởi mình hoặc là tại giữa trời hoa viên, hoặc ở trong ôn tuyền trong đỉnh núi, chơi đùa mây mưa một phen, thật sẽ phong tình ra sao?

Một bên nghĩ, không khỏi đều ngây ngốc. Một cái tiểu cung nữ tiến vào thu thập khay trà, thấy diện hạ nhà mình có biểu tình này, sợ tới mức tay đều run run, nghĩ thâm ở đây đã xảy ra chuyện gì? Ánh mắt kia của diện hạ sao như đang phóng lực quang vậy? Hắn cũng không phải ma lang tướng quân, má của ta ơi, ta còn phải nhanh chóng thu thập khay để trà đi, bằng không sao lại giác thấy diện hạ giống như là muốn ăn thịt người.

Ma Khác suy nghĩ trong chốc lát, liền phục hồi tinh thần lại, chợt nghe tiếng bước chân trong viện vang lên, tiếp theo Chương Du một đầu xông tới, cười đối hắn nói: “Khác, Hồng Lan vừa mang ta đi phòng bếp, oa, nơi đó thiệt nhiều thiệt nhiều đồ này nọ a, ta phát giác ở tại trù phòng ăn so với ở trong cung chúng ta ăn còn dễ chịu nì. Không bằng sau này chúng ta đi nơi đó dùng bữa đi.”

Ma Khác dở khóc dở cười, lắc đầu nói: “Chúng ta ở nơi nào, làm sao không được tự nhiên. Nếu thái tử diện hạ là ta đẩy đi phòng bếp, người cảm thấy các đầu bếp còn có thể làm việc đến khí thế ngất trời sao?”

Chương Du nghĩ nghĩ, cảm thấy Ma Khác nói thật đúng. Không khỏi nhăn lại cái mũi nhỏ, cả giận nói: “Thật đáng ghét, người không có việc gì không nên làm ra bộ dáng không giận tự uy chứ? Ta sau này không cần cùng người cùng một chỗ đi. Làm hại thấy người sẽ quỳ xuống...”

Y chưa nói xong, Ma Khác liền giận dữ chất vấn Hồng Lan nói: “Ai dám để tiểu Du quỳ? Phụ vương không ở trong cung, ta cũng cho y quỳ ta, rốt cuộc là ai lớn mặt như thế?”

Hồng Lan hoảng sợ, vội vàng nói: “Cũng không có người để thái tử phi quỳ xuống a. Nô tỳ cảm thấy ý nương nương là nói, y cùng thái tử diện hạ cùng một chỗ, những người đó thấy các người sẽ quỳ xuống, cho nên y không được tự nhiên.” Nàng nói xong lại chuyển hướng Chương Du, vội vàng nói: “Nương nương, người nói là ý này đúng hay không?”

“Đúng vậy, ta chính là ý tứ này a, bằng không còn có thể là ý gì? Ma Khác, người thực dốt nát, năng lực lý giải còn không bằng Hồng Lan, thế mà còn có mặt mũi cả ngày nói ta dốt nát, hừ.” Chương Du thoát nhìn thập phần vui vẻ, cuối cùng cũng nhìn đến bộ dáng Ma Khác đang kinh ngạc, điều này làm cho tâm tình của y tốt lên.

Đầu Ma Khác đầy hắc tuyến a, chảy xuống dưới như nhánh cây. Nghĩ thầm đều là tại tiểu ngu ngốc người không nói rõ ràng, lại còn nói ta dốt nát.

Hồng Lan ở một bên cũng cười trộm trong lòng, thầm nghĩ điện hạ a, bạch tuộc tinh thái tử phi kia của người trở thành bộ dáng gì người không phải rõ ràng nhất sao? Ai cho người không hảo hảo ngẫm lại liền tức giận, kết quả thật bị thái tử phi đem nhất quân* đi?

__ có ai hữu chỗ đó hum??!!

“Tốt lắm tốt lắm, không cùng các người so đo, truyền lệnh đi, hôm nay buổi tối ta có chuyện trọng yếu phải làm.” Ma Khác huy phát tay, nghĩ tới dẫn thiên địa tinh khí thúc giục hoa hoan hỉ khai hoa, hẳn đã cảm thấy tâm hoa đóa đóa khai, nhin như thế lâu, nhưng cuối cùng cũng với bạch tuộc tinh tu thành chính quả.

Hồng Lan theo lời đi truyền lệnh, Ma Khác cùng bạch tuộc tinh ăn xong, thật vất vả đợi ánh trăng lên cao, Chương Du cũng đã sớm ngủ, trước khi ngủ còn nhớ kêu Ma Khác nói chuyện quan trọng.

Bất quá Ma Khác không nói cho y biết, trong lòng bạch tuộc tinh cũng không quá để ý chuyện này, mặc dù có hiếu kỳ, nhưng cũng không để ở trong lòng, chỉ chốc lát sau liền ngủ trầm.

Ma Khác đi ra bên ngoài, thiết hảo kết giới, liền dẫn thiên địa nguyệt lượng tưới tinh hoa hoa hoan hỉ. Đợi sau khi thu công, quả nhiên thấy cái chồi nho nhỏ kia đã mọc ra một lá cây lớn cao một thước, trong lòng hẳn hết sức cao hứng, thầm nghĩ dừng lại đúng lúc đi, đừng có gấp, quá nôn nóng kết quả sẽ xấu đi, sẽ đem hoa hoan hỉ này giết chết.

Một bên nghĩ, một bên trở về đến tẩm cung, nhìn Chương Du ngủ say đến bên khóe miệng chảy ra một đạo nước miếng, không khỏi cười khẽ thay y chùi đi vệt nước nơi khóe miệng, một bên trên khuôn mặt tinh xảo kia nhẹ nhàng hôn vài cái, nhỏ giọng lầm bầm: “Ha hã, tiểu Du a, tâm can bảo bối, vì phu không muốn hết khổ.”

Liên tiếp vài ngày như thế, Ma Khác đều tận sức vụ dẫn thiên địa tinh khí đúc hoa hoan hỉ. Việc này nếu là Ma quân tâm thường, đã sớm lực tẫn, cũng may hẳn là ma thần, cũng không cảm giác có cái gì không khỏe. Chương Du kia mỗi buổi sáng thức giấc, thấy hoa hoan hỉ nhảy lên mọc ra một mảng lớn, không khỏi ngạc nhiên không thôi, thẳng kêu đây nhất định là thực vật có tốc độ sinh trưởng nhanh nhất trong thiên địa.

Nửa tháng vội vàng qua đi, cuối cùng tại buổi sáng một ngày nọ, trên hoa hoan hỉ đã mọc ra chồi hoa thứ nhất. Điều đó thật khiến Ma Khác hưng phấn, thầm nghĩ đại khái chạng vạng có thể nở ra, đến lúc đó dùng xong bữa tối, cùng tiểu Du tắm một cái uyên ương dục, tái dẫn y ngửi ngửi hương hoa này, hắc hắc... Một bên nghĩ, Ma Khác lại hóa thân thành đại lang bên khóe miệng cũng không khỏi cho ra hiện một đạo nước miếng.

Kỳ thật trong thời gian dài như thế, Chương Du cũng cảm thụ được những quan tâm chiếu cố Ma Khác đối với mình, ban ngày ngồi cùng bàn ăn cơm, buổi tối cùng giường cộng chằm, mỗi ngày còn muốn tắm một cái uyên ương dục. Y đối Ma Khác từ lâu có chút động tình, chính là mỗi khi nghĩ đến đêm thống khổ

kịch liệt tân hôn kia, cho nên bạch tuộc tinh sợ đau nói cái gì cũng không chịu cho Ma Khác đột phá một đạo phòng tuyến cuối cùng, nhưng là trong lòng để ý, lại đã sớm tiếp nhận chuyện người nam nhân này sẽ cùng mình làm bạn đến vĩnh viễn sánh cùng thiên địa.

Ma Khác tuy rằng cũng hiểu được Chương Du đã tiếp nhận chính mình, nhưng rốt cuộc vẫn không xác định, tổng giác thấy chỉ có đem thể xác và tinh thần của Chương Du đều hoàn toàn chiếm cứ, thì địa vị trượng phu mới tính là bền chắc, bằng không hẳn thật lo lắng có một ngày Chương Du cảm thấy được thật mình phiền chán, sẽ chạy về long giới, tuy rằng hiểu được vợ sẽ không gây bất hoà, nhưng là Long Triển khẳng định sẽ không nghịch tâm ý của y, đến lúc đó mình chẳng phải là vô trức mức nước không vui mừng một hồi sao?

Hắn ở trong ý nghĩ này xuất thần, các đại thần đều tán loạn phía dưới, một đám châu đầu ghé tai nhỏ giọng nghị luận, đều giác trên mặt thái tử điện hạ có cái cười kia thật là thập phần quỷ dị.

Trời biết bọn họ đã có bao lâu không cười qua, từ sau khi cưới thái tử phi, không phát hiện thái tử điện hạ có bao nhiêu vui vẻ, nhưng thật ra táo bạo không ít. Biến thành các đại thần như một đám sớ không được ý nghĩ của hòa thượng, bọn họ nào biết Ma Khác cùng bạch tuộc tinh tuy là cùng giường cộng chăn, nhưng một đêm xuân lại không có a.

Đang nghị luận, chợt nghe ngoài điện có thanh âm cấp bách kêu lên: “Điện hạ, thái tử điện hạ, ngài... Ngài mau đi xem một chút đi, thái tử phi... Thái tử phi không biết xảy ra chuyện gì, y... Y...” Theo giọng đang nói, trong đại điện xông vào một bóng người, đúng là Hồng Lan.

Ma Khác cảm thấy tâm đang hạnh phúc nhu bay ở trên đám mây thượng đột nhiên “Phù phù” một tiếng, liền ngã vào vực sâu vạn trượng. Hắn đứng lên bước xuống hoàng tọa, ôm chầm lấy vai Hồng Lan không ngừng quát hỏi nói: “Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Nói a, tiểu Du hẳn rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

Các thần tử còn chưa bao giờ thấy qua bộ dáng điện hạ bối rối luống cuống như vậy, trong lúc nhất thời đều ngơ ngác không thể phản ứng.

“Không phải, điện hạ... Người... Người vẫn là tự mình đi nhìn xem đi.” Hồng Lan ngượng ngùng đến mức đỏ bừng, cuối cùng một phen kéo Ma Khác, lớn tiếng nói: “Điện hạ mau theo ta đi, nếu không chỉ sợ không còn kịp.”

Nàng nói trịnh trọng, lập tức khiến cho các đại thần nổ oà. Nhưng Ma Khác đã muốn cố không hơn, một phen bỏ tay Hồng Lan ra, hắn trực tiếp dùng thuật đi đi tới tẩm cung, sát khí cùng vô tận lo lắng đồng thời ở trong lòng bắt đầu khởi động. Hắn muốn đem cái đám người can đảm dám thương tổn Chương Du chặt làm trăm mảnh, hắn phải cứu tiểu Du của hắn, không, hắn tuyệt sẽ không để cho tiểu Du của hắn ở trước mắt của mình chết, tuyệt không...

Ma Khác chính là như vậy nghiêng rằng nghiêng lợi giống như gió xoáy bay vào trong tẩm cung, ngay sau đó, hắn liền nghe được âm thanh vô cùng mi hoặc lòng người của Chương Du kia: “A, các người... Các người đều đi ra chưa? Không được... Không được nhìn lên ác, nếu... Các người muốn nhìn lên, ta không phải hù dọa các người, Khác nói không chừng sẽ móc mắt các người ra, hắn... Hắn thật sự sẽ làm như vậy, cho nên... Cho nên các người ngàn vạn lần không thể nhìn lên nga.”

“Đây là... là chuyện gì?” Ma Khác dừng lại cước bộ, ngơ ngác nhìn tẩm cung không có một bóng người. Rồi mới hần liền nhìn thấy bồn hoa hoan hỉ kia, chỉ thấy cái nụ hoa buổi sáng mới vừa hé ra lúc này đã muốn nở rộ. Không chỉ có như thế, trên cây xanh biếc lúc này đã muốn lại mọc ra mấy chục cái nụ hoa.

Ma Khác đã cảm thấy mồ hôi lạnh trên đầu xoát một chút tích xuống dưới. Thầm nghĩ hoa này nở ... Cũng quá nhanh đi? May mắn bọn hạ nhân hầu hạ ở trong này đều đã được ta cảnh cáo. Đúng rồi, nói vậy chỉ có tiểu Du không biết tác dụng của hoa, cho nên thấy hoa nở, liền nhin không được tiến lại coi, thuận tiện gửi vài cái, cung nữ cũng biết mục đích ta đặt loại hoa này, bởi vậy không ai ngăn cản hần, ai ngờ mau như thế liền có tác dụng.

Nghĩ đến đây, trong lòng cũng được thả lỏng, nhưng chợt, trong lòng liền lại giống như vài cái móng vuốt quấy nhiễu, hần không nghĩ tới hoa hoan hỉ nở quá nhanh, vốn đang muốn tới buổi tối mới động phòng hoa chúc, bất quá tuy rằng bây giờ còn là ban ngày, nhưng tâm nguyện lâu ngày đã đạt thành, vẫn là làm cho hần hưng phấn không thôi, thầm nghĩ kỳ thật động phòng hoa chúc vào ban ngày cũng không sai a, ai nói chỉ có ban đêm mới lãng mạn, ban ngày diễm dương cao chiếu, cũng không phải rất tốt sao.

Nghĩ đến đây, liền Hồng Lan theo sau dùng một cái chớp mắt đã tới nói: “Người đi đến triều đình, nói cho mọi người tan triều đi, có chuyện gì ngày mai nói sau.” Vừa nói trứ, liền mang trứ về mặt tràn ý cười đi vào trong tẩm cung.

21. Chương 21

Hồng Lan nhìn bóng lưng của hần nhún vai, nghĩ thắm điện hạ a, ngài như thế là muốn bắt đầu nghĩ “Từ nay về sau quân vương không tảo triều” sao? Bất quá nghĩ qua nghĩ lại, cũng là, điện hạ đã khát khao nhiều ngày như thế, hiện giờ thái tử phi lại thành như thế, hần nếu có thể nhin xuống, sẽ không là điện hạ rồi, dù thánh nhân cũng làm không được mà. Các cung nữ hầu hạ thân cận ai cũng biết chuyện Ma Khác căn bản chưa ăn thái tử phi.

Hồng Lan nghĩ đến đây, đã cảm thấy mình cũng không thích hợp đứng góc ở chỗ này, nói vậy điện hạ đã muốn “Đói” đến nóng nảy, mà thái tử phi lúc lại thực “Mỹ vị”, cho nên nói không chừng hai người lập tức sẽ khởi động, xem điện hạ đã mê loạn thành bộ dáng gì rồi, đến kết giới đều quên thiết. Nàng lắc đầu, vung tay bày kết giới, rồi mới phiêu nhiên đi xa.

Ma Khác hiện tại đích thật là mê loạn. Chương Du bởi vì tác dụng của hoan hoan hỉ kia, hai tròng mắt đã mơ màng quần áo bán cỡ, một bên cởi quần áo xuống còn không quên linh tinh hô to: “Không được nhìn lên, bằng không Khác sẽ móc mắt các ngươi xuống...”

“Xem ra các cung nữ thật sự phải hảo hảo cảm tạ nhắc nhở của ngươi, bảo bối.” Ma Khác một phen đã đem con cừu con thân hình trắng nõn kéo vào trong lòng, cúi người sẽ đem Chương Du áp ở dưới giường, đầu tiên là đem thân mình trắng như sương kia hung hăng hôn một cái, mới để Chương Du cũng đang tìm lòng không đậu ôm lấy mình để vào vị trí chính, hoàn hảo, lúc này hần thật không quên buông màn.

Hồng nhật cao chiếu, tinh nhật sinh hương, tình ý miên miên tẫn hóa tác cảm trường xuân sắc*, bên trong

tiếng rên rỉ mất hồn thực cốt, liên miên không ngừng, thẳng đến nhật hạ tây sơn*, mới hóa thành tiếng thở dài thỏa mãn, dần dần lại trở về vô thanh.

_ Hồng nhật cao chiếu, tĩnh nhật sinh hương, tình ý miên miên tấn hóa tác cảm trưởng xuân sắc: từ mặt trời trên cao (jua~ trưa), đến ngày tối muộn, tình ý triền miên như hoa cảm trưởng nở rộ giữa mùa xuân.

_Nhật hạ tây sơn: mặt trời xuống núi phía tây.. tối rồi!!

_TBD: Khác! Hân người đám kéo màn, hừ!!!

“Hồng Lan tỷ, người nói chúng ta nên kêu điện hạ ra dùng bữa tối không a?” Khi toàn bộ thái dương biến mất đến sau núi, lúc đại địa chỉ còn lại một tia ánh nắng cuối cùng của chiều tà, mười mấy tiểu cung nữ dưới sự hướng dẫn của Hồng Lan, một lần nữa đi vào ngoài điện* tắm cung.

_ bản gốc là tắm cung viện ngoại: sân ngoài tắm cung nhưng chiếu theo cách bố trí của cổ tranh thì đây có lẽ là điện ngoại.. đây chỉ là phỏng đoán của ta, tại dịch cái kia thiết kỳ, ai thấy ko ổn cứ nói hé...

“Người hỏi ta, ta hỏi ai đây?” Hồng Lan trắng mặt liếc tiểu cung nữ kia, rồi mới nghi hoặc nói: “Ta thấy hẳn là không cần kêu đi, cũng đã mệt nhọc một ngày, dù sức ăn của điện hạ có lớn, cũng đã ăn rất rất rất no rồi.”

Một câu còn chưa xong, những cung nữ khác cũng nhin không được ô miệng cười rộ lên. Người cung nữ lớn hơn một chút một bên cười một bên đẩy Hồng Lan nói: “Người cũng đừng lảm mồm, điện hạ ăn ít một bữa cũng không sao, mấu chốt là thái tử phi, người xem bộ dáng khi ăn của y, mắt còn đỏ hơn so với gặp kẻ giết thù cha mà, này nếu ăn ít một chút, ai biết ngày mai tỉnh lại, có thể hay không lấy chúng ta đến giận cá chém thớt a.”

“Lấy chúng ta trút giận thật không thể. Thái tử phi không giống như những chủ tử nương nương khác. Bất quá rất có thể ngồi ở trong tắm cung vừa la vừa hét vừa khóc thẳng đến dùng cơm trưa.” Hồng Lan tưởng tượng bộ dáng Chương Du khóc lớn kêu to, bỗng nhiên sợ run cả người, lảm bảm nói: “Coi như hết, ta vẫn là đi vào hỏi một chút đi.”

Nàng vừa nói, liền rón ra rón rén vào tắm cung, chợt nghe thấy âm thanh biếng nhác của Ma Khác vang lên: “Là Hồng Lan sao? Có chuyện gì? Không phải muộn giờ ăn chứ?”

Hồng Lan ngừng cước bộ, trước lặng lẽ phủi miệng, mới tắt cung tắt kính nói: “Điện hạ, thái dương đã xuống núi, còn giờ của buổi tối, đã qua rồi ạ.” Nàng tâm nói điện hạ người thật đúng là, mình giảng có thời gian bao lâu còn không biết sao?

“Nga, muốn thế sao?” Xem ra Ma Khác thật đúng là không biết. Hắn trầm ngâm một chút, liền thần nhiên nói: “Quên đi, hôm nay không cần bữa tối, các người đều đi xuống đi, ngày mai buổi sáng qua hầu hạ tiếp.”

Hồng Lan lên tiếng, vừa muốn lui ra, chợt nghe trong tầm cung vang lên một thanh âm khác: “Không... Không cần, ta... Ta muốn ăn cái gì đó, ta... Ta muốn ăn hồng muện lý ngư...”

Đầu Hồng Lan hạ xuống một giọt mồ hôi lạnh, nghĩ thầm coi coi coi coi, đã là lúc nào rồi chứ, y còn không có quên hồng muện lý ngư. Suốt ngày trừ bỏ nhớ ăn chính là thương ngủ, nhưng một mực cũng không béo lên, cũng không biết nấy thứ kia đều lấp đi nơi nào.

Đang nghĩ, chợt nghe tiếng Ma Khác lại vang lên đến: “Người muốn ăn, người có thể thức dậy sao? Thất lực không mỗi chân không nhuyển? Người nếu có thể đứng lên, ta liền cùng người đi dùng bữa.”

Trên đầu Hồng Lan lại nhỏ một giọt mồ hôi lạnh, tâm nói điện hạ a, các người nói chuyện không thể chú ý chút sao? Ở đây còn có cô gái Ma tộc lớn tuổi chưa nếm trải tình trường mà. Tuy rằng chưa phong nguyệt, nhưng ta cũng xem qua mấy quyển sách cấm a. Các người không thể đem ta làm vật bài trí chứ.

Mới vừa nghĩ đến đây, chợt nghe Chương Du lại ở nơi nào kêu la: “A, người tên hỗn đản này, ta đã bảo người nhẹ nhàng một chút, ô ô ô, tại sao đau thế a, rõ ràng tới lúc cuối, cũng không đau đớn, sao làm xong, trái lại lại đau đến thế chứ? A a a, ta sau này không bao giờ làm nữa, người tên hỗn đản này cminh đi làm đi, ta muốn ăn hồng muện lý ngư...”

“Hồng Lan, người đi làm cho người ta dọn bữa tối chọn mấy thứ tiểu Du thích ăn bưng lại đây.” Ma Khác bắt đầu dĩ, vì sau này tính phúc suy nghĩ, đành phải nhắc tay đầu hàng.

Hồng Lan lui ra ngoài, còn nghe thấy nhà mình điện hạ rất ngu ngốc hỏi một câu: “Như vậy được rồi đi? Người sau này không thể không cùng ta làm đi? Người xem, ta đem hồng muện lý ngư bưng đến đầu giường cho người, không chỉ như thế, ta còn đem thịt bò lột đút cho người được không?”

” Ân, hảo, chỉ cần người làm cho ta ăn hồng muện lý ngư, sau này ta liền cùng người làm.” So với Ma Khác câu trả lời còn muốn ngu ngốc hơn tất nhiên là xuất từ trong miệng bạch tuộc tinh.

Tuy rằng vấn đề cùng đáp án đều ngu ngốc đến làm cho người ta nhìn không được mắt tròn mắt thẳng, nhưng Hồng Lan vẫn cảm thấy được, hiện tại điện hạ cùng thái tử phi thật sự thật hạnh phúc. Chỉ cần không phải tộc khác đến tấn công Ma giới, chỉ cần Ma giới không phát sinh tai nạn, nàng cũng chẳng quan tâm điện hạ nhà mình điện hạ cứ tiếp tục ngu ngốc như thế.

TBD: =]]]] nhiệm vợ rồi!!

Từ nay về sau sau này, Chương Du mỗi ngày đều ăn các mỹ vị như hồng muện lý ngư, du bát loa phiến tương, thiêu ngư nhục đẳng đẳng*. Không ai dắc xức y luyện công, y liền mừng rỡ không luyện công. Một nhọc liền ngủ một giấc. Một khi hưng trí lên, liền đi đến hồ nước sau viên rộng lớn biến trở về nguyên hình chơi đùa một phen.

_ai không biết thì cứ search google đi.. tàn thức ăn @@

Kể từ đó, vận động cũng chỉ còn lại có cùng Ma Khác ở trên giường kịch liệt giao phong. Nói là giao phong, nhưng mỗi lần đều là y cầu xin tha thứ trước, bất quá bạch tuộc tinh cũng không coi đây là chuyện xấu hổ gì, nghĩ thâm hừ, mặc dù là ta xin tha trước, nhưng cuối cùng quân lính tan rã văn chương trôi chảy còn không phải Khác, ta đây có cái gì hạo dọa người chứ.

Y chút không nghĩ quá, nếu Ma Khác vẫn kim thương không ngã, không chịu văn chương trôi chảy như đã nói, y sẽ trở thành bạch tuộc tinh đầu tiên bị chết tươi trong lịch sử. Đôi khi, tiểu thụ không phân rõ phải trái mà vùng lên, là so với tiểu công còn muốn mãnh liệt hơn, việc này chỉ cùng địa vị trên dưới ở trên giường có liên quan, cùng thân phận không quan hệ.

Lại nói Ma Khác có mấy người huynh đệ, đều là ma hoàng tử, từ khi Ma Khác cưới Chương Du, tuy rằng chính sự không có hoang phế, nhưng cùng các huynh đệ cũng không thường xuyên tới lui như thường ngày. Vài cái huynh đệ không có hấn trông nom, mừng rỡ tự tại, thẳng đến mấy tháng sau, bỗng nhiên có một ngày nhớ tới vị huynh trưởng này, liền ước hẹn cùng đi thái tử trong cung thăm hấn.

22. Chương 22

Ma Khác nhận được tin tức, trong lòng cũng hết sức cao hứng, phân phó bọn hạ nhân dự bị tốt yến hội, hấn tính tính thời gian, ăn, còn hai canh giờ mới đến lúc ăn cơm, cũng tới kịp, bởi vậy liền tiếp tục ở trong thư phòng phê duyệt tấu chương.

Vừa may hôm nay Chương Du buổi sáng ngủ nhiều, bởi vậy ngủ trưa liền không ngủ, đứng ở trong đình viện tự đùa giỡn vài lần, chỉ cảm thấy mệt mỏi, tinh thần không hứng khởi lắm. Chợt nhớ tới hồ nước lớn trồng sen sau vườn, tâm tình chơi đùa liền nổi dậy, thăm nghĩ trong hồ nước lớn kia chắc cũng có một chút rùa cá chép trứng tôm gì đó, tuy rằng chúng nó là Đạm Thủy Tộc, ta là Hải Tộc, nhưng tóm lại thiên hạ dân Thủy Tộc đều cùng một nguồn gốc, không bằng đi làm quen chút đi.

Nói làm liền làm. Chương Du lại đầy thích thú, mặc vào một bộ áo choàng ngắn thanh thanh lạnh lạnh liền đi ra ngoài. Vừa đi vào hậu viên liền thấy, hoa và dương liễu xanh rờ rợp bóng một khúc trời, hồ nước lớn phía xa xa nở đầy các hoa sen, xinh đẹp đến không nói nên lời. Y chưa bao giờ nhìn hậu viên này quá kỹ, hiện giờ tinh tế nhìn lại, chỉ cảm thấy so với hoa viên nơi long cung, nơi này là vẻ phong tình cùng mỹ lệ nơi này thật khác lạ.

Thế là vừa đi một bên xem, cuối cùng đi tới bên hồ nước, Chương Du hưng phấn biến trở về nguyên hình, “Phù phù” một tiếng nhảy xuống nước đi. Trước uống ngay một hơi nước ao, nhưng rất nhanh liền phun ra, lắc đầu lắc bả: “Tuy rằng thanh, chỉ tiếc không có mùi vị gì cả, thật sự quá khó uống Thủy tộc sinh trưởng trong hồ nước này thật đáng thương, nơi ở vốn đã nhỏ, còn phải uống nước ngọt không hương vị này, đáng thương à đáng thương...”

Thủy tộc tại hồ nước kia, cho tới bây giờ đều là một đám sinh vật ở trong này an cư lạc nghiệp, rảnh thì đến ngọt lá sen diễn trò, bận thì mượn ánh trăng tu luyện, ngày qua ngày nhàn nhã tự tại. Ai ngờ hôm nay lại có họa trời giáng, hồ nước hạo hạo, không biết từ nơi nào rơi xuống một con quái vật thật lớn, nhất thời sợ tới mức chúng dân Thủy tộc hướng bốn phía chạy trốn.

Một số cá tôm ra sức muốn ra khỏi mặt nước, đáng tiếc ra nước mới phát hiện thở không được, cảm giác hít thở không thông kia quá mức thống khổ, cứ thế bọn họ thà rằng bị đại quái vật kia ăn luôn, cũng không nguyên vẹn tử, thế là lại đồng loạt nhảy vào trong.

“Hải, chào mọi người.” Chương Du không biết là nguyên hình mình khổng lồ đã dọa sợ đám dân Thủy tộc này, còn tưởng rằng đây là nghi thức hoan nghênh của các dân Thủy tộc đối với mình nữa. Thầm nghĩ ta đây làm thái tử phi thật không lỗ a, ngay cả Thủy tộc nơi đây cũng biết, thấy ta là lễ lớn như thế, không được, ta cũng không nên cao cao tại thượng, ta phải biểu hiện ra ta thân dân một phía.

Trong hồ nước lớn này chỉ có một lão rùa ngàn năm, là khi ngàn năm phía trước cùng Đông Hải Long tộc chiến đấu, Ma Khác thuận tay mang về từ biển. Lúc ấy cũng không nghĩ nhiều, liền ném ở trong hồ nước mới xây, ai ngờ này lão rùa tuy là rùa biển, nhưng năng lực thích ứng hoàn cảnh rất mạnh, sau nhiều lần giãy giụa, vẫn có thể sống trong hồ nước, cứ thế kéo dài cho tới bây giờ, bây giờ đã là trưởng bối già nhất trong hồ.

Con mắt lão nhưng không tính là mờ của lão rùa không ngừng đánh giá Chương Du, cách nửa ngày mới vừa rồi thật cẩn thận tiến lên phía trước nói: ” Hóa ra là đồng hương biển Đông Hải sao?” Trước kia Ma Khác cùng các huynh đệ thường tại ven bờ ao đọc sách, cho nên kia lão Quy cũng học vài từ có vẻ nho nhã.

”Đúng vậy a đúng vậy, ta là bạch tuộc, xin chào a rùa.” Chương Du hưng phấn bơi tới trước mặt lão rùa, vươn một con xúc tu cùng người ta bắt tay. Chỉ tiếc hắn đã quên trên xúc tu của mình đều là giác hút, khi lão Quy vươn một cái móng vuốt ra liền cảm giác như một trận điện lưu xuyên qua thân thể của mình, cảm giác bị hút hút kia làm cả người run run, kém xíu mạng già liền về tây.

“A, không cần phải hưng phấn thành như vậy đi.” Chương Du thu hồi xúc chân, tò mò nhìn lão rùa, lúc này Thủy tộc bên cạnh thấy quái vật kia không phải đến ăn mình, không khỏi cũng lá gan cũng lớn hơn xúm lại. Chúng nó tại đây hồ nước sống đã lâu, tuy rằng còn chưa thành tinh, nhưng mà đã thông linh tính, cách ngày thành tinh không còn xa.

Lập tức biết được Chương Du kỳ thật là một yêu tinh tu luyện đắc đạo, không khỏi đều không ngừng hâm mộ, hướng y thỉnh giáo kia tu luyện chi đạo. Đáng thương cho Chương Du từ lúc bắt đầu tu luyện, bên người toàn là bằng hữu lợi hại, hiện giờ gả cho cái trượng phu càng khủng khiếp, đường đường là ma thần. Ai còn đem chút tu vi của y để vào mắt a. Biến thành y vẫn cho là mình tu vi thấp kém, căn bản không có khả năng để khoe khoang.

Ai biết hôm nay trong hồ nước này, hảo thôi, ngoan ngoãn cực kỳ, nhìn dân Thủy tộc lộ ra cái vẻ mặt người mà quê ở nông thôn chưa thấy việc đời, ánh mắt nhìn mình, giống như nhìn một đại thần. Bạch tuộc tinh này thật xinh đẹp a, cả người tựa hồ không có xương cốt, giảng giải các cho các dân Thủy tộc vài câu tu luyện có ích, tiếp thu các ánh mắt sùng bái không thôi, Chương Du đã cảm thấy chính mình quả thực muốn bay lên trời.

Nói một chút. Chương Du phát giác mình không thể tiếp tục nói tiếp như vậy. Tuy rằng ngốc, nhưng tự mình biết mình y vẫn phải có, trong bụng chính mình chỉ có một chút ít, cũng không thể lập tức xuất ra toàn bộ được, nếu không, sau này sao còn có thể có loại cảm giác sao quanh trăng sáng vạn chúng chú mục chính này a.

Một bên nghĩ, một bên đã cảm thấy mình sau khi trở về hẳn là nên gia tăng tu luyện cùng bổ sung tri thức, cũng may Ma Khác là ma thần, có cả đồng thứ có thể dạy cho hẳn, còn có thể làm cho y ở trước mặt các dân Thủy tộc này làm sói ba đuôi* một thời gian ngắn.

__sói ba đuôi: dùng để chỉ những người không biết mà khoái giả bộ..

Nghĩ đến đây, bắt đầu cân nhắc mà cáo biệt. Đương nhiên, “Ngày mai ta còn tới thăm các ngươi, giảng bài cho các ngươi” những lời này là nhất định phải nói. Bạch tuộc tinh tưởng tượng về mặt lưu luyện không rời của dân Thủy tộc, liền cảm thấy xương nhẹ đi mấy phần.

Vừa muốn mở miệng, chợt nghe trên bờ truyền đến một trận nói chuyện. Hẳn mừng rỡ vì ở dưới nước không nghe rõ nội dung cuộc trò chuyện, cảm thấy mình ở nơi này ngốc thời gian không ngắn, đại khái là chắc có người đến tìm mình đi dùng bữa, thế là hưng phấn cùng dân Thủy tộc nói thanh “Ta ngày mai lại đến.” Tiếp theo liền hãy lên bờ, một bên lớn tiếng kêu: “Ta ở trong này ta ở trong này, là muốn ăn cơm chiều sao?”

Hồ nước lý nhất thời nổi lên những bọt nước thật to, đầu sóng ước chừng như chiều cao của một người. Tiếp theo bạch tuộc tinh uy phong lẫm lẫm nhảy lên mặt nước, rồi mới hẳn liền phát hiện, hai người đứng ở bên hồ nước ngơ ngác nhìn mình, cũng không phải ma phó trong cung, bọn họ mặc quần áo hoa lệ, mặc dù là Ma tộc, nhưng khí chất cao quý, như là địa vị của những người Vương gia công hầu linh tinh.

Chương Du lẳng lẳng rơi xuống, vừa lúc chống lại ánh nhìn của hai người trẻ tuổi kia. Y vươn một con xúc chân gãi gãi đầu, nghĩ thầm hai người này ta nhìn thật quen mắt a, kỳ quái, rốt cuộc là ai? Sao nghĩ không ra chứ? Rốt cuộc là ai a?

Y lắc lắc đại não túi, lập tức bọt nước văng khắp nơi, tuy rằng nghĩ không ra hai người kia là ai, nhưng nếu có thể đi vào trong hoa viên có thiết kết giới lợi hại này, hẳn là người một nhà đi?

Nghĩ đến đây, Chương Du nhiệt tình vươn hai xúc chân, muốn cùng hai người bắt tay, khi ở nhân hình y thật không dám, vì sợ Ma Khác ghen, nhưng là nguyên hình, y tự nhận là không thành vấn đề.

Ai ngờ xúc chân còn không có thân đến trước mặt hai người trẻ tuổi, chợt nghe thấy hai người không hẹn mà cùng kinh kêu một tiếng: “A... Yêu quái a...” Rồi mới liền thẳng tắp hướng ngã xuống phía sau.

Chương Du bởi vì thân hình quá mức mập mạp, làm cho động tác cũng không linh hoạt, cần đi đỡ lấy bọn họ, đã muốn không còn kịp rồi. Chỉ có thể trơ mắt nhìn hai người kia té xỉu ở trên cỏ

23. Chương 23

“Uy uy uy, các ngươi... Các ngươi xảy ra chuyện gì? Đừng dọa ta a, các ngươi rốt cuộc là ai a? Yêu quái ở nơi nào a?” Chương Du luống cuống tay chân đỡ hai người, rồi mới liền phát hiện không có tay chân nhân

loại, làm động tác này thật là có chút khó khăn, bởi vì đầu của y quá lớn, nếu phân ra nhiều l xúc chân đi đỡ người, đầu của mình liền chống không được. =]]]

Không chỉ thế, hình thể khổng lồ như thế, ở trong không khí không có nước, ngay cả hô hấp đều có chút khó khăn. Đại bạch tuộc ngửa mặt lên trời thở dài, sau khi quay người lại, liền khôi phục hình người nhỏ xinh xinh đẹp của y, thân người nhẹ nhàng đi đến bên cạnh hai người trẻ tuổi đang té xỉu làm một số hoạt động linh tinh, chỉ tiếc, hai người vẫn là nhắm nghiền hai mắt, chút không có dấu hiệu tỉnh dậy.

Phía sau truyền đến tiếng bước chân hỗn độn, âm thanh vui cười của người thân thuộc.

Chương Du kinh hỉ đứng dậy, hét lớn: “Khác, Khác, người mau tới đây, đến xem hai người kia là ai a? Bọn họ té xỉu.” Lời còn chưa dứt, Ma Khác cùng vài bóng người có vẻ quen mặt khác liền xuất hiện trước mặt y.

“A? Ly đệ, Vũ đệ, các người... Đây là xảy ra chuyện gì?” Ma Khác cùng Ma Phong cùng với vài người huynh đệ khác đều tiến lại, thấy Ma Ly cùng Ma Vũ đang té xỉu trên đất, không khỏi đều là quá sợ hãi. Hai đệ đệ này tuy rằng nhát gan yếu đuối, nhưng tu vi cũng không tính thấp, sao có thể té xỉu ở chỗ này đây? Không có nghe nói bọn họ có bệnh tật gì a.

“Tiểu Du, rốt cuộc là chuyện gì?” Ma Khác sắc mặt nghiêm túc, một bên chậm rãi đem ma nguyên lực độ nhập vào trong cơ thể hai đệ đệ đích, một bên hỏi Chương Du.

“Ta... Ta cũng không biết a. Ta không biết bọn họ, mới từ trong nước đi ra, liền nghe bọn hắn hô to yêu quái a. Rồi mới bọn họ liền té xỉu. Khác, sao thế? Hai người bọn họ không có việc gì đi? Bọn họ rốt cuộc là ai a?” Chương Du cũng kinh ngạc tiến lên tiếp cận, hiện giờ Ma Khác đến đây, y biết mình sẽ không có chuyện gì, loại cảm giác an tâm có người có thể yên tâm dựa vào làm cho y cảm thấy được thực hạnh phúc.

“Yêu quái?” Sắc mặt Ma Phong cùng mấy vị khác hoàng tử đều trịnh trọng lên. Hoa viên này tuy rằng điều ngũ hoa hương, nhưng trên thực tế, là có kết giới phi thường lợi hại, kết giới ma thần thiết hạ, thế nhưng sẽ bị yêu quái phá giải, chẳng lẽ tới người kia là yêu thần tu vi so với Ma Khác còn cao hơn nữa sao? Vậy khó trách Ma Ly cùng Ma Vũ té xỉu.

Sau khi được Ma Khác truyền cường đại ma nguyên lực, Ma Ly cùng Ma Vũ cuối cùng từ từ tỉnh lại, hai người vừa nhìn thấy Ma Khác, liền không hẹn mà cùng đích đứng lên, khẩn trương kêu lên: “Hoàng huynh, trong hoa viên có yêu quái thật đáng sợ, rất lớn rất lớn, hắn muốn tới công kích chúng ta, chúng ta... Chúng ta...”

Nói tới đây, hai huynh đệ đều ngượng ngùng cúi đầu đỏ mặt, nhỏ giọng nói: “Là chúng ta không không chịu thua kém, còn không chờ cùng hắn so chiêu, liền bị dọa xỉu rồi.”

“Cái gì? Các người không phải bị đánh hôn? Là bị dọa ngất?” Ma quân kêu to, rồi mới nghi hoặc nhìn về phía Ma Duệ, lẩm bẩm nói: “Trời ạ, thế nhưng lại dọa ngất Ly cùng Vũ, yêu quái kia có bộ dáng như thế nào a?”

“Đúng vậy đúng vậy, người cùng chúng ta hình dung hình dung, yêu quái lớn lên bộ dáng gì, vừa rồi rõ ràng ta cũng ở trong này, sao vậy không phát hiện chứ? Các người không cần sợ, Khác ở chỗ này đây.” Chương Du vỗ vỗ bả vai hai huynh đệ, trấn an trừ bọn họ, thuận tiện cổ vũ hai người nói ra chân tướng.

Ma Ly cùng Ma Vũ hai mặt nhìn nhau, nghĩ thầm hoàng tẩu hồi nãy cũng ở trong này? Sao chúng ta không phát hiện chứ? Bất quá hiện tại vô tâm tư suy nghĩ vấn đề râu ria này. Yêu quái công phá Ma giới mới là đại sự quan trọng nhất trước mắt.

“Kia yêu quái lớn lên rất lớn, rất lớn rất lớn.” Ma Vũ tuổi ít nhất bởi vì tu vi cùng trí lực đều có chút thấp, tính trẻ con cho nên nói không thể rõ ràng, hắc múa may cánh tay khoa tay múa chân, một bên thực trình trọng hình dung trừ.

Ma Ly ở bên cạnh thẳng gật đầu nói: “Đúng vậy đúng vậy, quả thực chính là đỉnh thiên lập địa, so với chúng ta còn cao hơn cái đầu, đem thái dương đều che mất. Chúng ta ngẩng đầu nhìn qua, cái kia cùng cây nấm lớn thật giống nhau, hắc chính là hắc đầu của hắc*. Trên đầu có hai đôi mắt nhỏ, tỏa ánh sáng. Đáng sợ nhất chính là ở phía dưới hắc có thiết nhiều chân, run run, sau đó hắc chính là muốn dùng hai cái chân dài kia đến công kích chúng ta, kết quả chúng ta không chịu nổi liền xỉu, nhưng không biết tại sao bây giờ còn hảo hảo.”

— hai huynh đệ này chưa biết “yêu quái” đó là CD thì gọi là hắc đi.

Hắc vừa nói, người khác thì còn suy nghĩ, nhưng ánh mắt Ma Khác cũng có chút đăm đăm, sợ run sau một lúc lâu, mới chuyển hướng Chương Du, thần tình hắc tuyến hỏi: “Tiểu Du, lúc người thấy hai người bỏ, là đang cái dạng này sao? Hay là dùng nguyên hình thấy bọn họ?”

Chương Du cũng ngốc tại chỗ luôn, cảm thấy Ma ly cùng Ma vũ hình dung sao nhiều nhiều ít ít cũng có chút điểm giống mình thế. Hiện giờ nghe thấy Ma Khác cũng hỏi như vậy, trong lòng y liền càng nghi hoặc. Đem ngón tay bỏ vào trong miệng lẩm bẩm nói: Đúng vậy... Là nguyên hình, nhưng là... Nhưng là ta cảm thấy được ta không có lớn như vậy a.”

“Đúng vậy, không phải hoàng tẩu, tuyệt đối không phải hoàng tẩu.” Ma Ly lớn tiếng thay Chương Du làm sáng tỏ: “Lúc trước khi hoàng tẩu vừa mới tới, có một lần rất ta đã xem qua nguyên hình của y, y không phải bộ dáng kia, tuyệt đối không phải hoàng tẩu, yêu quái kia là hoàng tẩu lớn thêm vài lần, dù hoàng tẩu ăn như heo, cũng tuyệt đối không thể có thể to như vậy mau đích.”

Ma Phong lại đổi này cách nói tỏ vẻ hoài nghi, suy nghĩ một chút ngày đại hôn biểu hiện của Chương Du ở trên bàn cơm, ân, tuy rằng thật sự là rất không thể tưởng tượng, bất quá cũng không có thể hoàn toàn đem này giả thuyết này loại ra ngoài a.

“Tiểu Du, người biến trở về nguyên hình làm cho Ly cùng Vũ nhận thức nhận thức.” Ma Khác vuốt ve cái trán, hắc cơ hồ đã có thể khẳng định Ma Ly cùng Ma Vũ nhìn đến chính là thân thân vợ, nhưng vì thận trọng, hắc cũng muốn xác nhận một chút.

Ma Duệ cùng Ma Quân cũng ngây ngẩn cả người, nghĩ thầm đỉnh thiên lập địa da, hoàng tẩu gầy teo nhỏ

nhỏ như thế, nguyên hình sao có thể lớn sao? Không thể nào đâu?

Mọi người trong lòng đều có chút không tin. Mà bên này Chương Du lấp bắp đối mặt với ánh mắt tò mò của mọi người, thẹn thùng xoay mình, ngay sau đó, “!” Một tiếng vang thật lớn, sau làn khói trắng, một con quái vật lớn ước chừng cao hơn bọn họ gấp đôi có thừa ra trong tầm mắt mọi người.

Ma Duệ cùng Ma Quân đã cảm thấy một hơi không nói không nên lời, kém xíu nghẹn ứ đi, khó khăn đỡ cây liễu bên cạnh, mới ổn định thân mình lung lay sắp đổ. Mà Ma Ly cùng Ma Vũ chợt thấy quái vật ác mộng khiến mình ứ lại hiện trước mắt, chớp mắt, liền hơi kém lại hôn mê.

Ma Phong định lực luôn luôn kinh người đều mờ mịch, ngơ ngác nhìn “Đỉnh thiên lập địa” Chương Du, môi mở lại mở, cuối cùng cũng không nói lên lời nào.

Hảo sau một lúc lâu, mọi người mới đều phục hồi tinh thần lại. Ma Quân lẩm bẩm nói: “Trời a, hoàng huynh, chẳng lẽ... Chẳng lẽ ngươi thật cho hoàng tẩu ăn thức ăn cho heo sao? Cái này bao nhiêu lâu rồi a? Hoàng tẩu y... Y sao liền trưởng thành tính tình này chứ?”

Bạch tuộc tinh khổ sở đều muốn khóc lên, nghĩ đến lúc trước hình dung của Ma Ly cùng Ma Vũ đối với mình, nhìn nhìn lại chính mình hiện tại mập mập không chịu nổi, y quả thực nghĩ muốn một đầu nhảy vào trong hồ nước, sau này vĩnh viễn cũng không được gặp người.

Hoang mang rối loạn vội vội biến trở về nguyên hình, Ma Khác biết rõ vợ nhà mình, chỉ nhìn biểu tình trên mặt Chương Du, hần liền biết vợ suy nghĩ gì.

“Tốt lắm tiểu Du, không có gì không có gì, béo một chút liền béo một chút, lớn một chút liền lớn một chút, chứng tỏ thân thể khỏe mạnh không có tật bệnh a.” Ma Khác ôm vợ nhà, không ngừng chụp bờ vai của y bày tỏ an ủi.

Chỉ bất quá lời nói của hắn chỉ thắng được vài huynh đệ mãnh mẽ trợn trắng có cùng chí hướng, nghĩ thầm y là bạch tuộc tinh a, thân thể khỏe mạnh không có tật bệnh có khó gì, huống chi còn có người chồng là ma thần người. Nhưng nhìn bộ dáng đại ca nhà mình, cái loại này rõ ràng đam hãm sâu trong bể tình làm chỉ số thông minh rớt lùi, cho nên cũng sẽ không có người đem lời này nói ra tránh hấn mất hứng.

TBD: sai bét.. này là người tinh trong mắt hóa tây thi =]]

Một đoạn tiểu nhạc đệm, cũng chưa nói tới khoái trá không thoải mái, chính là làm cho mấy nam nhân kiến thức được Chương Du ở phương diện ăn uống thật không ai bằng. Yên hội liền tập túc được bày ra trong đình ở trung tâm hoa viên, huynh đệ mấy người cứ thế đối chén hoán ly, tấn hoan mà tấn.

24. Chương 24

Chương Du thấy Ma Khác thường ngày không đụng tới một giọt rượu hôm nay ở trước mắt các huynh đệ lại uống thả cửa, trong lòng âm thầm mừng thầm, thầm nghĩ hắn nếu không say mười phần, cũng nên say hai bai phần đi? Chỉ cần say một chút, hắc hắc, đêm nay ta sẽ trốn khỏi. Chuyện phòng the này mặc dù khoái hoạt, nhưng cũng quá mệt người. Ta ở dưới một muốn chết, thật không rõ Khác ở trên liên tiếp động phần eo, hắn sao không mệt vậy chứ? Chẳng lẽ này đó là khác biệt giữa thần cùng yêu tinh bình thường sao?

Ai có thể ngờ rằng tính toán của y hoàn toàn trật. Ma Khác đúng là hơi hơi say, nhưng là thần trí của hắn có thể nói là vẫn tỉnh, vả lại độ hưng phấn so với thường ngày còn gấp bội, bắt lấy Chương Du giày vò một lần rồi lại một lần, mãi cho trời sáng, mới buông tha Chương Du xem xiu bị hắn làm cho ngất đi mới tắm cho y rồi để y ngủ. Ma Khác ngồi xuống điều tức tại chỗ, sau đó đi vào triều tuần thứ ba mươi sáu.

Chương Du từ nay về sau đến chết cũng không dùng ý niệm dùng rượu để trốn này. Chính là dù hơi hơi say nhưng thần trí vẫn còn rõ, đối với mình cũng còn quan tâm nâng niu, kết quả chính mình i kém chút chết ngất. Nếu thần trí thực say không rõ không biết yêu thương, kia còn không phải mình bị hắn làm đến thần phi phách tan a. Y cũng không muốn ngày hôm sau Ma Khác khi vừa mở mắt, phát hiện nằm ở bên cạnh hắn là một cỗ thi thể của mình.

Dưới sự chờ đợi cùng cổ động của dân Thủy tộc trong hồ nước, bạch tuộc tinh chuyên gây chuyện, tâm hư vinh cuối cùng cũng cáo biệt cuộc sống ăn ăn ngủ ngủ, ngủ ngủ rồi lại ăn ăn như heo bắt đầu trở nên chăm chỉ.

Đương nhiên, cái y gọi là chăm chỉ, bắt quá chỉ là một mình ở trong thư phòng lục lợi đọc hai quyển sách cổ, xem vài lần tu luyện chi đạo, hảo đến hồ nước khoe khoang mà thôi. Nhưng những cuốn sách này đều là các quyển sách hiếm trong ma cung, thậm chí có một vài quyển Ma giới thất truyền đã lâu, cho nên tuy rằng đại đa số các phương pháp tu luyện y căn bản không hiểu, nhưng chỉ một chút kiến thức bên ngoài, cũng đủ để các dân Thủy tộc có lợi ích không nhỏ

Mấy tháng lại vội vàng trôi qua, cảm thấy khí trời ngày càng lạnh. Chương Du không biết là từ đâu nghe được lời đồn, nói mùa đông lạnh giá có thể giảm béo. Y cảm thấy mừng rỡ, thầm nghĩ ăn ta luyện tiết nê, ngủ ta cũng luyện tiết nê, cho nên đến hiện tại, nói là giảm béo, nhưng nửa cân thịt cùng chưa giảm được, ngược lại còn có xu hướng càng lúc càng mập. Hiện giờ tốt rồi, ta là một người không có ưu điểm nào, cái có được chính là ý chí lực kiên định, ai chút đông lạnh thì có là gì, nếu thật có thể giảm béo, ta ngay cả hộ thể thần công cũng không dùng, để cho gió lạnh trực tiếp thổi vào ta.

Vì có ý nghĩ như thế, mỗi ngày y đề vào trong hậu hoa viên, biến thành nguyên hình nhảy vào trong hồ nước đông lạnh, lại nói, cứ như vậy, y thật sự có thể giảm được một chút mỡ, lần này bạch tuộc tinh hết sức cao hứng, quyết định đem phương pháp giảm béo mùa đông này tiến hành.

Chương Du là một lộ si*, chỉ cần có một cái lối rẽ, đầu óc y sẽ choáng vàng. Càng miễn bàn đường trong Ma cung này phức tạp vô cùng, có địa phương còn có trận pháp lợi hại.

__lộ su: kẻ mù đường.

Bởi vậy Ma Khác ở trên cổ tay y buộc một cái la bàn, để y có thể dựa theo la bàn hướng dẫn phương hướng đi. Còn các ảnh vẽ trong chỗ tối, hẳn tạm thời còn không muốn để Chương Du biết, tuy rằng bạch tuộc tinh này cực ngốc, ảnh vẽ sớm muộn gì cũng sẽ bại lộ, nhưng trong lòng hiểu được tính tình vợ không thích gò bó, có thể giấu tạm thời thì giấu tạm thời đi.

Dự tính ban đầu của Ma Khác rất tốt. Nhưng không ngờ đến một ngày, đại khái là ở trong nước ngâm thời gian quá dài, cái la bàn kia bởi vậy mà bị hỏng. Bạch tuộc tinh sau khi ngủ trưa xong, mắt thấy đã đến giờ Mùi, thế là cuống quýt mặc quần áo phủ thêm điều cừ*, khi đi vào hậu viên thấy trái phải không người, mới coi điều cừ cùng cấm bào mặc thường ngày treo trên cây, chỉ phủ một thân áo đơn hướng hồ nước đi xuống.

_điều cừ: áo khoác lông chồn.

Bởi vì đây là Ma cung, có kết giới lợi hại, một khi có kẻ thù tiến vào, Ma Khác lập tức có thể cảm giác, cho nên thật an toàn, Chương Du không thích các cung nữ theo bên người, các nàng cũng liền mừng rỡ thanh nhàn, biết điện hạ khẳng định sẽ sắp xếp ảnh vẽ. Chính là trăm triệu không nghĩ tới Chương Du vì giảm béo, nhất định một lòng muốn đông lạnh mình, mỗi ở trước mặt các nàng luôn mặc quần áo tử tế, tới trong vườn liền cởi bỏ.

Sau Chương Du đem điều cừ cùng quần áo treo lên tốt, còn thiết một cái tiểu kết giới, để phòng chúng nó bị gió thổi đi. Lúc này mới khẽ hát điệu hát dân gian đi về phía trước, bởi vì mỗi khi đến nơi nên quẹo, la bàn luôn luôn lên tiếng nhắc nhở y, cho nên y căn bản không cần phân rõ cảnh vật chung quanh, cho dù phân rõ, cũng phân không được.

Ai ngờ hôm nay đi một lúc thật lâu, la bàn cũng không có lên tiếng. Chương Du mờ mịt nhìn chung quanh, chỉ thấy mình tựa hồ đã ra khỏi hậu hoa viên, phía trước là một cái sân thập phần tinh xảo, tuy rằng y là lộ si, nhưng là có thể xác định chưa từng tới nơi này.

“Uy, lão huynh, tại sao hôm nay lại bãi công a? Chẳng lẽ ngươi cũng cần ăn cái gì hoặc là châm dầu sao?” Chương Du tức giận vỗ vỗ la bàn, đang muốn xoay người trở về đi, chợt nghe thấy trong gió truyền đến một tiếng khóc nhỏ.

Bạch tuộc tinh rất tò mò, y ở trong Ma cung quan sát, cảnh tượng lúc nào cũng hòa thuận vui vẻ, còn cho tới bây giờ chưa từng gặp có người khóc nha. Trước khi đến Ma giới, Nhiếp Chiêu cũng từng nói qua với y đa số người ở trong Ma tộc đều là lãnh khốc vô tình, đổ máu không đổ lệ, bởi vậy lúc này nghe thấy tiếng khóc, y làm sao có thể không thăm dò một lần.

Cũng may cái chỗ này rất lớn cũng thực rộng rãi, cũng không có những đường nhỏ quanh quanh co co nào. Bạch tuộc tinh chỉ hướng bốn phía nhìn thoáng qua, liền thấy nơi góc tường cách chỗ y rất xa tựa hồ một người đang đứng.

Chương Du vội vã bước lên phía trước, đi vào mới nhìn thấy người này toàn bộ ở trong băng, trên người trừ bỏ một cái quần cộc thì không có gì che đậy. Vả lại chỉ có một đầu lộ ra ngoài không khí, khuôn mặt kia đại khái là bởi vì quá lạnh, đã thành màu tím bầm, thoạt nhìn thập phần đáng sợ.

“Oa, đây cũng quá liều mạng đi?” Bạch tuộc tinh nhìn băng nhân trước mắt, không khỏi nghiêm nghị tôn kín. Tâm muốn nhìn người ta một chút, vì giảm béo mà có thể làm được đến thế, ai, xem ra ta đối với mình vẫn là rất nhân từ, thủy chung không hạ thủ được, trách không được giảm béo hiệu quả kém như thế mà. Chắc chắn, người nhìn người ta, gầy đến da bọc xương luôn a, đã như vậy, mà vẫn cố gắng không nghỉ, lợi hại, quá lợi hại.

Một bên nghĩ, liền đi đến trước, ha hả cười nói: “Vị tiểu huynh đệ này, tuy rằng giảm béo là chuyện tốt mà, nhưng cũng không thể vì giảm béo mà liều mạng chứ, người xem nhìn tiểu thân thể của người, đều có thể thấy rõ xương sườn, không cần thiết cảm nữa a, nếu không, có thể vì giảm béo mà mất luôn cái mạng nhỏ.”

Người nọ mờ mịt ngẩng đầu nhìn Chương Du liếc mắt một cái, trong mắt nửa điểm sáng rọi đều không có, đôi môi xanh tím run run động vài cái, nhưng trừ bỏ phát ra tiếng khóc anh anh, căn bản thanh âm gì đều phát không được.

Nhưng bạch tuộc tinh ngộ lại nghĩ đến đối phương là bất vi sở động. Trong lòng y hẩn nóng nảy, thậm chí nghĩ không được, hừ hừ, ta há có thể cho người giảm béo giảm thành công như thế, này... Đây cũng quá làm cho người đổ kỵ. Không được, nhất định phải phá, hắc hắc, tảng băng này rất tinh mỹ, lại sạch sẽ, nhìn xem có thể hay không nghĩ biện pháp để mình chiếm làm của riêng. Ân, cùng lắm thì ta bồi thường cho hẩn một ít châu báu là được, Ma tộc đều thích châu báu, giao dịch này hẩn hẩn là nguyện ý.

TBD: ngốc! Hết thuốc chữa.

Một bên nghĩ thế, liền bắt đầu chuyển động đi vòng tròn xung quanh tiểu Ma tộc, một bên nghĩ làm thế nào mới khuyên được người này đem tảng băng cho mình.

Bỗng nhiên, Chương Du dừng bước. Ánh mắt của y ở trong nháy mắt trợn to, không dám tin nhìn cảnh tượng vô cùng thê thảm trong tảng băng, mở miệng rộng “A a a...” nửa ngày, cũng không nói ra được một câu trọn vẹn.

25. Chương 25

Chỉ thấy tại trong băng đông kia, nơi vốn là cái đuôi của Ma tộc này, lại là một miếng thịt thật dà, máu tươi sẫm đọng lại, cho nên nhìn qua chỉ là huyết nhục lá hình đáng dãi. Nhưng Chương Du cho dù thật ngốc, nhưng y cũng hiểu, đây là một cái cái đuôi.

“Uy, người... Người không đến nỗi đi? Vì giảm béo, đem mình đông cứng trong băng không tính, thế nhưng... Thế nhưng ngay cả da lông trên đuôi cũng không muốn, oa, có cần hy sinh như vậy hay không a?” Chương Du rùng mình một cái, xông lên nâng cái đầu của Ma tộc kia rống to.

_TBD: ta tức! Tiểu Du người làm nghĩa mụ ói ra máu rồi.

Ma tộc kia vô thần nhìn y, hơi thở mỏng manh khiến bạch tuyết tinh biết người này không thể kiên trì được lâu

Hắn lắc đầu, nghĩ thầm quá điên cuồng, thật sự là quá điên cuồng, vì giảm béo, thế nhưng ngay cả mệnh cũng không muốn. Thật là, lúc trước người đem mình vào băng đông, có thật không nghĩ đến mình có thể sẽ đông chết tươi không a? Hắc hắc, hãy để cho ta tới cứu người đi, xem phần ân cứu mạng, người hẳn là sẽ đem tảng băng cho ta đi. A, vẫn là từ bỏ, da với máu đều ở bên trong tảng băng, hảo hảo hảo.

Nghĩ đến đây, đang muốn làm phép để tảng băng vỡ ra, đem Ma tộc đó cứu ra. Lại nghe trong viện vang lên một thanh âm bén nhọn: "Là người nào không có mắt ở trong viện hô to gọi nhỏ? Quấy rầy nương nương, chết một vạn lần cũng không đủ cho người đền."

Theo giọng nói từ từ hạ xuống, một cung nữ bộ dáng thập phần duyên dáng đi ra từ cánh cửa viện, thấy Chương Du, không khỏi ngẩn người, rồi mới con mắt nhanh chóng chuyển động vài cái, phương miễn cưỡng nói: "Người là ai? Vì sao chạy đến Vân Lai viện chúng ta giương oai?"

Một tay chưa xong, chợt thấy động tác Chương Du thủ thế, cung nữ này đại khái biết y muốn cứu người trong tảng băng này, không khỏi cười lạnh một tiếng nói: "Các cung có quy củ các cung, mặt kệ người là ai, cũng không có thể nhúng tay vào việc của viện của người khác. Người nọ va chạm nương nương, phạt hẳn ở trong này đông chết, người ít xen vào việc của người khác."

Mắt Chương Du vốn trừng lớn lúc này lại càng không khỏi tròn hơn vài phần, trên mặt hẳn là biểu tình không thể tin được, lắp bắp hỏi: "Cái... Cái gì? Hắn không phải vì giảm béo, Mà.. Là nương nương gì đó của các người muốn hắn đông chết ở trong này?"

Cung nữ kia nghe ngữ khí y lắp bắp, trong mắt không khỏi hiện ra một tia thần sắc châm biếm, không kiên nhẫn nói: "Đúng vậy, người vốn làm phiền nương nương, cũng nên đông chết, nhưng niệm ở người còn không hiểu chuyện, nhanh chóng rút, rút càng xa càng tốt."

Chương Du kinh ngạc ngốc lảng tại chỗ, y từ nhỏ đến lớn, đều là sinh hoạt tại một hoàn cảnh an bình tường cùng, mặc dù cũng nhìn qua một ít sinh lý tử biệt, nhưng chuyện tàn nhẫn như thế, thật đúng là thấy những điều chưa hề thấy lần đầu được biết, cũng bởi vậy trong lúc nhất thời phản ứng không kịp.

Cung nữ kia thấy y cứ đứng ở đó, còn tưởng rằng y khiếp. Trên mặt tươi cười càng thêm đắc ý, vừa muốn lên giọng khiển trách vài câu nữa, bỗng nhiên thấy Chương Du nhảy mạnh lên, hét lớn: "A a a, tức chết ta. Ta hôm nay làm phiền đến nương nương của người, làm sao bây giờ? Người để nàng đi ra đông lạnh ta a. A..."

Y một bên kêu, liền dồn sức đem cánh tay vung lên, một đạo thiểm điện sáng lên, đông băng bên cạnh y nhanh chóng rụng vỡ, thân mình mềm nhũn của Ma tộc bên trong tảng băng kia, còn chưa kịp ngã trên mặt đất, đã bị Chương Du đỡ.

Cung nữ kia sao cũng không ngờ được Chương Du lại chuyển biến nhanh như vậy, rõ ràng trước đó còn sợ tới mức nói chuyện đều nói lắp, sao giờ khắc này lại dũng mãnh như thế. Trong lòng nàng biết rõ thân

phận của Chương Du, nếu không nào có hảo tâm liền thả y đi, chẳng qua là nghe nói thái tử phi thực ngốc này, cho nên cố ý giả bộ không biết, muốn nhanh chóng đem y đuổi đi

Tuy rằng kinh ngạc, nhưng nàng luôn cao cao tại thượng quen thói hất hàm sai khiến sao cũng không muốn cúi thấp đầu, huống chi trong lòng rõ ràng nương nương nhà mình hận thái tử phi đều tận xương này, nếu thấy mình yếu thế, chờ thái tử phi vừa đi, chỉ sợ bị đông lạnh trong đông băng chính là mình, nghĩ đến phần thống khổ kia, không khỏi sợ run cả người, da đầu cứng rắn kêu lên: “Thật to gan, dám ở nơi này giương oai...”

Không đợi nói xong, chỉ thấy Chương Du lại dồn sức vùng tay lên, một đoàn hỏa cầu lửa to hướng thẳng trong viện xông tới, sau tiếng nổ vang trời, cung tước ngói lưu ly kia liền sụp thành một đống, như vậy, cho dù là kẻ điếc, cũng có thể cảm nhận được phần này chấn động.

Chương Du lại cảm thấy không chưa xuất ra hết khí, mặc kệ Ma tộc này phạm vào sai lầm gì, cũng không nên lột da đuôi rồi đông băng cho chết, thật sự tội ác tày trời, nên giao cho thủ hạ Ma Khúc chính là các đại thần cân nhắc mức hình phạt, chẳng sợ thiên đao vạn quả mà, coi như là cảnh tỉnh người đời, nào có lạng lະ xử quyết như thế. Lúc trước y cùng Hồng Lan ở chung, ngẫu nhiên cũng nghe qua một chút đạo lý quy củ, hiểu được người trong hậu cung không nên lạm dụng hình phạt riêng cùng nhúng tay vào chính sự.

Quả nhiên, sau lần nổ này, từ trong cung điện to lớn đi ra một đám người, giữa một ả ma nữ mỹ diễm vô cùng, giống như ngôi sao và mặt trăng vây đến Chương Du trước mặt. Thế là bạch tuộc tỉ mỉ lý giải liền hiểu được đây là nương nương trong miệng cung nữ kia.

Lúc này hần sớm đem chuyện ba vị quý nhân quên tới sau nào. Trong lòng ngực chỉ dư một đoàn lửa giận. Tay kia thì vẫn chống đỡ trên người Ma tộc sắp bị đông chết chuyển vận chân nguyên lực, cuối cùng cũng cảm thấy được thân mình lạnh như băng có một tia nhiệt độ.

“Người là người phương nào, thật lớn mật, cũng dám phá hư quy củ bốn cung.” Kia mỹ nhân thấy Chương Du, trong mắt đều muốn phun ra lửa, hung tợn nhìn chăm chú y, nếu là ánh mắt có thể biến thành hỏa như đã nói, Chương Du lúc này đại khái sớm đã bị luyện hóa.

Bất quá ánh mắt Chương Du cũng không bại bởi nàng, hung ác trừng trừng cung trang mỹ nhân này, hần nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Người mặc kệ ta là ai mà? Ta chỉ hỏi người, Ma tộc này đến tột cùng phạm vào sai gì? Lại cũng bị người lột da lông trên đuôi đông chết, người... Người còn có ... hay không một chút lương tâm?”

Cung trang mỹ nhân giống như nghe được truyện cười hài nhất, đầu tiên là cười run rẩy hết cả người, mới thẳng khởi thất lưng nói: “Người muốn Ma tộc chúng ta có lương tâm? Ha ha ha, đây không phải là thiên đại chê cười sao? Hừ, cầu nô tài kia, bốn cung nhìn trộm cái đuôi của hần, là vinh quang của hần, nhưng trong quá trình lột da, hần lại phát tiếng kêu thảm thiết, thật sự là không biết tốt xấu, nô tài như vậy không đông chết, chẳng lẽ còn phải lưu lại ngày sau nhìn phiền lòng sao?”

Chương Du trừng trừng cung trang mỹ nhân kia, đã cảm thấy ánh mắt đều có chút đau đớn. Nói thật ma cũng không thể tin được chỉ là vì việc nhỏ này, nữ tử này lại đưa người ta đến tử địa. Hàm răng của y hung hăng ghiến vài cái, một cổ hung tính từ trong lòng đột nhiên bộc phát ra, bỗng nhiên ngửa mặt lên trời

thét dài một tiếng, thân ảnh chợt lóe, liền đến gần kia cung trang mỹ nhân.

Ngay sau đó, Chương Du thân mình biến trở về nguyên hình, tám cái xúc chân to dài đột nhiên quẩn quanh đầu cung trang mỹ nhân, dùng sức mà nhất hút, chợt nghe mỹ nhân kia một tiếng thét chói tai. Sau khi Chương Du rút xúc chân về, một ma nữ vốn mỹ diệu vô cùng, lúc này đầu toàn bộ đều sưng thành đầu heo.

Cung trang mỹ nhân cũng không phải là bạch cấp, nàng thân quý tộc thế gia, cung đình tịch mịch, mỗi ngày cũng không có chuyện gì, tự nhiên có lúc thỉnh thoảng tu luyện. Tuy rằng ngay tại vừa rồi, Chương Du bởi vì phần nộ mà bùng bùng phần chấn hưng tính, cho nên đột phá một cảnh giới, nhưng lại nói tiếp, dù vậy nhưng cũng chưa phải đối thủ của người ta.

Huống chi các nô tài bên người nữ nhân kia thân thủ rất cao, chẳng qua cố kỵ thân phận Chương Du, không dám hạ thủ mà thôi, nếu không bạch tuộc tinh không biết chừng hiện tại sớm đã chết bao nhiêu lần rồi.

26. Chương 26

Nhưng dù vậy, cung trang mỹ nhân kia cũng động sát khí, các quý nhân các nàng thất sủng đã lâu, nhưng là nghe nói thái tử phi này được sủng ái vô cùng, đã sớm ghen tị đến ánh mắt đỏ lên. Hiện giờ phải nhìn thấy nguyên hình của y, đúng là một quái vật xấu xí đến thế, liền càng thêm ghen ghét muốn điên.

Huống chi, hôm nay lại là Chương Du khiêu khích trước, bởi vậy dưới xúc động, đã muốn đem Chương Du giết chết tại chỗ, cùng lắm thì mình cũng tử, dù sao tại cung này, vượt qua năm tháng ngân nga vô tận kia, cùng chết cũng không sai biệt lắm. Huống chi, có lẽ mình chưa cần chết, còn có thể bởi vì khiến Chương Du này chết thảm lấy được sủng ái cũng chưa biết chừng.

TBD: nữ nhân này bệnh hơn cao, mà ta thấy mấy nữ nv phản diện trong bộ này đều có máu điên.

Quý nhân này nghĩ đến đây, trong mắt tất hiện sát khí, ra tay cũng không cố kỵ, hai vai run lên, một lưới tơ tầm màu vàng đột nhiên ra hiện tại giữa không trung, hướng tới Chương Du liền quay đầu trùm tới. Bên miệng nàng hiện ra nụ cười độc ác, nghĩ thầm chỉ cần bị cực quang này đánh vào một ít da thịt, cũng bảo đảm người sẽ hóa thành tro, hừ hừ, như thế mới có thể tiêu trừ hết khẩu ác khí trong lòng ta.

Ai ngờ còn chưa cười xong, chỉ thấy giữa không trung đột nhiên xuất hiện hai bóng người, thất thải hồng quang hiện lên, cực quang vồng kia trong giây lát liền tiêu tan vô hình. Tiếp theo chợt nghe hét lớn một tiếng nói: “Thật lớn mật, dám đối thái tử phi hô to đánh giết, các ngươi là đã mọc thêm vài cái đầu sao?”

Trong nháy mắt, tất cả mọi người dừng tay, Chương Du chớp mắt, khó hiểu nhìn hai nam tử hắc y anh tuấn trên mặt đất, qua nửa ngày mới kịp phản ứng, biến trở về hình người nhiệt tình đi lên cùng người ta phải bắt tay.

Kia hai cái nam tử sợ tới mức toàn bộ rút lui từng bước, quỳ xuống nói: “Tham kiến thái tử phi.” Bọn họ như vậy vừa nói, đám chủ nhân cùng các nô tài trong viện cũng không thể tiếp tục giả bộ không biết thân phận Chương Du, cũng theo đó quỳ xuống một lượt, nghiêng rằng nghiêng lợi kêu một tiếng “Tham kiến thái tử phi.”

“A, đứng lên đứng lên. Tất cả mọi người là bằng hữu, không cần như vậy khách khí. Nga, có thể hỏi tên các người không? Oa, vừa mới hảo uy vũ a, vừa ra tay liền đem cái ma khí chính là cái lưới phá da đáng sợ kia gạt bỏ. A? Quần áo cái người thật đen mà, ha ha, nhất định là cao thủ của Ma tộc đi? Sao vậy, là tới thăm Khác, rồi mới gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ sao?”

Chương Du càng nói càng hưng phấn, nghĩ thầm hôm nay ta lại có cơ hội gặp các tình tiết trong tiểu. Lão thiên gia đối đãi không tệ a.

Ai ngờ ngay sau đó, lại nghe một người nam nhân nhẹ giọng nói: “Thái tử phi, chúng ta... Chúng ta là ảnh vệ điện hạ an bài đi theo ngài, điện hạ biết nương nương không thích gò bó, cho nên đặc biệt nhấn nhủ qua, trừ phi có nguy hiểm đến tính mạng, nếu không quyết không thể xuất hiện.”

Người ảnh vệ đại khái là theo Chương Du một thời gian lâu, biết rõ này thái tử phi gốc lợi hại, thế là lại bổ thêm một câu giải thích: “Nương nương, ảnh vệ chính là loại tồn tại như cái bóng, chúng ta đi theo bên người ngài, nhưng là giống như cái bóng sẽ không bị ngài phát giác, cho nên ngài vẫn không biết chúng ta.”

“Tồn tại giống cái bóng? Chính là mỗi lần ta đi đường, bên người còn có một cái bóng. Ta không phát hiện bóng hai người các người a.” Chương Du bĩu môi, trong lòng mất hứng, thầm nghĩ thối Khác lại để cho người ta theo ta, còn nói cái gì biết ta không thích gò bó, biết người còn phải người theo? Ân, bất quá hôm nay cũng may mắn có bọn họ, bằng không vông ma khí kia thật mạnh liệt, ta căn bản không thể cản được.

Nghĩ đến đây, cũng không có mặt đi trách tội ảnh vệ, huống chi người ta là phụng mệnh làm việc, muốn trách cũng chỉ có thể trách Ma Khác.

Y nhìn thoáng qua cái cung trang mỹ nhân kia, đã thấy thân mình nàng không ngừng run rẩy, nghĩ thầm đại khái là sợ hãi, quên đi, hôm nay tạm tha nàng một lần, xem biểu hiện của nàng sau này, nếu còn là tàn nhẫn như thế này, nghĩ cái biện pháp để Khác đem nàng biếm thành cung nữ. Hừ, thân mình gầy như dương liễu, ai ngờ đến tâm địa ác độc như vậy chứ?

Hắn không biết kia quý nhân chính là tức giận đến cả người run rẩy, còn tưởng rằng là sợ tới mức. Thế là cũng không truy cứu, chính là cầm Ma tộc bị lột da đuôi giao cho một trong hai ảnh vệ, còn thật sự nói: “Công lực của người thoát nhìn rất cao nha, vừa rồi ta cho hắn chút chân nguyên lực, nhưng ta là yêu tinh, cùng nguyên khí Ma tộc các người ma hình như không cùng loại, cho nên đem hắn giao cho người, người đem hắn chữa khỏi sau đó trả lại cho ta, hiểu chưa?”

Ảnh vệ không nói gì nhìn tiểu gia khóa trong tay kia. Mà Ma tộc kia lại là cả người phát run. Ảnh vệ a, là ảnh vệ của thái tử điện hạ, đó là ma tộc tồn tại cao thượng, địa vị thậm chí so với quý nhân thất sủng này còn cao hơn. Chính mình chỉ là một ma phó tối đê tiện, nào dám để cho người ta chiếu cố. Chính là... Chính là lên tiếng chính là thái tử phi, hắn lại càng không dám cự tuyệt a.

Ảnh vệ yên lặng nhìn thoáng qua Ma tộc kia, đây là một song thanh ma thú thành ma, song thanh ma thú mặc dù thành ma, cũng rất yếu, toàn thân cao thấp duy nhất đáng giá xem chỉ là có cái đuôi to lông da xinh đẹp. Hắn biết Chương Du không thông lỗi đời, nếu không cũng không có khả năng đem ma vật hèn mọn như thế giao cho mình chiếu cố. Bất quá nhìn đến cặp mắt lộ vẻ e sợ kia, trong lòng lại không khỏi mềm nhũn, trầm thanh nói: "Vâng, thuộc hạ nhất định không có phụ sứ mệnh."

"Tốt lắm, nếu chuyện đây đã giải quyết xong, vậy các người đi chiếu cố hắn đi, bằng không đại khái sẽ bị đông chết. A, chờ một chút, còn có, mang ta đi hồ nước, ta hôm nay đi qua, đều do cái la bàn chết tiệt này, thời khắc mấu chốt lại biến thành vòng trang sức vô dụng a? Cũng không đúng a, nếu không phải la bàn bị hư, ta sẽ không thể cứu hạ Ma tộc này, hắc hắc, kia nó sẽ không là vòng trang sức vô dụng, mà là vòng trang sức cao cấp."

Chương Du bỗng nhiên nổi giận dưng dưng lại đột nhiên cao hứng phấn chấn, hai cái ảnh vệ thật sự không nhịn nổi, cùng lúc trở mình xem thường ẩn vào trong hư không, chỉ lấy thanh âm chỉ dẫn Chương Du đi về phía trước, quả nhiên, đi một khắc, liền thấy được cái hồ nước kia.

Lúc này trong hồ nước có mấy chục gốc cây đặc biệt của Ma giới ở mùa đông mới có, đại khái bởi vì như thế, mới có thể dẫn đến một đám người đứng cạnh bờ cùng vây xem.

Nhưng là trong nháy mắt, Chương Du liền phát giác không được bình thường. Nghĩ thầm xem hoa sen cũng không cần nhảy vào trong hồ nước lý đi. Hơn nữa đám người trên bờ kia, sao giống như quý nhân vừa rồi a? Nàng cũng không thể đi mau như thế, chẳng lẽ nháy mắt liền tới đây sao? Tìm đến các bằng hữu của ta rút giân à?

Mới vừa nghĩ đến đây, chợt nghe một tiếng khàn khàn, đó là thanh âm của lão Quy, phiên dịch thành ngôn ngữ Thủy tộc chính là "Chương Du, cứu cứu chúng ta..."

Nếu như nói lúc trước ở Vãng Lai viện Chương Du chính là lòng đầy căm phẫn, như vậy hiện tại y nghe thấy được tiếng kêu cứu của lão Quy, liền có thể nói là máu lập tức xồng tới não.

Muốn nói cũng là hôm nay hậu cung của Ma Khác nên gặp nạn, trước kia cái Lâm quý nhân tàn nhẫn đánh lên họ. Hiện giờ vị Ngọc quý nhân này cũng không hay ho, người nói nàng không có việc gì thì tại trong cung thêu hoa xem thư, dù đánh chửi các cung nữ vài câu, thì nàng cũng không có việc gì. Nhưng cổ tình nàng hôm nay liền động hứng thú đi chơi, chạy đến này ven hồ nước trong vườn thưởng đông hà.

Phần thưởng đông hà vốn cũng không có việc gì mà. Nhưng người thưởng thì thưởng đi, người thế nào muốn nhìn vào trong hồ làm cái gì chứ? Nhắc tới vị Ngọc quý nhân này gia thế cũng coi như hiển hách, ở trong cung tu vi cũng coi như không thấp, tu vi cao rồi, ánh mắt liền phá lệ tốt theo.

Hướng vào trong nước vừa thấy, tái vừa nghe, hảo thôi, nguy. Dù gì các cá rùa trứng tôm trong hồ đều muốn thành tiên mà, tụ tập cùng một chỗ để điều tức, còn có mấy người Thủy tộc lớn một chút trong cơ thể đều ẩn ẩn có thể nhìn thấy quang hoa của nội đan.

Kỳ thật các Thủy tộc trong hồ thành tinh thì thành tinh, Ma tộc đại đa số đều là từ thú loại tu luyện

thành hình người. Nguyên hình của Ngọc quý nhân người cũng chẳng phải một con ma hồ hay sao? Chỉ cần nàng rộng lượng một chút, cũng không cần gặp nạn.

Nhưng Ngọc quý nhân không phải là một chủ nhân rộng lượng, cung nữ người hầu ở trong cung của nàng, gặp tai nạn cũng không ít. Lúc này vừa thấy, các Thuỷ tộc nhỏ nhoi như thế còn muốn thành tinh, làm sao dễ bỏ qua? Thế là ra lệnh một tiếng, phần đông chó săn bên cạnh liền nhảy xuống hồ, đem các cá miết tôm cua toàn bộ bắt lên.

27. Chương 27

Hiện tại cá rùa tôm cua nhóm xem như có một chút tu vi nho nhỏ, nhưng sao có thể so với Ma tộc chính tông người ta a. Cuối cùng ngay cả lão Quy cũng bị nắm lên. Người khi đang ở thời điểm của cái chết luôn giãy giụa, lão Quy cũng không ngoại lệ, tại lúc đó giãy giụa cổ họng kêu to, hảo thôi, cố tình cho Chương Du nghe thấy được.

Chỉ thấy hai mắt Chương Du kia tức giận đến phát lam, lại nhìn các đồng loại bị người ta bắt nạt, chỉ cảm thấy trong lòng tựa như có một cỗ cảm giác đang dục khoét. Bi rống một tiếng, cũng bất chấp tất cả, xông lên bổ tới một trận sấm, đem tất cả pháp thuật của y lôi ra dùng.

Bất quá tu vi của đám chó săn dưới ta Ngọc quý nhân so với bạch tuột tinh gốc nghiệt chủng cao hơn nhiều. Lúc trước là bị đánh trở tay không kịp, cho nên có vẻ có chút chật vật. Nhưng rất nhanh liền trấn định xuống dưới, lần này, chính là Chương Du thật suy xẻo, không cẩn thận một chút, khiến cho người dùng lửa ma đốt một góc vạt áo.

Ngọc quý nhân cũng tức giận điên rồi, dưới phần nộ cũng không chú ý tới diện mạo Chương Du, mà cảm phục ngọc đai tượng trưng thân phận thái tử phi đều bị Chương Du treo trên cây. Đường đường quý nhân, có thể đem tánh mạng của một con yêu tinh gốc nghiệt chủng không biết lai lịch như thế để vào mắt sao?

Thế là lúc Chương Du đang ở hạ phong, Ngọc quý nhân uy phong lẫm lẫm hét lớn một tiếng: “Tất cả dừng tay, xem bốn cung trước đem tặc tử can đảm này nướng thành thực thệ.” Lời còn chưa dứt, chỉ thấy nàng niệm chú ngữ, ngay sau đó, từ trước người nàng bay ra một thanh phi kiếm bén lửa, hướng đến mặt Chương Du mà đâm.

Chương Du kêu to “A” một tiếng, muốn tránh đi cũng đã không còn kịp rồi. Vừa lúc đó, chỉ nghe “Đình” một thanh âm vang lên, phi kiếm kia bị một quả hắc đinh nho nhỏ đánh bay ra, tiếp theo lại có hai người theo giữa không trung hiện thân, phần nộ quát: “Không muốn sống nữa sao? Không thấy rõ đây là thái tử phi sao? Vô lễ như thế, còn không quỳ xuống nhận lấy cái chết.”

Mọi người trong lòng đều là nhất run run, lúc này mới cẩn thận hướng Chương Du nhìn lại, gặp quả nhiên là bộ dáng thái tử phi tại ngày đại hôn, mà hai người xuất hiện từ trên trời này, hẳn là chính là ảnh vệ mà thái tử điện hạ tự mình bồi dưỡng ra.

Ngọc quý nhân cùng phần đông chó săn nô tài đã cảm thấy chân mềm nhũn, “Bùm” một tiếng tất cả đều quỵ xuống. Trong lòng vừa sợ vừa hận.

Nhưng ai biểu người ta là thái tử phi mà, bởi vậy Ngọc quý nhân kia không thể không nén giận nhỏ giọng giải thích: “Hồi bẩm nương nương, nô tì là xem các Thủy tộc trong hồ nước này đều sắp thành tinh, e sợ cho hậu cung đại loạn, bởi vậy trái mệnh người bắt ra, nhưng trong số chúng to cũng có không ít con có nội đan, chứ ăn đối tu vi có đại ích, nô tì nguyện toàn bộ hiến cho nương nương...”

“Câm miệng.” Chương Du hung hăng quát đến tóc tai đều dựng thẳng lên, oán hận nói: “Người nếu không phải là nữ nhân, ta một cước sẽ đem người đá xuống hồ ư cá. Các Thủy tộc này thành tinh, liên quan gì đến người? Chúng nó sao vậy có thể tạo phản, đừng nói là Thủy tộc trong hồ nước nhỏ nhỏ này. Ta là từ trong Đông hải tới, trong Đông hải có thiên thiên vạn vạn Thủy tộc thành tinh, cũng không lật đổ được một bọt biển, muốn chi trong hậu cung này, một đàn cá tôm bé xíu có thể tạo phản? Người người người... Người ăn nói hàm hồ mưu hại cá tốt.”

”Dạ, nô tì biết sai rồi.” Ngọc quý nhân so với Lâm quý nhân kia có năng lực hơn, gặp Chương Du tức giận, thế là vội vàng yếu thế nói: “Nô tì ngu dốt, không nghĩ tới nhiều như vậy, chính là sợ lũ yêu tinh này quấy rối bình an hậu cung, hiện giờ thái tử phi nếu dạy, nô tì sau này mặc kệ chuyện nơi đây.”

Nàng vừa nói, nhưng trong lòng đã có mục đích, phải lợi dụng chuyện này đến trước mặt Ma Khác hảo hảo cáo nhất trạng, biết đâu có thể đem thái tử phi đáng hận này đâm ngàn dao kéo xuống từ ngai vàng biếm lãnh cung mà, tới lúc đó, tên yêu tinh dốt nát này con không bị mình chà đạp vo viên sao? Nghĩ đến đây, trong đôi mắt liền bắn ra hào quang âm độc, chẳng qua bởi vì cuối thấp đầu, cho nên Chương Du cũng không phát hiện.

“Dem tất cả các Thủy tộc này bỏ vào nước hết cho ta.”

Chương Du hầm hừ ra lệnh, không để ý Ngọc quý nhân, quay đầu đi đối hai cái ảnh vệ cười nói: “Ai nha thật sự là ngượng ngùng, ta tu vi không cao, lại động hai vị đại ca đã cứu ta một mạng, lần sau ta sẽ... A? Các người... Các người không phải vừa rồi hai người kia, a a a... Các người là ai a? Chẳng lẽ cũng là ảnh vệ? Ma Khác chết tiệt, người... Người hỗn đản này rốt cuộc ở bên cạnh ta xếp bao nhiêu gian tế a, a a a...”

Hai cái ảnh vệ khụ một tiếng, thực nghiê túc sửa sai nói: “Nương nương, không phải gian tế, là ảnh vệ.”

“A, còn không phải giống nhau? Đều là đang âm thầm làm việc.” Chương Du tức giận hô to, y không thích bị gò bó, hiện giờ Ma Khác ở bên cạnh y cái ảnh vệ không nói, cái một lần tới bốn người, thậm chí có thể nhiều hơn, sao y không tức giận được chứ.

Một ảnh vệ trong đó liền im lặng, biết cùng ngu ngốc này không thể giảng đạo lý.

Nhưng cũng có người không muốn quên đi, hừ lạnh một tiếng, lạnh lạnh nói: “Nương nương, lời này cũng không thể nói như thế, tuy rằng đều là âm thầm làm việc, nhưng gian tế là âm thầm hạ dao nhỏ muốn mạng người. Chúng ta là âm thầm xuất đao cứu người. Nếu không có chúng ta, người lúc này đều biến thành hai khúc đi.”

“Được rồi Trúc Sơn, sao có thể cùng nương nương nói chuyện như thế.” Người ảnh vệ thấp sát một tiếng, thế là Trúc Sơn liền hừ một tiếng, quay đầu sang một bên đi, không hề mở miệng.

Chương Du trừng mắt to suy nghĩ trong chốc lát, bỗng nhiên gật đầu nói: “Ân, hần nói không sai, các người đã cứu ta hai lần, được rồi, ta xin lỗi vì lời nói vừa rồi, nhưng ta vẫn sẽ tìm Khác tính sổ, hừ...”

Trúc Sơn cùng người ảnh vệ đều tròn trắng mắt, nghĩ thầm cái này gọi là chó cắn Lã Động Tân không nhìn được tâm người tốt, hôm nay chúng ta xem như kiến thức. Bất quá nương nương này thực dốt nát, không thể cùng y nói lý. Hãy để cho điện hạ đi cùng y ừng phở đi.

Hai cái ảnh vệ nghĩ đến đây, liền một lần nữa trở lại trong hư không. Nơi này Chương Du thấy các Thủy tộc toàn bộ được phóng sinh, chờ người Ngọc quý nhân lui ra, rồi y mới nhảy vào trong hồ nước, đối với lão Quy kia nói: “Người mau điểm số đi, còn có dân Thủy tộc nào chưa trở về hy không? Những người đó tâm địa ác độc, không dám bảo đảm bọn họ thừa dịp ta không phát hiện mang đi cá tôm nào đi.”

Lão Quy kinh ngạc nhìn y nửa ngày, bỗng nhiên vươn móng vuốt lau ánh mắt, thở dài nói: ” Không có, đều đã trở lại. Ai, hôm nay mới biết được, rùa đây cũng sẽ chảy nước mắt, tuy rằng sinh hoạt tại trong nước, nhưng khoe mắt nóng này, có phải hay không chính là rơi lệ?”

Chương Du dùng xúc chân vỗ vỗ bờ vai của hần, an ủi: “Đừng khổ sở, cái gọi là đại nạn không chết tất có hậu phúc, sau này ta cùng Khác nói một tiếng, nếu không người ta sẽ khi dễ các người, được không? Khác rất nghe lời của ta.”

“Ai, ta không phải khổ sở a, ta... Ta là kích động a...” Lão Quy lại dùng một chân trước lau mắt, run giọng nói: “Ta... Ta sao vậy cũng không nghĩ tới, Chương Du a, người... Người thế nhưng chính là thái tử phi, ai, người... Người sao không nói cho chúng ta biết thân phận của người a?”

“Nhưng các người không có hỏi quá ta a.” Chương Du gãi gãi đầu: “Hơn nữa ta là thái tử phi thì sao? Thái tử phi rất kỳ quái sao?”

“Không phải...” Lão Quy tựa hồ là nghĩ muốn giải thích, nhưng là ngẫm lại, lại nhịn không được nở nụ cười.

Ở chung nhiều ngày như thế, hần sao vậy còn không rõ tính tình Chương Du. Tự giấu cười nói: “Ta vốn nghĩ muốn làm rõ thân phận người cao như thế nào, lại có thể đến cùng chúng ta chơi đùa, còn nói cho chúng ta biết tu luyện chi đạo. Bất quá ta còn muốn nghĩ, Chương Du người là xích tử chi tâm * a, người cùng những người đó không giống nhau, ở trong lòng người, chủng tộc gì đều không có phân biệt địa vị cao thấp.”

__xích tử chi tâm: lòng dạ trẻ con, ý là ngây thơ trong sáng lương thiện...cái này chỉ đúng với 7 đồ lại thôi. Aiii trẻ con ghê

“Thân phận cao cái gì a.” Chương Du trề môi méo máo ba: “Thái tử phi thì sao? Ta tại trong Ma cung, không có đồng bạn ở Đông hải, tuy rằng Khác đối với ta tốt lắm, nhưng khó tránh khỏi vẫn sẽ có một chút

cảm giác cô đơn, thật vất vả có các người, ta đương nhiên cao hứng còn không kịp. Hơn nữa ta cho các người biết a, làm thái tử phi một chút cũng không tự do đích, Khác phái bốn ảnh vệ, ân, có thể còn có nhiều hơn đến theo ta, ai, chán ghét chết, chỉ vì tu vi ta thấp kém, không được, ta sau này phải cố gắng...”

“Hảo hảo hảo, chúng ta cùng nhau cố gắng, đợi cho chúng ta đều đắc đạo, chúng ta muốn đi đến bên cạnh người, mỗi ngày bồi nói chuyện với người. Đúng rồi, người hôm nay muốn hay không đi ngồi trong động băng kia một chút?” Lão Quy hiền lành nhìn Chương Du, liền giống như nhìn cháu của mình, Chương Du thân thiết rất nhanh khiến cho hắn đem thân phận cao thượng của đối phương xem nhẹ.

“Không được, ta không giảm phi, hừ, hai nữ nhân kia đều là gậy muốn chết, nhưng lại sao thuộc loại như vậy chứ? Tâm địa tàn nhẫn vô cùng, không được, ta thế nào cũng phải tìm biện pháp trừ bỏ các nàng, bằng không hậu cung chúng ta mới thật sự vĩnh viễn không có mặt trời. Ta xem như đã nhìn ra, là béo là gậy căn bản không quan hệ, dù sao Khác cũng không chán ghét ta, ta tại sao phải giảm béo a?”

“Đúng đúng đối, thế mới đúng, không giảm béo không giảm béo.” Lão Quy vui mừng đích điểm trừ đầu: “Tốt lắm, chúng ta bắt đầu tu luyện đi.”

Hắn nói xong, Chương Du cũng lập tức cười nói: “Tốt tốt, bắt đầu đi, nói cho các người biết, ta lại học một ít tri thức mới muốn giảng cho các người nghe á.”

28. Chương 28

Lại nói tới Ma Khác, lúc hắn đang ở trong thư phòng xử lý công vụ, liền có người lại báo cáo cho hắn hết thấy sự việc xảy ra ở trong hậu hoa viên. Dù sao nơi này là Ma cung, phát sinh chuyện lớn như thế, sao vậy có thể im ắng, chẳng qua bởi vì đều là chủ tử, lại có ảnh vệ ra mặt, liền không ai tự động lên tiếng mà thôi, nhưng báo cáo Ma Khác vẫn là quan trọng.

Sau khi Ma Khác nghe xong câu chuyện đã được chỉnh sửa, hai mắt không khỏi sáng lên, trầm tư trong chốc lát, phát tay đối người hầu báo cáo nói: “Được rồi, người đi xuống đi.”

Sau khi ma phó lui ra, hắn nhẹ nhàng chuyển động hai cái ngón tay, tiếp theo lại niệm một câu chú ngữ, ngay sau đó, trong không khí xuất hiện hai hắc y ảnh vệ, sau khi hoàn lễ xong liền lặng lẽ đứng ở một bên.

“Nhất cử nhất động của thái tử phi, các người hẳn là đều là xem ở trong mắt. Vừa rồi ta nghe người báo cáo nói, tu vi của tiểu Du giống như so với bình thường muốn cao một ít. Các người thấy như thế nào?”

Một cái ảnh vệ hạ thấp người đáp: “Hồi bẩm điện hạ, căn cứ vào quan sát của bọn thuộc hạ, tu vi của thái tử phi đang tiến cao một tầng. Phải biết thái tử phi dù sao cũng là yêu, cũng là có yêu tính. Bị người hầu làm nhục như thế đã kích phát hung tính của thái tử phi, làm cho tu vi của y nháy mắt đột phá từng bước. Sau khi đến ven hồ nước, nhìn thấy đám dân Thủy tộc suýt nữa bị chết, làm cho thái tử phi đầy ngập phần nộ, nháy mắt lại đột phá thêm một tầng tu vi, bọn thuộc hạ cũng kỳ quái, nói theo lẽ mặc dù

tiếp tục phần nộ, cũng không nên ở thời gian ngắn ngủi nội đột phá hai tầng cảnh giới a.”

Ma Khác thở dài, lắc đầu nói: “Các người biết cái gì? Tiểu Du y lại lại lại tham vừa nát, trừ bỏ biến thành người hình ở ngoài, tu vi căn bản là một ngàn năm qua đều không có tiến bộ quá. Theo lý thuyết, hai tầng cảnh giới nàyy sớm nên ở hai trăm năm trước đã đột phá, nhưng vẫn chờ cho tới bây giờ, vẫn là có cơ hội này mới liên tiếp đột phá, ân, coi như là thu hoạch ngoài ý liệu.”

Hắn vừa nói, lại dùng tay gõ cái bàn, trầm ngâm nói: “Ba quý nhân ở hậu cung kia, ta đang tính toán tổng ra ngoài cung, nhưng hôm nay xem ra, các nàng thật còn có chút tác dụng, vậy trước lưu lại đi, đợi cho tu vi tiểu Du lại trì trệ không tiến khi, sau đó lại để các nàng làm tìm gì đó kích thích một chút.”

Hai cái ảnh vệ nhảy mắt hóa đá, nghĩ thầm thái tử phi còn nói hai vị quý nhân tâm ngoan. Nhìn xem nhìn xem, chủ nhân người này có so với hai vị quý nhân kia còn tâm ngoan hơn kia. Vì muốn tu vi vợ của người tiến bộ, liền ba nữ tử gia thế hiển hách kia giam trong cung, còn muốn tái làm ra một chút chuyện kích thích một chút, rõ ràng muốn để người ta làm vật hi sinh, thật lạnh khốc vô tình a.

Bất quá lời này đương nhiên không dám nói ra khỏi miệng. Chợt nghe Ma Khác lại cau mày nói: “Ân, nghe nói vài người các người không nhìn được ở trước mặt Chương Du hiện hình. Hiện hình cũng không có gì, dù sao cũng là vì cứu hắn, nhưng các người sao lại ngu xuẩn như thế, thế nhưng ở trước mặt hắn hiện ra bốn người, đây chỉ là việc nhỏ mà, hai người còn không cũng đủ dùng sao?”

Một cái ảnh vệ khom người nói: “Hồi bẩm điện hạ, chúng ta ngay từ đầu thật là chỉ xuất hiện hai cái. Ai ngờ sau khi đến bên hồ nước lại gặp Ngọc quý nhân, cho nên liền hiện ra thêm hai người, bởi vì cách nhau thời gian quá ngắn, liền bị thái tử phi nhận ra đến đây.”

Ma Khác nghe thấy lần này trả lời, kém xú đã bị tức giận đến hộc máu, chỉ hai người ảnh vệ oán hận mắng: “Ngu... Ngu xuẩn, các người... Các người sao ngu xuẩn như thế, ở bên hồ nước gặp Ngọc quý nhân, để hai người lúc trước đi ra ngoài không được sao? Làm gì còn phái thêm người đi ra ngoài?”

Hắn như vậy vừa nói, hai cái ảnh vệ cũng ngây ngẩn cả người, nghĩ thầm đúng vậy. Chúng ta... Chúng ta sao không nghĩ tới mà chứ? Ông trời, như thế... Như thế chuyện ngu xuẩn này là chúng ta làm ra sao? Không thể tin được, thật không thể tin.

“Này có gì kỳ quái.” Ngoài đại điện bỗng nhiên vang lên một thanh âm khác, tiếp theo thân ảnh Ma Phong lạnh lùng hiện ra ở trong điện, nhìn Ma Khác cười lạnh nói: “Cái gọi là gần mực thì đen, theo hoàng tẩu ngu ngốc như vậy, dù là người khôn khéo cũng trở thành ngốc, điều này có thể oán ảnh vệ sao? Ta nói, hoàng huynh phái ảnh vệ theo hoàng tẩu hẳn là áp dụng cách luân phiên, ba tháng đổi một lần, một năm đổi bốn lần, để tránh mấy người này, cuối cùng đều trở nên ngốc giống hoàng tẩu.”

Hai cái ảnh vệ lại nhất tề ra một thân mồ hôi lạnh, nghĩ thầm chỉ có Ma Phong điện hạ buông thả không kềm chế được như thế này, lời như thế cũng chỉ có người dám ở điện hạ trước mặt nói, chúng ta chính là nói cái gì cũng không dám.

Ngoài ý muốn, Ma Khác lại không phát giận, ngược lại còn nghiêm túc suy xét trong chốc lát, gật đầu nói:

“Đúng, Phong nói có lý, hôm nay buổi tối ta liền đổi một đám ảnh vệ, ảnh vệ này ta huấn luyện ra không dễ dàng a, không thể để cho tiểu Du hủy hoại như thế.”

Hắn nói xong, liền đổi hai cái ảnh vệ phát tay nói: “Được rồi, các người đi xuống đi, trước khi thay ca, phải tận tâm tận lực bảo hộ thái tử phi, hiểu chưa?”

Hai cái ảnh vệ cáo lui, về bên người Chương Du. Đã thấy Chương Du đã sớm trở lại trong tẩm cung, lúc này đang cùng Hồng Lan và cung nữ cùng nhau nói chuyện.

Đám người Hồng Lan cũng đã sớm biết chuyện xảy ra ở hậu hoa viên. Nghe nói hai vị quý nhân bị nhục, trong lòng nào có mất hứng. Còn nghĩ Ma Khác đối Chương Du sủng ái vô biên, thế là cung nữ này liền nổi lên ý nghĩ, thầm nghĩ không bằng thừa dịp cơ hội này nghĩ nghĩ biện pháp, khuyến khích thái tử phi cùng thái tử điện hạ cáo trạng, tốt nhất đem mấy người ... quý nhân kia đuổi ra khỏi cung đi, để nơi hậu cung này có thể chân chính thái bình an bình.

Bởi vậy mọi người bầy miệng tám lười??? Dem việc xấu của vài vị quý nhân đều nói một lần. Nói đến chỗ thương tâm bi phần, nước mắt đều rơi xuống dưới. Đôi mắt Hồng Lan cũng hồng, đau thương nói: “Trong vài cái giếng cạn nơi hậu cung này, đều là các hài cốt của bọn hạ nhân bị giết hại, ai, Ma tộc tu luyện thành tinh không dễ dàng, nhưng ở trong mắt các nàng, những người này mạng còn không bằng một con kiến.”

Chương Du biết vài vị quý nhân kia không phải thứ gì, sao cũng không nghĩ tới họ càng không ra thứ gì như thế. Lập tức tức giận đến lông mi đều dựng thẳng đi lên. Chụp trứ bộ ngực cam đoan nói: “Chuyện này giao cho ta, phải để Khác đem các nàng đuổi đi, nếu không còn không biết có bao nhiêu người bị các nàng hại chết.”

Hồng Lan cười nói: “Mặc dù nói như thế, chính là nương nương cũng không thể lỗ mãng, nói sao thì quý nhân này cũng là điện hạ tự phong, nào có đạo lý nói phét liền phét. Ý ta nói, nương nương hẳn dùng chút thủ đoạn, cho điện hạ cảm thấy được có kia vài vị nương nương ở trong hậu cung, sớm hay muộn là một mối họa, mới có thể thúc đẩy điện hạ quyết định.”

Nói về việc này, Chương Du có điểm khó xử, y cũng có tự mình hiểu lấy, biết chỉ số thông minh của mình thật sự không có nhiều. Bất quá ngẫm lại mấy người quý nhân đáng giận kia, trong lòng lại có cảm giác hùng hực bốc cháy lên, nháy mắt liền đã quên chỉ số thông minh của mình, hào khí can vãn nói: “Hảo, cứ dựa theo Hồng Lan nói, cho các người xem thủ đoạn tốt của ta. Đợi cho ngày nào đó thành công, muốn mua đến bao nhiêu pháo bông cho ta phóng nga.”

Hồng Lan đám người đều đáp ứng, có người liền đề nghị Chương Du vừa lúc có thể thừa dịp lúc này giả trang bệnh, mặc dù không bệnh, cũng làm ra một bộ dáng chịu đủ kinh hách tranh thủ Ma Khác đau lòng cùng yêu thương. Chủ ý này lập tức được bạch tuộc tinh ca ngợi, y không nói hai lời liền đến trên giường nằm xuống.

Hồng Lan nhìn thân ảnh Chương Du hưng phấn nằm ở trên giường, trong lòng có một chút lo lắng nhỏ, thầm nghĩ Chương Du thật có thể hoàn thành nhiệm vụ này sao? Y trở thành như vậy, đừng nói thái tử điện hạ, có lẽ chính mình còn có vài loại phương pháp có thể làm cho y hiện hình. Bất quá nghĩ đến điện

hạ nhà mình đối y thật sự rất sủng ái, cùng với thường xuyên bởi vì y mà chỉ số thông minh biến thành số âm, lại giác thoáng yên lòng.

29. Chương 29

“Nương nương, người đừng ngu, phải nhớ, người chính là phải giả bộ bộ dáng yếu ớt. Nếu một người nằm trong này ngủ đến chảy nước miếng còn gầy khô khô, ai tin người bị kinh hách a.” Hồng Lan nhìn Chương Du nằm ở trên giường mí mắt bắt đầu đánh nhau, trong lòng thở dài, vội vàng kêu y tỉnh lại.”

Chương Du cả kinh đứng dậy, trịnh trọng gật đầu nói: ”Đúng vậy ác, ta phải giả bộ một chút, vì đem ba nữ ma đầu rắn rết kia đuổi ra hậu cung, hy sinh giấc ngủ cả đêm thì có là gì. Ngô, bắt quá hảo khốn a, Hồng Lan, người đi lấy kim may đến cho ta, như vậy lúc ta muốn ngủ, cũng có thứ để thanh tỉnh.”

Hồng Lan hoảng sợ, chần chờ nói: “Không... Không cần như vậy nương nương, huống chi người nếu thực đâm bị thương mình, thái tử điện hạ điều tra ra, còn không phải đem tất cả chúng ta phân thân a.”

Hồng Lan chính là một nữ nhân khôn khéo. Nàng biết chuyện đuổi ba vị quý nhân này, Chương Du ăn vạ làm nũng một chút, Ma Khác sẽ cười đáp ứng. Mặc dù biết đám người mình ở sau lưng trợ giúp, cũng sẽ không truy cứu, dù sao cũng là yêu cầu của Chương Du.

Nhưng vì chuyện này mà khiến Chương Du bị thương bị trầy da một chút, mình và các người khác gặt dây có thể bị nguy hiểm. Thái tử không có khả năng rút giận trên người Chương Du, vậy đám người mình sẽ làm ma thể mạng a.

Tuy rằng kiên quyết phản đối, nhưng là đối với hành động của Chương Du, Hồng Lan vẫn là thực cảm kích, Ma tộc đều là tàn nhẫn vô tình ích kỷ lãnh khốc, nàng cũng không ngoại lệ. Nhưng cho dù là ma tộc, cũng có tâm, lúc người khác đối tốt với mình, cũng hiểu được ấm áp.

Cuối cùng Chương Du cũng không muốn lấy kim may nữa. Bạch tuộc tinh bất đắc dĩ, đành phải nằm ở trên giường, lúc mệt liền dùng sức véo mình một chút, khó khăn chống đỡ đến trời tối, ánh trăng từ từ mọc lên, mới nghe được bên trong đình viện vang lên tiếng bước chân, tiếp theo có mười mấy người đồng thời nói: “Tham kiến thái tử điện hạ.”

“A, Khác đã trở lại.” Chương Du vui sướng kêu một tiếng, từ trên giường nhảy dựng lên, đang muốn chạy đi nghênh đón chồng, chợt thấy Hồng Lan hướng mình nháy mắt, nghĩ đến trên vai còn đeo nhiệm vụ gian khổ. Thế là lập tức luống cuống tay chân quay về nằm trong chăn.

Ma Khác đi tới, nhìn đến Chương Du làm ra suy yếu bộ dáng, không khỏi quá sợ hãi, vội vàng đi lên, vuốt ve cái trán nói: “Đây là xảy ra chuyện gì? Vừa mới ta ở trong sân nghe người hô to ta, khí lực rất mạnh, sao trong nháy mắt, y sắc mặt đã trắng bệch?”

Chương Du tâm nói ta véo, ta đã véo rất mạnh nên sắc mặt mới trắng bệch. Bất quá dù góc, cũng biết ngoài miệng không thể nói như thế, khụ hai tiếng, hết sức đem thanh âm phóng nhu phóng yếu, bĩu môi nhỏ giọng nói: “Cũng không có gì, chính là sau khi ăn ngọc thiện ở hoa viên, ai biết liên tiếp gặp hai lần kinh hách, cho nên đến bây giờ còn cảm thấy được có chút tâm thần bất định, có thể... Có thể qua một chút là hết rồi.”

Y vừa nói như vậy, Ma Khác lập tức hiểu được suy nghĩ trong lòng của vợ. Ánh mắt ở trên người Hồng Lan cùng vài cái cung nữ dạo qua một vòng, nhìn đến khi tâm các nàng đều nhảy dựng cả lên. Hắn mới mỉm cười nói: “Thì ra là thế a, ăn, kia đại khái là qua một chút sẽ khỏi, nếu thật không ổn, ta thay người truyền một chút ma nguyên lực, cam đoan lập tức khá hơn.”

Dát? Đây... Cái đó so với trong kịch bản diễn thử không giống a. Chương Du ngơ ngác nhìn sắc mặt Ma Khác, nghĩ thầm không phải hẳn là khi ta vừa nói như vậy, Khác sẽ giận tím mặt sao? Rồi mới kêu ta đem sự việc đã trải qua nói cho hắn nghe, sau đó kêu mấy phụ nhân kia đem tay nải cắt đi. Nhưng... nhưng tại sao hiện tại thoát nhìn, Khác cũng không toát ra bộ dáng thập ma yêu mến a.

Tưởng tượng như vậy, trong lòng nhất thời đã cảm thấy không biết tư vị. Ở cùng Ma Khác thời gian dài như thế, y sớm thành thói quen đối phương thương yêu cưng chiều, thói quen đối phương đem mình nâng niu trong lòng bàn tay. Lúc ban đầu vì ước nguyện hòa bình Long tộc và Ma tộc đã biến mất từ lâu, y hiện tại, là toàn tâm hưởng thụ yêu thương của Ma Khác, cũng toàn tâm yêu Ma Khác.

Vẫn nghĩ đến hai người vẫn hạnh phúc ngọt ngào như thế đến vĩnh viễn sánh cùng thiên địa sông cạn đá mòn. Răng long đầu bạc là không có khả năng, một người là yêu một người là ma, nào có một ngày đầu bạc. Nhưng là... Chương Du trăm triệu không nghĩ tới, hiện giờ chẳng qua mới hơn một năm, mình ở trong lòng Ma Khác, giống như không còn quan trọng.

Ngơ ngác nhìn nam tử anh tuấn mỉm cười trước mặt. Nghe hắn nói thức ăn tối nay, có hồng tiêu lý ngư và tiêu diêm đại hà mình thích ăn nhất, còn có tương thịt bò vân vân, điều này thường này thường kiến Chương Du thét chói tai hưng phấn gì đó, lúc này lại câu không dậy nổi một ít hứng thú của y.

Ma Khác chỉ nói hơn mười loại thức ăn, cũng cảm giác có chút không thích hợp. Hắn nghi hoặc nhìn về phía Chương Du, nhìn y ngơ ngác nhìn hai mắt của mình, vươn tay ở trước mặt y quơ quơ: “Tiểu Du, xảy ra chuyện gì? Không muốn cùng ta ăn bữa tối sao?”

“Khác, người... Người có phải không thích ta hay không? Có phải cảm thấy được, ta kỳ thật cũng không có tốt, người hối hận mình lúc trước cưới ta, cho nên người không hề cưng chiều ta yêu ta, người nghe thấy ta bị kinh hách, cũng không đau lòng, căn bản ngay cả nguyên nhân cũng không muốn hỏi một chút, có phải hay không?”

Bạch tuộc tinh quật cường trừng Ma Khác, trong đôi mắt to lần đầu lóe lên lệ quang, còn không đợi nước mắt chảy ra hốc mắt, đã bị y một phen hủy diệt, rồi mới tiếp tục quật cường mang theo một chút muốn khóc nhìn Ma Khác.

“Không... Không phải, ta không có a tiểu Du.” Ma Khác luống cuống, Chương Du như vậy hẳn chưa bao giờ thấy, hắn chưa bao giờ nghĩ tới, bạch tuộc tinh ngốc cả ngày khoái hoạt vui vẻ hi hi ha ha hạnh phúc, thế

nhưng cũng sẽ có tâm tư mềm mỏng một mặt, hay là nói, bởi vì y đem mình để ở trong lòng, bởi vì y cũng đối với mình có tình yêu, cho nên ở phương diện này, y mới có thể trở nên miễn cảm như thế.

Nghĩ đến điều này, Ma Khác không khỏi mừng như điên. Cưới nhau đã hơn một năm, Chương Du tuy rằng mỗi ngày đều rất vui vẻ, nhưng chưa bao giờ thổ lộ tình yêu đối với hắn. Mỗi lần hỏi y, y chỉ nói là thích chính mình, giống như thích hồng muện lý ngư, thích đi du ngoạn, thích hoa sen trong hồ. Luôn khiến Ma Khác buồn bực không thôi, cuối cùng vì không để cho mình bởi vì học máu quá lượng mà thành ma thần tráng niên mất sớm đầu tiên trong lịch sử, Ma Khác liền không hỏi lại.

Ai ngờ thế nhưng hôm nay cho hắn biết được tâm ý Chương Du, biết đối phương là thực để ý chính mình, điều này khiến Ma Khác vui sướng. Tâm tình tốt, há miệng cười đều đến muốn đụng lỗ tai, đi lên đem chương mỹ nhân ngư âu yếm gắt gao ôm chặt lấy.

Không ngờ còn chưa ấm mà, đã bị Chương Du đẩy ra, nghe y nức nở nói: “Người muốn hưu ta liền trực tiếp viết hưu thư, không cần phải làm mấy thứ này. Dân Thủy tộc húng ta đều có kêu ngạo của mình. Long Triển nói qua, nếu có một ngày người không thích ta, như vậy ta cho dù thích người, cũng không cần như chó vẫy đuôi mừng chủ, ta muốn nhanh chóng rời khỏi, cũng không quay đầu lại tiêu sái mà đi ra Ma cung của người, trở lại Đông hải. Còn lại hết thảy, tất nhiên có hắn rút giận cho ta, cho nên... Cho nên ta sẽ không cầu xin của người, tuyệt không hội cầu xin của người, người... Người hiện tại sẽ đem hưu thư cho ta đi.”

Bạch tuộc tinh vừa nói, nước mắt rớt cuộc vẫn là chảy ra, hắn lại dùng tay dùng sức mà lau. Vẫn đang mở to hai mắt trừng Ma Khác.

Ma Khác lau mồ hôi lạnh trên đầu. Thật sự không rõ chuyện như thế nào trong nháy mắt lại phát triển nghiêm trọng tới mức phải viết hưu thư. Rõ ràng, rõ ràng mình cái gì cũng chưa nói a, bình thường vợ ngốc, hiện tại sao lại có lối suy nghĩ này chứ? Vả lại cũng không có cách tuân theo.

Còn có, Long Triển a Long Triển, người này không làm chuyện tốt mà, dạy Chương Du những điều này làm gì chứ? Ta sao có thể không thương hắn, sao có thể viết hưu thư cho hắn, người... Người chờ ta, món nợ này nhất định phải tính. Hừ, sớm biết rằng người là gia hỏa như vậy, khi con của người hơn trăm ngày ngày ta không nên cùng Chương Du trở về, phi, không làm chuyện tốt mà hỗn đản.

Ma Khác một bên ở trong lòng nghiêng rằng nghiêng lợi, đem tám đời gia tộc Long Triển đều ân cần thăm hỏi một lần. Bên này lại không thể không ôm bạch tuộc tinh ôn nhu an ủi, kêu to oan uổng nói: “Tiểu Du a, người chưa gì đã nói đến việc hưu thư rồi? Trời biết ta ngay cả một chút ý niệm này trong đầu cũng chưa từng có, bằng không bảo ta thiên lời đánh xuống hồn phi phách tán, tâm ta đối với người chưa từng thay đổi a.”

“Nếu như vậy, tại sao nghe thấy ta đã bị kinh hách, người đều chẳng quan tâm? Trước kia ta ăn cơm xong ngủ trưa, người đều bắt ta đứng lên đi hai vòng rồi ngủ, nói là sợ bội thực. Hiện tại ta đều bị dọa thành như vậy, người ngược lại ngay cả câu nói ấm lòng đều không có. Nên cho lúc cần người hỏi han ân cần người không nói, lúc không nên dài dòng người lại không để yên...”

Chương Du hung tợn lên án trứ. Ma Khác ở một bên không nói gì nhìn hắn, thần tình hắc tuyến như ẩn

như hiện, hảo sau một lúc lâu, để bạch tuộc tinh cuối cùng phát tiết xong, hần mới dựa trên trụ giường, từ từ nói: “Tiểu Du, người nói người bị kinh hách, thực suy yếu, nên giận ta không biết quan tâm yêu thương người có phải hay không?”

“Đúng vậy, chính là như vậy.” Chương Du kêu to, cánh tay phối hợp trừ múa may, đích xác có vẻ khí thế hàng vạn hàng nghìn phần nộ cực kỳ.

30. Chương 30

“Chính người nhìn xem, toàn thân có một chút bộ dáng yếu ớt sao? Vừa mới nằm ở trên giường, sắc mặt đích thật là tái nhợt, ngữ khí thật là yếu. Nhưng hiện tại người hãy chiếu soi gương, sắc mặt hồng nhuận như vậy, hơn nữa khí lực mười phần, nhìn nhìn, cánh tay còn múa may hơn hăng say mà a. Đây là biểu hiện của một người suy yếu nên có sao sao?”

“A...” Bạch tuộc tinh lập tức vả mồm. Tức giận mới vừa rồi liền bị đem quần ra sau đầu. Y kinh nghi bất định nhìn Ma Khác, đầu óc chuyển động cấp tốc, tìm kiếm phương pháp bổ cứu.

“Còn có a.” Ma Khác cũng không cho y cơ hội, lại áp sát lại nâng cằm y lên, cười tủm tỉm nói: “tiểu Du, người có phải chưa từng xem qua bộ dáng người bị chấn kinh hay không a?”

Chương Du thành thật gật đầu, nghĩ nghĩ lại lắc đầu, nhỏ giọng nói: “Lần trước... Lần trước ở trong hoa viên, hai...hai đệ đệ của người bị ta dọa ngất, ta... Ta xem gấp qua.” Y nói tới đây, nghĩ thầm không xong, chẳng lẽ kinh hách nhất định phải té xỉu sao? A, sớm biết rằng ta liền giả dạng làm hôn mê ngã xuống giường thì tốt rồi, hiện tại khẳng định tất cả đều lòi.

“Ừ, người bị kinh hách cũng không nhất định phải té xỉu. Ly nhi cùng Vũ nhi kia, thật sự là bởi vì bọn họ nhìn thấy đại quái vật quá mức khủng bố, vượt qua phạm vi nhận biết của bọn họ, cho nên mới hội té xỉu.”

Hần nói xong, thấy Chương Du đầu tiên là ngẩn ra, rồi mới kịp phản ứng lại gương mặt trở nên nổi giận đùng đùng, không khỏi tâm ngứa ngáy khó nhịn, “Chụt chụt*” một chút, ở trên hai gò má Chương Du hôn một hơi, lại ha hả cười nói: “tiểu Du, người nghe ta cẩn thận nói cho người biết, người bị kinh hách đó, thân mình run rẩy, ngữ khí hoảng sợ, hai mắt phải toát ra vẻ sợ hãi, nói chuyện phải trước sau không nói liền, tốt nhất là nói năng lộn xộn lắp bắp...”

_TBD: ở đây ai có ý kiến vs ”chụt chụt” hum, hay mà ”moa moa”, ”chốc chốc” =]]]

Hần không đợi nói xong, Hồng Lan một bên thật sự nhìn không được liền tiến lên phía trước nói: “Điện hạ, ngài nói loại này là sợ tới mức lợi hại đích. Thái tử phi đâu sợ đến mức lợi hại như thế, tự nhiên sẽ không có loại biểu hiện này.”

Ma Khác nhìn nàng một cái, hừ lạnh một tiếng nói: “Nếu tiểu Du đều sợ tới mức nằm ở trên giường suy

yếu vô cùng, chẳng lẽ còn không tính lợi hại sao? Chẳng lẽ không nên có loại biểu hiện này sao? Đừng cho là ta không biết ai mới là chủ mưu âm thầm trò giả bộ này, còn dám đến trước mặt của ta.”

Hồng Lan trong lòng lè lưỡi, đánh giá ngữ khí điện hạ tuy có ý trách mông, nhưng không có phần nộ, nàng nhẹ nhàng thở ra, vội vàng lui ra không dám nói.

Chương Du biết việc đã đến nước này, xem như bại lộ hoàn toàn. Đơn giản sẽ đem sự tình toàn bộ vạch trần nói, trùng Ma Khác nói: “Khác, tại sao ngươi phải lưu ba ma nữ kia ở hậu cung, ngươi rõ ràng cho tới bây giờ chưa từng tìm đến các nàng không phải sao? Ta không thích các nàng, các nàng quá độc ác. Ta xem Ma tộc bị lột da đuôi rồi bị đông cứng trong tảng băng, nhìn đến các vị bằng hữu Thủy tộc của ta bị các nàng với lên cạn, suýt nữa chữ ăn luôn, lòng thật giống như bị dao nhỏ khứa một chút. Khác, đuổi các nàng đi được không? Cùng lắm thì ngươi ban cho vài thứ kia ta cũng không muốn, ta đều cho các nàng bồi thường được không?”

Chương Du vừa nói, một bên liền lay động cánh tay Ma Khác. Mềm giọng ôn cầu khẩn, thật sự hiếm thấy.

Tâm Ma Khác bị y lay động thành ao xuân, bất quá ngẫm lại ngày sau, không thể không nhẫn nhu tình trong lòng, nhẹ giọng nói: “tiểu Du, sau này ngươi sẽ minh bạch, ta làm vậy bất đắc dĩ, tuy rằng ta là thái tử, nhưng cũng không phải sự gì ta đều có thể định đoạt. Ba cái ma nữ kia, là quân cờ để ta cân bằng các thế lực khắp nơi, không thể nói đuổi đi liền đuổi đi, ngươi phải hiểu được cái khổ của ta a, đợi cho tương lai thời cơ chín mùi, ta khẳng định không lưu các nàng, được không?”

“Vậy lúc nào mới là thời cơ chín mùi a?” Chương Du cong miệng lên, đáp án này làm y không hài lòng, nhưng xem Ma Khác nói khó xử như vậy, y cũng không đành lòng bức bách đối phương. Huống chi, đây là phạm trù chính sự, mình là không nên can thiệp. Như Mặc được sủng ái như vậy, nhưng cho tới bây giờ chưa hề hỏi qua chính sự của Long Triển. Cho nên y nhận định đây là bọn hỗn phận của thế tử bọn họ, chỉ có như vậy, Ma Khác mới có thể giống như Long Triển cưng chiều Như Mặc mà cưng chiều mình.

Ân, đợi cho ngươi tu nhập tiên cảnh, không sai biệt lắm chính là thời cơ chín mùi. Ma Khác ở trong lòng yên lặng nói, ngoài miệng lại cười nói: “Chờ đi, đợi cho thế lực gia tộc các nàng suy yếu xuống, không hề là tâm phúc họa lớn của ta, chính là thời cơ chín mùi.”

Hồng Lan cùng cung nữ khác đứng ở một bên đều đồng loạt hướng nóc nhà xem thường, động tác thập phần đều nhịp, cứ thế tạo nên cảnh tượng cũng thực đồ sộ.

Mọi người trong lòng đều ở không hẹn mà cùng nghĩ: điện hạ, Tam gia thế lực kia đã sớm không để ở trong mắt ngươi phải không? Ngươi bây giờ đã sớm không cần phong hàm nơi hậu cung để cân bằng thế lực khắp nơi được không? Ngài dùng lời như thế lừa gạt thái tử phi ngươi thật không có lý a. Bất quá lúc trước Ma khác vạch trần âm mưu của các nàng, cho nên lúc này ai cũng không dám ra tiếng.

“Kia... Kia nếu như vậy, coi như xong đi.” Chương Du đối ngón tay, trong lòng kỳ thật vẫn là không muốn. Bất quá nếu Ma Khác có nỗi khổ tâm riêng, chính mình cũng chỉ có thể thông hiểu cố gắng cầm cự vì hắn. Thế là y ôm lấy cổ Ma Khác, trịnh trọng nói: “Được rồi Khác, ta đây sau này trước hết nhẫn nhịn đi, ta không đi tìm các nàng gây phiền toái, chính là... Chính là nếu các nàng còn làm ra chuyện tàn nhẫn, ta sẽ ra tay nga.”

“Kia đương nhiên, người là thái tử phi mà, yên tâm đi, có ta cho người chỗ dựa mà.” Ma Khác mỉm cười, nghĩ thầm chính là muốn người ra tay a, bằng không lấy tính tình người ngốc như thế, đến lúc nào mới có thể tu đến tiên cảnh, chắc chắn, ta hao hết tâm lực mới cho người tìm được vài cái tài nguyên như thế cho người, bảo bối người ngàn vạn lần phải hảo hảo lợi dụng, không cần lãng phí nga. Ngộ, sớm biết rằng hôm nay, có lẽ lúc trước nên nạp nhiều quý nhân thiên phi một chút. = =”

“Khác, người đối với ta thật tốt quá.” Bạch tuộc tinh cảm động tựa vào trong lòng Ma Khác, lời thề son sắt nói: “Người yên tâm đi Khác, cho dù ta muốn thu thập các nàng, nhất định sẽ lưu thủ, ta quyết không cho người khó xử.”

“Đừng a.” Ma Khác giật mình, nghĩ thầm cưng ới người đừng nương tay a, người nói ta thay người tìm vài đường tu luyện như thế dễ dàng sao? Người nếu nương tay, không có loại phần nộ ngập đầu này, tu vì người sao có thể đột phá a.

“Tại sao? Ta không nương tay, gia tộc thế lực các nàng sẽ chỉ trích người thiên vị, ta không thể để cho người khó xử a.” Bạch tuộc tinh cảm động đến muốn rơi nước mắt, nghĩ thầm chồng vì mình, ngay cả cân bằng thế lực cũng không để ý. Nhưng hần tài cán vì mỹ nhân không cần giang sơn, chính y một mỹ nhân cũng không thể cho hần thêm phiền.

“Dạ, tiểu Du a, các nàng rất mạnh, người cho dù hợp lại đem hết toàn lực, còn chưa chắc là đối thủ của người ta mà. Nếu thật nương tay, còn không phải nước chờ chết a.” Ma Khác thở dài, thầm nghĩ vợ thật sự là quá ngu ngốc, dễ bị lừa như thế, trong lòng cũng có một chút áy náy nho nhỏ, nhưng nhớ tới này hết thấy đều là vì Chương Du hảo, liền lại cảm thấy bình thường trở lại.

31. Chương 31

“Ừ, người nói cũng đúng, thực lực các nàng đích xác rất mạnh.” Chương Du thực nghiêm túc lo lắng một chút, trịnh trọng gật đầu, bất quá chợt y liền đem điều đó quẳng qua một bên, kêu lên vui mừng nói: “Tốt lắm, không nghĩ nữa, Khác, chúng ta đi ăn cơm đi, ta đói bụng.”

“Hảo, đi ăn cơm.” Ma Khác cười nắm chặt tay Chương Du ra ngoài, một bên nói: “Hôm nay ăn nhiều một chút đi, nếu không buổi tối lại đói bụng thức giấc, lại muốn ăn khuya ăn, như vậy càng dễ phì ra đó biết không.”

“Ừ, ăn nhiều chút ăn nhiều chút, Khác, ta không giảm phì nữa, hừ, hai quý nhân gì đó thân mình thật gầy, nhưng lòng dạ các nàng thật đen a, ta không muốn giống các nàng đâu, từ nay về sau ta không giảm phì nữa.” Chương Du nắm tay, đối với Ma Khác nghiêm túc tuyên thệ.

Ma Khác mừng rỡ, nghĩ thầm hai quý nhân kia đúng là đại ân nhân của mình. Hần vốn sợ Chương Du vì giảm béo, nhẫn cơ chịu đói sẽ gặp chuyện không hay, lúc này nghe y nói thế, không khỏi vui sướng mà liên tục gật đầu nói: “Người nói đúng a tiểu Du. Béo gầy căn bản không thể hiện được đẹp xấu. Tâm linh đẹp mới là đẹp nhất a.”

Hồng Lan đi theo phía sau lão đảo một chút, một cái cung nữ vội vàng đỡ lấy nàng, nàng không nói gì nhìn bóng dáng Ma Khác, nghĩ thầm điện hạ a điện hạ, người là Ma tộc được không? Còn chú ý cái gì tâm linh tốt đẹp, đừng để người ta cười đến rụng quai hàm.

Nhưng cái này cũng chưa tính hoàn, còn nghe Ma Khác đi phía trước vì để vợ đánh mất ý niệm giảm béo trong đầu mà liều mạng chửi bới hình tượng hai quý nhân kia: “Tiểu Du a, người biết không? Đừng nhìn các nàng người gầy, chính là hình thú của các nàng, kỳ thật so với người còn khổng lồ hơn, thực đáng sợ. Ta cũng không dám cho mọi người xem nguyên hình các nàng, nếu không Ly nhi cùng Vũ nhi sẽ không phải là bị dọa ngất, mà bọn họ sẽ bị hù chết.”

Lí do này lại khiến bạch tuộc tinh tin là thật. Còn trừng lớn mắt tại chỗ truy vấn: “Thật sự a? Thật sự có đáng sợ như vậy a? A, ta đây cũng phải nhớ kỹ, sau này không thể nhìn nguyên hình các nàng, lá gan của ta kỳ thật cũng không lớn lắm...”

“Cũng không thể nói, không biết bọn họ a.” Hồng Lan xoa cái trán rên rỉ một tiếng, nhìn về phía các tỷ muội khác, chỉ thấy tất cả mọi người lấy tay bịt lỗ tai, một bộ thần thái “Ta hoàn toàn không có nghe được gì”. Nàng lại thở dài, nghĩ thầm mấy câu nói đó, để cho mấy vị quý nhân nghe thấy được, không cần Chương Du thu thập các nàng, mình cũng có thể tức giận vì học máu mà bỏ mình. Điện hạ, người thật giỏi, nói dối ngay cả ánh mắt cũng không chớp một chút a.

Bạch tuộc tinh bụng bụng ăn uống, cái loại cảm giác này thật sự là rất vui sướng. Cứ thế sau khi nằm trên giường cùng Ma Khác triển miên một hồi lâu, y vẫn là không hề buồn ngủ. Khó khăn đợi cho đến lúc mí mắt nặng xuống, đã thấy một luồng ánh sáng trắng xuyên thấu qua cửa sổ âm thầm chiếu lên trên màn, đem những cái bóng của cây hoa bị che khuất in lên trên. Trong lòng y sững sốt, bất giác liền ngồi dậy đến, kinh ngạc nhìn màn mà gần người.

“Xảy ra chuyện gì?” Ma Khác mở to mắt, kỳ thật nhất cử nhất động của Chương Du hắn đều biết, chẳng qua vì để vợ hảo hảo ngủ, cho nên cũng giả bộ đang ngủ. Hiện giờ thấy y ngồi dậy mà sợ run, lúc này mới mở mắt ra hỏi.

“Không... Không có gì, chính là... Khác, bỗng nhiên thấy có chút nhớ nhà mà thôi.”

Chương Du nhìn những cái bóng trên màn, nghĩ nghĩ lại vén lên màn nhìn về phía ngoài cửa sổ, chỉ thấy trăng tròn cao trong vắt đang lưu chuyển, không khỏi lại ngậy ngốc, lẩm bẩm nói: “Trước kia những lúc ở trong động, tất nhiên là không có nhìn trăng. Nhưng khi ở long cung thì khác, đó là nơi giống như nhân gian, có khi ngủ ở trong cung, cũng sẽ thấy tình cảnh như vậy, ta thích nhìn nhất, gặp đêm trăng tròn, có đôi khi có thể cứ thế mà nhìn đến hùng đông.”

_TBD: cái này là “Cử đầu vọng minh nguyệt – Đề đầu tư cố hương” a.

“Nếu thích, ta cùng người đi xem được không?” Ma Khác mỉm cười, đứng dậy thay Chương Du khoác một bộ quần áo, rồi mới dắt tay y chậm rãi xuống giường, một bên nói: “Trong phòng này thực ấm áp, người đem hộ thể thần công thi triển, chúng ta đem cửa sổ mở ra, đơn giản xem cho đã nghiền.”

“Tốt tốt.” Chương Du hưng phấn nhảy dựng lên. Rồi mới nhìn về phía Ma Khác, chậm rãi tựa đầu cũng tiến vào trong ngực của hắn, nhẹ giọng nói: “Khác, người không giận? Hơn nửa đêm, ta không ngủ được, còn muốn xem ánh trăng, còn... Còn nhớ nhà, người không giận?”

Lần này lên tiếng, quả thực khiến cho Ma Khác thụ sủng nhược kinh, nghĩ thầm vợ của ta nếu không phân rõ trái phải, trắng cũng có thể nói thành đen. Đêm nay lúc ở trên giường chất vấn ta chuyện sắp đặt ảnh vệ bên người y, cổ sức mạnh mãnh liệt kia quả thật không người nào sánh được. Nhưng bây giờ lại ôn nhu, lại xương cốt người ta đều mềm ra, một chút việc nhỏ như thế, y lại cố tình tiên tức hỏi ta.

Lập tức cảm thấy xương cốt cả người cũng nhẹ đi mấy phân, nếu là đang ở nguyên hình, chỉ sợ cái đuôi kia đã vểnh lên này giờ rồi. Ha hả cười nói: “Tiểu Du sao lại nói thế, chỉ cần có thể bồi trừ người, đừng nói là xem ánh trăng, dù đi tầng mười tám địa ngục, ta cũng vui vẻ chịu đựng. Huống chi nhớ nhà chính là chuyện thường tình, chỉ hận ta chính vụ quá bận rộn, các tộc trong Ma giới lại tăng cường viếng thăm, một ngày thật có vô số chuyện, bằng không đã cùng người quay về Đông hải một chuyến.”

“Ân, Khác, người đối với ta thật tốt. Ta hiện tại thực may mắn, lúc trước nghe lời Nhiếp Chiêu gả cho người. Người không biết, khi tới Ma giới, ta còn lo lắng người muốn đem ta lừa đến để chữ ăn. Nhưng ta không nghĩ tới, người lại thật sự đối với ta tốt như vậy, người... Người tương lai sẽ không thay đổi chứ? Người không được phép thay đổi, bởi vì ta đã thích người. Hiện tại cho ta rời khỏi người quay về Đông hải, ta cũng không làm.”

Lời yêu thương giản dị tự nhiên, không có một chút lãng mạn nào. Lại đem nước mắt của Ma Khác suýt nữa chảy xuống, hắn ôm cổ Chương Du, kích động thấp giọng nói: “Sẽ không thay đổi, quyết sẽ không thay đổi. Ta đối với tiểu Du, chỉ biết càng ngày càng thích, mỗi ngày chỉ cần vừa nhìn thấy người, đã cảm thấy tất cả chuyện phiền não điều biến mất, tiểu du... Ta... Ta thật sự thực yêu người.”

__TBD: thể mà không lãng mạn, ách. Còn chuỗi hơn cả chính văn (0)

“Ân, ta cũng vậy.” Chương Du ngưỡng mặt lên, lộ ra nụ cười ngọt ngào nhìn hắn: “Ta chính là không rõ, Khác, người anh tuấn tiêu sái, tu vi vô địch, lại có nhiều người yêu thích. Ta thích người một chút cũng không ngạc nhiên, nếu có người không thích người, ta mới có thể cảm thấy được kỳ. Chính là người xem ta, tu vi rất thấp, đến bây giờ cũng không luyện ra binh khí nào ra hồn, người vừa nát, vừa yêu ngủ, vừa tham ăn, nguyên hình đem đệ đệ của các người dọa tới xỉu, hình người tuy rằng còn có thể coi là được, nhưng so với ma nữ nơi này của các người, hình như cũng không nổi trội, ta cảm thấy trên người của ta đều là khuyết điểm, người rốt cuộc thích ta cái gì a?”

“Ta thích người ngọc ngọc, không hề xảo trá, cũng sẽ không hại người. Ta thích người tham ăn, thấy bộ dáng người trên bàn cơm, khẩu vị của ta cũng tốt lên, ta thích người yêu ngủ, tiểu Du người có biết hay không? Bộ dáng người ngủ là cảnh tượng thanh thần nhất xinh đẹp nhất trên cái thế giới này. Tu vi rất thấp cũng không quan hệ, bởi vì có ta bảo hộ người, chỉ cần có ta, ai cũng đừng nghĩ thương tổn người...”

Ma Khác từng câu từng câu phát biểu ra, đây không phải là lời ngon tiếng ngọt, mà là tiếng lòng của hắn phát ra từ sâu bên trong tâm hồn. Chương Du nghe nghe, trên mặt liền lộ ra nụ cười thoải mái, nhưng đôi mắt lại đã ướt ướt.

Y xoa xoa khoe mắt, đối Ma Khác nói: “Được rồi Khác, còn nói tiếp, ngày sẽ sáng, sao còn ngấm trăng được a.”

“Đúng vậy đúng vậy, ta vui quá, đem chuyện này quên luôn.” Ma Khác cao hứng kéo Chương Du đứng lên, từ bên giường cầm lấy ngọn đèn bằng thủy tinh tinh xảo, đốt ngọn nến ở trong tay, rồi mới bởi Chương Du cùng đi đến cửa sổ phía trước được ánh trăng chiếu lên.

Đẩy cửa sổ ra, ánh trăng nghiêng bóng tiến vào, chiếu lên trên hai người, ôn nhu trong sáng không tạp niệm, còn có vẻ thập phần xinh đẹp yên tĩnh.

Ma Khác cùng Chương Du lẳng lặng dựa sát vào nhau, xem ánh trăng tròn trong vắt trên trời cao kia, xem cây lá nường theo cơn gió nhẹ nhàng mà khẽ du vũ động đưa dưới ánh trăng, tuy rằng phần lớn đã trơ trụi, nhưng vẫn có một số loại cây hoa xanh tươi vào mùa đông, hít sâu một hơi, trong không khí tràn đầy hương thơm mạnh liệt.

“Tiểu Du, đang suy nghĩ cái gì?” Ma Khác nhìn mặt bên của vợ ôn nhu, nhẹ giọng cười hỏi.

“Suy nghĩ nếu ta thối được sáo thì tốt rồi. Nhớ đêm Trung thu nhiều năm trước, ta cùng Nhiếp Chiêu Long Triển ở trong hoa viên long cung ngấm trăng, rồi Nhiếp Chiêu mới thổi một khúc, ca khúc kia bây giờ nghĩ lại, thật sự rất êm tai a...”

Về mặt Chương Du ra cảnh vật, không đợi nói xong, chỉ thấy Ma Khác bỗng nhiên xoay người rời đi, y hoảng sợ, nghĩ thầm là không phải mình nói sai điều gì làm cho chồng mất hứng chứ. Liền thấy ngay sau đó, Ma Khác lại quay lại, chẳng qua lúc này đây, trong tay cầm theo cây sáo tinh mỹ.

“Khác, người...” Chương Du ngạc nhiên đầy mặt, y không biết Ma Khác sẽ thổi sáo. Thầm nghĩ hay là Khác ghen tị? Nghe nói nhiếp chiêu thổi sáo, hẳn cũng muốn thổi? Nhưng không phải mỗi người đều có thể thổi sáo chứ?

Nghĩ đến đây, liền thấp giọng gọi Ma Khác, ngập ngừng nói: “Khác, không quan hệ, người cũng không phải toàn năng. Người không cần vì ta cố ý thổi sáo, nếu không người thổi lại thổi ra tiếng sáo khó nghe, ta vừa rồi chỉ định nói như thế thôi...”

Lời còn chưa dứt, đã thấy Ma Khác hướng mình nhíu lông mày, rồi khoe miệng lộ ra nụ cười tự tin, thoáng suy nghĩ một chút, liền theo cửa sổ ngấm trăng nhảy ra ngoài, để cây sáo trên môi, ngay sau đó, một thanh âm của sáo ưu mỹ từ môi dật ra, quanh quẩn bốn phía xung quanh không khí.

32. Chương 32

Chương Du ngay từ đầu còn sợ tổn thương tự tôn Ma Khác, cố gắng làm ra bộ dáng trầm mê. Nhưng rất nhanh, y liền chậm rãi tựa bên cửa sổ ngồi xuống, thật sự đi vào trầm mê. Chỉ cảm thấy mình sống đến

hiện tại, theo chưa từng nghe qua ca khúc hay như thế. Mặc dù lúc lúc tết thường đi đến long cung coi ca múa, hoặc là có nhạc sĩ chuyên môn đến thổi sáo, so ra đều kém ca khúc mà Ma Khác thổi lúc này.

Bốn phía im ắng, Chương Du cũng đã cảm thấy linh hồn nhỏ bé của mình cũng theo khúc ca này phiêu phiêu荡荡 ở trong thiên địa. Nương theo tiếng nhạc cao thấp pháp phồng, không bờ biển cũng không nơi dừng chân, cứ như vậy trôi dạt trầm trầm phù phù.

“Tiểu Du... Tiểu Du...” Tiếng gọi của Ma Khác đem Chương Du từ trong ly hồn trạng thái bưng tỉnh, y kinh ngạc nhìn khuôn mặt lo lắng của chồng, hơn nữa ngày hồn phách mới trở về vị trí cũ, nói ra một lời thật to: “Trời ạ, Khác, ta hôm nay cuối cùng cũng chân chính biết nhạc khúc gọi là ‘ca khúc này trên trời, nhân gian chỉ nghe được vài lần’ là cái gì.”

Đối với ca ngợi của vợ, Ma Khác vẫn rất cao hứng. Nhéo nhéo khuôn mặt Chương Du, hân cười nói: “Ngốc, ta là ma thần, thổi tấu tất nhiên là ca khúc tiên thần, cũng không phải tài nghệ thập phần thành thạo, mà là tu vi ở trong này. Ha ha, người thích nghe, sau này ta mỗi ngày thổi cho người nghe được không?”

“Ta thích nghe a, chính là ta lại sợ hãi nghe, vừa mới nghe người thổi một khúc này, đã cảm thấy ngay cả hồn phách đều đi theo ca khúc kia rồi. Nếu không phải người gọi một tiếng kia, còn không biết lúc nào mới có thể trở về vị trí cũ mà. Hay là vẫn phiêu phiêu荡荡 theo ca khúc tứ tán trong thiên địa chung quanh.”

Chương Du thành thật trả lời, câu trả lời của y lại khiến Ma Khác cười khê, ở ngoài cửa sổ ôm đầu Chương Du khẽ hôn một cái, rồi mới cười nói: “Này thật đúng là ca ngợi cao nhất đối với vi phu. Bất quá không cần lo lắng, không phải có ta ở đây sao? Ta sao vậy có thể cho người hồn phách ly thể mà đi? Tốt lắm, đêm nay không bằng kết thúc ở đây đi, canh tư rồi đó, còn không mệt sao?”

“Ừ, người vừa nói như thế, thật thực cảm thấy chút mệt.” Chương Du đã ở trên mặt Ma Khác ấn xuống mấy nụ hôn, rồi mới vươn hai tay, làm nũng nói: “Khác, chân tọa tê rồi, ôm ta trở về đi.”

Sau khi được Ma Khác ôm y vào trong lòng, mới bổ thêm một câu: “Đúng rồi, vừa rồi ta còn chưa nói xong người liền đánh gãy, ta là muốn nói, tuy rằng ca khúc kia của Nhiếp Chiêu làm ta khó quên, nhưng làm cho ta ấn tượng sâu sắc nhất, vẫn là mùi vị bánh trung thu đêm hôm đó, vừa thơm vừa ngọt ngọt, thật sự ăn ngon nga...”

Bước chân Ma Khác vốn vững vàng đột nhiên lảo đảo một chút, qua sau một lúc lâu mới trầm thanh nói: “Dạ, vi phu đã biết, ngày mai sẽ kêu người ở trù phòng làm chút bánh trung thu cho người đưa lại đây, tiểu Du người thích ăn nhân bánh gì đích?”

“A, ta thích ăn nhân quả nhân, còn có nhân mức táo cũng được, ân, tốt nhất ăn nhân tiêu diêm đi, ngọt cùng hương vị nhân phối hợp vừa đúng...”

Thế là, một đêm lãng mạn kết thúc với việc bạch tuộc tinh đối các loại nhân bánh trung thu lái nhai đã xong.

Từ nay về sau, Ma Khác thường xuyên thổi sáo cho Chương Du, xuân hạ thu đông, hoặc khi hồng nhật sơ thăng, hoặc khi tịch dương tây hạ, hoặc là sau giờ trưa thích ý, hoặc là ban đêm khó ngủ, tiếng sáo ưu mỹ, chậm rãi biến thành một phần sinh mệnh của Chương Du, việc này nói sau.

__Hồng nhật sơ thăng, tịch dương tây hạ: bình minh, hoàng hôn.

Lúc ngày hơi hơi sáng, Ma Khác rời giường rửa mặt chải đầu chuẩn bị vào triều. Đối với các cung nữ hầu hạ nói: “Tiểu Du đêm qua ngủ trễ, hôm nay không cần cố gọi y dậy, lúc nào tỉnh dậy nói sau.” Lời còn chưa dứt, bỗng nhiên thấy ánh mắt của hai cung nữ bên người đều chuyển hồng, không khỏi kinh ngạc hỏi: “Các người đây là xảy ra chuyện gì?”

“Điện hạ, đêm qua ngủ người ngủ trễ, quyết không chỉ có một phần thái tử phi a.” Hồng Lan hơi hơi ngáp một cái, từ sau khi Chương Du tiến vào, đem các nàng xem như tỷ muội mà thân thiết. Mà thái tử điện hạ cũng không còn lãnh khốc giống lúc trước, cho nên hiện tại các nàng có khi cũng sẽ ý vào thể thái tử phi, ngẫu nhiên cùng điện hạ cao cao tại thượng đùa vui vài câu.

“Các người cũng ngủ trễ? Tại sao? Ta nhớ rõ đêm qua từ khi ngủ, cũng không cho các người tiến vào hầu hạ qua a.”

Ma Khác đứng lên, Hồng Lan vội lấy đến hắc cẩm long bào thay hắc mặc vào, một bên bắt đầu nói: “Điện hạ là không cho chúng ta hầu hạ. Nhưng hai vợ chồng cái các người khuya khoắt thổi sáo chơi đùa, mọi tiếng động vang trong đêm vắng vẻ, ai nghe không được a? Mà chúng ta cũng không có phúc khí như thái tử phi, nghe đến hồn phách bay lạc cũng không ai gọi chúng ta, cứ như vậy mất mở to đến hừng đông, linh hồn nhỏ bé cuối cùng mới được thu hồi lại, vậy mắt có thể không hồng sao?”

Một câu nói khiến Ma Khác nhin không được nở nụ cười. Lắc đầu nói: “Người nói như vậy, thì là lỗi của ta. Được rồi được rồi, hôm nay trong cung được nghỉ một ngày, trừ bỏ người ở trong ngự phòng cần nấu cơm đồ ăn ra, những người khác đều không cần ở các nơi quét tước, dù sao một ngày không thu thập, cũng không đến nỗi nơi nào bẩn đi.”

Hồng Lan cười nói: “Điện hạ, chúng ta cũng không đổ thừa chuyện của người, chúng ta là người hầu hạ thái tử phi, người khác nghỉ ngơi, chúng ta cũng không có thể nghỉ ngơi. Điện hạ nếu thật sự nghĩ đến chúng ta một chút, sau này ngàn vạn lần đừng hơn nửa đêm thổi sáo. Vạn nhất có vài vị ma phò tu vi thấp kém thật sự bị tiếng sáo của ngày đêm linh hồn nhỏ bé mê hoặc, cũng quá oan uổng. Tốt xấu gì ban ngày thổi, mọi người bị mê hồn, còn có thể thức tỉnh lẫn nhau mà.”

“Tốt, hiện tại cũng dám ở trên người của ta miệng lưỡi bén nhọn. Thực xem tiểu Du cưng chiều các người, càng vô pháp vô thiên, hừ, còn dám khuyến khích tiểu Du để ta phế đi ba quý nhân, lá gan các người thật lớn a, đều có thể tạo phản.” Ma Khác hừ một tiếng, ra vẻ tức giận.

Hồng Lan cũng không sợ, ỏi ra một chút đầu lưỡi nói: “Chúng ta cũng là vì tốt cho nương nương cùng hậu cung này. Điện hạ, nô tỳ chính là không rõ, điện hạ cái gì cũng chiều nương nương, ba vị quý nhân nơi đó, cũng đã sớm không đi, tại sao không nhân cơ hội này trục xuất khỏi cung chứ? Điện hạ, người cũng lấy lý do cân bằng thế lực gì đó để lừa chúng ta, cái đó bất quá chỉ có thể gạt nương nương, chúng ta biết rõ quyền lực hiện tại của người nhiều hơn nhiều.”

“Ta lưu các nàng tạm thời hữu dụng mà. Nếu không phải nhờ các nàng, trông cậy vào tu vi tiểu Du muốn tiến thêm một tầng, kia quả thực liền so với phơi cá dưới ánh mặt trời một năm mà không thối còn khó hơn.” Ma Khác cười lắc đầu: “Các người không cần vội, có tiểu Du, còn sợ ba nữ nhân kia có cơ hội trở mình gây sóng gió hay sao?”

Hồng Lan cười nói: “Điều này cũng đúng. Được rồi, điện hạ đi vào triều đi, giữa trưa không phải nói có sứ giả Dạ Ma tộc tới sao? Thật cũng không cần trở về, nường nường phỏng chừng tới chạng vạng mới có thể tỉnh mà.”

Ma Khác gật gật đầu, đi ra ngoài viện, người hầu hạ hẩn vào triều sớm chờ ở đây. Thế là nghênh ngang đi, nơi này Hồng Lan cùng các cung nữ vừa vào phòng, vừa nói cười một bên chờ Chương Du tỉnh dậy.

Mắt thấy ngày dần dần vào giữa ngày, nhìn xem canh giờ, đã gần đến buổi trưa, Ma Khác quả nhiên chưa có trở về.

Hồng Lan đang muốn đứng dậy lại đi thám thính động tĩnh của Chương Du, chợt nghe ở ngoài đình viện vang lên tiếng bước chân dồn dập, tiếp theo một âm thanh mang theo tiếng khóc nức nở nói: “Chiếu Nhi tỷ tỷ, Chiếu Nhi tỷ tỷ có ở đây không? Người mau cứu cứu tiểu Nguyễn đi, Ngọc quý nhân... Ngọc quý nhân muốn lột da nàng đó.”

Lời còn chưa dứt, một cái cung nữ liền nghiêng ngã lão đảo chạy vào, phía sau nàng còn mang theo hai thái giám ma phó, thấy nàng đi vào, dậm chân nói: “Nường nường còn tại ngủ mà, người xông vào như thế, ngăn cũng ngăn không được, còn muốn cứu người, chờ nường nường đem người lột da đi.”

Hồng Lan nói: “Không cần hoảng, nơi này có ta mà, các người đi xuống đi.” Nói xong, Chiếu Nhi sớm nhẹn không được tiến lên đỡ cung nữ đang khóc kia, lo lắng nói: “Tiểu Nguyễn xảy ra chuyện gì? Ngọc quý nhân tại sao phải lột da nàng?”

“Nàng hôm nay buổi sáng bị bệnh, Thiên Ngọc quý nhân tối hôm qua cùng hai vị quý nhân khác xum họp một đêm, sáng nay dậy trễ, lúc này mới để nàng chải đầu, ai biết đầu bị choáng, liền sơ ý đứt một sợi tóc quý nhân, trùng hợp quý nhân tâm tình không tốt, cho nên dưới cơn nóng giận, liền sai người đem nàng lột da, Chiếu Nhi tỷ tỷ người mau nghĩ cách cứu cứu nàng đi, tuy rằng không quen vô cớ, tốt xấu nàng cũng là đồng hương của chúng ta, không thể nhìn nàng dâng tặng mạng nhỏ như thế a.” Cung nữ kia nói tới đây, nước mắt đã rơi như mưa.

Chiếu Nhi vừa nghe liền nóng nảy, gấp như lửa chạy ra ngoài, lại bị Hồng Lan giữ chặt, nghe nàng trịnh trọng nói: “Hồ nháo, người đi có thể làm được chuyện gì a? Dù ta đi cũng vô dụng. Hiện giờ có thể chế trụ quý nhân kia, trừ bỏ điện hạ, chỉ có thái tử phi, người còn không mau đi gọi y tỉnh lại.”

Chiếu Nhi như ở trong mộng mới tỉnh, vội vàng chuyển hướng vào trong phòng chạy đi, lại bị tiểu nha kia hoàn kinh hoảng kéo lại, chỉ nghe nàng hoảng sợ kêu lên: “Không, không được a Chiếu Nhi tỷ tỷ, tiểu Nguyễn đứt cọng tóc liền toi mạng, người... Người nếu lại đi đánh thức thái tử phi, kia... Kia...”

Tiểu nha hoàn đều sợ tới mức nói lắp, nghĩ thầm lần này còn không lột da rút gân lăng trì xử tử a. Ai ngờ

Chiếu Nhi cùng Hồng Lan lại đều nở nụ cười, kéo nàng cùng nhau vào nhà nói: “Người xem sẽ biết, không cần nhiều lời.”

33. Chương 33

Tiểu nha đầu kia kém xú bị dọa điên, chỉ đành nom nớp lo sợ theo sau đi vào, đã thấy Hồng Lan kêu Chương Du vài tiếng, Chương Du kia liền vung tay lên, lăm bắm nói: “Đừng làm ồn, ngủ thêm chút nữa đi mà, đến giờ ăn cơm rồi lại kêu ta ta.” Nói xong liền trở mình muốn tiếp tục ngủ.

Thình lình Chiếu Nhi bất ngờ kêu to lên: “Thái tử phi, cứu mạng a...”

Một tiếng này thê lương vô cùng, chẳng những đem Chương Du sợ tới mức “Ngao” một tiếng từ trên giường ngồi dậy. Cũng đem tiểu nha đầu đến cầu cứu kia dọa sợ! Ngồi một đồng trên mặt đất, nghĩ thầm xong rồi, như thế làm sao có thể cứu tiểu Nguyệt, ngay cả ta cũng phải bồi ở trong này, ô ô ô, cha mẹ ta còn đợi ta nuôi mà, này làm sao bây giờ a?

Chương Du trái phải vò vò đầu, rồi mới nhìn Hồng Lan cùng Chiếu Nhi đang đứng trước giường, không khỏi xoa trán, rên rĩ nói: “Chiếu Nhi, ta biết ngươi bảo ta dậy là hảo tâm, nhưng ngày hôm qua ta ngủ thật sự rất trễ, hơn nữa người không cần hô to đến như vậy! Người mà, tim ta luôn luôn đập lộn nhịp, nếu người cứ như thế, phỏng chừng nó không cần nhảy, trực tiếp nên ngừng.”

Chiếu Nhi quỳ xuống đến, rơi lệ nói “Thái tử phi, cầu ngài nhanh chóng đi tới chỗ Ngọc quý nhân cứu cứu tiểu Nguyệt đi, nàng bởi vì sợ ý làm rụng một cọng tóc của quý nhân khi chảy đầu, cho nên quý nhân muốn đem nàng lột da xử tử ni.”

Chương Du chớp mắt hai cái, hiển nhiên còn chưa có tiêu hóa rụng kịp những ý nghĩ của lời này, một phần cũng bởi vì y thật sự không biết cái vị gọi là tiểu Nguyệt chính là ai.

Bất quá rất nhanh, y liền kịp phản ứng. Không khỏi giận tím mặt, một chưởng trực tiếp đem cái bàn ở đầu giường đánh nát, oán hận kêu lên: “Lột da lột da, lại là lột da, tấm của mấy người kia bị cắn ăn rồi sao? Ta là bởi vì Khác mới muốn buông tha cho các nàng, nhưng lúc này đây các nàng lại buột ta ra tay, rốt cuộc tại sao a tại sao?”

Một bên rống, y liền nhanh nhẹn mặc quần áo, cũng không thêm rửa mặt, chỉ dùng một sợi thun buột tóc làm những cọng tóc dài còn sót lại rơi lả tả, đối diện với Hồng Lan cùng Chiếu Nhi nổi giận dùm dùm nói: “Còn ngốc làm gì nữa, đi, chúng ta lập tức đi tới chỗ Ngọc quý nhân gì đó đi, tất cả đều đi, mẹ nó lần trước ta thể đơn lực cô, lần này ta mang theo các người, ai sợ ai.”

Hồng Lan cùng Chiếu Nhi đều nhất tề đáp ứng một tiếng. Tiểu nha đầu đến cầu cứu kia lại lơ mờ, thật sự là có chút chưa thể chấp nhận tác phong làm việc của thái tử phi này, này... Này làm sao có thể nói là phong độ tao nhã? Nhưng là... Lại khiến cho người nhìn cảm thấy thật đáng yêu, từ trong lòng sinh ra vô hạn yêu thích.

Bạch tuộc tinh phần nộ sớm đem lời nói của Ma Khác tới hôm qua quên mất. Mang theo hơn hai mươi nha hoàn hầu hạ mình một đường chạy vội đến Thanh Hương viện, cũng đó là nơi Ngọc quý nhân ở.

Còn chưa tới phụ cận, liền nghe được từng tiếng kêu thảm thiết truyền đến. Y vừa sợ vừa giận, biết đã tới chậm, cảm thấy lo lắng, tốc độ nhanh hơn lập tức liền đi tới hậu viện Thanh Hương viện.

Lọt vào trong tầm mắt là tình cảnh khiến cho da đầu bạch tuộc tinh run lên một trận, liền cảm thấy một cổ ác niệm hung tính đồng loạt bùng bùng phần chân toát ra, tức giận đến ngay cả một đầu tóc mềm mại đều từng cọng từng cọng dựng thẳng lên.

Chỉ thấy ở trên một cái cọc, buộc trứ một ma nữ toàn thân trần trụi, vài Ma tộc vây quanh trước người của nàng, toàn bộ biến thành hình thú vốn có, đang dùng móng vuốt kéo da của ma nữ xuống dưới, nửa người trên đã bị lột một nửa, nơi bị lột da máu thịt dầm đìa vô cùng thê thảm, ma nữ kia tê thanh kêu thảm thiết, thê lương vô cùng.

Chương Du giận không kềm được, trực tiếp lao vào, không nói gì liền cho vài cái Ma tộc biến hình thú một người một chưởng, trên chưởng của y dẫn theo tam muội chân hỏa, mấy Ma tộc bất ngờ không kịp đề phòng dưới, bị đánh trúng, không khỏi phát ra tiếng kêu gào thảm thiết, không ngừng trên mặt đất lăn qua lăn lại, nhưng mà tam muội chân hỏa nào có dễ dập như vậy, bởi vậy lăn một hồi, hỏa lại càng cháy càng lớn.

Chợt thấy ba vị quý nhân kia vẫn tao nhã ngồi ngay ngắn ở ghế chậm chậm đứng lên. Chương Du lúc này mới phát hiện, hai nữ nhân ngày hôm qua từng đánh nhau cùng một người nữ nhân xa lạ thế nhưng lại có thể ngồi ở chỗ này thưởng thức cảnh tượng tàn nhẫn bị lột da của ma nữ kia, y ngạc nhiên nhìn ba nữ nhân này, sao cũng không thể tin được ba người này có thể tàn khốc đến nước này.

TBD: tấm cung hiu quạnh, quân vương vô tình, so với ngục tù còn tàn nhẫn hơn, không điên cũng lạ.

“Thái tử phi, ngươi không biết là ngươi đã quẫn quá nhiều rồi sao? Nô tài phạm sai, ngay cả phạt cũng phạt không được? Ai cho ngươi cái quyền này? Địa vị chúng ta mặc dù không bằng ngươi, nhưng cũng không có cái đạo lý để ngươi làm càn như thế.” Lâm quý nhân lộ ra gương mặt mỹ miều lạnh lùng, mà trong mắt hai vị quý nhân khác cũng tràn ngập sát khí.

Chương Du không sợ chút nào cùng các nàng đối diện, oán hận nói: “Ta có một việc không rõ, các ngươi thật là nữ nhân sao? Nga, không đúng, dùng từ nữ nhân này để hình dung các ngươi, là đúng vũ nhục nữ nhân, ta đây hỏi như thế đi, các ngươi... Ân, các ngươi thật sự là loài cái sao? Ta thật sự có chút hoài nghi, không phải nói thú cái tâm địa luôn thiện lương sao? Nhưng các ngươi tàn khốc đến loại này, căn bản là ngay cả thú đực so ra còn kém, các ngươi thế nhưng có thể bình tĩnh như vậy mà xem nàng bị lột da.”

Y chỉ chỉ ma nữ bị cột vào trên cọc, đám người Hồng Lan Chiếu Nhi sớm đem nàng tháo xuống. Mà bên Ngọc quý nhân cũng đã có người đem tam muội chân hỏa trên người mấy Ma tộc hành hình kia dập tắt, bọn họ biến thành hình người, chẳng qua có chút chật vật, đôi mắt oán độc trừng Chương Du.

Ngọc quý nhân cười lạnh một tiếng nói: “Ngươi đây không cần quẫn. Ma tộc cho tới bây giờ đều là tâm ngoan thủ lạt, hừ, thái tử điện hạ đối với cử chỉ này của chúng ta còn không nói gì mà, ngươi lại liên tiếp

khi dễ đến trên đầu chúng ta. Nói cho người biết, người bắt quá là một con bạch tuộc tinh thấp hèn ở Đông Hải, ngay cả cái long nữ cũng không bằng, bằng cái gì muốn người cười trên người mà tộc chính thống chúng ta, hôm nay người nếu đã đến đây, cũng đừng mong trở về. Người tới, bãi trận.”

Ả vừa dứt lời, những người quay chung quanh ở ba vị quý nhân bỗng nhiên đến bốn phía các nơi trong viện, đồng loạt vươn tay hướng lên trời, bày ra động tác cổ quái, trong phút chốc, trời xanh mây trắng trên đầu biến mất, tất cả đều thay bằng từng lớp mây đen cuộn cuộn, mây đen kia giống như nước sôi sôi trào, mà màu sắc càng ngày càng biến đen, tựa như đang chậm rãi đè xuống.

Chương Du cảm thấy ngay cả hô hấp đều có chút khó khăn, mà trong lòng lại chẳng biết vì sao lại dâng lên cảm giác sợ hãi. Y tuy rằng lá gan không lớn, nhưng tự cho là mình là tới cứu người, mà Ngọc quý nhân thủ đoạn lại thật sự rất tàn nhẫn, chính mình tuyệt đối không được sợ loại người có lòng dạ rắn rết này.

Chính là sợ hãi trong lòng lại càng ngày càng đậm. Chợt nghe Hồng Lan cả kinh kêu lên: “Các người... Các người thế nhưng lại bày ra tuyệt sát trận, các người muốn hại thái tử phi. Ngọc quý nhân? Các người thật sự không muốn sống nữa sao?”

“Hừ, để một Thủy tộc thấp hèn cười trên đầu chúng ta, không được cái này không được cái kia, còn không bằng cùng nhau chết, để khuây khỏa cổ ác khí trong lòng này. Đến khi điện hạ biết chuyện, thì người yêu của hần đã hồn phi phách tán từ lâu, huống chi một con bạch tuộc tinh như thế, ai biết điện hạ là thật tâm thích y, hay là vì cùng long tộc tu hảo mới xuất ra bộ dáng sủng ái của hần chứ?”

“Điện hạ đương nhiên là thiết tình thích thái tử phi, các người không cần ôm mộng sau khi đem thái tử phi sát hại, mình lại một lần nữa mỉa hoặc điện hạ, chờ mong lấy được sủng ái.” Hồng Lan kêu to, cùng Chiêu Nhi và ma nữ khác cùng nhau che chắn ở trước người Chương Du.

34. Chương 34

Đám người Ngọc quý nhân từ nhỏ ở trong nhà hô phong hoán vũ, sở tác sở vi không ai dám hó hé nửa chữ. Hiện giờ lại bị Hồng Lan quát lớn như thế, càng khó kham chính là bị nàng vạch trần tâm tư. Lập tức thẹn quá thành giận.

Các nàng vốn là ôm ý niệm muốn giết chết Chương Du để xả giận trong đầu. Thật sự là mấy ngày nay cuộc sống hàng ngày sớm bị ghen ghét tra tấn khó an, Chương Du lại cố chấp không an phận ở trong tấm cung mà ngọc, còn quần đến trên đầu các nàng, hơn nữa cuối cùng còn bắt các nàng cúi đầu.

Bởi vì cổ ghen ghét này hơn nửa từ trước đến nay đều kiên cường làm càn, làm cho mấy người phụ nhân ngay cả hậu quả cũng không cần lo lắng, suốt đêm thương lượng, liền làm ra quyết định to gan lớn mật như vậy, sáng sớm liền bí mật triệu tập các cao thủ có tu vi cao nhất trong tộc đến đây, thiết hạ bẫy, chờ Chương Du tự động chui vào.

Lại nói Chương Du, y thấy đám người Hồng Lan Chiêu Nhi che ở trước người mình, liền lập tức đẩy các

nàng ra, nghiêm nghị lên tiếng: “Ta là nam nhân, sao có thể để các người ở trước người ta làm tấm chắn. Tuyệt sát trận? Tốt, liền để cho ta xem tuyệt sát trận này có bao nhiêu lợi hại.”

Y lời còn chưa dứt, chỉ thấy bên người bỗng nhiên xuất hiện tám hắc y nhân ảnh. Đám người Hồng Lan đầu tiên là vui vẻ, tiếp theo lại cả kinh hoa dung thất sắc, hét lớn: “Chẳng lẽ ngay cả các người cũng không có cách nào thoát khỏi tuyệt sát trận này đi báo thái tử sao?”

Tám ảnh vệ đồng loạt lắc đầu, sắc mặt đám người Hồng Lan cùng Chiêu Nhi lập tức trở nên trắng bệch. Chợt nghe Ngọc quý nhân cười ha ha nói: “Ba nhà chúng ta là thế gia lâu đời trong Liệt Ma tộc, các người thiết trận này là cao thủ tu vi cao nhất gia tộc bọn ta, hừ, trừ phi thái tử đích thân tới, nếu không cho dù có mười ảnh vệ, cũng trốn không thoát tuyệt sát trận này.” Càng nói về sau, trong mắt của nàng càng dâng lên hưng phấn thị huyết quang mang.

“Nương nương, là chúng ta hại người...” Hồng Lan cùng Chiêu Nhi xoay người nhìn về phía Chương Du, nước mắt giống như chuỗi hạt châu đi dứt rơi xuống.

Dựa vào thần thái của các nàng, Chương Du cũng đại khái hiểu được sự đáng sợ của tuyệt sát trận này.

Tại thời khắc mấu chốt, đầu óc y thật so với lúc trước thông minh hơn một ít, nhìn tám ảnh vệ kia, nghĩ thâm đúng rồi, vừa rồi nghe ý bọn họ nói, bọn họ tất nhiên là muốn đi ra ngoài thông tri Ma Khác, nhưng là lại không dự đoán được tuyệt sát trận này bố trí thật tốt, mà ngay cả bọn họ cũng không có biện pháp xông ra, như thế xem ra, trận này quả nhiên tà môn lợi hại, không phải chứ? Chẳng lẽ lão tử đường đường bạch tuộc tốt đẹp trẻ tuổi, liền bỏ mạng tại đây trong tay ba nữ nhân cầm thú còn không bằng này sao?

Đang nghĩ, chợt thấy giữa đám mây đen giữa không trung lóe ra một ánh sáng mảy đen, nguyên lai đúng là một tia chớp đen thô to sáng lên, ngay sau đó, tiếng sấm đình tai nhức óc đem toàn bộ đại địa đều chấn động run lên tam run rẩy. Tai nghe một cái hắc y ảnh vệ trầm thanh nói: “Trận pháp khởi động, Trúc Hưởng Trúc Chi, bảo hộ nương nương, những người khác theo ta phá trận.”

Chương Du lúc trước còn không đem tuyệt sát trận này để vào mắt, trong lòng cung cũng có rất nhiều trận pháp, y tuy rằng xông ra không được, nhưng lại không cảm thấy có nhiều lợi hại gì. Nhưng lúc này đây, y cuối cùng hiểu được, có trận sẽ khiến thiên địa biến sắc.

“Chuyện như thế nào? Tại sao khác còn chưa đến? Nơi đây liên tục chấn động, hắc sao không hề hay biết?” Chương Du đỏ mắt, y trở mắt nhìn một đám người bên cạnh bị cuồng phong cuốn đến giữa không trung, rồi mới bị quấn xuống dưới, biến thành một đồng huyết nhục mơ hồ.

Những người nay điều là những người thường theo y, ngày hôm qua, các nàng còn cùng mình nói giỡn với nhau, nhưng là giờ phút này, cũng đã biến thành một cỗ thi thể.

Hồng Lan là cung nữ cuối cùng từ giữa không trung hạ xuống, mặt nàng hướng Chương Du, trong ánh mắt là vô tận hối hận cùng tuyệt vọng, trên mặt huyết nhục mơ hồ tràn ra một nụ cười thê lương, chỉ đối với Chương Du nói ra một câu: “Nương nương, thực xin lỗi, là.. Hồng Lan hại người...” Sau đó, một thân mình vô lực liền rơi trên mặt đất, thân thể vốn xinh đẹp kêu gọi kia, trước khi rơi xuống đất đã bị này trận

pháp uy lực vô biên giảo thành một đồng huyết nhục.

Tám ảnh vệ đã muốn toàn bộ vây quanh bên người Chương Du, đang đau khổ ngăn cản uy lực trận pháp này. Hơn hai mươi cung nữ theo bên cạnh Chương Du đã chết toàn bộ, mà ngay cả bọn họ, cũng đã có chút duy trì không được. Cảm thấy ảo não vì chính mình sơ sẩy, lại để cho ba nữ nhân này hại thái tử phi.

Nhưng là nói trở về, ai cũng không nghĩ tới ở dưới thái tử tử tối cao uy nghiêm, ba vị quý nhân này cũng can đảm không kiên nhẫn mà thiết kế sát hại thái tử phi, đây là chuyện mà bọn hắn ngay cả nằm mơ đều không nghĩ tới.

Bồn máu màu đỏ có cái miệng to từ giữa không trung chậm rãi hạ xuống, có thể nhìn rõ đến những cái răng rậm rạp nhưng lưỡi dao nhọn kia. Cuối cùng, lại có hai cái ảnh vệ bay lên, lúc trước bọn họ không phải không muốn bảo hộ các cung nữ đó. Mà là phát hiện chỉ có bọn họ dốc hết toàn lực, mới có thể bảo hộ Chương Du không bị cuốn đến giữa không trung, cho nên bọn họ không rảnh làm việc khác.

Lúc này hai cái ảnh vệ kia đi đối phó với bồn máu mồm to kia, số người còn lại đã cảm thấy có chút chống đỡ không được, thân mình bọn họ cũng đã muốn rời khỏi mặt đất, có thể tưởng tượng, chỉ cần lại có thêm hai cái ảnh vệ đi ra ngoài, bọn họ ở trong trận cũng sẽ giống như lá rụng bị cuốn lên, cuối cùng cũng tránh không khỏi kết cục giống nhau là bị xé nát.

Đúng vậy, là kết giới, vì vậy trận pháp đích kết giới lợi hại, cho nên Khác không có biện pháp biết chuyện đã xảy ra ở đây.” Thời khắc mấu chốt, đầu óc Chương Du cuối cùng cũng sáng lên một phen, tuy rằng lúc này mới nghĩ thông suốt gắn liền với thời gian đã muộn, nhưng với y mà nói, thực không dễ dàng.

“Tránh ra, ta không cần các ngươi bảo hộ, nhanh lên, tránh ra nhanh lên, các ngươi đi giúp hai ảnh vệ kia.” Mắt thấy hai hắc y ảnh vệ kia sẽ bị bồn máu mồm to cắn nuốt. Chương Du thật sự là nóng nảy, nhưng sáu cái ảnh vệ khác đâu chịu nghe y. Bọn họ từ lúc bị phái tới bảo hộ Chương Du, nhận được chỉ thị chính là: bảo hộ thái tử phi, cho tới khi các ngươi tắt thở.

Chương Du gặp sáu người trước người vẫn bất động, không khỏi tức giận đá bọn họ, một bên hô lớn: “Các ngươi nhanh đi, ta có biện pháp thông tri Khác, nhanh lên, đây là biện pháp duy nhất muốn sống từ trong cái chết của chúng ta, nếu không, đến cuối cùng tất cả mọi người khó thoát khỏi cái chết. Thực muốn bảo vệ ta, nhanh rời khỏi ta, yên tâm, ta sẽ không chết, nhiều nhất chính là đau một chút, trên người của ta có long nguyên châu do Long Triển cho, cho nên tuyệt đối sẽ không chết, đây là cơ hội cuối cùng cho chúng ta.”

Y vừa nói như vậy, mấy người ảnh vệ kia liền đều do dự đứng lên, sau khi hai mắt nhìn nhau, lại nhìn Chương Du, quả nhiên thấy trong mắt của y chỉ có lo lắng không có tuyệt vọng. Mấy người trong lòng đều không hèn mà cùng dâng lên một tia hy vọng, nghĩ nghĩ, liền quyết định bay khỏi người Chương Du, đi nghĩ cách cứu viện hai đồng bạn kia đã bị cắn nuốt một nửa.

“Hô” một cái, lúc sáu ảnh vệ đồng thời rời đi, thân thể Chương Du liền đột nhiên bị cuốn lên giữa không trung. Sự đau đớn tê tâm liệt phế nháy mắt đánh vào y, không chỉ như thế, toàn bộ thân thể đều giống như lại bị vật nặng ngàn vạn cân đè ép đến vạn đạo. Y cuối cùng hiểu được tạo sao khi đám người Hồng Lan khi rơi xuống lại có bộ dạng thê thảm như vậy, nguyên lai tuyệt sát trận này quả nhiên là bá đạo đáng sợ vô cùng.

Nhưng là tuy rằng đau muốn chết, Chương Du lại kiên trì không chịu phát ra thanh âm gì.

Trong lòng y rất rõ ràng, một khi chính mình kêu thảm thiết, tất nhiên sẽ làm mấy người ảnh vệ kia sẽ chú ý, y chỉ có một lần vật lộn cuối cùng này, chẳng những là vật lộn, mà còn là đánh cuộc. Y đánh cuộc Ma Khác đối với tình cảm của mình.

Nếu y thành công, y hy vọng sau khi Ma Khác đến, còn có thể có mấy người người còn sống sót hướng hân báo cáo sự thật, cho dù sợ sẽ là chính mình chết, cũng nhất định phải để vài ảnh vệ sống sót.

Chính là ôm tín niệm như vậy, Chương Du cắn răng một tiếng cũng không phát ra cổ họng. Ngũ tạng lục phủ giống như bị đập bể hỗn hợp trộn lẫn nhau, y cả đời này chưa từng gặp thống khổ kịch liệt như thế, thống khổ hận đến không thể lập tức chết đi. Nhưng trong đầu đều tràn ngập hình ảnh Ma Khác mỉm cười, làm cho y giãy giụa trứ không muốn bỏ cuộc.

Không muốn chết, cũng không muốn tử. Y muốn bồi Khác của y, đến vĩnh viễn sánh cùng thiên địa đến sông cạn đá mòn. Muốn bồi hân xem hoa nở hoa tàn vân cuốn vân thư. Muốn hân ở đêm trăng mà hạ thổ sao cho mình nghe, muốn hân vào nửa đêm dùng ánh mắt vừa cương chiều lại chìm đắm uy mình ăn một khối điểm tâm thật ngon.

Nước mắt cuối cùng rơi xuống. Chương Du cảm giác được mình thật duy trì không được, kỳ thật chỉ có trong nháy mắt, nhưng y lại cảm thấy được thống khổ như đã giằng co vạn năm, mà tối bi ai chính là, mặc dù y còn muốn chống đỡ trứ, nhưng thân thể đã đến cực hạn rồi.

“Khác, ta... Yêu... Người, vĩnh viễn đều... Yêu người... Vô luận... Khi nào... Vô luận... Ở đâu, chỗ nào... Vô luận... Sinh tử...”

Chương Du dùng hết lực lượng cuối cùng trong thân thể, liều mạng đem mấy câu nói đó quát to ra. Mỗi nói một chữ, còn có một giọt nước mắt rơi xuống trước ngực, rồi hòa cùng máu tươi rơi xuống đất.

Vào khoảng khắc cuối cùng trước khi mất ý thức, trong lỗ tai ngoại trừ tiếng cười kiêu ngạo khoái hoạt của ba nữ nhân, tựa hồ có một tiếng rống giận quen thuộc vang lên, nhưng y không kịp làm rõ, liền hoàn toàn lâm vào trong bóng tối.

35. Chương 35

Hảo ấm áp a, tựa hồ là về tới trong ngực của mẫu thân. Hoài niệm những tâm tình không yên, tò mò lắng nghe trứ thanh âm từ thế giới bên ngoài.

Trước mắt là một vài hình ảnh xinh đẹp: nước biển xanh thẳm, rạn san hô xinh đẹp, một đàn cá nhỏ sắc thái diễm lệ hình dạng khác nhau bơi qua bơi lại.

Bên tai truyền đến thanh âm quen thuộc, mấy người đứng ở phía trước kia là ai? A, nhận ra rồi, là Long Triển cùng Như Mặc, còn có Nhiếp Chiêu. Chương Du hưng phấn liều mạng chạy về phía trước, một bên hô to tên của bạn tốt. Xa cách nhiều ngày như thế, thật là nhớ bọn họ quá a.

“Tiểu Du...” Phía sau bỗng nhiên truyền đến một tiếng gọi run rẩy, thanh âm kia bi thương như thế, tiếng kêu Chương Du đứt từng khúc ruột.

Nhịn không được quay đầu lại, liền thấy đến một gương mặt làm mình khắc cốt ghi tâm. Đó là người dành cho y tình cảm chân thành, là Khác mà y yêu nhất, cũng là Khác yêu y nhất.

Chương Du lẳng lẳng nhìn Ma Khác hướng y vươn hai tay, giống như một người sắp không chống đỡ được nữa, cứ tuyệt vọng như vậy mà nhìn y.

“Khác... Ta... Ta chẳng qua là muốn đi cùng Long Triển Như Mặc nói mấy câu.” Chương Du thì thào giải thích, nhưng là khi y nhìn đến vẻ mặt bi thương Ma Khác như vậy, tim của y đau thật giống như bị ai gạch một đường dao khó có thể chịu được.

Không bao giờ do dự nữa, đem thanh âm của Long Triển Như Mặc ném ra sau người, y bắt đầu hướng bên người Ma Khác chạy đến. Chính là... Chính là thật xa a, đường thật khó đi, tại sao y đi một bước liền té một cái? Bất quá hoàn hảo, Khác... Hắn thủy chung đều ở nơi đó, hắn luôn luôn tại kiên nhẫn chờ đợi chính mình.

Chương Du cứ như vậy nhìn người chồng y yêu quý, không để ý chính mình một bước một ngã, hợp lại hết toàn lực đi đến gần hắn. Cuối cùng, cũng không biết qua bao lâu thời gian, y cách Khác của y càng ngày càng gần càng ngày càng gần, gần đến chỉ cần vươn một bàn tay, có thể đủ chạm đến hắn.

“Khác, ta đến đây... Ta đã tới. Người đừng sợ, ta sẽ không rời xa người đâu mà, ta đáp ứng người, phải đi đến khi địa lão thiên hoang...” Chương Du vui sướng tươi cười, rồi mới thả người nhào vào trong lòng Ma Khác, lẩm bẩm nói: “Khác, ta đã trở về, ta trở lại trong ngực của người đây.”

__địa lão thiên hoang = sông cạn núi mòn.

“A, thái tử phi tỉnh... Thái tử phi... Y vừa mới nói chuyện ...” Trong lỗ tai bỗng nhiên truyền đến một thanh âm hưng phấn quen thuộc, toàn bộ cảnh vật trước mặt bỗng nhiên biến mất, nào là nước biển, rạn san hô cùng bầy cá xinh đẹp, còn có Long Triển cùng Như Mặc, thậm chí mà ngay cả Ma Khác đều biến mất.

“Hong Lan...” Chương Du rên rỉ một tiếng, rồi mới cố gắng mở to mắt, lẩm bẩm nói: “Người không thể để cho ta hảo hảo ngủ một giấc sao? Mỗi lần luôn ở lúc ta đang chìm vào mộng đẹp tới gọi ta...”

“Nương nương...” Một tiếng bi thiết, rồi Hồng Lan lại khóc lớn lên, không chỉ như thế, toàn bộ trong cung điện vang lên vô số tiếng khóc, quanh quẩn bên trong gian phòng, còn có xu hướng to thêm.

“Uy, không cần phải như vậy đi? Ta... Ta cũng bắt quá nói người một câu mà thôi.” Chương Du liều mạng muốn đứng dậy, nhưng nói sao cũng không đứng dậy được, tay chân giống như không nghe chỉ huy của mình.

“Lạch cạch” một tiếng, trên mặt giống như có giọt nước mưa hạ xuống. Tiếp theo lại một giọt, thêm một giọt, giống như là trời mưa không ngừng rơi.

Trong lòng Chương Du nghĩ chẳng lẽ nóc nhà sụp rồi sao? Cho nên mưa mới rơi trên mặt mình?

Khi y cố gắng muốn giương mắt xem tình trạng nóc nhà bị phá phá hư, đáp lại y là gương mặt quen thuộc với đủ loại biểu tình mừng như điên, đau lòng, đau thương, vui mừng chờ mong trộn lẫn.

“Khác... Là người, người... Người sao khóc thành cái dạng này? Không... Không đúng, cái này không trọng yếu, quan trọng là ..., Khác, nguyên lai người cũng sẽ khóc a. Ta vẫn nghĩ người sẽ không bao giờ khóc, là cái loại người từ sai khi sinh ra không bao giờ rơi nước mắt, trời ạ, nguyên lai người kỳ thật sẽ khóc...”

Chương Du giống như là phát hiện bí mật thập phần trọng đại, ngạc nhiên ồn ào. Ngay sau đó, mặt của y bị bao phủ trong một bàn tay lớn, làn da có thể rõ ràng cảm giác được cái tay kia đang run rẩy. Mà Ma Khác ở trước mặt hình như đang cố gắng không chế cổ run rẩy này.

Qua thật lâu, Ma Khác cuối cùng thành công tràn ra một cái nụ cười ôn nhu, giống như thường ngày đối với Chương Du nói: “Tiểu Du, ta thật là sẽ không khóc, sau khi sinh đến giờ chưa từng khóc, ta cũng không biết... Không biết mình vừa rồi tại sao lại rơi lệ, có phải thực buồn cười hay không? Đến, người cười một cái cho ta xem được không?”

Chương Du mê mẩn nhìn Ma Khác, cau mày nói: “Khác, người hôm nay có chút không giống với da. Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Ta không thích người khóc thôi, ta thích người cười, luôn luôn cười, ta tuy rằng dốt nát, nhưng ta cũng biết khóc là đại biểu thương tâm, cười là đại biểu vui vẻ, ta không hy vọng người thương tâm, ta chỉ nguyện người vĩnh viễn thật vui vẻ.”

“Đứa ngốc, chẳng lẽ người đã quên sao? Còn có từ quá vui mà khóc a. Ta là vui vẻ quá mà khóc, hiểu chưa?” Ma Khác nhẹ nhàng ở trên khuôn mặt Chương Du vuốt ve, rồi mới nhắm mắt lại, run rẩy nói một câu: “Đã trở lại, tiểu Du người cuối cùng đã trở lại, người... Người không có bỏ ta...” Lời còn chưa dứt, lại là nước mắt rơi như mưa.

Trong phòng tiếng khóc lại một lần ồ ồ kéo đến hướng Chương Du thổi quét. Chương Du nghe mà trong lòng khó chịu a. Y mở đôi mắt to ngập nước nhìn Ma Khác, đỏ miệng nói: “Khác, nếu người thật sự vui vẻ, có thể hay không trước lấy vài thứ lại đây cho ta ăn a, không biết tại sao, ta giống như đói rất lợi hại da, ô ô ô, người nói, ta ngủ bao lâu? Có phải hay không ba ngày a? Ta có cảm giác giống như đã nhiều năm chưa ăn, kỳ quái, ta sao lại ngủ lâu như thế lâu a?”

“Nương nương, ba ngày? Người lại chỉ cho là mình ngủ ba ngày?” Hồng Lan nước mắt đầy mặt ra hiện tại trong tầm mắt Chương Du. Chỉ nói một câu nói, đã bị Ma Khác đánh gãy.

“Được rồi Hồng Lan, những lời này chờ sau này cùng tiểu Du nói sau, người đi truyền lệnh trước đi, trước lấy được bổ ngữ y đã khai cũng cùng lấy đến luôn, hiểu chưa?”

”Vâng, điện hạ, ta đây phải đi, ta tự mình đi.” Hồng Lan đem nước mắt lau đi, rồi lại hướng Chương Du cười cười, nhẹ giọng nói: “Nương nương, người chờ ta trở lại nga.” Nói xong mới xoay người đi ra ngoài.

“Tất cả mọi người xảy ra chuyện gì?” Chương Du thật là nghi hoặc. Cố gắng kiểm lại trí nhớ của mình, nhưng tất cả đều giống như chỉ có vài mảnh nhỏ, không có cách nào nối liền lại. Quên đi, dù sao hiện ở trên người không có chút khí lực, chờ sau khi cơ nước xong có khí lực, đầu óc trở nên linh quang một chút rồi nghĩ. Hơn nữa Khác cùng Hồng Lan bọn họ giống như cũng biết chân tướng sự việc mà, thật sự nghĩ không ra cũng không sợ, hỏi bọn hắn thì tốt rồi đấy thôi.

Hồng Lan chỉ chốc lát sau liền trở lại. Phía sau còn dẫn theo một đội ngũ thật dài, trên tay đều bưng thực hạp, giữa phòng để một cái bàn thật lớn, bày bố đầy một bàn, đồ ăn so với trong ngày thường còn muốn nhiều vài lần, ước chừng có mấy trăm món.

Chương Du đều sợ cháng váng, hoảng sợ giữ chặt tay Ma Khác hỏi: “Khác... Ta... Ta có phải sắp chết hay không? Cho nên... Cho nên người muốn trước khi chết cho ta ăn ngon một chút, làm quỷ no.”

“Nói vậy cái gì? Người sao có thể chết? Không có khả năng, ta tuyệt không hội cho phép.” Ngoài ý muốn, Ma Khác lại hét lớn một tiếng, dọa Chương Du nhảy dựng.

Ủy ủy khuất khuất nhìn phía Ma Khác, Chương Du bĩu môi nói: “Không chết... Thì không chết thôi, làm gì mà vì cái này mà rống ta, ta... Ta nhìn đến mấy trăm món đồ ăn, cho nên... Cho nên nghi hoặc a, trước kia chúng ta không có nếm qua nhiều đồ ăn như thế.”

Lời còn chưa dứt, thân mình đã bị ôm chặt lấy, nghe Ma Khác thanh âm run rẩy nói: “Thực xin lỗi tiểu Du, là ta không tốt, dọa đến người, chính là... Người không biết... Không biết mấy ngày nay, ta thật khó sống, người không biết khi ta nhìn gương mặt không biểu tình của người, ta... Ta thật sợ hãi... Nếu người không tỉnh, ta thật sự... Không biết mình còn có thể sống tiếp hay không ...”

“Được rồi được rồi, Khác, người... Người đừng khóc a, ta... Ta chỉ là thuận miệng nói mà thôi, người không cần khổ sở. Ta hiện tại đều nghĩ không ra rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì mà.”

Chương Du trấn an vỗ bả vai Ma Khác, rồi mới lại quay đầu nhìn về phía bàn ăn, tiếp tục nghi hoặc lầm bầm: “Dạ, ta trí nhớ của ta hình như có rất nhiều đoạn ngắn đánh nhau, chẳng lẽ... Chẳng lẽ là Ma tộc bị xâm lấn? Rồi mới ta anh dũng làm gương tốt đấu tranh anh dũng, rốt cuộc vì các con dân Ma tộc đích chiến đấu, kém xiu tặng tánh mạng, cho nên... Cho nên người mới làm việc này khao thưởng ta sao?”

“Phốc...” Lời nói Chương Du làm cho phần đông nha hoàn trong phòng còn chìm nước mắt cũng nhin không được bật cười.

Ma Khác còn lại là thần tình hắc tuyến, trầm thanh nói: “Ma tộc xâm lấn ta có thể cho người đi đấu tranh

anh dừng sao? Tốt lắm, ăn nhanh đi, người không phải nói dối bụng sao? Hôn mê ba tháng, người tham ăn như thế, còn không biết đói thành bộ dáng nào rồi đó. Đến, trước khi ăn cơm đem bát thuốc bổ này uống hết đi.”

Tuy rằng còn không rõ chuyện gì, nhưng có nhiều đồ ăn như thế không thể nghi ngờ là làm cho Chương Du rất vui vẻ. Thẳng ăn một canh giờ, vẫn là Ma Khác sợ hãi y trọng thương mới khỏi, lực tiêu hóa yếu, cho nên không cho y ăn nữa, lúc này mới ngừng chiếc đĩa, nếu không rất khó bảo đảm y sẽ không vẫn ăn đến chạng vạng.

Cơm nước xong, Ma Khác đơn giản rất kể lại chuyện Chương Du đã trải qua. Như vậy từng chút từng chút, Chương Du cuối cùng đem những mảnh trí nhớ trong đầu nối lại.

Hắn kinh ngạc mở to hai mắt nhìn kêu lên: “Không đúng a, ta nhớ rõ Hồng Lan các nàng đều chết a, nhưng... Nhưng bây giờ ta đã gặp các nàng một thiếu cũng không thiếu.” Y chỉ dám người Hồng Lan, rồi mới hoảng sợ trong lòng hướng Ma Khác nhích lại gần, nhỏ giọng nói: “Chẳng lẽ nói, các nàng bây giờ là quỷ sao? Người cố ý đi đến chỗ Diêm Vương mang hồn phách các nàng về?”

Đại khái là cảm thấy được làm như vậy sẽ xúc phạm tới Hồng Lan, y chợt lấp bắp nói: “Hồng Lan, các người... Đừng thương tâm, ta... Ta không phải sợ các người, ta... Ta chỉ là có chút sợ quỷ mà thôi, bất quá... Bất quá không quan hệ, ta biết, các người cho dù biến thành quỷ, cũng... Cũng nhất định sẽ không thương tổn của ta, hơn nữa... Các người không có cái lưỡi dài, mắt như con cá chết, các người vẫn là cùng khi còn sống giống nhau xinh đẹp như hoa...”

“Cái gì khi còn sống, các nàng căn bản sẽ không chết.” Ma Khác thật sự không nhịn nổi. Nghĩ thầm vợ mới vừa tỉnh lại bắt đầu phát huy bản sắc ngu ngốc, liên tưởng lực thật đúng là phong phú.

“A? Không chết? Sẽ không a, ta rõ ràng nhìn đến ...” Chương Du ngăn ra. Không dám tin nhìn về phía Ma Khác.

“Tiểu Du, ta là ma thần a, chút thủ đoạn ấy cũng không có, còn làm ma thần gì.” Ma Khác cứng chiều chìm đắm cười cười, rồi mới vuốt ve đầu của y nói: “Lúc ta đuổi tới tuyệt sát trận, Hồng Lan các nàng đích xác đã chết, bất quá bởi vì tuyệt sát trận kia trước khi bị phá, là ngay cả một tia nguyên khí cũng sẽ không tiết lộ ra ngoài trận, cho nên hồn phách các nàng chưa tán, ta chỉ chữa trị thân thể cho các nàng, dẫn hồn phách các nàng trở về vị trí cũ thì tốt rồi.”

“Oa, còn có thể như vậy a.” Chương Du hâm mộ mở to hai mắt nhìn, rồi mới vừa nghi hoặc nói: “Không đúng a, ta đây nè? Ta tại sao liên hôn mê tới ba tháng? Hồng Lan các nàng hiện tại rõ ràng cùng với người bình thường giống nhau.”

“Bởi vì người là Thủy tộc, người là tu yêu, ta không thể đem toàn bộ ma nguyên lực đưa đến trong cơ thể người. Hơn nữa người cũng chưa chết, tuyệt sát trận kia là nhằm vào người, cho nên nguyên thần cùng nguyên khí của người đều bị phá hư hầu như không còn, nhưng là thân thể lại còn hơi thở. Cho nên, tuy rằng người chưa chết, so với các nàng còn khó hơn cứu trị. Người có biết hay không? Ta triệu tập tất cả thầy thuốc tốt nhất Ma giới lại đây, cứu người mười ngày mười đêm, sắp nguyên thần của người tụ lại, nhưng nếu trong vòng bốn tháng không thay người chữa trị nguyên khí, nguyên thần của người sẽ hoàn

toàn tứ tán, khi đó, ta liền hoàn toàn mất đi người.”

Ma Khác nói tới đây, vẫn cảm giác lòng còn sợ hãi, lại ôm lấy Chương Du nhẹ giọng nói: “Hoàn hảo, tiểu Du, hoàn hảo người không có bỏ ta, ba tháng này, thật sự muốn đem ta dày vò đến chết.”

”Đúng vậy a nương nương, thái tử điện hạ nửa bước cũng không chịu rời người, người hôn mê ba tháng, hẳn liền ở suốt bên giường bồi người ba tháng, còn muốn nhấn dày vò trong lòng sai người đem tấu chương quan trọng lại đây xử lý. Hơn nữa ba tháng này a, hẳn đều không có ăn cái gì, chúng ta khuyên hẳn, hẳn nói phải lưu cho người ăn.”

“A... Người...” Chương Du cảm động chuyển đầu quay lại nhìn Ma Khác, nước mắt thiếu chút nữa rơi xuống, thấp giọng nói: “Người, người sao gốc thế a, chẳng lẽ Ma cũng có gì cũng muốn lưu lại cho ta sao? Ta cũng không biết người có lúc cũng sẽ thành như vậy.”

“Ta chỉ là muốn cùng người ăn thôi.” Ma Khác cười nhu nhu tóc Chương Du.

“Kia lúc này ta ăn, người sao cũng chưa ăn?” Đôi mắt Chương Du càng đỏ hơn, cầm tay Ma Khác: “Người đưa ngọc này.”

“Ta xem người ăn thật vui vẻ, đã cảm thấy thực hạnh phúc thực hạnh phúc, căn bản không cần ăn.” Ma Khác cũng cầm lại tay Chương Du, mười ngón tay hai người hai vào nhau, gắt gao rúc vào nhau.

“Ba nữ nhân kia thì sao? Cuối cùng như thế nào?” Chương Du cuối cùng nhớ tới ba quý nhân tội ác tà trời kia, nhin không được lại ngẩng đầu lên, trong mắt có lửa giận thiêu đốt.

“Đều chết hết, kể cả người thiết trận này.” Ma Khác biểu tình bình tĩnh nói cho Chương Du: “Ở lúc ta đuổi tới, vừa lúc thấy người rơi trên mặt đất, giống như chết đi, ta ở nháy mắt liền phát cuồng, ngay cả chính mình cũng không chế không được, lúc ta tỉnh táo lại, liền thấy những nữ nhân này cùng người thiết trận cũng đã hồn phi phách tán thân thể tản hủy. Các nàng muốn hại người, bất quá cuối cùng bị hại, cũng chính là các nàng.”

“Khác, rất suất!” Chương Du tưởng tượng hình ảnh ngay lúc đó, cảm thấy một lòng tạo nên một cỗ cảm giác không thể tự chủ, nhin không được ở trước mặt các cung nữ trong phòng ở trên mặt Ma Khác hung hăng hôn một hơi. Rồi mới nắm tay nói: “Ân, ta chỉ biết người sẽ đến. Những nữ nhân này nói tuyệt sát trận ngay cả một tia nguyên khí đều không lộ ra, bất cứ thứ gì đều ra không được, người cũng không có khả năng phát hiện. Nhưng các nàng đã quên một việc, đó là, ta và người là yêu nhau vô cùng, hai chúng ta là nhất định có thể tâm linh tương thông, khi ta gặp thống khổ, lúc ta ở trong lòng gọi tên của người, người nhất định có thể tới, kỳ thật lúc kia ta cũng có thể đánh bạc, nhưng là Khác... Người thật sự chạy đến.”

Ma Khác gật gật đầu, mỉm cười nói: “Không nghĩ tới tiểu Du người tới thời khắc mấu chốt, lại thông minh lên. Đúng vậy, nếu không có người cuối cùng đánh cược một phen kia, ta thật là chỉ có thể nhật xác cho các người.”

Hắn nói tới đây, liền từ trên cổ Chương Du lấy long châu Long Triển tặng y lúc trước, một bên nói: “Bất quá cũng may mắn nhờ có khóa long châu, đó là tuyệt sát trận, ba nữ nhân lại một lòng muốn đẩy người tới tử địa, ta tuy rằng đến, nhưng dù sao đã chậm. Nếu không có long nguyên trong khóa long châu bảo vệ người, chỉ sợ nguyên thần người đã tấn tán trước, thân thể cũng đã hóa thành tro bụi.”

“Oa, thật sự a, khóa long châu Long Triển cho này quả nhiên lợi hại. Ha ha ha, ta rất có dự kiến trước, ta liền cùng các ảnh Vệ đại ca nói, ta có hân cho khóa long châu này, là tuyệt sẽ không chết. Ha ha, quả nhiên da...”

Nói tới đây, Chương Du bỗng nhiên ngừng ra như nhớ tới điều gì đó, rồi mới hân chuyển hướng Ma Khác, hét lớn: “A, Khác, người lần này thật ngốc, người... Ma nguyên lực của người đối ta vô ích, tại sao không đem ta về Đông hải cho Long Triển trị liệu cho ta a? Hắn là Long thần lại là Thủy tộc, long nguyên lực của hắn đối ta khẳng định dùng được đi? Hơn nữa ta còn có thể nhân cơ hội này có một ít long nguyên cường đại vô cùng.”

Ma Khác cũng là ngừng ra, sau một lúc lâu mới gõ đầu của mình cười khổ nói:” Đúng a, lần này là do ta ngốc, ta... Ta một lòng nghĩ muốn cứu người, nhưng... Đối với người thế nhưng nằm mơ đều không nghĩ tới Đông hải. Trời ạ, thật sự là quan tâm sẽ bị loạn quan tâm sẽ bị loạn. Bất quá không quan hệ, đến cuối cùng người cũng đã khỏe lại, tiểu Du, người cũng không biết ta vừa nhìn đến hô hấp của người cuối cùng cũng vững vàng, ta thật rất vui vẻ.”

“Vui vẻ là vui vẻ, nhưng thay đổi không được sự thật là lần này người thật ngốc a, a a a... Ngốc Khác, chúng ta rõ ràng có thể chiếm Long Triển một cái đại tiện nghi, a a, đều là người, khi không lại mất một cơ hội tốt như thế...”

Ở Chương Du không thuận theo không buông tha kêu to lên, các cung nữ đều che miệng cười trộm một đường lui ra ngoài. Thời gian còn lại, cũng nên lưu cho một đôi có tình nhân rồi này.

Ngoài cửa sổ, ánh trăng đã từ từ chậm rãi từ sau núi nhô ra, ánh sáng nhu hòa chiếu sáng đầy đại địa.

36. Chương 36: Phiên Ngoại

Thời gian thấm thoát, trong nháy mắt, Chương Du đi vào Ma giới đã ba năm.

Năm thứ nhất, bởi vì ngày giao thừa này lại làm cho dây thần kinh thô to của bạch tuộc tinh cảm xúc nhớ nhà kịch liệt. Cuối cùng Ma Khác không có biện pháp, phải mang y trở về bộ lạc bạch tuộc mà trải qua giao thừa.

Năm thứ hai, bởi vì Ngọc quý nhân công kích, làm cho Chương Du hôn mê ba tháng, Ma Khác sầu lo thành cuồng, toàn bộ cao thấp Ma cung bị thương không thôi, còn người nào có tâm tình mừng năm mới, cho nên cứ như vậy bình thản như nước mà trôi qua.

Tân niên năm nay là năm thứ ba, mắt thấy Chương Du đã thích ứng với cuộc sống Ma giới, mà trong một năm này, các tộc Ma giới cuối cùng ký kết hiệp nghị bình đẳng, mâu dịch cùng long tộc cùng với Ma tộc khác đều phát triển lên, Ma Khác trong lòng hết sức cao hứng, thế là cách lễ mừng năm mới trước một tháng, hân hoan phân phó mọi người trong cung, tân niên năm nay của Ma giới phải là một tân niên vô cùng – náo nhiệt.

Ngày mồng tám tháng chạp, lo lắng đến Chương Du đối cái ăn nhiệt tình yêu thương, phòng bếp không chỉ có làm cháo mồng 8 tháng chạp, còn muốn nổi bật làm mấy bát cơm ngày mồng tám tháng chạp, đem hoa sinh, đậu đỏ, chi ma, đậu xanh, đậu đen, hạt bo bo từ từ trộn chung với nhau, thêm mật ong, cơm ăn vào còn có hương vị ngọt ngọt, kiến Chương Du ăn hưng phấn không thôi.

Mà ý nghĩ đầu tiên của vài vị hoàng tử đến tiên đến ăn chính là: hoàng tử khẳng định muốn càng phi. Vừa cơm lại vừa thì thôi, còn thêm mật, ăn hết mấy nôi, tối thiểu cũng tăng ba ký thịt.

Trong lúc Chương Du mong chờ hy vọng, đảo mắt đã là hai mươi sáu tháng chạp, kỳ thật trình tự lễ mừng năm mới các giới đều là không sai biệt lắm. Nhân gian ở ngày hai mươi sáu tháng chạp này, sẽ đem heo chân cùng xương cốt đặt trong bát! Trên hai cái canh giờ, thịt mới có thể phi mà không ngấy, vừa thơm vừa mềm, nếu như có thể thêm giờ chút bát giác hương diệp, thì ngon hơn.

Mà Ma cung ngày này cũng không ngoại lệ, từ lúc hai mươi lăm tháng chạp, còn có rất nhiều thị vệ đến trên núi phụ cận săn bắn, bắn rất nhiều đầu hào ngư* trở về, đồng loạt để ở cái sân rộng trước phòng bếp, phòng bếp sai sử bọn người hầu bận rộn một đêm, mới đem hào ngư này rửa sạch xử lý sạch sẽ, chỉ chờ ngày hôm sau bỏ vào nồi.

_đầu hào ngư: trâu đầu đàn chẳng!!!?

Chương Du đã sớm nghe đám người Hồng Lan nói qua mỹ vị hào ngư này. Chỉ là bởi vì số lượng hào ngư cũng không phải rất nhiều, cho nên ngày thường là nghiêm cấm săn bắn, chỉ có trước lễ mừng năm mới có thể, dân chúng bình thường chỉ được phép săn mỗi hộ một đầu trở về mừng năm mới, quý tộc cấp bậc cao có thể săn mười đến hai mươi đầu, mà trong hoàng cung có thể săn năm trăm đầu.

TBD: ác!! lợi dụng chức quyền

Chương Du bởi vì hiếu kỳ, vào ngày hai mươi lăm cũng chạy đến phòng bếp nhìn thoáng qua, mới phát hiện cái đầu hào ngư kia thật lớn, so với cá voi ở dưới biển lớn hơn gấp hai ba lần. Khó trách nhà người thường một đầu liền đủ ăn mấy tháng.

Hôm hai mươi sáu đó, Chương Du phá lệ thức dậy sớm, nhưng so với Ma Khác dậy còn sớm. Việc này không khỏi làm cho ma thái tử điện hạ thập phần kinh ngạc, cũng đứng dậy một bên rửa mặt chải đầu một bên nói: “Tiểu Du, ở đây gần ba năm, đây là lần đầu tiên ngươi dậy sớm, rốt cuộc là vì chuyện gì a?”

Chương Du tự nhiên cũng sẽ không giấu Ma Khác, chỉ vì Ma Khác chưa từng có đối với sức ăn của y từng có nửa lời oán giận. Cho nên hai mắt long lanh kêu lên: “Hồng Lan nói qua, hào ngư thật lớn, thịt hẳn nhụy mỹ vị, cùng thịt khác bất đồng, hầm càng lâu, thịt lại càng thêm non mịn ngon, ta nghĩ tại trù phòng

lúc này đại khái đã đem thịt để vào trong nồi rồi đi, cho nên ta muốn đi vào trong đó chờ.”

“Ba” một tiếng, chiếc lượt trong tay cung nữ chảy dầu cho Ma Khác rót xuống, tiếp theo cung nữ một phòng đều che miệng mà cười, nghĩ thầm trách không được dậy sớm như thế, chúng ta sớm nên nghĩ đến, trừ ăn ra, thái tử phi khi nào vì thứ khác mà chặn chỉ chứ?

Ma Khác cũng trợn mắt há hốc mồm, qua một lúc sau mới khụ một tiếng, sắc mặt nghiêm túc nói: “Tiểu Du, hôm nay không được đi phòng bếp, bởi vì hầm hào ngục, cho nên nơi đó nhất định là thiên hạ đại loạn, không chỉ có như thế, máu loãng gì cũng có khắp nơi, vị hào ngục sống cũng khó ngủ. Người ngoan ngoãn nghe lời, lưu ở trong phòng, đợi cho hào thịt bò hầm tốt, bọn họ tất nhiên sẽ lấy đến cho ngươi ăn, hôm nay ta còn muốn cho ngươi một kinh hỉ mà.”

Bị Ma Khác ra nghiêm lệnh Chương Du không thể không ở lại trong tấm cung, nhà cửa trùng điệp cũng không thể ngăn cản y đến với thịt hào ngục, đứng phía trước cửa sổ, vẫn hướng cổ nhìn đến phía của phòng bếp, bộ dáng ái mộ kia, nếu không phải các cung nữ thật sự hiểu rất rõ hắn, còn tưởng rằng y là hồng hạnh xuất tường vì ai lo âu mà tương tư thành bệnh mà.

Giữa buổi trưa, kinh hỉ của Ma Khác cũng đến, cái thợ may nâng một cái gương lớn đến, đem các loại quần áo cho Chương Du mặc thử.

Chương Du vừa thấy là quần áo, không khỏi thất vọng, lẩm bẩm nói: “Cái này gọi là kinh hỉ gì a, người còn không bằng dùng liệp ma hỏa đem thịt hào ngục nhanh chín lấy tới ta ăn mà.” Vừa nói, lại chạy đến trước cửa sổ nhìn về phía phòng bếp kia, đôi quần áo cũng không thèm liếc mắt tới một cái.

Thẳng đến khi các thợ may nói quần áo đó không có chỗ nào mà không phải là Ma Khác tự mình vì y thiết kế, vài bộ áo lông cừu kia là Ma Khác tự mình đi săn, hòm quần áo này mới khiến cho Chương Du coi trọng.

Nhìn từng kiện trường bào kiểu dáng tinh mỹ kia, thần kinh thô to như bạch tuộc tinh cũng không khỏi cảm động muốn rơi lệ. Ma Khác yêu thương tràn đầy đối với y, toàn bộ đều thể hiện trong khe hơn mũi kim trên đường may.

Nghĩ đến đây, liền phân phó người đem thùng cất nào trong phòng, vô cùng nghiêm túc lấy từng cái lên mặt thử. Bình thường y vốn đã xinh đẹp tuyệt trần, quần áo này mặc ở trên người y, liền như dệt hoa trên gấm, hiệu quả tất nhiên không cần phải nói.

Khó khăn đem một cái rương quần áo đều thử xong. Cũng đã gần đến buổi trưa hôm đó. Chương Du trở ra cửa, nhìn nhìn bên ngoài, vẫn không có bóng dáng của Ma Khác đích, không khỏi buồn bã như thiếu mất cái gì đó, quay đầu đối Hồng Lan nói: “Khác hôm nay là không phải lại không thể trở về cùng ta ăn cơm chứ?”

Hồng Lan cười nói: “Nương nương mỗi ngày đều hỏi một câu như vậy, không phải đã sớm đã nói với người rồi sao? Gần cuối năm, thái tử điện hạ nhất định phải rất bận rộn, đợi cho ngày giao thừa liền tốt, có thể cùng người đến tiết nguyên tiêu, cũng không thượng triều mà.”

Chiếu Nhi cũng ở bên cạnh hưng phấn nói: “Nương nương thật sự là mỗi ngày đều cùng điện hạ cũng không đủ a, nô tỳ còn tưởng rằng, điện hạ đã nhiều ngày không thể trở về dùng bữa, trong lòng nương nương nhất định thực cao hứng, bởi vì không có người nào cùng người chia đồ ăn ở trên bàn, tất cả đồ ăn đều bị người độc chiếm, chẳng phải là chuyện cao hứng sao?”

“Ngay từ đầu đích thật là như vậy, thật cao hứng, bất quá tự mình ăn vài ngày, cũng hiểu được không có ý nghĩa thôi.” Chương Du bĩu môi, ai oán nhìn Hồng Lan cùng Chiếu Nhi: “Ta cho các người theo giúp ta cùng ăn, thấy bộ dáng sợ hãi của các người, giống như là muốn giết các người, hào khí ngày đó ở trong tuyệt sát trận che ở trước người ta đều đi đâu vậy?”

Hồng Lan cùng Chiếu Nhi cùng nhau xua tay cười nói không được. Lại nghe Chương Du nói: “Ta mặc kệ, Khác tối hôm qua nói hôm nay bởi vì phòng bếp vội chuẩn bị hào ngư, cho nên không có thời gian dùng ngọc thiện, hắc đáp ứng sẽ cho phòng bếp đưa cho ta nhất bát thịt hào ngư đến ăn, đến lúc đó các người phải cùng ăn với ta, cảm giác ăn thịt loài to xác này, phải nhiều người mới náo nhiệt chứ.”

Ăn bát thịt hào ngư, thật không cần ngồi trên bàn, ngồi xuống đất ăn mới là tối thú vị, bởi vậy Hồng Lan cùng Chiếu Nhi đều đáp ứng rồi, một lát sau mà, hào thịt bò đưa lại đây, thế là bọn nha hoàn trong tầm cung bọn nha hoàn toàn bộ đều tụ lại trên tấm thảm bằng da sói ở dưới đất, đem bát thịt đặt ở mặt trên, ngồi vây quanh cùng một chỗ ăn thịt đàm tiếu, hoan thanh tiếu ngữ kéo dài không ngừng.

Chương Du ăn thập phần tận hứng, lúc ăn đến một nửa, đột nhiên nhớ tới lúc này Ma Khác còn ở tiền điện phê duyệt tấu chương, thế là liền lấy phần thịt ở bấp chân tốt nhất của ngư, để trong hực lớn, sai người đưa cho Ma Khác.

Tiểu cung nữ kia liền khó hiểu cười nói: “Điện hạ sao lại không thịt ăn, nương nương làm việc này chỉ sợ phí công đi.” Chương Du trong ngày thường hòa ái, không thích nhất là các cung nữ nhìn thấy mình liền câu nệ luống cuống, cho nên không khí trong cung thập phần hòa hợp, ngày thường mọi người cũng dám trêu ghẹo vị không có một chút cái giá thái tử phi này.

Chương Du đỏ mặt, trừng mắt nhìn tiểu cung nữ kia liếc mắt một cái, cắn răng nói: “Kêu người đi thì đi, dài dòng chi.”

Lời còn chưa dứt, chợt nghe Hồng Lan cũng ở nơi nào cười nói: “Đúng, thật không có nhãn lực nhìn xa, thái tử điện hạ ăn chính là thịt hào ngư tại trù phòng đưa tới, tư vị kia có thể so sánh được với thái tử phi tự mình vì hắc tuyển chọn sao? Vừa thấy đã biết người chính là người chưa trải qua tình yêu, ngay cả chút tâm tư này đều đoán không ra.”

Tiểu cung nữ kia hì hì cười nói: “Ta tự nhiên là chưa trải qua tình yêu, từ nhỏ đã ở trong cung này, thật đi nơi nào trải qua, so với các tỷ tỷ không được đọc qua nhiều sách, lại có nhiều người quý như vậy...”

Một câu chưa xong, bọn người Hồng Lan cùng Chiếu Nhi đứng dậy làm bộ muốn đánh, một bên cười mắng: “Muốn tạo phản mà? Ngay cả chúng ta cũng dám thù diệt...” Lời còn chưa dứt, tiểu cung nữ kia sớm hì hì cười chạy đi.

Ba ngày lại vội vàng trôi qua, cuối cùng cũng tới ngày giao thừa, sáng sớm, Chương Du liền thay bộ đồ mới, chạy đến trong viện nhìn đám người Hồng Lan dán câu đối phúc tự, làm xong song cửa sổ tinh mỹ. Lại nhìn các ma phó dùng xe đẩy đến các pháo hoa pháo đủ loại kiểu dáng, liền làm bạch tuộc tinh thật hưng phấn, thầm nghĩ dĩ vãng đều là ở trong long cung mừng năm mới, hôm nay cũng là ở trong Ma giới, tuy rằng tiết mục tựa hồ cũng không gì bất đồng, nhưng chỉ có cảm thấy được thực hưng phấn mà.

Trung buổi trưa, Ma Khác mở tiệc chiêu đãi đủ loại quan lại, Chương Du làm thái tử phi, tự nhiên cũng phải trang phục long lẫy tham dự. Dù bình thường không có mở yến hội nhưng trong điện vẫn có mấy chục xiêm áo dành cho yến hội, toàn bộ các quan viên ngoài tứ phẩm đều được đem gia luyện tới đây, trường hợp nào nhiệt không thôi, mà Chương Du cũng lần đầu thấy được ca múa của Ma giới, không khỏi sâu sắc khâm phục sự xinh đẹp cùng vũ tư ưu mỹ của các ma nữ này.

Ma Khác là không thích vui đùa, nếu không thì có thể lại tu luyện được ma thần. Cho nên ca múa đàn sáo các loại trừ bỏ lễ mừng năm mới ngày, mặc dù ngay cả ngày hội, hắn cũng không chuẩn bị, các vương công nhà quý tộc cấp dưới thích, tất nhiên có thể tận hưởng, nhưng trong cung điện thái tử từ trước đến giờ chưa hề đó.

Trong ngày thường lại càng không đáng nói, ngay cả thần tử nhà quý tộc cũng thật không dám làm càn xem ca múa này đó, nếu không rơi vào trong tai điện hạ, thất sủng với điện hạ liền mất nhiều hơn được.

_TBD: có ai không hiểu đoạn này thì mình giải thích nha... Đoạn này ý là Khác ca không thích ca múa, nên các lễ hội bt ko có tổ chức trừ ngày giao thừa, mà các quý tộc khác nếu thích vẫn có thể tự tổ chức

miễn sao đừng để anh thấy, nếu không sẽ mất lòng anh. Đại khái là vậy.

Lập tức Ma Khác thấy Chương Du thích cái đó, trên mặt lại lộ ra nụ cười ôn nhu khó có được, mà các thần tử xem phía dưới đều mắt to đôi mắt nhỏ, nghĩ thầm ôi uy, kia thật là điện hạ chúng ta sao? Không là giả mạo đi? Nguyên lai hắn cũng sẽ cười như vậy a.

Mở tiệc vui vẻ thẳng đến chạng vạng mới tán, trong quá trình này, miệng Chương Du chưa từng quá đình chỉ. Ma Khác thấy vui mừng chạy tới chạy lui, trong chốc lát nhìn pháo bông chất thành đồng, trong chốc lát lại đi xem bộ đồ mới các cung nữ, một lát sau mà lại chạy tới xem các song cửa sổ kia bị cắt thành các loại hình dạng, thật không có một khắc an nhàn. Không khỏi lắc đầu mỉm cười, gọi người tới nói: “Bữa tối không cần đưa đồ ăn, chỉ cho tiểu Du một chút điểm tâm là được.”

Lại qua một canh giờ, sắc trời liền nhanh chóng chuyển tối, mọi người trong tầm cung đều làm càn, lại có người dám đến trước mặt đàm tiếu Ma Khác.

Bạch tuộc tinh hoàn toàn đem chính mình sáp nhập vào trong bầu không khí này, hưng phấn không thôi chạy tới chạy lui như hầu tử, vẫn đợi cho đến nửa đêm, mới bị Ma Khác dặt tay truyền lệnh im lặng lại, đi vào trong viện xem pháo hoa.

Ma tộc cũng là ở giờ Tí đốt pháo hoa, tới canh giờ, chỉ nghe trong Ma cung tôn kín vang lên tiếng thật lớn, pháo hoa xinh đẹp cực đại nổ rộ trong trời đêm, ngay sau đó, trong tầm mắt, toàn bộ đều là pháo hoa xinh

đẹp, âm thanh keng keng đình tai nhức óc, đem tất cả hoan thanh tiểu ngữ đều bao phủ.

Chương Du cũng hưng phấn thả mấy chục cái pháo hoa, rồi mới cảm thấy hơi mệt chút, mấy ngày nay y không có một khắc hảo hảo ngồi xuống. Thế là trở lại bên người Ma Khác, lẳng lặng rúc vào trên người hắn xem pháo hoa sáng lạng này.

“Tiểu Du, thích mấy thứ này sao? Kia sau này mỗi một năm, ta đều cùng ngươi xem pháo hoa đầy trời, được không?” Ma Khác nhìn pháo hoa bảy màu đóa đóa sáng rực cả bầu trời kia, chỉ cảm thấy trong lòng đầy nhu tình, mà điều đó, đều là bởi vì bên người có người vợ đáng yêu này.

Một hồi chưa có câu trả lời. Kinh ngạc nhìn lại, nguyên lai Chương Du đã ghé vào trên bả vai hắn mà ngủ. Khóe miệng còn hướng về phía trước cong lên, lộ ra một cái tươi cười ngọt ngào, vẻ mặt điềm tĩnh an tường, xem ở trong mắt Ma Khác, so với pháo hoa đầy trời kia còn muốn động lòng người hơn.

TBD: 55555..... tiểu Du cuối cùng cũng xong ngươi a! nghĩa mụ hảo tiếc...55555

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thap-nhi-yeu-tinh-he-liet-chi-ai>